

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 239 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. rugpjūčio 20 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
I	<i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2012–2013 m. SESIJA	
	2012 m. vasario 2 d. posėdis	
	Posėdžiu protokolai paskelbti OL C 114 E, 2012 4 19.	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis	
2013/C 239 E/01	ES užsienio politika, skirta BRICS ir kitoms sparčiai besivystančioms šalims 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES užsienio politikos dėl Brazilijos, Rusijos, Indijos, Kinijos, Pietų Afrikos (BRICS) ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių: tikslai ir strategijos (2011/2111(INI))	1
2013/C 239 E/02	Nuosekli politika autoritarinių režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, atžvilgiu 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje (2011/2187(INI))	11
2013/C 239 E/03	Bendrovių būstinių perkėlimas į kitą valstybę narę 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl 14-osios bendrovių teisės direktyvos dėl bendrovių būstinių perkėlimo į kitą valstybę narę (2011/2046(INI))	18
	PRIEDAS	21
2013/C 239 E/04	ES humanitarinės pagalbos biudžeto kontrolė 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato (ECHO) valdomos ES humanitarinės pagalbos biudžeto kontrolės (2011/2073(INI))	23

LT

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 239 E/05	Vieninga Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl vieningos Europos kolektyvinių ieškinių koncepcijos (2011/2089(INI))	32
2013/C 239 E/06	Teiginių apie maisto produktų maistingumą sąrašas 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 teiginių apie maisto produktų maistingumą sąrašas	39
2013/C 239 E/07	Europos Vadovų Tarybos 2012 m. sausio 30 d. susitikimo išvados 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2012 m. sausio 30 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo	41
2013/C 239 E/08	Iranas ir jo branduolinė programa 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Irano ir jo branduolinės programos	43
2013/C 239 E/09	ES lygmens veiksmai sporto sektoriuje 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES lygmens veiksmy sporto sektoriuje (2011/2087(INI))	46
2013/C 239 E/10	Atliekų tvarkymo direktyvos taikymas 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl klausimų, kuriuos peticijų pateikėjai iškėlė dėl Atliekų tvarkymo direktyvos ir su ja susijusių direktyvų taikymo Europos Sąjungos valstybėse narėse (2011/2038(INI))	60
2013/C 239 E/11	Programa „Daphne“ 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl programos „Daphne“: pasiekimai ir ateities perspektyvos (2011/2273(INI))	69
2013/C 239 E/12	Moterų padėtis karo sąlygomis 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų padėties karo sąlygomis (2011/2198(INI))	74
2013/C 239 E/13	ES vystomasis bendradarbiavimas remiant siekį iki 2030 m. visiems sudaryti galimybes naudotis energijos ištekliais 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES vystomojo bendradarbiavimo remiant siekį iki 2030 m. visiems sudaryti galimybes naudotis energijos ištekliais (2011/2112(INI))	83
2013/C 239 E/14	Metinis pranešimas apie mokesčius 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie mokesčius (2011/2271(INI))	89
2013/C 239 E/15	ES konkurencijos politika 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos (2011/2094(INI))	97

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

ES užsienio politika, skirta BRICS ir kitoms sparčiai besivystančioms šalims

P7_TA(2012)0017

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES užsienio politikos dėl Brazilijos, Rusijos, Indijos, Kinijos, Pietų Afrikos (BRICS) ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių: tikslai ir strategijos (2011/2111(INI))

(2013/C 239 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį, ypač į jo h punktą, kuriame išdėstoma, kad Sąjunga turi nustatyti ir vykdyti bendrą politiką ir veiksmus, taip pat siekti aukšto lygio bendradarbiavimo visose tarptautinių santykių srityse, kad galėtų remti tarptautinę sistemą, grindžiamą tvirtesniu daugiašaliu bendradarbiavimu ir tinkamu pasauliniu valdymu,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl 2008 m. Tarybos metinio pranešimo Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirikimų, Europos Parlamentui pateikto pagal 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstitucinio susitarimo II dalies G antraštinės dalies 43 skirsnį ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl ES santykių su strateginiais partneriais,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 5 d. rezoliuciją „Migracijos srutai, kuriuos lemia nestabilumas: ES užsienio reikalų politikos aprėptis ir vaidmuo“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rekomendaciją Tarybai dėl Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 66-osios sesijos ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL L 201, 2010 8 3, p. 30.⁽²⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 51.⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0121.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0255.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl veiksmingos Europos žaliavų strategijos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos, kuria remiamas demokratijos diegimas ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl 2014–2020 m. finansinės programos „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0010/2012),
- A. kadangi Brazilijos, Rusijos, Indijos, Kinijos ir Pietų Afrikos (toliau – BRICS) didėjanti politinė ir ekonominė svarba lemia ir didesnę šių šalių svarbą užsienio politikoje;
- B. kadangi BRICS ir kitos besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys gali įgyti vis didesnę svarbą užsienio politikos srityje pasaulio arenoje, jeigu jų ekonomikos augimas ir toliau bus stiprinamas;
- C. kadangi prognozuojama, kad 2050 m. septynių besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių (Brazilijos, Rusijos, Indijos, Kinijos, Indonezijos, Meksikos ir Turkijos) ekonomika bus didesnė negu visų Didžiojo septyneto (G7) šalių (JAV, Japonijos, Kanados, Jungtinės Karalystės, Vokietijos, Prancūzijos ir Italijos); kadangi prognozuojama, kad iki 2020 m. Kinija taps didžiausia pasaulio ekonomika pagal bendrąjį vidaus produktą; kadangi Indija gali tapti sparčiausiai augančios ekonomikos šalimi pasaulyje iki 2050 m.; kadangi 2050 m. Kinijos, JAV ir Indijos ekonomika gali sudaryti 50 proc. pasaulio ekonomikos; kadangi ES ekonomika galėtų prilygti bet kurios iš šių šalių ekonomikai, jeigu ji veiktų kaip vieningas ir tvirtas politinis subjektas; kadangi tokia ekonomika labai svarbi išlaikant politinę įtaką ir siekiant toliau skatinti visuotines vertybes, atsirandant vis aiškesnius kontūrus įgaunančiai naujai daugiapolei pasaulio valdysenos sistemai; kadangi tai turėtų būti atlikta plėtojant tokią užsienio politiką, kuria siekiama skatinti partnerystę, bendradarbiavimą ir bendrą valdyseną, grindžiamą bendromis vertybėmis;
- D. kadangi sutelkus tokių šalių kaip BRICS ekonomines ir užsienio politikos galias atsirado daugiapolė sistema, kai pasaulinį vadovavimą vis labiau dalijasi įvairios šalys ir regioniniai šalių blokai; kadangi tokia daugiapolė sistema lemia laipsnišką pasaulio ekonominės galios perėjimą BRICS ir kitoms besiformuojančios rinkos ekonomikos šalims, taip pat gali lemti tai, kad, užsienio politikos požiūriu, vadovavimą ir teigiamą įtaką iš išsivysčiusių šalių perims besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys; kadangi dėl dabartinės ekonominės krizės paspartėjo perėjimas prie daugiapolės sistemos; kadangi naujų pasaulinių veikėjų iškilimas gali tapti naudinga galimybe sukurti konstruktyvią išsivysčiusių ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių partnerystę, taip pat imtis suderintų veiksmų sprendžiant pasaulines problemas ir iššūkius;
- E. kadangi norint spręsti tarptautines problemas, pvz., klimato kaita, pasaulinės valdysenos klausimai, galimybė gauti žaliavų ir retų iškasenų, terorizmas, kova su nevalstybiniais radikaliais judėjimais, tvarus vystymasis, pasaulio politinis stabilumas ir saugumas, reikės taisyklėmis grindžiamo integracinio požiūrio, kuris paremtas partneryste, bendromis vertybėmis ir bendru sutarimu, visapusiškoms konsultacijomis ir bendradarbiavimu su naujomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, ir sutelkus bendras pastangas turės būti surasti veiksmingi sprendimai tarptautinėms problemoms spręsti; kadangi ES galėtų ir turėtų imtis iniciatyvos šioje srityje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0364.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0334.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- F. kadangi, jei nebus įtraukios naujos pasaulinės valdysenos sistemos, grindžiamos visapusiškais konsultacijomis ir bendradarbiavimu su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, bus mažai paskatų bendradarbiauti tarptautiniu mastu ir veikti išvien sprendžiant pagrindinius visuotinės svarbos klausimus ir gali kilti pavojus, kad: i) atsiras politinis ir ekonominis susiskaidymas ir konkuruojančių pasaulio darbotvarkių bei atskirų regioninių zonų, ii) suirs pasaulio ekonominė struktūra ir investicijų srutai ir iii) susikurs regioniniai įtakos blokai, kurių nebus įmanoma gerai koordinuoti tarptautiniu mastu, ir nebus galima rasti bendro tarpvalstybinių problemų sprendimo;
- G. kadangi dėl aukštų demografinių rodiklių, palyginti su mažėjančiais Vakarų šalių demografiniais rodikliais, BRICS ir kitos besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys įgis didesnę įtaką tarptautiniuose forumuose, nes tokios šalys kaip BRICS ir kitos besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys galės reikalauti didesnio atstovavimo, nes jose gyvena didžioji pasaulio gyventojų dauguma; kadangi tai reiškia būtinybę pertvarkyti pasaulio valdysenos sistemą ir tarptautinių organizacijų valdysenos struktūrą, kad jose būtų atsižvelgta į naujas ekonomines ir politines aplinkybes ir toliau išlaikytas jų pagrindinis vaidmuo visuotinio sutarimo siekimo ir sprendimų priėmimo procesuose;
- H. kadangi dabartinė ekonomikos krizė ir biudžeto apribojimai ES ir JAV parodė, kad būtina skubiai telkti išteklius su kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis siekiant užtikrinti nuoseklią ir veiksmingą pasaulio saugumo ir stabilumo struktūrą ir veiksmingą įsikišimą pažeidžiamose srityse, remiantis bendrais tikslais, suderintomis strategijomis ir pastangomis;
- I. kadangi dėl sėkmingo perėjimo prie vidutinių pajamų ekonomikos tam tikromis sąlygomis gali sustiprėti nuosaikesnė ir į stabilumą orientuota užsienio politika; kadangi kai kuriose BRICS šalyse ir kitose besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse ekonominės ir politinės galios sutelkimas ne visada skatino tokį perėjimą;
- J. kadangi nepaisant naujo išpūdingo daugumos BRICS šalių ekonominio augimo, toms pačioms šalims taip pat būdinga didžiausia pasaulyje skurdo koncentracija; kadangi tai rodo, kad dažniausiai spartus ekonomikos augimas gali lemti ir didėjančią nelygybę, jei nėra skurstantiems palankios augimo politikos ir socialinės apsaugos sistemos;
- K. kadangi BRICS ir dabartinės besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys nesudaro arba neapima formalios grupės šalių, kurios turi atlikti ypatingą vaidmenį tarptautiniuose santykiuose, todėl ES turėtų plėtoti santykius su kiekviena iš šių šalių, atsižvelgdama į jų savitumą ir konkrečius užsienio politikos tikslus ir uždavinius; kadangi ES turėtų investuoti į strategines partnerystes su kiekviena BRICS šalimi ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, nes jos atlieka vis didesnę vaidmenį tarptautinėje arenoje, ypač tokiose tarptautinėse organizacijose kaip Jungtinės Tautos, kaip į priemonę siekti bendrų tikslų, t. y. taikos ir pasaulinio saugumo, teisinės valstybės principo laikymosi šalies viduje ar tarptautiniu mastu, žmogaus teisių, demokratijos, tvaraus vystymosi ir visuotinio finansinio reguliavimo skatinimo;
- L. kadangi BRICS ir kitose besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse būtina sudaryti stabilias užsienio politikos, taip pat reguliavimo sistemos ir viešosios politikos sąlygas, kad būtų išlaikytas suinteresuotumas ir investicijos į šių šalių ekonomiką ir visuomenę; kadangi BRICS ir kitos besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys turi investuoti ir būti remiamos vykstant demokratijos, politinio, ekonominio ir socialinio stabilumo įtvirtinimo procesams;
- M. kadangi vykstant pasaulinės galios perėjimui ES turi atlikti svarbų vaidmenį kaip partnerystės ir integruoto valdymo skatintoja, tačiau ES turi veikti greitai, jei nori išlaikyti savo įtaką (arba ES gali būti nušalinta strateginiu požiūriu); kadangi reikės strateginių pokyčių ir ES viduje, ir užsienio politikoje, *inter alia*, didesnio politikos nuoseklumo;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- N. kadangi baigiantis 2011 m. balandžio 14 d. vykusiam BRICS vadovų trečiajam susitikimui BRICS vadovai pateikė bendrą deklaraciją, kurioje ragino aktyviau bendradarbiauti tarptautiniu mastu ir stiprinti pasaulinę valdyseną, taip pat išreiškė paramą daugiašaliams diplomatiniams santykiams su Jungtinėmis Tautomis ir Didžiuoju dvidešimtuku (G20); kadangi 2011 m. visos penkios BRICS šalys tuo pačiu metu buvo JT Saugumo Taryboje; kadangi BRICS ragino keisti tarptautinių finansų įstaigų ir Jungtinių Tautų valdymo struktūras, kad jose atsispindėtų pasaulio ekonomikos pokyčiai ir būtų geriau sprendžiamos dabartinės pasaulinės problemos;
- O. kadangi BRICS šalių politinės ir ekonominės sistemos, demografinės bei socialinės tendencijos ir užsienio politikos perspektyvos labai skiriasi;
- P. kadangi 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadose pabrėžiama, kad vadovaudamasi Lisabonos sutartimi ir laikydamasi Europos saugumo strategijos Europos Sąjunga ir jos valstybės narės veiks labiau laikydamasi strategijos, kad Europa tarptautiniu mastu darytų realią įtaką ir kad ES strateginė partnerystė su pagrindiniais veikėjais pasaulyje būtų naudinga priemonė siekiant Europos tikslų ir interesų;
- Q. kadangi dabartiniai ES ir BRICS šalių prekybos susitarimai naudingi abiem šalims ne tik ekonominiu, bet ir politiniu požiūriu;
- R. kadangi ES turėtų imtis aktyvaus vaidmens kuriant įtraukią ir atstovaujамąją, partnerystę paremtą Jungtinių Tautų sistema, kuri gali veiksmingai prisidėti prie pasaulinės valdysenos ir sprendimų, taikos, saugumo, demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės principais grindžiamos tarptautinės santvarkos; kadangi, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje, ES oficialiai įsipareigojo vykdyti veiksmingą daugiašališkumo politiką, kuriai vadovautų stiprios Jungtinės Tautos;
- S. kadangi ES ilgus metus su BRICS plėtojo dvišales strategines partnerystes, kurios grindžiamos bendromis vertybėmis ir interesais ir kuriomis siekta pagerinti santykius ir sustiprinti bendradarbiavimą visais lygmenimis; kadangi šios strateginės partnerystės dažnai būdavo nepakankamai veiksmingos, ypač skatinant demokratiją, stiprinant teisinę valstybę ir apibrėžiant bendrą požiūrį į konfliktų sprendimą;
- T. kadangi būtina skubiai ieškoti būdų, kaip stiprinti Jungtinių Tautų sistemos ir Didžiųjų šalių grupių (G7, G20) bendradarbiavimą ir gerinti veiksmų koordinavimo būdą;
- U. kadangi Didysis dvidešimtukas (G20), kurio valstybės narės sudaro 88 proc. pasaulio BVP ir atstovauja 65 proc. planetos gyventojų, tapo svarbiu pasaulinio bendradarbiavimo forumu, tačiau reikia išspręsti jo reprezentatyvumo problemą ir nustatyti aiškų vaidmenį daugiašalėje architektūroje;

1. atkreipia dėmesį į tai, kaip dabartinė ekonominė krizė parodė išsivysčiusių valstybių, BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių tarpusavio priklausomybę; pabrėžia glaudų abipusį išsivysčiusių šalių stabilaus ekonominio augimo ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių stabilaus ekonominio augimo ryšį; pabrėžia teigiamą tokios tarpusavio priklausomybės pobūdį ir abipusį politinių ir ekonominių išsivysčiusių šalių ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių ryšių naudingumą; mano, kad tolesnis politinis dialogas ir supratimas su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, taip pat su kiekviena iš šių šalių atskirai, turėtų ir toliau būti ES ir jos valstybių narių tikslas plėtojant partnerystę ir turint bendrą siekį sukurti naują įtraukią valdysenos sistemą; taip pat mano, kad reguliarius aukšto lygio ES ir atskirų BRICS šalių susitikimai būtų vertinga galimybė kurti pasitikėjimu paremtus santykius ir derinti pozicijas, ir ragina BRICS šalis prisimti daugiau atsakomybės naujoje pasaulinės valdysenos sistemoje, kuri paremta bendra atsakomybe, bendru požiūriu ir glaudžiau koordinuojamais veiksmais; laikosi nuomonės, kad taikant strateginės partnerystės priemonę galėtų būti sukurta vertinga sąveika siekiant tokių tikslų;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

2. mano, kad, viena vertus, išsivysčiusių šalių ir, kita vertus, BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių santykiai išsaugo svarbų ekonominį aspektą, tačiau jie iš esmės yra politiniai ir turėtų būti politiškai formuojami, nes visos susijusios šalys suinteresuotos užtikrinti veiksmingą pasaulinės valdysenos sistemą ir drauge, bendradarbiaujant ir konsultuojantis bei derinant politines pozicijas, šalinti tuos pasaulinio stabilumo ir saugumo pavojus, kurie gali sumažinti pasaulinio ekonominio augimo galimybes ir jo ateities potencialą; todėl ragina ES ir BRICS glaudžiau bendradarbiauti, įskaitant partnerystę su atskiromis BRICS šalimis kūrimą, visais klausimais, kurie svarbūs tarptautiniu mastu;

3. pabrėžia, kad nors BRICS šalys gali laikytis panašių pozicijų užsienio politikos srityje, joms būdingi didžiausi skirtumai politiniu, ekonominiu ir socialiniu požiūriais; ypač pabrėžia, kad jų politinės sistemos skiriasi, jose yra ir stiprūs autoritariniai režimai, ir patikima bei stabili demokratija; atsižvelgdamas į tai ragina ES stiprinti santykius ir kurti sąveikas, visų pirma su tomis BRICS šalimis, kurios iš tikrųjų puoseleja ir gerbia demokratines vertybes, taip pat siekia sukurti socialinę rinkos ekonomiką;

4. mano, kad atsirandant naujoms ekonomikos ir užsienio politikos požiūriu galingoms šalims ES įtaka nebus sumažinta, tačiau ES turi atlikti svarbų vaidmenį skatinant bendrą politinių sprendimų supratimą ir pademonstruoti vadovavimą sprendžiant pasaulines problemas; laikosi nuomonės, kad ES ir jos transatlantiniai partneriai dėmesį turėtų sutelkti į mato ekonomijos siekį ir dėti bendras pastangas, kad būtų sudarytos sąlygos konstruktyviai ir veiksmingai dvišaliu ir daugiašaliu lygmenimis veikti kartu su besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, kuriant tikras partnerystes ir gerą bendradarbiavimą; pabrėžia, kad būtina sukurti įtraukią pasaulinės valdysenos sistemą, grindžiamą bendradarbiavimu ir koordinavimu su BRICS šalimis ir prireikus su kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis siekiant bendros naudos; taip pat pabrėžia pagrindinį ES ir jos transatlantinių partnerių vaidmenį skatinant įtraukią pasaulinės valdysenos sistemą; pabrėžia, kad ES turėtų veikti labiau laikydamosi strategijos, kad Europa tarptautiniu mastu darytų realią įtaką, ypač valdytų tarpusavio priklausomybės padarinius, pradėtų pasaulinės valdysenos reformas ir imtųsi bendrų veiksmų tokiose srityse kaip teisinė valstybė, tvari aplinka ir regioninis saugumas, palaikydama konstruktyvų ryšį su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis;

5. palankiai vertina dvišalės strateginės partnerystės koncepciją ir primygtinai ragina Tarybą ir EIVT praktiškai ją įgyvendinti; mano, kad strateginė partnerystė yra perspektyvi galimų pokyčių priemonė organizuojant ir plečiant ES santykius su pagrindiniais veikėjais pasaulio arenoje, įskaitant BRICS ir kitas besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis; rekomenduoja ES naudoti šią priemonę rengiant daugiašales ir dvišales darbotvarkes ir plėtojant prasmingą jų ryšį; pabrėžia, kad vidinis nuoseklumas labai svarbus ES veiksmuose, kad ji būtų vertinama kaip tikras strateginis veikėjas su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis;

6. pažymi, kad praeityje BRICS, atrodė, koordinavo pozicijas užsienio politikos srityje sprendžiant tam tikrus klausimus JT Saugumo Taryboje, visų pirma kilus krizėms Libijoje ir Sirijoje, be to, atidedant balsavimą dėl ES vaidmens JT Generalinėje Asamblėjoje ir priimant bendrą poziciją dėl Dramblio Kaulo Kranto ir Sudano; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad gali pasirodyti, jog BRICS meta iššūkį dabartinei tarptautinės valdysenos sistemai, tačiau palaikant demokratinį dialogą, politinį bendradarbiavimą, taip pat su atskiromis šalimis, ir tikrą partnerystę galima sukurti teigiamą sąveiką ir sudaryti geresnes sąlygas naujai įtraukiai pasaulinės valdysenos sistemai; mano, kad ES turėtų tinkamai atsižvelgti į naują ekonominę ir politinę BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių galią, nes tai galėtų prisidėti prie organizuotos pasaulinės valdysenos reformos, paremtos konvergencine platforma, be destabilizuojančių padarinių;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

7. pažymi, kad BRICS parodė turinti regionų integracijos pajėgumų, todėl ir gebėjimą dalyvauti daugiapolėse valdysenos sistemose; mano, kad tai rodo tolesnę galimą BRICS suinteresuotumą prisidėti prie pasaulinės valdysenos; todėl laikosi nuomonės, kad BRICS ir kitose besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse vyksta procesas, kuriame apibrėžiama jų strateginė užsienio politikos kryptis, todėl jos gali tapti išsivysčiusių šalių partnerėmis ir pasaulinės valdysenos sistemos, grindžiamos visuotinėmis vertybėmis, partneryste ir įtrauktimi, rėmėjomis;

8. mano, kad atsižvelgiant į politinius ir ekonominius interesus ir jų mastą, regionų vaidmenį ir siekius, BRICS gali mėginti veikti kaip grupė užsienio politikos srityje, tačiau pripažįsta, kad išlieka svarbūs ir individualūs aspektai; atsižvelgdamas į tai mano, kad ES turėtų sutelkti dėmesį ne tik į BRICS kaip galimai vienalytę valstybių grupę užsienio politikos srityje, bet ir į kiekvieną BRICS šalį atskirai, išlaikydama sisteminių ir suderintą požiūrį; atsižvelgdamas į tai laikosi nuomonės, kad toks požiūris sudarytų galimybes ES sukurti masto ekonomiją, bendradarbiaujant su atskiromis BRICS šalimis, sustiprinti jos interesus ir vaidmenį įvairiuose regionuose ir prisidėti prie daugiapolės tvarkos įtvirtinimo, palaikant politinę ir ekonominę pusiausvyrą tarp išsivysčiusių ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių ir remiantis įtraukia sistema, kuri grindžiama dialogu, bendradarbiavimu ir dvišalėmis ar daugiašalėmis partnerystėmis;

9. taip pat mano, kad BRICS politinės ir ekonominės sistemos, demografinės ir socialinės tendencijos ir užsienio politikos perspektyvos labai skiriasi, ir į tai reikėtų atsižvelgti įvairiapusėje ES politikoje šių šalių atžvilgiu, kuria siekiama sukurti sąveiką su atskiromis BRICS šalimis ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis ir paskatinti nekurti ar nestiprinti užsienio politikos požiūriu galimai vienalytės alternatyvios valstybių grupės; atsižvelgdamas į tai primygtinai ragina ES ir jos valstybes naries neskatinti strateginės konkurencijos įtvirtinimo ir pačios strateginės konkurencijos atitinkamai tarp išsivysčiusių ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių blokų; tvirtina, kad siekdama skatinti bendrus tarptautinius veiksmus ir pasaulinės valdysenos reformas ES turi derinti įvairias dvišales, daugiašales ir nevalstybinio poveikio sąveikas ir kurti problemų sprendimo koalicijas siekiant sumažinti išsivysčiusių ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių skirtumus;

10. mano, kad ES turėtų suformuluoti savo poziciją dėl glaudesnių ryšių su BRICS, atsižvelgiant ir į tai, kad ES ir tų šalių požiūris į privalomus įsipareigojimus ir institucinę tvarką nebūtinai visada sutampa; taip pat mano, kad BRICS šalių paramą veiksmingam daugiašališkumui būtų galima užsitikrinti mainais į tvirtesnę atstovavimą atitinkamose tarptautinėse institucijose; primygtinai teigia, kad dėl BRICS šalių iškilimo atsiradę iššūkiai turėtų būti laikomi ne problema, o galimybe;

11. laikosi nuomonės, kad santykiai su BRICS šalimis turėtų būti grindžiami dvišaliais dialogais, susitelkiant į tolesnę demokratizacijos proceso rėmimą ir jį skatinant, taip pat į teisinės valstybės įtvirtinimą, gerą valdyseną, reguliavimo supanašėjimą, bendrą pozicijų tarptautiniuose forumuose koordinavimą ir tvirtesnių santykių su ES palaikymą;

12. pabrėžia, kad labai svarbus Brazilijos vadovaujamas vaidmuo MERCOSUR regioninės integracijos procese; palankiai vertina atnaujintą Europos Sąjungos ir Brazilijos strateginę partnerystę ir 2012–2014 m. bendrą veiksmų planą, taip pat abipusius įsipareigojimus demokratijos skatinimo ir daugiašalės valdysenos sistemos reformų srityje; primygtinai ragina abi šalis vykdyti savo įsipareigojimus ir prisidėti prie pasaulio finansų sistemos reformos; primena prezidentės Dilmos Rousseff pasiūlymą dėl paramos ES suteikimo, kad būtų įveikta valstybės garantuotų skolų krizė, ir pripažįsta abiejų šalių tarpusavio ryšį; pritaria suderintam ir sąžiningam Dohos plėtros darbotvarkės užbaigimui bei Europos Sąjungos ir Pietų Amerikos šalių bendrosios rinkos (MERCOSUR) valstybių asociacijos susitarimui, kuris bus svarbiausias ES pasirašytas asociacijos susitarimas, apimsiantis 750 mln. žmonių ir turėsiantis 125 mlrd. dolerių per metus komercinę vertę; atkreipia dėmesį į Brazilijos prašymą visiškai liberalizuoti vizų režimą ir prašo Komisijos pateikti pasiūlymą šiuo klausimu;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

13. pabrėžia, kad ES ir Rusijos strateginė partnerystė yra itin svarbi palaikant taiką ir saugumą Europoje, skatinant prekybą ir ekonominę plėtrą, išsaugant energijos tiekimo saugumą ir sprendžiant tarptautinius uždavinius; mano, kad ilgalaikis Azijos šalių augimas gali sudaryti sąlygas tolesniam interesų derinimui ir glaudesniai ES ir Rusijos strateginiam bendradarbiavimui; mano, kad toks bendradarbiavimas labai svarbus siekiant pažangos sprendžiant tokius pasaulinės svarbos klausimus kaip branduolinio ginklo platinimas, terorizmas, klimato kaita ar neteisėta migracija;

14. pabrėžia ES ir Indijos strateginės partnerystės svarbą ir galimybes; mano, kad esant dabartinei pasaulinei ekonomikos krizei tokie klausimai kaip socialinė krizė, klimato kaita, migracijos srutai ir pasaulinis saugumas turėtų būti sprendžiami palaikant visapusiškesnę Indijos ir ES partnerystę; taip pat pažymi, kad tebevykstančiose derybose dėl laisvosios prekybos susitarimo stiprėja ES ir Indijos santykiai; tačiau mano, kad šie santykiai neturėtų būti apriboti tik prekybos klausimais; palankiai vertintų Europos Parlamento delegacijos ryšiams su Indija atitiktoms atkūrimą remiantis Indijos parlamento draugystės su Europos Parlamentu grupės, kuri egzistavo Indijos parlamente prieš 2009 m. rinkimus, patirtimi;

15. pabrėžia Kinijos, kaip pagrindinės ekonominės veikėjos, svarbą ir atkreipia dėmesį į jos esminį vaidmenį pasaulio ekonomikos atgaivinimo procese; atsižvelgdamas į tai primena, kad Kinija dešimt metų po įstojimo į PPO turi vykdyti savo išsipareigojimus šioje organizacijoje, dėl kurių susitarta; be to, ragina Europos Sąjungą bei jos valstybes nares ir Kiniją spręsti bendras problemas ir šalinti grėsmes tarptautinei taikai ir saugumui, visų pirma glaudžiau bendradarbiauti ieškant diplomatinio sprendimo dėl Irano branduolinės krizės; primygtinai ragina abi šalis skatinti labiau subalansuotą tarpusavio prekybą, visų pirma sustiprinti savo pastangas užbaigiant derybas dėl naujo partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, kad būtų galima išnaudoti ES ir Kinijos strateginės partnerystės teikiamas galimybes;

16. pabrėžia strateginį ES ir Pietų Afrikos santykių pobūdį; palankiai vertina teigiamus ketvirtojo ES ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikimo, vykusio 2011 m. rugsėjo mėn., rezultatus, visų pirma nuomonių sutapimą dėl padėties Libijoje; ragina ES ir Pietų Afriką kuo greičiau užbaigti derybas dėl naujo ekonominės partnerystės susitarimo; tvirtina, kad Pietų Afrika, atsižvelgiant į jos laimėjimus sėkmingai ir taikiai pereinant prie demokratijos ir jos, kaip regioninės veikėjos, vaidmenį, gali būti pagrindinė jėga skatinant demokratiją ir gerą valdyseną, plėtojant regioninę ekonominę integraciją ir remiant nacionalinį susitaikymą visoje Afrikoje, taip pat pagrindinė ES partnerė dedant šias pastangas; pabrėžia, kad svarbus glaudus ES ir Pietų Afrikos bendradarbiavimas klimato kaitos, tvaraus vystymosi ir tarptautinių institucijų reformų klausimais;

17. mano, kad, turint mintyje didėjančią BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių svarbą ir vis aiškesnius kontūrus įgaunančią daugiapolę valdymo sistemą, G20 galėtų būti naudingas ir ypač tinkamas forumas siekiant rasti bendrą sutarimą ir užtikrinti, kad sprendimų priėmimo procesas būtų įtraukus, grindžiamas partneryste ir padėtų skatinti konvergenciją, įskaitant ir reguliavimo konvergenciją; laikosi nuomonės, kad, nepaisant didėjančios G20 svarbos, G7 galėtų atlikti pagrindinį vaidmenį kaip išsivysčiusių šalių konsultavimosi, koordinavimo ir sutarimo paieškų forumas siekiant palaikyti dialogą su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis dar prieš įvykstant G20 susitikimams; mano, kad G8 turi būti taip pat naudojamas bandant suartinti pozicijas su Rusija, kad bendros problemos galėtų būti sprendžiamos koordinuotai ir veiksmingai; remia G20 parlamentinį lygmenį ir mano, kad jis turėtų būti ir toliau stiprinamas ir įtraukiamas į sprendimų priėmimo procesus siekiant užtikrinti aktyvesnę demokratinį dialogą ir kontrolę; taip pat remia lygiagretaus G20 konsultacinio forumo, kuriame suburiamos nevyriausybinės organizacijos ir pagrindiniai pilietinės visuomenės ir verslo atstovai iš G20 valstybių, sukūrimą;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

18. mano, kad dabartinė valstybės garantuotų skolų krizė bus svarbus išbandymas G20, kaip veiksmingam strateginio politinio dialogo forumui, galinčiam skatinti tikrai visuotinę ekonominės ir finansinės valdysenos sistemą, atspindinčią išsivysčiusių šalių ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių tarpusavio priklausomybę, sukuriančią sisteminių pusiausvyros sutrikimų, kurie gali būti ypač žalingi išsivysčiusioms šalims ir, ilgalaikėje perspektyvoje, besivystančioms šalims, šalinimo pagrindus ir skatinančią solidarumą tarptautiniuose finansiniuose forumuose, pvz., Tarptautiniame valiutos fonde;

19. ragina ES stiprinti politinį dialogą ir aktyviau bendradarbiauti su BRICS siekiant pasaulinių finansų ir ekonomikos valdysenos įstaigų, pvz., Bretton Woods įstaigų, reformos, kurios tikslas – užtikrinti plataus masto atstovavimą visoms valstybėms narėms tuo pačiu metu atspindint ekonominės galios pokyčius;

20. mano, kad išsivysčiusios šalys turėtų remti regionines organizacijas, kurios apima BRICS ir kitas besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis, pvz., Pietryčių Azijos valstybių asociaciją (ASEAN) ar MERCOSUR, įskaitant jų institucijų stiprinimo ir pajėgumų kūrimo procesus, taip pat turėtų užtikrinti aukšto lygio diplomatinį atstovavimą tokių organizacijų susitikimuose;

21. pažymi, kad, turint mintyje, jog Kinijos, Indijos ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių Azijoje svarba pasaulyje ir regione vis didėja, ir Jungtinės Amerikos Valstijos, ir ES gali laipsniškai nukreipti pagrindinį dėmesį, politines investicijas ir išteklius į Ramiojo vandenyno regioną ir imti laikyti Šiaurės Atlanto lygmenį ir abipusį bendradarbiavimą strategiškai mažiau svarbiais dalykais; taip pat pažymi, kad Azija turėtų atlikti svarbesnį vaidmenį Europos Sąjungos ir ES valstybių narių užsienio reikalų darbotvarkėje; ragina labiau derinti JAV ir ES politiką dėl Kinijos, Indijos ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių Azijoje siekiant išvengti šios srities politinių skirtumų; yra tvirtai įsitikinęs, kad koordinuodamos savo pastangas JAV ir ES galės pasiekti politinę sąveiką, kurios reikia norint pradėti veiksmingą teigiamą ir konstruktyvų dialogą su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis; mano, kad nepakenkiant G7 reguliarius ES ir JAV aukščiausio lygio susitikimai sudarytų galimybę nustatyti bendrus tikslus ir koordinuoti strategijas visuotinės svarbos klausimais, įskaitant ekonominę valdyseną, kad būtų apibrėžtas bendras požiūris į besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis; primena, kad transatlantiniai santykiai labai svarbūs ir ekonominiu, ir politiniu požiūriu, ir pabrėžia abipusius tvirtus ekonominius Jungtinių Amerikos Valstijų ir ES santykius; mano, kad Transatlantinė ekonominė taryba ir Transatlantinis teisės aktų leidėjų dialogas taip pat galėtų sudaryti galimybę plėtoti dialogą ir atlikti kritišką vertinimą, taigi derėtų apsvarstyti ir strateginį ES ir JAV bendradarbiavimą su BRICS ir kitomis atitinkamomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis ir tai, kaip paskatinti reguliavimo priemonių derinimą su tokiomis šalimis; primena būtinybę sukurti Transatlantinę politinę tarybą kaip *ad hoc* sistemingo aukšto lygio ES ir JAV užsienio ir saugumo politikos koordinavimo ir konsultacijų šioje srityje organą;

22. pabrėžia, kad spręsdama pasaulinio masto klausimus ar klausimus, susijusius su pasaulio valdysena, ES, o ne jos valstybės narės, turėtų palaikyti dialogą su išsivysčiusiomis šalimis, BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis; mano, kad siekiant nuoseklios politikos pozicijos dėl BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių valstybėms narėms labai svarbu kuo skaidriau plėtoti dvišalius santykius ir atsižvelgti į galimą tokių santykių poveikį ES politikai ir pozicijai; mano, jog ES turėtų stengtis užtikrinti didesnę politinę ir ekonominę sanglaudą ir augimą, kad išlaikytų politinę įtaką ir pagrindinį vaidmenį vis aiškesnius kontūrus įgaunant daugiapolei sistemai ir kad BRICS ir naujos besiformuojančios rinkos ekonomikos šalys ją vertintų kaip nepakeičiamą naudingą partnerę;

23. pabrėžia, kad bendrą ES užsienio politikos dėl BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių koordinavimą pagal ES sutarties 18 straipsnio 4 dalį ir 21 straipsnio 3 dalį turėtų užtikrinti Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai; mano, kad ES, koordinuojama vyriausiosios įgaliotinės, turėtų stengtis pasiekti, kad užsienio ir saugumo politika būtų labiau siejama su ES sektorine politika, pvz., vystymosi, energetinio saugumo, prekybos, prieigos prie žaliavų ir retųjų žemių metalų, klimato kaitos ir migracijos srityse, kad jų sąveika duotų daugiau naudos ir būtų užtikrinama, jog bus laikomasi nuoseklaus ir sisteminio požiūrio į užsienio politiką, kuriuo siekiama

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

visuotinės pagarbos teisei valstybei, žmogaus teisėms ir demokratiniam valdymui; mano, kad reikėtų toliau plėtoti ir geriau apibrėžti ES „strateginių partnerių“ sąvoką siekiant atspindėti šiuos esminius tikslus; atkreipia dėmesį į 17-osios Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBKKK) Šalių konferencijos išvada ir pabrėžia, jog nuolat reikia nuoseklių ir suderintų pastangų kartu su BRICS, kad būtų pasiektas pažangus susitarimas;

24. mano, kad nuoseklus ES požiūris į užsienio politiką taip pat apima didesnę Europos Vadovų Tarybos pirmininko, vyriausiojo įgaliotinio, Tarybos, Parlamento ir Komisijos veiksmų koordinavimą klausimais, susijusiais su G7, G8 ir G20 darbotvarkėmis;

25. pažymi, kad ES turėtų gebėti pritaikyti ir reformuoti savo vidaus valdymo struktūrą siekiant užtikrinti, kad vykstant sprendimų priėmimo procesui būtų atspindima jos įvairovė ir būtų pasiektas sutarimas; pabrėžia, kad svarbu, jog nuoseklus ES požiūris į užsienio politiką BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių atžvilgiu atspindėtų EIVT veikime; mano, kad EIVT, visapusiškai konsultuodamasi su Parlamentu, turėtų persvarstyti ir stiprinti strateginę partnerystę su atskiromis BRICS šalimis išnaudojant joms būdingas savybes ir galimybes sąveikauti ir bendradarbiauti su ES; primygtinai ragina EIVT sukurti horizontaliojo ir vertikaliojo koordinavimo mechanizmus, kuriuos taikant ES užsienio politikos srityje būtų gaunama nauda iš ES institucijų sąveikos, taip pat iš glaudžių ir stiprių valstybių narių dvišalių santykių su strateginiais partneriais, įskaitant BRICS ir kitas besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis; mano, kad, kalbant apie BRICS, EIVT turėtų organizuoti savo darbą ne tik pagal geografines zonas ir temas, bet ir sukurti *ad hoc* koordinavimo mechanizmą, siekiant užtikrinti, kad visi pavieniai politiniai veiksmai, susiję su BRICS, derėtų sistemos požiūriu ir kad patvirtintos politinės nuostatos atspindėtų palaikant ES ir tokių išsivysčiusių šalių kaip JAV, Kanada ir Japonija dialogą; mano, kad ES delegacijos BRICS ir kitose susijusiose besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse turėtų palaikyti glaudesnę tarpusavio ryšį siekiant užtikrinti, kad būtų galima nuolat stebėti ir analizuoti BRICS santykius ir atitinkamus jautrius tarpusavio klausimus, taigi požiūris būtų labiau sisteminis; atsižvelgdamas į tai laikosi nuomonės, kad ES delegacijos BRICS šalyse turėtų analizuoti BRICS šalių poziciją dėl valdymo ir pasaulinių problemų ir dėl santykių su kitomis BRICS šalimis; mano, kad ES turėtų dėti naujas pastangas ir skirti savo išteklius vadovavimui pasaulinės valdysenos sistemos ir tarptautinių organizacijų reformai, siekiant užtikrinti įtraukesnę sutarimo ieškojimo ir sprendimų priėmimo procesą pasauliniu mastu, ypač JT Saugumo Tarybos reformai ir daugiašališkumui finansų srityje visame pasaulyje;

26. mano, kad „veiksmingas daugiašališkumas“ ir glaudesnis veiksmų koordinavimas daugiašaliuose forumuose siekiant spręsti pasaulinės valdysenos klausimus turėtų likti stipresnės partnerystės su BRICS šalimis pagrindiniu principu; ypač rekomenduoja ES dėti pastangas, kad minėtosios šalys laikytųsi tokio pat požiūrio;

27. mano, kad Parlamentas turėtų dalyvauti dvišaliuose ES ir jos strateginių partnerių aukščiausiojo lygio susitikimuose;

28. mano, kad tarp ES delegacijų atstovų BRICS šalyse turėtų būti ir Parlamento ryšių palaikymo pareigūnai, siekiant gerinti nacionalinės parlamentinės dimensijos kiekvienoje iš šių šalių supratimą ir skatinti glaudesnę Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimą ir dialogą dvišaliu pagrindu, taip pat skatinti didesnę demokratinę atskaitomybę sprendimų priėmimo procesų metu tarptautiniuose forumuose, pvz., G8 ir G20; mano, kad galima būtų apsvarstyti galimybę be jau esamų delegacijų ryšiams su Rusija, Indija, Kinija ir Pietų Afrika sukurti ir atitinkamą delegaciją ryšiams su Brazilija;

29. mano, kad siekiant užtikrinti veiksmingą demokratinę ES politikos dėl BRICS ir kitų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių kontrolę ir sudaryti geresnes sąlygas aktyvesniam tarpparlamentiniam dialogui su tokiomis šalimis, atitinkami Parlamento darbuotojai turėtų įgyti specialią kompetenciją, taigi turėti tinkamų analitinių priemonių ir stebėsenos gebėjimų, taip pat gebėti padėti Parlamento nariams skatinti

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

veiksmingą dialogą; taip pat mano, kad turėtų būti įdiegta Parlamento ir EIVT darbuotojų apskaitimo sistema siekiant padidinti sąveiką, sustiprinti tarpinstitucinį dialogą ir bendradarbiavimą, taip pat skatinti keitimąsi patirtimi;

30. pabrėžia, kad bet koks santykių plėtojimas ir politinio bendradarbiavimo su BRICS šalimis stiprinimas vyriausybės lygmeniu turėtų būti neatsiejamas nuo nuoseklaus pilietinės visuomenės organizacijų dialogo; atsižvelgdamas į tai ragina EIVT ir ES delegacijas sukurti sistemą, kuria būtų sudaromos geresnės sąlygos žmonių tarpusavio ryšiams, kultūriniais ir akademiniais mainams, grindžiamiems esamomis ir *ad hoc* programomis, ir jie stiprinami siekiant pagerinti tarpusavio supratimą ir kurti bendrus veiksmus ir iniciatyvas;

31. primygtinai teigia, kad reikia atnaujinti politinį dialogą su BRICS šalimis dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkosaugos standartų laikymosi; atsižvelgdamas į tai primena, kad, norint pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT), būtina laikytis pagrindinių darbo standartų (PDS) ir TDO orumo nežeminančio darbo darbotvarkės, nes tai turi teigiamą poveikį šalies ekonomikai – užtikrinamas socialinis ir politinis stabilumas ir keliamas šalies darbo jėgos gebėjimų lygis;

32. palankiai vertina minėtą Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“, kuriame pateikiamas pasiūlymas parengti finansines priemones ir programas pagal būsimą 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą; pabrėžia, kad naujoji partnerystės priemonė, skirta ES politiniams ir ekonominiams interesams likusiame pasaulyje remti ir apimanti veiksmus, kuriems vykdyti neteikiama oficiali parama vystymuisi, turėtų būti išorės politikos priemonė; mano, kad tokia partnerystės priemonė galėtų padėti sustiprinti politinius, taigi ir ekonominius ryšius su atitinkamomis šalimis, ir palankiai vertina tai, kad vienas iš šios priemonės tikslų būtų skatinti reguliavimo konvergenciją; taip pat mano, kad partnerystės priemonė turėtų apimti viešosios diplomatijos srities finansavimą siekiant įtvirtinti atskirų valstybių santykius su ES ir stiprinti įtaką, partnerystę ir lojalumą; vis dėlto laikosi nuomonės, kad turėtų būti numatytas ir papildomas finansavimas demokratijos procesui remti, teisei valstybei įtvirtinti ir kokybiškesniam švietimui plėtoti, taip pat socialiniams skirtumams mažinti; mano, kad iš naujo rengiant finansines priemones ir programas turėtų būti teikiama ypatinga svarba *ad hoc* finansavimui, siekiant remti besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis ir šalis, kurių ekonomika galbūt augs, kad jos stiprintų demokratinę struktūrą, plėtotų gerą valdymą ir teisinę valstybę, pilietinės visuomenės organizacijas, geras švietimo sistemas ir laipsnišką socialinę integraciją; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą į visas ES programas ir priemones įtraukti sąlygų laikymosi principą ir mano, kad tai ypač svarbu norint turėti didesnę įtaką, kaip universalias vertybes propaguojant žmogaus teises, demokratiją ir gerą valdymą;

33. ragina BRICS šalis imtis jų dalį pasauliniame BVP atitinkančio vaidmens tarptautinėje vystymosi politikoje;

34. ragina ES ir valstybes nares remti Pietų šalių bendradarbiavimo iniciatyvas ir dalyvauti trišalio bendradarbiavimo projektuose, kuriuose dalyvauja BRICS;

35. mano, kad labai svarbu skatinti ES bendradarbiavimą su BRICS ir kitomis besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis pasaulinės valdysenos sistemoje ir tarptautinėse organizacijose; mano, kad ES ir JAV turėtų pradėti strateginį dialogą su BRICS dėl tarptautinių organizacijų reformos galimybių; mano, kad ES lygmeniu turėtų būti apsvaistyta, kaip padidinti ES vaidmenį, įtaką ir balsavimo galią tarptautiniuose forumuose ir pasiekti sklandesnę koordinavimą tarp ES valstybių narių tokiuose forumuose, taigi ir darnesnę poziciją siekiant pozityvaus dialogo, partnerystės ir bendradarbiavimo su BRICS;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Komisijos pirmininkui, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai igaliojusiai užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujanti Lenkijai, Komisijai ir JAV valstybės departamentui.

Nuosekli politika autoritarinių režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, atžvilgiu

P7_TA(2012)0018

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje (2011/2187(INI))

(2013/C 239 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Grahamo Watsono ALDE frakcijos vardu pateiktą pasiūlymą dėl rekomendacijos Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl autoritarinių režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jie siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje (B7-0235/2011),
- atsižvelgdamas į JT Chartiją, ypač į jos 1 bei 25 straipsnius ir į VII skyriaus 39 bei 41 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų žmogaus teisių konvencijas ir jų fakultatyvinius protokolus,
- atsižvelgdamas į Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą ir du jo fakultatyvinius protokolus,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją (Europos žmogaus teisių konvencija),
- atsižvelgdamas į 2006 m. balandžio 28 d. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1674, kurioje dar kartą patvirtinamos 2005 m. Pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo išvadų dokumento nuostatos dėl pareigos apsaugoti gyventojus nuo genocido, karo nusikaltimų, etninio valymo ir nusikaltimų žmoniškumui,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintą Europos saugumo strategiją (ESS) „Saugi Europa geresniame pasaulyje“,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos 1999 m. rezoliuciją Nr. 1267 dėl padėties Afganistane ir 2001 m. rezoliuciją Nr. 1371 dėl padėties buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnio 2 dalį, 22 ir 36 straipsnius,

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 215 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 22 d. Tarybos dokumentą „Sankcijų klausimams spręsti skirtos sudėties Išorės santykių patarėjų darbo grupės (RELEX/Sankcijos) įsteigimas“ (5603/2004),
- atsižvelgdamas į 2004 m. birželio 7 d. Tarybos dokumentą „Pagrindiniai ribojamųjų priemonių (sankcijų) taikymo principai“ (10198/1/2004),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Yusuf ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* (ECR 11-3533 (2005)),
- atsižvelgdamas į 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 9 d. Tarybos dokumentą „Geriausia ES veiksmingo ribojamųjų priemonių įgyvendinimo praktika“ (11679/2007),
- atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 21 d. Tarybos dokumentą „Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP įgyvendinimas“ (10826/1/2007),
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 24 d. Tarybos dokumentą „Atnaujinta ES geriausia ribojamųjų priemonių veiksmingo įgyvendinimo praktika“ (08666/1/2008),
- atsižvelgdamas į 2009 m. sausio 26 d. Tarybos bendrąją poziciją 2009/67/BUSP, atnaujinančią Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu ir panaikinančią Bendrąją poziciją 2008/586/BUSP ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos dokumentą „Ribojamųjų priemonių (sankcijų) pagal ES bendrąją užsienio ir saugumo politiką įgyvendinimo ir įvertinimo gairės“ (paskutinioji redakcija – 2009 m. gruodžio 15 d. (17464/2009)),
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. rugsėjo 4 d. rezoliuciją dėl ES sankcijų, kaip ES veiksmų ir politikos žmogaus teisių srityje, vertinimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į valstybių narių išteklius užsienio politikos srityje,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0007/2012),

Bendros pastabos dėl ES požiūrio į autoritarinius vadovus

- A. kadangi naujame ES sutarties 21 straipsnyje, įvestame Lisabonos sutarties 1 straipsnio 24 dalimi, pripažįstama, jog Sąjungos veiksmai grindžiami „demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinio ir nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principais bei Jungtinių Tautų Chartijos ir tarptautinės teisės principų laikymusi“;

⁽¹⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 45.

⁽²⁾ OL L 328, 2006 11 24, p. 59.

⁽³⁾ OL L 23, 2009 1 27, p. 37.

⁽⁴⁾ OL C 295 E, 2009 12 4, p. 49.

⁽⁵⁾ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- B. kadangi sankcijos taikomos siekiant ES sutarties 21 straipsnyje nustatytų BUSP tikslų, kurie apima tarptautinės taikos ir saugumo, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, teisinės valstybės ir demokratijos įtvirtinimo bei gero valdymo skatinimą;
- C. kadangi pagal BUSP sankcijos ar ribojamosios priemonės laikomos ribotą galią turinčiomis prievartos priemonėmis, kaip antai ginklų embargas, prekybos sankcijos, finansinės ir ekonominės sankcijos, sąskaitų įšaldymas, skrydžių uždraudimas, priėmimo apribojimas, diplomatinės sankcijos, sporto ir kultūros renginių boikotavimas bei bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis sustabdymas;
- D. kadangi sankcijų ir ribojamųjų priemonių taikymas yra veiksmingas tik jeigu jis yra nuoseklios ir bendros ES ir jos valstybių narių strategijos žmogaus teisių srityje dalis;
- E. kadangi „tikslinės sankcijos“ – tai asmeninės sankcijos, selektyvios ekonominės ir diplomatinės priemonės, pvz., draudimas išduoti visas, turto įšaldymas, tam tikrų prekių eksporto ar importo embargas, skrydžių draudimai, draudimai investuoti ar oficialių ryšių ribojimas;
- F. kadangi dėl valstybių narių nesutarimo ribojamosios priemonės dažnai taikomos nenuosekliai ir dėl šios priežasties kenkiama ES patikimumui ir daromas neigiamas poveikis šių priemonių veiksmingumui;
- G. kadangi ES savo sankcijų politiką dažnai taikydavo nenuosekliai, skirtingai elgdamasi su panašią žmogaus teisių ir demokratijos istoriją turinčiomis trečiosiomis šalimis, todėl buvo kritikuojama dėl dvigubų standartų taikymo;
- H. kadangi dėl informacinių technologijų pažangos valstybių sienos tampa vis mažiau svarbios, todėl globalizuotame pasaulyje mažėja galimybių izoliuoti šalį ar jos elitą;
- I. kadangi dažniausiai šalys, kurioms taikomos sankcijos, yra labiausiai izoliuotos nuo tarptautinės sistemos ir jų visuomenė turėtų daugiausiai naudoti, jeigu tarptautiniai ryšiai siekiant pokyčių būtų aktyvesni; kadangi tam tikrais atvejais ribojamosios priemonės, ypač prieš tam tikrus asmenis, vis dėlto gali turėti atgrasomąjį ir psichologinį poveikį;
- J. kadangi sprendimus dėl sankcijų ES turėtų priimti tik visapusiškai įvertinusi, kaip atitinkamoje šalyje veiksmingiausiai galima pasiekti demokratinių pokyčių; kadangi kiekvienas sprendimas turėtų būti atitinkamai pagrįstas;
- K. kadangi Europos Sąjunga daugeliui autoritarinių vadovų ir su jais susijusių asmenų yra patraukli kaip investicijų, turto, bankininkystės ir sveikatos priežiūros paslaugų šaltinis, taip pat kaip vieta, kur jie naudojami laisve keliauti ir laisve išleisti dažnai abejotinais būdais įgytas savo lėšas;
- L. kadangi galimybė valdžią paversti asmenine gerove, dažnai įskaitant valstybės turto pasisavinimą ar asmeninę jo kontrolę, autoritarinius vadovus skatina užimti ir išlaikyti valdžią ir stiprina jų gebėjimą tą padaryti; kadangi reikia toliau vykdyti tyrimus, kad būtų sumažintas bet koks ryšys tarp vystymuisi ar kitiems tikslams skirtos užsienio pagalbos ir autoritarinių vadovų ir artimiausiam jų ratui priklausančių žmonių turtėjimo;
- M. kadangi nesant suderintų veiksmų sudėtinga gauti tikslios informacijos apie autoritarinių vadovų ES laikomą turtą ir ES turi atkakliai ieškoti informacijos;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- N. kadangi vadovai, kuriems taikomos sankcijos, pajus poveikį, jei jiems asmeniškai bus taikomos spaudimo priemonės, kaip antai bus apribotos jų galimybės pervedinėti pinigus, investuoti savo finansinį turtą ir juo naudotis, galimybės keliauti, galimybė įsigyti konkretų turtą ar diplomatinis atstovavimas;
 - O. kadangi yra daug tarptautinių ir regioninių subjektų ir reikia, kad tarp šių subjektų būtų užmegztas dialogas ir taikomos oficialios bei neoficialios konsultacijų priemonės;
 - P. kadangi siekiant veiksmingos politikos autoritarinių režimų atžvilgiu svarbiausia suderinti prievartos diplomatiją, įskaitant ribojamąsias priemones, su aiškiu bendravimu ir konstruktyviomis priemonėmis, kurias taikant nenaudojama jėga, ir su ES ir valstybių narių užsienio politikos galimybėmis, kurias įgyvendinant pirmenybė teikiama kritiškam ir laipsniškam dialogui, o ne izoliacijai;
 - Q. kadangi peržiūros procedūra, kuria vadovaujantis galima plėsti sankcijas, jas palengvinti arba panaikinti reaguojant į atitinkamų vadovų veiksmų pokyčius, yra itin svarbi norint, kad ribojamosios priemonės būtų veiksmingos, ir turi būti taikoma griežtai, laikantis strategijos;
 - R. kadangi taikant visas ribojamąsias priemones neturi būti pažeidžiamos žmogaus teisės, tarptautinė humanitarinė teisė, tinkamas procesas ir proporcingumo bei teisės į veiksmingą žalos atlyginimą principai ir šiomis priemonėmis neturi būti baudžiamos pažeidžiamiausios šalių, kurioms taikomos šios priemonės, gyventojų grupės;
1. teikia Tarybai šias rekomendacijas:

Parengti aiškesnes apibrėžtis

- a) konsultuojantis su Europos Parlamentu parengti aiškius ribojamųjų priemonių taikymo kriterijus, nustatyti šių priemonių tikslus, taikytinų sankcijų formą, jų reguliaraus vertinimo gaires ir persvarstymo procedūrą, kurios turi būti laikomasi; kriterijus nustatyti taip, kad jais būtų didinamas ES sankcijų nuoseklumas ir patikimumas, tačiau veiklos lygmeniu būtų palikta pakankamai lankstumo, sudarant Sąjungai sąlygas šią priemonę išorės veiksmų srityje taikyti kaip veiksmingą svertą;
- b) aiškiai ir visapusiškai apibrėžti, kam turi būti taikomos sankcijos, kai jos taikomos žlugusioms valstybėms ar nevalstybiniais veikėjams, gerai žinant, kad struktūros dažnai būna neaiškios;
- c) įtraukti sankcijas į visapusišką politinį kontekstą ir nustatyti jų trumpojo laikotarpio ir ilgalaikius tikslus tvariame demokratijos kūrimo procese;
- d) pripažinti, jog sankcijos nėra pačios savaime tikslas, ir jas taikant turėti aiškius ir įgyvendinamus sankcijų nutraukimo kriterijus;
- e) sistemingai remti Tarptautinio baudžiamojo teismo veiklą užtikrinant, kad vykdant ES sankcijų politiką būtų deramai atsižvelgiama į šio teismo procedūras ir sprendimus;
- f) primygtinai raginti ES valstybes nares taikyti visuotinės jurisdikcijos principą kovojant su nebaudžiamumu ir nusikaltimais žmoniškumui, siekiant pagerinti tarptautinę baudžiamosios teisenos sistemą;

Sukurti veiksmingą sankcijų politiką

- g) įsipareigoti kuo labiau pagerinti 27 ES valstybių narių bendradarbiavimą ir sąveiką, raginant jas smerkiant autoritarinius režimus kalbėti vieningai ir nuosekliai, išreiškiant vieną bendrą integruotą ES požiūrį;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- h) pripažinti, kad tarptautiniu mastu nekoordinuojamos sankcijos gali būti neveiksmingos, gali duoti jų tikslams priešingų rezultatų, gali pakenkti Europos sankcijų politikos skaidrumui, patikimumui ir nuoseklumui ir gali sustiprinti režimą, kuriam jos taikomos, ar sumažinti ES ir jos valstybių narių santykinį lankstumą ir patikimumą derybose su ta valstybe; aiškiais procedūromis užtikrinti geresnį valstybių narių veiklos koordinavimą ir keitimąsi informacija;
- i) griežtai ir nuosekliai taikyti esamą sankcijų tvarką, vengti dvigubų standartų taikymo ir į sankcijų taikymo sritį įtraukti ir pagrindinių laisvių, ypač religijos ir saviraiškos laisvės, pažeidimus; užtikrinti, kad ribojamąsias priemones taikytų ir atitinkama informacija su Sąjunga taip pat keistųsi ir Europos ekonominei erdvei priklausančios šalys bei valstybės, siekiančios narystės Europos Sąjungoje;
- j) taikyti sankcijas tik siekiant daryti įtaką atsakingam represinių ar nusikalstamų režimų elitui ir atsakingiems nevalstybiniais žlugusių valstybių veikėjams ir užtikrinti, kad ribojamosios priemonės ir sankcijos nebūtų taikomos netikslingai, būtų proporcingos siekiamam tikslui ir būtų kuo labiau sumažintas neigiamas poveikis civiliams gyventojams, ypač pažeidžiamiausiems iš jų;
- k) užtikrinti, kad vystymuisi ar kitiems tikslams skirta užsienio pagalba galiausiai netaptų autoritarinių vadovų ir artimiausio jų rato žmonių turtėjimo priežastimi;
- l) visais įmanomais atvejais užtikrinti, kad sankcijų politika būtų derinama su parama pilietinei visuomenei susijusioje šalyje; pagerinti atskaitomybės etapo kokybę ir skaidrumą siekiant tiksliai apskaičiuoti suteiktą pagalbą ir aiškiai įvertinti, kiek ji iš tikrųjų prisidėjo prie pilietinės visuomenės poreikių patenkinimo;
- m) užtikrinti, kad sprendžiant dėl ribojamųjų priemonių ar sankcijų nebūtų taikomi dvigubi standartai ir kad jos būtų taikomos nepaisant politinių, ekonominių ir saugumo interesų;
- n) užtikrinti, kad ribojamosios priemonės, kuriomis ribojama Europos bendrovių veikla šalių, kurioms taikomos sankcijos, rinkoje, nebūtų naudingos konkurentams iš trečiųjų šalių;
- o) užtikrinti, kad valstybės narės, taip pat ES misijų ir delegacijų vadovai būtų glaudžiai susiję su ribojamųjų priemonių nustatymo, įgyvendinimo, stebėsenos ir vertinimo procesu ir jų praktiniais padariniais – teiktų informaciją poveikio vertinimui atlikti, todėl itin svarbu, kad ES turėtų atstovų vietos mastu; užtikrinti, kad svarbi informacija būtų nedelsiant perduodama Europos Parlamentui;
- p) užtikrinti, kad šalyse, kurioms taikomos ribojamosios priemonės, pagrindiniai kovotojai už demokratiją ir žmogaus teises būtų aktyviai įtraukti į ribojamųjų priemonių nustatymo, įgyvendinimo ir vertinimo procesą;
- q) įpareigoti esamus Europos išorės veiksmų tarnybos ir Komisijos organus prieš pradėdant taikyti sankcijas ir pradėjus jas taikyti atlikti išsamią atitinkamos šalies ekonominės ir socialinės struktūros padėties analizę, atitinkamai įvertinant tiesioginį ir netiesioginį visų konkrečių priemonių poveikį politinei ir socialinei bei ekonominei atitinkamos visuomenės sričiai, taip pat atsižvelgiant į poveikį verslo elitui, pilietinės visuomenės grupėms, politinei opozicijai ir netgi į reformas orientuotiems vyriausybės elementams;
- r) įpareigoti sankcijų klausimams spręsti skirtos sudėties Išorės santykių patarėjų darbo grupę (RELEX/Sankcijos) vykdyti savo įgaliojimą atlikti sankcijų priėmimo tyrimą, įvertinti esamas sankcijas ir plėtoti geriausią ribojamųjų priemonių taikymo ir įgyvendinimo praktiką ir reguliariai informuoti Tarybą ir Europos Parlamentą apie savo išvadas;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- s) įpareigoti ES teisės ir kitas atitinkamas tarnybas konsultuoti Tarybą dėl atsargumo priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad išvardyti asmenys neapeitų sankcijų;
- t) įpareigoti Europos išorės veikslių tarnybą ir Komisiją laikytis labiau integruoto požiūrio ir dalytis kompetencija ir žiniomis rengiant, įgyvendinant ir persvarstant sankcijas;
- u) įpareigoti Tarybą ir Komisiją skirti pakankamai laiko ir išteklių, įdarbinti žinomus šalies ekspertus ir žmogaus teisių specialistus, kad prieš rengiant sankcijas jie atliktų analizę, o vėliau įvertintų sankcijų veiksmingumą;
- v) įpareigoti Komisiją ir valstybes nares koordinuotai taikyti ginklų embargą, kuris priskirtas valstybių narių kompetencijai;
- w) įpareigoti Komisiją ir valstybes nares kasmet atsiskaityti dėl sankcijų įgyvendinimo ir jų veiksmingumo;
- x) paraginti Prancūziją ir Didžiąją Britaniją ir visas ES valstybes nares, kurios yra nenuolatinės JT Saugumo Tarybos narės, naudotis veiksmingomis įtikinėjimo priemonėmis siekiant užtikrinti, kad JT Saugumo Tarybos rezoliucijos būtų griežtai ir nuodugniai įgyvendinamos;
- y) apsvarstyti galimybę reikiama atvejais pasinaudoti dvišalės prekybos „svarbiausių elementų“ išlygomis, leidžiančiomis ES taikyti sankcijas už žmogaus teisių ir demokratijos principų pažeidimus ir vykdyti nuoseklią Europos užsienio politiką siekiant remti priemones, taikomas autoritariniams režimams;

Įpareigoti vykdyti nuoseklią politiką ES teritorijoje

- z) įpareigoti ES valstybes nares skelbti, kai asmenys, įtraukti į sąrašą asmenų, kuriems taikomos sankcijos, turi materialaus ir finansinio turto jų teritorijose, taip pat skelbti apytikslę šio turto vertę ir jo vietą; paraginti ES valstybes nares bendradarbiauti keičiantis svarbia informacija, pvz., pasitelkiant veikiančias turto susigrąžinimo tarnybas ir Kamdeno turto susigrąžinimo tarpagentūrinį tinklą (CARIN); stiprinti ES valstybių narių bendradarbiavimą nustatant ir konfiskuojant šį turtą;
- aa) įpareigoti ES valstybes nares užtikrinti griežtą tikslingų finansinių sankcijų ar ribojamųjų priemonių taikymą, pvz.:
 - išplėsti Direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui taikymo sritį ir ją privalomai taikyti visų diktatorių, kuriems taikomos sankcijos, ir su jais susijusių fizinių ir juridinių asmenų ar subjektų bandymams atidaryti sąskaitas arba padėti lėšas, nes šie pinigai yra nusikaltimų, vagysčių ir turto pasisavinimo rezultatas, išnagrinėti galimybes taikyti prevencinį mechanizmą, kad būtų užkirstas kelias pasisavintų valstybės lėšų ar turto perkėlimui į ES finansų įstaigas,
 - atsakyti teikti paskolas, griežtinti priemones, susijusias su paskolų išmokėjimu, užšaldyti banke laikomas lėšas siekiant užtikrinti, jog praktiškai šiomis priemonėmis tiems asmenims ir subjektams būtų panaikinamos bet kokios galimybės naudotis visomis ES jurisdikcijos sričiai priklausančiomis finansinėmis paslaugomis;
- ab) užtikrinti, kad ekonomines ir finansines ribojamąsias priemones, įskaitant tikslias finansines sankcijas, taikytų visi Sąjungoje veikiantys asmenys ir subjektai, įskaitant trečiųjų šalių piliečius, bei už ES ribų veikiantys Sąjungos piliečiai arba ekonominės veiklos vykdytojai, kurie yra užsiregistravę arba įsisteigę pagal kurios nors Sąjungos valstybės narės teisę;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- ac) užtikrinti, kad vadovams, kuriems taikomos sankcijos, ir su jais aiškiai susijusiems fiziniams ir juridiniams asmenims ir subjektams būtų griežtai draudžiama turėti turtą ir nuosavybę ES;
- ad) įpareigoti ES valstybes nares uždrausti mokykloms ir universitetams, idėjų institutams ir kitoms akademinėms įstaigoms iš vadovų, kuriems taikomos sankcijos, ir su jais susijusių fizinių ir juridinių asmenų priimti finansavimą, dotacijas ar aukas, taip pat įpareigoti jas užtikrinti, kad privatus šių įstaigų finansavimas būtų skaidrus;
- ae) įpareigoti ES valstybes nares uždrausti sporto asociacijoms (įskaitant futbolo klubus) ir labdaros organizacijoms iš vadovų, kuriems taikomos sankcijos, ir su jais susijusių fizinių ir juridinių asmenų priimti finansavimą, dotacijas ar aukas;
- af) įpareigoti ES ir jos valstybes nares griežtai taikyti draudimą keliauti, pagal kurį asmenims, kuriems taikomos sankcijos, draudžiama keliauti ES teritorijoje ne humanitariniais tikslais;
- ag) įpareigoti ES valstybes nares aktyviai išsiaiškinti asmenis ar juridinius asmenis Europoje, padėjusius vadovams, kuriems taikomos sankcijos, ir su jais susijusiems asmenims apeiti jiems teisėtai taikomas sankcijas ar jų išvengti, ir prireikus šiuos asmenis ir juridinius asmenis patraukti baudžiamojon atsakomybėn;

Aprėptis

- ah) įpareigoti ES siekti tarptautinio jos politikos palaikymo ir formuoti koalicijas, ypač su įtakingais susijusio regiono veikėjais ir tarptautinėmis organizacijomis, ir į šį procesą visapusiškai įtraukti Europos Parlamentą;
- ai) įpareigoti ES stiprinti teisėtumą ir siekti plataus savo politikos, įskaitant ribojamąsias priemones ir sankcijas, palaikymo visuomenėje ir politiniuose sluoksniuose ES ir tarptautiniu lygmenimis, ypač režimų, kuriems taikomos sankcijos, šalyse, ir užtikrinti visapusišką Europos Parlamento dalyvavimą šiame procese;
- aj) kai JT Saugumo Taryba netaiko sankcijų ar ribojamųjų priemonių, primygtinai raginti ES bendradarbiauti su valstybėmis, kurios taiko sankcijas, dalytis informacija ir koordinuoti priemones siekiant užtikrinti kuo didesnę tarptautinio lygmens poveikį ir sustiprinti Bendrijos sankcijų taikymo veiksmingumą;
- ak) įpareigoti Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, misijų vadovus ir EIVT aiškiai informuoti vadovus, kuriems taikomos sankcijos, ko iš jų reikalaujama, nustatyti tikslus ir pasiekiamus tikslus, kad būtų skatinami teigiami pokyčiai, ir pasiūlyti tinkamą techninę paramą;
- al) įpareigoti valstybes nares su kitomis valstybėmis, atitinkamomis ES institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis dalytis informacija apie į sąrašą įtrauktus asmenis, jei tai teisiškai įmanoma;
- am) įpareigoti valstybes nares užtikrinti pakankamas visuomenės galimybes susipažinti su informacija apie nacionalines priemones, susijusias su taikomomis ribojamosiomis priemonėmis;
- an) įpareigoti Tarybą visapusiškai konsultuotis su Europos Parlamentu sankcijų persvarstymo proceso metu ir siekti Europos Parlamento indėlio rengiant politines gaires ir formuojant platesnę ES sankcijų politiką;
- ao) priminti, kad prievartos diplomatija taip pat turi būti derinama su teigiamomis priemonėmis, pvz., parama vystymuisi, tvarių ekonominiu bendradarbiavimu ir parama pilietinei visuomenei;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- ap) sankcijas ir jų vertinimą papildyti priemonėmis, paremtomis bendradarbiavimu ir dialogu su atitinkamų šalių pilietinės visuomenės organizacijomis ir gyventojais siekiant plėtoti ar stiprinti pagarbą demokratijai ir žmogaus teisėms toje šalyje;
- aq) stengtis sutelkti užšaldytą ir konfiskuotą turtą, kad jis būtų kuo greičiau grąžintas į atitinkamą šalį, kur būtų naudingas vietos gyventojams;

*

* *

2. paveda Pirmininkui perduoti šią rekomendaciją Tarybai ir susipažinti – Komisijai bei Europos išorės veikslių tarnybai.

Bendrovių būstinių perkėlimas į kitą valstybę narę

P7_TA(2012)0019

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl 14-osios bendrovių teisės direktyvos dėl bendrovių būstinių perkėlimo į kitą valstybę narę (2011/2046(INI))

(2013/C 239 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 50 ir 54 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 21 d. Komisijos komunikatą „Bendrovių teisės modernizavimas ir įmonių valdymo tobulinimas Europos Sąjungoje – veikslių planas“ (COM(2003)0284),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 27 d. Komisijos komunikatą „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas. Siekiant labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos. 50 pasiūlymų, kaip pagerinti bendrą darbą, verslą ir prekybą“ (COM(2010)0608),
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 13 d. Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti. „Bendros pastangos skatinti naująjį augimą““ (COM(2011)0206),
- atsižvelgdamas į 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2001 m. spalio 8 d. Tarybos direktyvą 2001/86/EB, papildančią Europos bendrovės įstatus dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimūsi, peržengiančių vienos valstybės ribas ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendimus bylose *Daily Mail* ⁽³⁾, *Centros* ⁽⁴⁾, *Überseering* ⁽⁵⁾, *Inspire Art* ⁽⁶⁾, *SEVIC Systems* ⁽⁷⁾ *Cadbury Schweppes* ⁽⁸⁾, ir *Cartesio* ⁽⁹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. liepos 4 d. rezoliuciją dėl naujausios informacijos apie bendrovių teisės kūrimo eigą ir perspektyvas ⁽¹⁰⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl Europos privačios bendrovės ir Keturioliktosios bendrovių teisės direktyvos dėl bendrovių būstinės perkėlimo ⁽¹¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimo su jais sistemos sukūrimo taikymo Europos bendrijoje ⁽¹²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl įmonės registruotosios buveinės perkėlimo į kitą šalį ⁽¹³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 23 d. rezoliuciją dėl Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plano aspektų, susijusių su civiline, komercine, šeimos ir tarptautine private teise ⁽¹⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 42 ir 48 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0008/2012),
- A. kadangi vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 ir 54 straipsniais visoms įmonėms ir bendrovėms užtikrinama steigimosi laisvė; kadangi įmonių buveinių perkėlimas į kitą šalį yra vienas iš svarbiausių vidaus rinkos sukūrimo elementų; kadangi reikėtų atkreipti į tai, kad nepakankamai nuosekliai atsižvelgiama į tai, kaip įgyvendinami teisės aktai dėl perkėlimo arba dėl veikiančios įmonės ar bendrovės, kuri buvo įsteigta pagal nacionalinės teisės nuostatas, registruotos ar faktinės centrinės būstinės perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą bendrosios rinkos sąlygomis, taip pat į riziką, susijusią su užimtumu, ir į administracinius sunkumus, susidarancias išlaidas, socialinius padarinius ir nepakankamą teisinį konkretumą;
- B. kadangi dauguma viešųjų konsultacijų, kurios baigėsi 2004 m. balandžio 15 d., dalyvių pritarė tam, kad būtų priimta bendrovių teisės direktyva dėl bendrovių būstinių perkėlimo į kitą valstybę narę;
- C. kadangi, esant valstybių narių nustatytų reikalavimų įmonių migravimui skirtumų, Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Cartesio* patvirtina tai, kad reikia nustatyti suderintą režimą, pagal kurį būtų tvarkomas bendrovių būstinių perkėlimas į kitą valstybę narę;

⁽¹⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 22.

⁽²⁾ OL L 310, 2005 11 25, p. 1.

⁽³⁾ Byla 81/87, *Daily Mail*, [1988], Rink. 5483.

⁽⁴⁾ Byla C-212/97 *Centros* [1999], Rink. I-1459.

⁽⁵⁾ Byla C-208/00 *Überseering* [2002], Rink. I-9919.

⁽⁶⁾ Byla C-167/01 *Inspire Art* [2003], Rink. I-10155.

⁽⁷⁾ Byla C-411/03 *SEVIC Systems* [2005], Rink. I-10805.

⁽⁸⁾ Byla C-196/04 *Cadbury Schweppes* [2006], Rink. I-7995.

⁽⁹⁾ Byla C-210/06 *Cartesio* [2008], Rink. I-9641.

⁽¹⁰⁾ OL C 303 E, 2006 12 13, p. 114.

⁽¹¹⁾ OL C 263 E, 2008 10 16, p. 671.

⁽¹²⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 11.

⁽¹³⁾ OL C 87 E, 2010 04 1, p. 5.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0426.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- D. kadangi Teisingumo Teismas bylos *Cartesio* sprendime nepateikė būtino paaiškinimo dėl įmonės būstinės perkėlimo, kaip to pageidavo Komisija savo 2007 m. poveikio vertinime ⁽¹⁾;
- E. kadangi ne Teisingumo Teismas, o teisės aktų leidėjai, laikydamiesi Sutarties nuostatų, nustato atitinkamas priemones, kurias taikant įgyvendinama bendrovių laisvė perkelti būstinę;
- F. kadangi dėl Komisijos 2007 m. poveikio ataskaitoje pateikto teiginio, kad „veiksmų nebuvimas“ dažnai atrodo proporcingesnis, nes ES neturi imtis jokių veiksmų ⁽²⁾, įmonės, vykdydamos mobilumo politiką, vis dar susiduria su administracinėmis kliūtimis ir patiria socialinių ir mokestinių išlaidų;
- G. kadangi Komisijos 2007 m. atliktas poveikio įvertinimas neapima poveikio socialinei ir užimtumo politikai, išskyrus darbuotojų dalyvavimo klausimus;
- H. kadangi reikėtų užkirsti kelią netinkamam tik pašto dėžutę turinčių ir vadinamųjų priedangos (angl. *shell companies*) įmonių tvarkos taikymui, kai siekiama nesilaikyti teisinių, socialinių ir fiskalinių sąlygų;
- I. kadangi bendrovės būstinės perkėlimas turėtų būti neutralus mokesčių požiūriu;
- J. kadangi perkeltant būstinę reikėtų išsaugoti susijusios įmonės ar bendrovės juridinio asmens statuso tęstinumą ir taip užtikrinti tinkamą jos veiklą;
- K. kadangi perkėlimas neturėtų daryti poveikio suinteresuotųjų šalių (smulkiųjų akcininkų, darbuotojų ir kreditorių) teisėms, kuriomis jie naudojosi prieš perkėlimą;
- L. kadangi perkėlimo tvarka turėtų būti reguliuojama pagal griežtas taisykles turint mintyje skaidrumą ir suinteresuotosioms šalims teikiamą informaciją prieš pradėdant vykdyti perkėlimą;
- M. kadangi darbuotojų dalyvavimo teisės labai svarbios perkeltant bendrovės būstinę;
- N. kadangi reikia užtikrinti įvairiose su bendrovių teise susijusių direktyvų teisėkūros nuostatose nustatytos darbuotojų dalyvavimo tvarkos nuoseklumą;
1. prašo Komisiją atsižvelgiant į pridėdamas išsamias priede nustatytas rekomendacijas skubiai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 50 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies g punktą pateikti pasiūlymą dėl direktyvos dėl bendrovių būstinių perkėlimo į kitą valstybę narę;
 2. konstatuoja, kad rekomendacijose laikomasi pagrindinių teisių ir subsidiarumo principo;
 3. mano, kad prašomas pateikti pasiūlymas neturės finansinių padarinių;
 4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir pridėdamas išsamias rekomendacijas Komisijai ir Tarybai bei valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms.

⁽¹⁾ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas: Direktyvos dėl registruotų buveinių perkėlimo į kitą valstybę narę poveikio vertinimas, SEC(2007) 1707, 3.5.2 punktas, p. 24–25.

⁽²⁾ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas: Direktyvos dėl registruotų buveinių perkėlimo į kitą valstybę narę poveikio vertinimas, SEC(2007) 1707, 6.2.4 punktas, p. 39.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

IŠSAMIOS REKOMENDACIJOS DĖL PRAŠOMO PATEIKTI PASIŪLYMO TURINIO

1 rekomendacija (dėl direktyvos, kurią rengiamasi priimti, taikymo srities)

Direktyva turėtų būti taikoma ribotos atsakomybės bendrovėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/56/EB 2 straipsnio 1 punkte.

Joje turi būti numatytas tinkamas bendrovės registruotosios būstinės ir administracinės būstinės atskyrimo klausimo sprendimas.

2 rekomendacija (dėl perkėlimo į kitą valstybę narę padarinių)

Pagal direktyvą bendrovėms turėtų būti leidžiama naudotis savo steigimosi teise ir migruoti į priimančiąją valstybę narę neprarandant savo teisinio subjektiškumo, bet užtikrinant, kad jos būtų pertvarkytos kaip bendrovės, kurioms galioja priimančiosios valstybės narės teisė, jų nelikviduojant.

Perkėlimas turėtų būti atliekamas laikantis teisinių, socialinių bei fiskalinių sąlygų.

Perkėlimas turėtų įsigalioti įregistravimo priimančiojoje valstybėje narėje dieną. Nuo įregistravimo priimančiojoje valstybėje narėje dienos bendrovė turėtų būti reguliuojama šios valstybės narės teisės aktais.

Dėl perkėlimo neturėtų būti daromas poveikis bendrovės teisiniams santykiams su trečiosiomis šalimis.

Perkėlimas turėtų būti neutralus mokesčių požiūriu laikantis Direktyvos 90/434/EEB ⁽¹⁾ nuostatų.

3 rekomendacija (dėl skaidrumo ir informacijos teikimo taisyklių prieš priimant sprendimą dėl perkėlimo)

Turėtų būti reikalaujama, kad perkėlimą planuojančios bendrovės valdymo organas arba valdyba parengtų ataskaitą ir perkėlimo planą. Prieš tai, kai valdymo organas priima sprendimą dėl ataskaitos ir perkėlimo plano, darbuotojų atstovai arba, jeigu jų nėra, patys darbuotojai turėtų būti informuojami apie siūlomą perkėlimą ir su jais šiuo klausimu turėtų būti konsultuojamasi laikantis Direktyvos 2002/14/EB ⁽²⁾ 4 straipsnio nuostatų.

Ataskaita turėtų būti teikiama suinteresuotosioms šalims arba darbuotojų atstovams, arba, jeigu jų nėra, patiems darbuotojams.

Ataskaitoje turėtų būti apibrėžti ir pagrįsti ekonominiai, teisiniai ir socialiniai perkėlimo aspektai ir paaiškintos jo pasekmės akcininkams, kreditoriams ir darbuotojams, kuriems turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su ataskaita per nurodytą laikotarpį (jis negali būti trumpesnis nei vienas mėnuo ir ilgesnis nei trys mėnesiai), prieš surengiant bendrovės visuotinį akcininkų susirinkimą, per kurį bus patvirtinamas perkėlimas.

Perkėlimo plane turėtų būti nurodyta:

- a) bendrovės juridinis statusas, pavadinimas ir jos registruotosios būstinės adresas buveinės valstybėje narėje;

⁽¹⁾ 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perdavimui ir keitimuisi akcijomis (OL L 225, 1990 8 20, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimo su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje (OL L 80, 2002 03 23, p. 29).

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- b) bendrovės juridinis statusas, pavadinimas ir jos registruotosios būstinės adresas priimančiojoje valstybėje narėje;
- c) bendrovei numatyta steigimo sutartis ir įstatai priimančiojoje valstybėje narėje;
- d) numatytas perkėlimo tvarkaraštis;
- e) data, nuo kurios būstinę ketinančios perkelti bendrovės sandoriai apskaitos tikslais būtų traktuojami kaip vykdomi priimančiojoje valstybėje narėje;
- f) išsami informacija apie centrinės administracijos arba pagrindinės verslo vietos perkėlimą;
- g) bendrovės akcininkams, darbuotojams ir kreditoriams užtikrinamos teisės arba atitinkamos siūlomos priemonės ir adresas, kuriuo kreipiantis gali būti nemokamai pateikta visa susijusi informacija;
- h) jei bendrovės valdymui taikomos darbuotojų dalyvavimo taisyklės ir jei priimančiųjų valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nenumatyta tokia sistema, pateikiama informacija apie tokią tvarką, pagal kurią nustatomos darbuotojų dalyvavimo sąlygos.

Likus pakankamai laiko iki bendrovės visuotinio akcininkų susirinkimo datos bendrovės akcininkams ir darbuotojų atstovams išnagrinėti pateikiama ataskaita ir perkėlimo planas.

Perkėlimo planas turėtų būti skelbiamas laikantis Direktyvos 2009/101/EB ⁽¹⁾ nuostatų.

4 rekomendacija (dėl akcininkų susirinkimo sprendimo)

Visuotiniame akcininkų susirinkime turėtų būti pritarta perkėlimo pasiūlymui laikantis nustatytų formalumų ir surinkus balsų daugumą, kurios reikia iš dalies pakeisti steigimo sutartį ir įstatus laikantis bendrovei taikomų buveinės valstybės narės teisės aktų.

Jei bendrovės valdymui taikomos darbuotojų dalyvavimo taisyklės, akcininkų susirinkimas gali nustatyti, kad perkėlimas priklausytų nuo jo aiškaus pritarimo sąlygoms dėl darbuotojų dalyvavimo.

Valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė patvirtinti nuostatas, kuriomis būtų užtikrinama tinkama smulkiųjų akcininkų, kurie prieštarauja perkėlimui, apsauga, pvz., teisė išeiti iš įmonės į pensiją pagal teisės aktus, kurie taikomi buveinės valstybėje narėje.

5 rekomendacija (dėl perkėlimo teisėtumo tikrinimo)

Vadovaudamasi savo teisės aktais buveinės valstybė narė turėtų patikrinti perkėlimo tvarkos teisėtumą.

Buveinės valstybės narės paskirta kompetentinga institucija turėtų išduoti pažymėjimą, kuriame galutinai patvirtinama, kad užbaigti visi reikalaujami veiksmai ir formalumai prieš pradėdant vykdyti perkėlimą.

Pažymėjimas, steigimo sutarties kopija ir bendrovei numatyti įstatai priimančiojoje valstybėje narėje bei perkėlimo pasiūlymo kopija per nustatytą laikotarpį turėtų būti pateikiama priimančiosios valstybės narės įstaigai, atsakingai už įregistravimą. Šių dokumentų turėtų pakakti tam, kad įmonė būtų įregistruota priimančiojoje valstybėje narėje.

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11).

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už įregistravimą, turėtų patikrinti, ar laikomasi esminių ir oficialių perkėlimo sąlygų, įskaitant priimančiosios valstybės narės nustatytus reikalavimus tokios bendrovės įkūrimui.

Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turėtų nedelsiant pateikti pranešimą apie įregistravimą atitinkamai buveinės valstybės narės institucijai. Tada buveinės valstybės narės institucija turėtų išregistruoti bendrovę iš registro.

Siekiant apsaugoti trečiąsias šalis, reikėtų tinkamai paskelbti apie įregistravimą priimančiojoje valstybėje narėje ir išregistravimą iš buveinės valstybės narės registro.

6 rekomendacija (dėl apsaugos priemonių)

Bendrovėms, kurioms pradėtos panaikinimo, likvidavimo, nemokumo arba mokėjimų sustabdymo ar kitos panašios procedūros, neturėtų būti leidžiama pradėti savo būstinės perkėlimą į kitą valstybę narę.

Kiek tai susiję su vykdomomis teisinėmis arba administracinėmis procedūromis, pradėtomis prieš būstinės perkėlimą, bendrovė traktuojama kaip turinti registruotąją būstinę buveinės valstybėje narėje. Kreditoriams turėtų būti užtikrinta teisė į garantiją.

7 rekomendacija (dėl darbuotojų teisių)

Perkeliant būstinę turėtų būti išsaugotos darbuotojų dalyvavimo teisės. Iš esmės jos turėtų būti reglamentuojamos pagal priimančiosios valstybės narės teisės aktus.

Vis dėlto priimančiosios valstybės narės teisės aktai neturėtų būti taikomi, jei:

- a) juose nenumatytas bent toks pats darbuotojų dalyvavimo lygis, kaip tas, kuris numatytas buveinės valstybėje narėje, arba
- b) bendrovės, įsteigtos kitose valstybėse narėse, darbuotojams nesuteikiama tokia pati teisė pasinaudoti dalyvavimo teisėmis kaip ta, kuria darbuotojai naudojosi prieš perkėlimą.

Be to, teisinės nuostatos dėl darbuotojų teisių turėtų atitikti *acquis*.

ES humanitarinės pagalbos biudžeto kontrolė

P7_TA(2012)0020

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato (ECHO) valdomos ES humanitarinės pagalbos biudžeto kontrolės (2011/2073(INI))

(2013/C 239 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 214 straipsnį, skirtą humanitarinei pagalbai,
- atsižvelgdamas į Finansinių reglamentą ⁽¹⁾ ir į jo įgyvendinimo taisykles ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽¹⁾,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas: 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoluciją „Geresnis Europos reagavimas į nelaimes. Civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos vaidmuo“ ⁽²⁾, 2011 m. sausio 19 d. rezoluciją „Padėtis Haiytyje praėjus metams nuo žemės drebėjimo: humanitarinė pagalba ir atstatymas“ ⁽³⁾, 2010 m. vasario 10 d. rezoluciją „Neseniai įvykęs žemės drebėjimas Haiytyje“ ⁽⁴⁾, 2007 m. lapkričio 29 d. rezoluciją „Konsensuso dėl humanitarinės pagalbos paskelbimas“ ir 2011 m. sausio 18 d. rezoluciją „Europos konsensuso dėl humanitarinės pagalbos įgyvendinimas: veiklos plano laikotarpio vidurio peržiūra ir ateities perspektyvos“ ⁽⁵⁾,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoluciją dėl 2008 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo ⁽⁶⁾ ir į 2011 m. gegužės 10 d. rezoluciją dėl 2009 finansinių metų ⁽⁷⁾,

- atsižvelgdamas į Audito Rūmų metines ataskaitas dėl 2008 ⁽⁸⁾ ir 2009 ⁽⁹⁾ finansinių metų biudžeto vykdymo, kartu su institucijų atsakymais,

- atsižvelgdamas į Audito Rūmų specialiąsias ataskaitas: Nr. 3/2006 „Europos Komisijos humanitarinė pagalba po cunamio“, Nr. 6/2008 „Europos Komisijos reabilitacijos pagalba skirta po cunamio ir Mičo uragano“, Nr. 15/2009 „Jungtinių Tautų organizacijų teikiama ES pagalba: sprendimų priėmimas ir priežiūra“ ir Nr. 3/2011 „Nuo konfliktų nukentėjusiose šalyse per Jungtinių Tautų organizacijas skirstomų ES įnašų efektyvumas ir rezultatyvumas“,

- atsižvelgdamas į Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato (Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD) 2009 ir 2010 finansinių metų metines ataskaitas ir metines veiklos ataskaitas bei jų priedus,

- atsižvelgdamas į Humanitarinės pagalbos politikos ir jos įgyvendinimo 2009 m. metinę ataskaitą (COM(2010)0138) ir su ja susijusį Komisijos tarnybų darbo dokumentą (SEC(2011)0398),

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos politikos bei jos įgyvendinimo 2010 m. metinę ataskaitą (COM(2011)0343) ir su ja susijusį Komisijos tarnybų darbo dokumentą (SEC(2011)0709),

- atsižvelgdamas į Europos Komisijos ir Jungtinių Tautų finansinį ir administracinį pagrindų susitarimą (FAPS),

- atsižvelgdamas į Komisijos ir humanitarinių organizacijų partnerystės pagrindų susitarimą (PPS),

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0444/2011),

⁽¹⁾ OL L 163, 1996 7 2, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0404.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0018.

⁽⁴⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 5.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0005.

⁽⁶⁾ OL L 252, 2010 9 25, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 250, 2011 9 27, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 269, 2009 11 10, p. 1.

⁽⁹⁾ OL C 303, 2010 11 9, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- A. kadangi smarkiai padaugėjo humanitarinių nelaimių, padidėjo jų dažnumas, mastas ir sunkumas ir jos turi įtakos daugiau pasaulio šalių;
- B. kadangi dėl pagrindinio ES, kaip humanitarinės pagalbos teikėjos, vaidmens pasaulyje ir augančio intervencijų skaičiaus bei dažnesnių jų atvejų ES ir už jos ribų, taip pat dėl dabartinių biudžeto suvaržymų darosi aišku, kaip svarbu patikimai valdyti finansus pagal ekonomiškumo, našumo ir veiksmingumo principus;
- C. kadangi milžiniškos katastrofos Haiytyje ir Pakistane dar kartą parodė, kad būtina tobulinti ES turimas reagavimo į nelaimes priemones veiksmingumo, greitumo ir koordinavimo požiūriais;

Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD vykdomos kontrolės, stebėsenos ir priežiūros sistemos našumas ir veiksmingumas

1. atkreipia dėmesį į Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD ryžtą ir priemones, kurių jis ėmėsi siekdamas gerinti ES humanitarinės pagalbos našumą ir veiksmingumą;
2. primena Audito Rūmų metinėse ataskaitose pareikštą nuomonę, kad apskritai visos *ex ante* kontrolės, stebėsenos ir priežiūros sistemos, *ex post* audito veikla ir Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD vidaus audito funkcijos vertinamos kaip veiksmingos; tačiau pabrėžia, kad visais šiais aspektais yra galimybių tobulėti;

Partnerystės pagrindų susitarimo (PPS) partneriai – NVO

3. pažymi, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD ir jo partnerių NVO santykiai grindžiami PPS, o biudžetas vykdomas taikant tiesioginio centralizuoto valdymo metodą;
4. palankiai vertina didesnę lankstumą ir veiksmingumą, kurią, palyginti su 2005 m. PPS, suteikė 2008 m. PPS, įskaitant labiau į rezultatus orientuotą požiūrį, A ir P kontrolės mechanizmų diegimą, pradėjus taikyti gaires užtikrinamą didesnę supaprastinimą ir mažiau neaiškumų; ragina Komisiją toliau tobulinti priemones, kuriomis būtų galima pagerinti bendradarbiavimo su PPS partneriais veiksmingumą po to, kai įsigalios 2012 m. PPS; pabrėžia, kad svarbu pagerinti bendradarbiavimo veiksmingumą ir sumažinti per didelę administracinę naštą PPS partneriams, kartu užtikrinant aukštą atskaitomybės ir skaidrumo lygį;
5. ragina Komisiją tobulinti vertinimo, ar galimas partneris tinkamas tapti PPS partneriu, metodus ir praktiką; primena, kad prieš pasirašant 2008 m. PPS įgyta patirtis parodė, jog pradinis vertinimas partnerių naudai pagal P kontrolės mechanizmą, pagrįstą jų vidaus kontrolės sistemų patikimumu ir finansiniu tvirtumu, buvo pernelyg optimistinis; atkreipia dėmesį į tai, kad kai tik suteikiamas šis statusas, grindžiamas pradiniu vertinimu, P kontrolės mechanizmo partneriai savo vidaus kontrolės sistemose tikrinami rečiau ir jiems leidžiama naudoti savo viešųjų pirkimų procedūras, o jų veiksmams netaikomi sutartiniai finansavimo apribojimai; primena, kad, atlikus įvertinimą pagal 2008 m. PPS, daugelio iš jų lygį teko pakeisti į žemesnį A partnerių lygį, t. y. partnerių, kuriems taikomas A kontrolės mechanizmas;
6. ragina Komisiją užtikrinti, kad per įprastą partnerių sistemų auditą nustatytus trūkumus partneriai laiku ištaisytų ir kad būtų imtasi būtinų priemonių, jei jie to nepadaro; primena, kad išorės auditoriai ir toliau turi dėti pastangas ir gerinti savo rekomendacijų partneriams kokybę, atsižvelgdami į partnerių specifines struktūras, kad būtų užtikrintas rekomendacijų priimtinumai ir įgyvendinamumas; pabrėžia, kad reikia toliau supaprastinti ir standartizuoti pasiūlymų dėl humanitarinės pagalbos veiksmų vertinimo dokumentavimą siekiant suteikti galimybę pasiūlymus palyginti bendrai;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

7. mano, kad dėl esamų audito ir stebėsenos mechanizmų, palyginti su JT partneriais, PPS partnerių našumas ir veiksmingumas vertinamas taikant didesnę atskaitomybę; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad tokios tarptautinės organizacijos kaip JT negalima lyginti su PPS partneriais;

Tarptautinės organizacijos, JT

8. pažymi, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD ir jo JT partnerių santykiai reguliuojami pagal finansinio ir administracinio pagrindų susitarimo (FAPS) nuostatas, o santykiai su Raudonojo Kryžiaus draugija ir Tarptautine migracijos organizacija reglamentuojami pagal PPS su tarptautinėmis organizacijomis; primena, kad abiem atvejais biudžetas vykdomas taikant jungtinio valdymo metodą;

9. pažymi, kad rasta rimtų trūkumų, susijusių su ES lėšų kontrolės ir tolesnių veiksmų sąlygomis ir įgyvendinimu taikant jungtinio valdymo metodą; primygtinai ragina Komisiją pasiekti susitarimą, ypač su JT agentūromis, dėl priemonių, kurias taikant būtų galima pasikliauti JT organų atliekamu auditu ir stiprinti ir didinti atliekamų tikrinimų (įskaitant patikras) patikimumą;

10. primena, kad šiuo metu atliekamas Finansinio reglamento (FR) persvarstymas parodė, jog per JT ir tarptautines organizacijas paskirstomos ES lėšos turi būti valdomos laikantis netiesioginio valdymo nuostatų;

11. pabrėžia, kad ES lėšų netiesioginio valdymo kontrolės reikalavimai turi būti tokie pat griežti kaip pasidalijamojo valdymo reikalavimai; primygtinai ragina, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD partneriams būtų nustatytas toks pat atskaitomybės už netiesioginį ES lėšų valdymą lygis, koks nurodytas Komisijos pasiūlymo dėl FR 57 straipsnio 5 dalyje; pabrėžia, kad galimybė susipažinti su Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD partnerių audito ataskaitomis yra būtina siekiant tikrinti, ar patikimas yra iš ES biudžeto finansuojamos veiklos finansinis valdymas;

12. primygtinai ragina užtikrinti, kad audito rezultatai būtų laiku pateikiami biudžeto įvykdymą tvirtinančiai institucijai, neapribojant Audito Rūmų ar Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) įgaliojimų ir kompetencijos;

13. apgailestauja dėl JT ataskaitų, kuriose pateikiama nepakankamai informacijos apie rezultatus, bendro pobūdžio; pažymi, kad dėl JT vieno audito principo ir dėl to, kad Komisijos kontrolės įgaliojimų sritis apima tik patikras ir stebėseną, JT ataskaitos vis dėlto yra itin svarbus informacijos šaltinis siekiant užtikrinti atskaitomybę ir skaidrumą;

14. ragina Komisiją užtikrinti, kad JT ataskaitose būtų pakankamai informacijos apie projektų rezultatus, t. y. našumą ir padarinius, per ataskaitinį laikotarpį; pabrėžia, kad ataskaitų rengimo kriterijai būtinai turi apimti išmatuojamus rezultatų ir poveikio rodiklius; apgailestauja, kad iš daugiau kaip 70 proc. Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD atsakymų į Audito Rūmų klausimynus specialiajai ataskaitai Nr. 15/2009 paašikėjo, kad JT ataskaitos vėlavo, ir prašo Europos Komisijos informuoti apie naujausią padėtį šiuo požiūriu;

15. pažymi, kad Komisija ir FAPS pasirašiusios šalys skirtingai aiškina FAPS patikros sąlygą, ypač patikros atlikimo klausimu; palankiai vertina 2009 m. liepos mėn. patvirtintas standartines technines užduotis (TU), skirtas patikroms, kaip tolesnių gairių ir paaškinimo, kaip veikia patikros sąlyga, priemone; primena, kad pagal naujausias Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD išorės audito sektoriaus ir Audito Rūmų metinio patikinimo pareiškimo išvadas reikia daugiau aiškumo dėl sutartų techninių užduočių ir patikros sąlygos;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

16. pažymi, kad Išorės audito tarnybai vargu ar buvo naudinga tai, kad 2010 m. Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD būstinėje padidėjo darbuotojų skaičius (nuo 247 iki 289);

17. apgailestauja dėl sunkumų, su kuriais Audito Rūmai susidūrė siekdami gauti informacijos apie JT partnerių atliktus veiksmus; primena, kad pagal FAPS patikros sąlygą ES, taigi Audito Rūmai, gali atlikti finansines patikras vietoje ir kad JT turi pateikti visą susijusią finansinę informaciją; pabrėžia, kad JT privalo suteikti Audito Rūmams galimybę susipažinti su informacija ir taip įgyvendinti FAPS patikros sąlygą;

18. palankiai vertina teigiamus diskusijų su Pasaulio maisto programa (PMP) ir Jungtinių Tautų vaikų fondu (UNICEF) rezultatus, dėl kurių PMP ir UNICEF pakeitė savo taisykles, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD galėtų susipažinti su jų vidaus audito ataskaitomis; ragina Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD nedelsiant surengti panašias derybas su kitomis JT agentūromis, kad būtų užtikrintos lengvos ir nebiurokratinės galimybės susipažinti su jų vidaus audito ataskaitomis; ragina Komisiją kas šešis mėnesius informuoti kompetentingus Parlamento komitetus apie derybų pažangą; pabrėžia, kad Komisijai turėtų būti sudarytos galimybės susipažinti su visomis vidaus audito ataskaitomis elektroniniu būdu ir ne tik atitinkamų JT agentūrų patalpose;

19. primena, kad 2010 m. buvo pradėtos diskusijos su PMP siekiant susitarti dėl bendros metodikos, kurią taikydama PMP vykdytų ES finansuojamų projektų auditą; ragina Komisiją sėkmingai siekti šio tikslo ir surengti panašias derybas su kitais JT partneriais;

20. palankiai vertina esamas pastangas, kurias deda atskaitomybės ir audito su stichinėmis nelaimėmis susijusios paramos srityje darbo grupė, kuri įsteigta atsižvelgiant į Tarptautinės aukščiausiųjų audito institucijų organizacijos (INTOSAI) veiklą ir kuriai vadovauja Audito Rūmų narys; primena, kad jos pagrindiniai du tikslai yra šie: i) nustatyti gaires ir geros praktikos pavyzdžius siekiant galiausiai sukurti bendrą integruotą ataskaitų rengimo modelį ir ii) nustatyti gaires ir geros praktikos pavyzdžius su nelaimėmis susijusios pagalbos audito srityje;

21. laikosi nuomonės, kad tai svarbus žingsnis į priekį sprendžiant skaidrumo ir atskaitomybės problemas bendradarbiaujant su JT ir kitomis tarptautinėmis organizacijomis; ragina darbo grupę įgyvendinti savo įgaliojimus per nustatytą laiką;

22. atkreipia dėmesį į tai, kad, 2006 m. pabaigoje atskleidus Šiaurės Korėjos vyriausybės piktnaudžiavimą JT lėšomis, skirtomis humanitarinei ir vystymosi veiklai, išsakyta daug kritikos dėl to, kad stokojama JT lėšų valdymo skaidrumo, atskaitomybės, našumo ir veiksmingumo; apgailestauja, kad vykdančią JT reformą skaidrumo ir atskaitomybės klausimais kol kas nepasiekta didesnės pažangos; pabrėžia, kad ES valstybės narės turi parodyti daugiau politinės valios, ryžto ir nuoseklumo, kad paspartintų reformą ir užtikrintų didesnę atskaitomybę; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai šiam klausimui teikti pirmenybę ir sudaryti geresnes sąlygas jam spręsti;

Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD valdomos ES humanitarinės pagalbos įgyvendinimo našumas ir veiksmingumas

23. pripažįsta Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD ir jo partnerių vykdomos naujų formų finansavimo paieškos naudą; taip pat ragina atsižvelgti į Europos humanitarinės pagalbos programų finansavimo ir įgyvendinimo sistemos dalyvių įvairovę (Jungtinės Tautos, Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pasmėnulio judėjimas, NVO), kadangi nelaimės dažnai yra tarpvalstybinio pobūdžio ir į jas būtina reaguoti daugiašaliais ir darniais veiksmais; ragina dėti pastangas siekiant stiprinti vietos suinteresuotųjų šalių pajėgumus ir didinti vertinimo ir spartaus reagavimo pajėgumus vietoje pasitelkiant Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD biurus ir vietos ekspertus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

24. pažymi, kad, norint veiksmingai teikti humanitarinę pagalbą, būtina tiksliai ir nuosekliai įvertinti poreikius; pripažįsta, kad dėl bendrųjų poreikių vertinimo (BPV) ir užmirštų krizių įvertinimo metodikų Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD valdoma humanitarinė pagalba tenkina būtiną kriterijų, kad ji būtų griežtai tik poreikiais grindžiama; pabrėžia būtinybę, kad Komisija toliau stengtųsi diskutuoti dėl to, kad būtų nustatytas labiau koordinuotas ir nuoseklesnis poreikių vertinimas; palankiai vertina Komisijos ir JT dialogą šiuo klausimu;

PPS partneriai

25. atkreipia dėmesį į tai, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD partneriai atlieka labai kokybišką darbą, nes taikomas veiksmingas atrankos metodas, ypač pasinaudojant PPS, ir nustatomi humanitarinei sričiai skirti standartai ir praktika; taip pat pabrėžia, kad veiksminga lėšų panaudojimo stebėseną, kai privačios audito įmonės atlieka partnerių audito patikrą, yra itin svarbi ir prisideda siekiant įteisinti humanitarinį sektorių; tačiau, siekdamas išlaikyti partnerių įvairovę ir užtikrinti mažų ir vidutinių NVO prieigą, atkreipia dėmesį į sudėtingas administracines prieigos procedūras, per didelius administracinius mokesčius, kurie yra itin dideli NVO, ir vykdant auditą kylančius sunkumus dėl žmogiškųjų išteklių stokos, taip pat ragina pritaikyti naudojamas priemones prie humanitarinės pagalbos sektoriaus specifinių reikalavimų ir vietos poreikių, kad humanitarinė pagalba būtų tinkamai nukreipta ir ankstyvuojamu etapu būtų pradėti koordinuoti įvairių dalyvaujančių pagalbos organizacijų veiksmai;

26. pritaria Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD pastangoms siekiant naudoti novatoriškus metodus, pvz., grynaisiais pinigais grindžiamą metodą, ypač besąlygiškus pervedimus, kurie skirti labiausiai pažeidžiamoms grupėms; pažymi, kad šie metodai, panaudojant vietines rinkas, gali būti veiksmingesni ir nebūtinai reiškia didesnę pasitikėjimo riziką negu pagalba natūra; taigi ragina Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD toliau plėtoti grynaisiais pinigais grindžiamus metodus ir skatinti savo partnerius juos naudoti;

27. primena išvadas, kurios buvo padarytos po to, kai Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD išorės audito sektorius atliko tris buveinės audito ciklus dėl Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD ir jo partnerių finansinių santykių pobūdžio ir tvirtumo, kad Komisijos paskirtos lėšos apskritai buvo naudojamos su deramu rūpesčiu ir pagal galiojančias taisykles ir nuostatas;

28. pažymi, kad daugumoje PPS partnerių išorės audito sektoriaus buveinės audito rekomendacijų minimos partnerių viešųjų pirkimų taisyklės; atkreipia dėmesį į vieną iš pagrindinių buveinės audito išvadų, kad ne visi PPS partneriai (ar jiems būtų taikomas A, ar P kontrolės mechanizmas) yra nustatę procedūras, kurios visiškai atitiktų 2008 m. PPS IV priedo principus; pažymi, kad kyla problemų siekiant gauti visas viešųjų pirkimų bylas ir nustatant geriau dokumentuojamas ir griežtesnes pirkimų procedūras;

29. pažymi, kad PPS partneriai turi spręsti šiuos klausimus: jie turi sukurti tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, pagerinti savo finansinių išlaidų paskirstymo sistemas ir padidinti jų skaidrumą, ištaisyti savo apskaitos sistemų trūkumus ir sustiprinti vadovybės išipareigojimą laikytis kokybės standartų, sukurti visos organizacijos rizikos valdymo procesą ir padidinti informuotumą apie sukčiavimo ir korupcijos pavojus;

30. pažymi, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD partneriai gali vykdomiesiems partneriams subrangos pagrindu perduoti vykdyti veiklą, skirtą humanitarinei veiklai remti; apgailestauja dėl to, kad PPS partneriai stokoja tinkamų procedūrų, priežiūros ir reikiamo valdymo savo vykdomųjų partnerių požiūriu; todėl ragina Komisiją spręsti šią problemą ir atsižvelgti į riziką, kuri gali dėl to kilti sukčiavimo atvejais, atsižvelgti į galimybių susipažinti su susijusiais dokumentais trūkumą ir tai, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD neturi priemonių nustatyti, kas yra subrangos pagrindu veikiantys vykdomieji partneriai;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

31. mano, kad tikras ir nuolatinis pagalbos gavėjų dalyvavimas planuojant ir valdant pagalbą yra viena iš pagrindinių sąlygų siekiant teikti kokybišką ir greitą humanitarinį atsaką, ypač ilgalaikių krizių atvejais; pažymi, kad daugeliu atveju nėra oficialių priemonių, kurias naudodamas susijęs partneris gautų pagalbos gavėjo skundus ir (arba) atsiliepimus, arba aiškių taisyklių dėl skundėjų apsaugos; pabrėžia, kad tai yra svarbi priemonė siekiant didinti veiksmingumą ir atskaitomybę ir neleisti piktnaudžiauti pagalba skirtomis priemonėmis; ragina Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD neatidėliojant sukurti tokias priemones;

32. primena Audito Rūmų rekomendaciją, kad reikia geriau stebėti paskirstymą ir veiksmus po paskirstymo, ir tai turėtų daryti šiame procese nedalyvaujantys darbuotojai, kad būtų įvertinta, ar atliekant poreikių vertinimą nustatyti visi poreikiai ir ar šie poreikiai patenkinti; ragina Komisiją pasinaudoti vykdant šią stebėsenos veiklą gauta patirtimi;

JT partneriai

33. primena Audito Rūmų nuomonę, nurodytą jų specialiojoje ataskaitoje Nr. 15/2009, kad strateginiai ir teisiniai partnerių atrankos reikalavimai, pagal kuriuos partneriai turėtų būti pasirenkami objektyviai ir skaidriai, nepakankamai perkelti į praktinius kriterijus, kuriais vadovaujamosi priimant sprendimus JT partnerių atveju; ragina Komisiją nuolat atlikti ir patvirtinti dokumentais oficialius vertinimus, kuriai būtų lyginami JT ir kitų partnerių pagalbos teikimo mechanizmai;

34. pažymi, kad Komisija ne tik prisideda prie netiesioginių išlaidų (iki 7 proc. veiklai skirto biudžeto), t. y. išlaidų, kurios tiesiogiai nesusijusios su konkrečiu projektu įgyvendinimu, atlyginimo, bet taip pat finansuoja įvairias išlaidas, kurios yra tiesiogiai susijusios (tiesioginės išlaidos) su projektu, įskaitant paramos vietos biurams, darbuotojams ir transporto išlaidas, tiesiogiai susijusias su veikla; pažymi, kad labai skiriasi paramos išlaidų, pvz., transporto, saugojimo ir tvarkymo (pvz., pagalbos maisto srityje), dydžiai; pripažįsta, kad tai gali priklausyti nuo įvairių šalių, sąlygų, bet taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad šie skirtumai gali atsirasti dėl poreikio supaprastinti operacijas siekiant, kad jos būtų ekonomiškai efektyvesnės; siūlo Komisijai įvertinti paramos išlaidų dydį vadovaujantis įprastiniu išlaidų lygiu ar kriterijumi tam tikram projekto tipui, kad būtų nustatyta, ar tos išlaidos pagrįstos;

Įvairūs kiti klausimai

35. pabrėžia, kad renkantis partnerius reikia vadovautis ne tik tokiais būtiniais kriterijais, kaip patirtis ir žinios, bet taip pat tokiais svarbiais kriterijais, kaip ankstesnė veikla, koordinavimas, dialogas ir greitis, išlaidų veiksmingumas; palankiai vertina tai, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD dabar kuria lyginamąją informacijos apie išlaidas teikimo sistemą („Cost Observed for Results“), kuri grindžiama palyginamomis vienetų kainomis; pabrėžia, kad svarbu naudoti šios sistemos teikiamą informaciją nagrinėjant siūlomų projektų išlaidų veiksmingumą;

36. atkreipia dėmesį į tai, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD biudžetas dažnai buvo pildomas naudojant neatidėliotinos pagalbos rezervo lėšas arba pervedant lėšas iš kitų biudžeto eilučių, numatytų pagal Europos plėtros fondo (EPF) išorės pagalbos išlaidų kategoriją; mano, kad biudžeto papildymas yra struktūrinis klausimas; pabrėžia, kad būtina parengti tikrovę atitinkantį biudžetą ir skirti asignavimų stichinėms nelaimėms arba humanitarinės pagalbos veiksmams remiantis patvirtinta ankstesnių metų patirtimi išlaidų požiūriu;

37. pabrėžia, kad, atsižvelgus į gausėjančias dideles stichines nelaimes, Europos Sąjunga turi stiprinti savo reagavimo pajėgumus; atsižvelgdamas į tai primena, kad Europos Parlamentas jau daugelį metų ragina sudaryti labiau tikrovę atitinkantį humanitarinės pagalbos biudžetą, kad būtų galima išvengti nuolatinio nepakankamo susijusių biudžeto eilučių finansavimo ir būtų galima užtikrinti šiek tiek veiksmų laisvės per visus finansinius metus, ir išlaikyti nuoseklią pusiausvyrą finansuojant priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią humanitarinėms nelaimėms, ir priemones, kuriomis siekiama greitai reaguoti į stichines ar žmogaus sukeltas nelaimes;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

38. teigiamai vertina neseniai paskelbtą Komisijos komunikatą dėl 2014–2020 m. daugiamečių finansinės programos, kurioje numatyta padidinti humanitarinės pagalbos priemonės biudžetą, kurį šiuo laikotarpiu sudaro 6,4 mlrd. EUR (taigi metinis vidurkis būtų 915 mln. EUR, palyginti su 813 mln. EUR 2007–2013 m. laikotarpiu); taip pat džiaugdamasis pažymi, kad tuo pačiu laikotarpiu iki 2,5 mlrd. EUR padidintas neatidėliotinos pagalbos rezervas ir pasiūlyta neišnaudotas rezervo lėšas perkelti į kitus metus, ir prašo Komisijos užtikrinti, kad šios lėšos ir toliau būtų visų pirma skiriamos skubiems humanitariniams poreikiams tenkinti;

39. ragina iš ES biudžeto remti veiksmus, kuriais numatomos nelaimės, joms pasiruošiama, jų išvengiama ir greičiau į jas reaguojama, taip pat remti veiksmus, kuriais užtikrinamas didesnis lankstumas pradedant taikyti plėtros priemones, skirtas išsivaduoti iš krizinių situacijų; apgailestauja, kad konkreti pažanga siekiant užtikrinti skubios pagalbos, atstatymo ir vystymosi sričių sąsają išlieka ribota, nepaisant daugelio politinių įsipareigojimų, prisiimtų pastaraisiais metais;

40. todėl ragina panaudoti daugiau išteklių ir juos geriau valdyti siekiant užtikrinti pagalbos tęstinumą pereinamuoju laikotarpiu, skubios pagalbos ir vystymosi etapais, taip pat ragina svarstyti didesnio esamų finansinių priemonių lankstumo ir papildomumo galimybes, ypač turint mintyje Europos plėtros fondo (EPF) ir vystomojo bendradarbiavimo priemonės šalims ir (arba) regionams skirtus strategijos dokumentus; ragina ypač rūpintis vaikais, taip pat būsimomis motinomis ir mažų vaikų motinomis, atsižvelgiant į maisto, drabužių tiekimą, evakuaciją ir transportą, taip pat medicinos paslaugų teikimą, siekiant išvengti nepageidaujamo neštumo ir lytiniu keliu plintančių ligų, nustatant, jog taikant esamus finansinius mechanizmus šios sritys būtų prioritetinės;

41. rekomenduoja, kad šiuo pereinamuoju, atkūrimo laikotarpiu, vykstančiu teikiant skubią pagalbą ir skatinant vystymąsi, dėmesys visų pirma turėtų būti kreipiamas į vietos institucijų pajėgumų stiprinimą ir vietos NVO ir asociacijų aktyvų dalyvavimą planavimo ir įgyvendinimo etapais, kad būtų supaprastinti ir parengti kokybiškų ir veiksmingų visuomenės raidos programų pagrindai;

42. mano, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD finansuojami veiksmai yra pakankamai gerai matomi; pripažįsta, kad, atsižvelgus į atskaitomybę ir pagalbą mažinant dvigubo finansavimo riziką, priemonių matomumui užtikrinti skirtos priemonės yra svarbios; pabrėžia, kad tai neturėtų tapti humanitarinių agentūrų prekės ženklo rėmimo priemone ir neturėtų būti skatinama konkurencija dėl matomumo, kai neatsižvelgiama į tikruosius pagalbos gavėjų poreikius;

43. mano, kad dėl vis didesnio konsorciumams skiriamo vaidmens galbūt daromas teigiamas poveikis atsakomųjų humanitarinių veiksnių proporcingo didinimo ir geresnio koordinavimo požiūriu; ragina Komisiją pateikti aiškesnes gaires, kad būtų garantuotas skaidrumas, ir užtikrinti, kad konsorciumai nedarytų neigiamos įtakos NVO bendruomenės įvairovei, ypač mažosioms ir vidutinėms organizacijoms;

Tvarumo, nuoseklumo ir papildomumo poreikis

44. pažymi, kad svarbu susieti pagalbą, reabilitaciją ir vystymąsi siekiant sustiprinti pagalbos, atkūrimo ir vystymosi sąsajas ir užtikrinti sklandų perėjimą nuo humanitarinės pagalbos prie paramos vystymuisi; pabrėžia, kad dar reikia daug nuveikti, kad būtų pagerintas pagalbos, reabilitacijos ir vystymosi ryšių koordinavimas, veiksmingumas, našumas ir nuoseklumas;

45. palankiai vertina tai, kad Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD skatina nelaimių rizikos mažinimą įgyvendindamas DIPECHO programą, kuri sudaro neatskiriamą humanitarinių veiksnių dalį;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

46. ragina Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD daugiau dėmesio skirti humanitarinių veiksmų tvarumui; primygtinai ragina Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD ir kitas susijusias Komisijos tarnybas daugiau dėmesio skirti nelaimių rizikos mažinimui ir pasirengimui nelaimėms, stiprinti riziką patiriančių gyventojų atsparumą stiprinant jų gebėjimus, teikiant mokymus ir visuomenės informuotumo priemones ir kurti veiksmingas išankstinio perspėjimo sistemas nelaimių riziką patiriančiose ir krizes išgyvenančiose šalyse, kad jos galėtų atitinkamai reaguoti;

47. mano, kad kultūrų suvokimas ir išmanymas yra svarbiausias veiksnys siekiant veiksmingai teikti humanitarinę pagalbą; pabrėžia, kad, pvz., vykdant humanitarinę veiklą pateikti produktai turi būti tinkami ir priimtini vietos gyventojams;

48. ragina Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD kruopščiai atsižvelgti į galimą neigiamą humanitarinės pagalbos poveikį; pažymi, kad, pvz., dėl pagalbos maistu pertekliaus gali sumažėti vietos maisto gamyba ir daromas neigiamas poveikis vietos rinkoms, taigi ilguoju laikotarpiu būtų keliamas pavojus aprūpinimui maistu;

49. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti didesnę humanitarinės pagalbos ir pagalbos vystymuisi nuoseklumą ir papildomumą tiek politiniu, tiek praktiniu lygmenimis;

50. mano, kad dabartinė sunki maisto krizė Afrikos Kyšulyje – tai tragiška tarptautinės humanitarinės pagalbos ir pagalbos vystymuisi nuoseklumo ir papildomumo stokos pasekmė; pažymi, kad, kitaip nei stichinių nelaimių atveju, ši krizė prasidėjo iš lėto ir laipsniškai virto humanitarine katastrofa; primena, kad, deja, sausros ir maisto trūkumas Afrikos Kyšulyje yra nuolatinio pobūdžio; apgailestauja dėl to, kad, nepaisant šios tikrovės ir didelės pagalbos vystymuisi, kuri buvo skiriama šiam regionui per pastaruosius dešimtmečius, nematyti rezultatų stiprinant vietos ūkininkų gebėjimus pasirūpinti savimi ir taip užtikrinti tvarumą;

Haitis ir Pakistanas

51. apgailestauja, kad 2010 m. įeis į istoriją kaip dviejų milžiniškų nelaimių metai: niokojančio žemės drebėjimo Haiityje, po kurio kilo choleros epidemija, ir precedento neturinčių potvynių Pakistane;

52. pažymi, kad 2010 m. Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD skyrė 122 mln. EUR Haičiumi ir 150 mln. EUR Pakistanui ir kad bendra Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD Pakistanui skirta humanitarinė pagalba buvo didžiausia per vienerius metus įvykdyta intervencija;

53. pripažįsta, kad dėl nelaimių masto ir joms būdingų sunkumų, įskaitant fizinį prieinamumą ir saugumo problemas, sąlygos tapo ypač sudėtingos; pažymi, kad abi nelaimės atskleidė panašias problemas;

54. pažymi, kad siekiant veiksmingos ir našios humanitarinės pagalbos būtina užtikrinti veiksmingą tarptautinį bendradarbiavimą, pripažįsta pridėtinę operacijų vertę ir poreikį jas vykdyti, kai humanitarinės pagalbos veiklą koordinuoja JT Humanitarinių reikalų koordinavimo biuras (OCHA);

55. pažymi, kad Komisija teikia didelę paramą OCHA; apgailestauja dėl to, kad Haiityje ir Pakistane įgyta patirtis parodė, jog šiuo metu OCHA koordinavimo pajėgumai yra nepakankami; pabrėžia, kad OCHA gebėjimui atlikti koordinavimo vaidmenį pakenkė maži pajėgumai, netinkamas poreikių vertinimas ir tik iš dalies veikiančios elektroninės priemonės, skirtos informacijai apdoroti;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

56. pažymi, kad Komisija suteikė daug paramos JT pastangoms sukurti ir įgyvendinti grupių sistemą; pabrėžia, kad abi nelaimės parodė, jog vis dar reikia daug nuveikti siekiant pagerinti jos veiksmingumą, našumą ir koordinavimą, taip pat sustiprinti atsakomybę ir atskaitomybę;

57. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija nepateikė Parlamento pranešėjui galutinių Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD partnerių faktų ir finansinių ataskaitų dėl humanitarinių veiksmų vykdymo po 2010 m. katastrofų Haiityje ir Pakistane, pasiteisindama tuo, kad jose yra slaptos informacijos apie Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos GD partnerius; pabrėžia, kad Parlamentui būtina suteikti galimybę susipažinti su tokiomis ataskaitomis ar bent jau su pagrindiniais faktais apie vykdytų veiksmų našumą ir veiksmingumą, kad jis galėtų spręsti, ar jų finansai patikimai valdomi;

58. pabrėžia, kad Biudžeto kontrolės komitetas nusiųs delegaciją į Haitį, atsižvelgdamas į tai, kad pranešta apie problemas, susijusias su Haičiui skirta pagalba;

59. ragina Komisiją kelti su JT susijusius klausimus atitinkamoms JT institucijoms;

*

* *

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Vieninga Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija

P7_TA(2012)0021

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl vieningos Europos kolektyvinių ieškinių koncepcijos (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 4 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Viešos konsultacijos. Vieninga Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija“ (SEC(2011)0173),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2011 m. birželio mėn. paskelbtą gairių projektą „Žalos ieškiniuose dėl žalos atlyginimo, susijusiuose su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 arba 102 straipsnių pažeidimais, dydžio nustatymas“,
- atsižvelgdamas į Direktyvą 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. paskelbtą konsultacijų dokumentą, skirtą diskusijoms dėl tolesnių veiksmų, susijusių su žaliąja knyga „Kolektyvinis žalos atlyginimas vartotojams“,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl EB antimonopolinių taisyklių pažeidimo ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL L 110, 2009 5 1, p. 30.

⁽²⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 161.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 27 d. Komisijos žaliąją knygą „Kolektyvinis žalos atlyginimas vartotojams“ (COM(2008)0794),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos Baltąją knygą dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl EB antimonopolinių taisyklių pažeidimo (COM(2008)0165),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 9 d. M. Monti ataskaitą dėl naujos bendrosios rinkos strategijos,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. kovo 13 d. Komisijos komunikatą „2007–2013 m. ES vartotojų politikos strategija. Vartotojų teisių stiprinimas, gerovės didinimas ir veiksminga jų apsauga“ (COM(2007)0099),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl alternatyvių ginčų sprendimo būdų sprendžiant civilinius, komercinius ir šeimos klausimus ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 13 d. savo rezoliuciją dėl direktyvos dėl tarpininkavimo įgyvendinimo valstybėse narėse, jos poveikio tarpininkavimui ir taikymo teismuose ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A7–0012/2012),
- A. kadangi Europos teisingumo erdvėje piliečiai ir įmonės turi turėti ne tik teises, bet ir galimybę iš tikrųjų veiksmingai naudotis šiomis teisėmis;
- B. kadangi pagal neseniai priimtus ES teisės aktus numatyta tarpvalstybiniais atvejais suteikti bylos šalims galimybę arba veiksmingai naudotis savo teisėmis ⁽⁴⁾, arba siekti išspręsti ginčą neteismine tvarka taikant taikinamojo tarpininkavimo procedūrą (mediaciją) ⁽⁵⁾;
- C. kadangi alternatyvaus ginčų sprendimo (AGS) nauda nenuginčijama ir kadangi visiems ES piliečiams turėtų būti nešališkai užtikrinama teisė kreiptis į teismą;
- D. kadangi pagal Eurobarometro 2011 m. kovo mėn. atliktą greitąją apklausą „Consumer attitudes towards cross-border trade and consumer protection“ („Vartotojų požiūris į tarpvalstybinę prekybą ir vartotojų apsaugą“) 79 proc. Europos vartotojų tvirtina, kad ryžtingiau gintų savo teises teisme, jei galėtų prisijungti prie kitų vartotojų, pateikiančių skundą tuo pačiu klausimu;
- E. kadangi nukentėjusiems nuo teisės pažeidimų vartotojams, norintiems individualiai iškelti bylą dėl žalos atlyginimo, kyla didelių sunkumų, susijusių su galimybe tą padaryti, jos veiksmingumu ir prieinamumu, nes bylinėjimosi išlaidos kartais yra didelės, galimos psichologinės sąnaudos, procedūros yra ilgos bei sudėtingos ir trūksta informacijos apie esamas teisių gynimo priemones;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0023.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0449.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0361.

⁽⁴⁾ Reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą (OL L 199, 2007 7 31, p. 1); Reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą (OL L 399, 2006 12 30, p. 1); Reglamentas (EB) Nr. 805/2004, sukuriantis neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (OL L 143, 2004 4 30, p. 15).

⁽⁵⁾ Direktyva 2008/52/EB dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų (OL L 136, 2008 5 24, p. 3).

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- F. kadangi tuo atveju, kai nuo to paties pažeidimo nukenčia grupė piliečių, individualūs ieškiniai gali būti neveiksminga priemonė sustabdyti tokią neteisėtą praktiką ar gauti kompensaciją, ypač jei vieno asmens nuostoliai, palyginti su bylinėjimosi sąnaudomis, yra maži;
- G. kadangi kai kuriose valstybėse narėse esamų ES lygmeniu parengtų vartotojų žalos atlyginimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių veiksmingumas nepatenkinamas arba šios priemonės nepakankamai gerai žinomos ir todėl jomis mažai naudojama;
- H. kadangi Europos rinkų integracija ir dėl jos suaktyvėjusi tarpvalstybinė veikla iškelia poreikį taikyti vieningą Europos kolektyvinių ieškinių koncepciją, kad būtų sprendžiama tokių atvejų, kai vartotojai negali pasinaudoti teisėmis, problema, nes keliose valstybėse narėse pagal įdiegtas kolektyvinio ieškinio dėl kompensacijos procedūras tarpvalstybiniai atvejai nenagrinėjami;
- I. kadangi nacionalinės ir Europos valdžios institucijos atlieka lemiamą vaidmenį užtikrinant, kad ES teisės aktai būtų vykdomi, o privatiojo teisės aktų vykdymo užtikrinimo veiksmai turėtų tik papildyti, bet ne pakeisti viešojo teisės aktų vykdymo užtikrinimo veiksmus;
- J. kadangi viešojo teisės aktų vykdymo užtikrinimo veiksmai, kuriais sustabdomi pažeidimai ar skiriamos baudos, vartotojams savaime nesuteikia galimybės gauti kompensacijos už patirtą žalą;
- K. kadangi sujungus ieškinius į bendrą kolektyvinę žalos atlyginimo procedūrą arba leidus, kad tokį ieškinį pateiktų atstovaujantis subjektas arba viešąjį interesą ginanti institucija, būtų galima supaprastinti procesą ir sumažinti šalių išlaidas;
- L. kadangi kolektyvinių ieškinių dėl žalos atlyginimo teisinių veiksmų sistema gali puikiai papildyti teisinę asmenų apsaugą, tačiau negali jos pakeisti;
- M. kadangi Komisija, teikdama bet kokį pasiūlymą, kuris nepriklauso išimtinės Sąjungos kompetencijos sričiai, turi laikytis subsidiarumo ir proporcingumo principų;
1. džiaugiasi minėtosiomis horizontaliosiomis konsultacijomis ir pabrėžia, kad nukentėjusieji nuo neteisėtos veiklos – ir piliečiai, ir įmonės – turi turėti galimybę reikalauti kompensacijos už patirtus individualius nuostolius ar žalą, ypač atskiros ar išsklaidytos žalos atvejais, kai galimos bylos išlaidos gali būti neproporcingos patirtai žalai;
 2. atkreipia dėmesį į JAV Aukščiausiojo Teismo pastangas apriboti nepagrįstą bylinėjimąsi ir piktnaudžiavimą JAV grupinių ieškinių sistema⁽¹⁾ ir pabrėžia, kad Europa neturėtų nustatyti panašios į JAV grupės ieškinių sistemos ar bet kokios kitos sistemos, pagal kurią būtų nepaisoma Europos teisės tradicijų;
 3. džiaugiasi valstybių narių pastangomis sustiprinti nukentėjusiųjų nuo neteisėtos veiklos teises, kai jos priima arba planuoja priimti teisės aktus, kurių tikslas – palengvinti teisių gynimo procesą ir išvengti piktnaudžiaujamojo bylinėjimosi kultūros, tačiau taip pat pripažįsta, kad nacionaliniai kolektyvinių ieškinių mechanizmai labai skiriasi, ypač savo apimtimi ir procedūrinėmis ypatybėmis, o tai gali trukdyti piliečiams naudotis teisėmis;
 4. palankiai vertina Komisijos darbą siekiant vieningos Europos kolektyvinių ieškinių koncepcijos ir prašo Komisijos poveikio vertinime įrodyti, kad, remiantis subsidiarumo principu, reikia ES lygmens veiksmų, siekiant pagerinti dabartinę ES reguliuojamąją sistemą, kad nuo ES teisės pažeidimų nukentėjusiesiems būtų kompensuota jų patirta žala ir taip būtų sustiprintas vartotojų pasitikėjimas ir užtikrintas sklandesnis vidaus rinkos veikimas;

⁽¹⁾ *Wal-Mart Stores Inc. v. Dukes et al.* 564 JAV xxx (2011 m.)

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

5. pabrėžia, kad išlaidų mažinimo ir didesnio teisinio tikrumo požiūriu kolektyviniai veiksmai teisme gali būti naudingi ir ieškovams, ir atsakovams, ir teismų sistemai, kadangi taip išvengiama kelių paralelių teismo procesų dėl panašių ieškinių;
6. mano, kad konkurencijos sektoriuje itin svarbus viešasis teisės aktų vykdymo užtikrinimas, kad būtų įgyvendintos Sutarčių nuostatos, pasiekti visi ES tikslai ir užtikrinta, kad Komisija ir nacionalinės konkurencijos institucijos užtikrintų, jog būtų laikomasi ES konkurencijos teisės aktų;
7. primena, kad šiuo metu tik valstybės narės priima teisės aktus dėl nacionalinių taisyklių, pagal kurias nustatoma galima kompensacijos suma; be to, pažymi, kad nacionalinių teisės nuostatų vykdymas negali trukdyti vienodai taikyti Europos teisės nuostatų;
8. ragina Komisiją nuodugniai išnagrinėti, koks teisinis pagrindas būtų tinkamas bet kokioms priemonėms kolektyvinių ieškinių srityje;
9. pažymi, kad remiantis šiuo metu turima informacija, konkrečiai 2008 m. Sveikatos ir vartotojų reikalų generalinio direktorato atliktu tyrimu „Kolektyvinio žalos atlyginimo mechanizmų ES veiksmingumo ir efektyvumo vertinimas“, nė viena iš ES esamų kolektyvinių ieškinių priemonių nėra turėjusi neproporcingai didelių ekonominių pasekmių;

Esami ES teisės aktai ir ieškiniai dėl uždraudimo

10. pažymi, kad ES lygmeniu jau esama atskiriems atvejams taikomų vykdymo užtikrinimo priemonių, pvz., Direktyva 2008/52/EB dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų ir Reglamentas (EB) Nr. 805/2004, sukuriantis neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą, ir mano, kad ypač Reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, sudaro sąlygas pasinaudoti teise kreiptis į teismą, nes supaprastina tarpvalstybinį bylinėjimąsi dėl ieškinių, kurių suma mažesnė kaip 2 000 EUR, ir sumažina išlaidas, tačiau pažymi, kad šie teisės aktai nėra pritaikyti veiksmingai užtikrinti teisę kreiptis į teismą tais atvejais, kai panašią žalą yra patyrę daug nukentėjusiųjų;
11. mano, kad ieškiniai dėl uždraudimo taip pat atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant piliečių ir įmonių pagal ES teisę turimas teises, ir yra įsitikinęs, kad pagal Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje ⁽¹⁾ ir Direktyvą 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus nustatytas priemonės būtų galima žymiai pagerinti, siekiant skatinti bendradarbiavimą ir ieškinių dėl uždraudimo nagrinėjimą tarpvalstybinių bylų atvejais;
12. mano, kad ypač aplinkos apsaugos sektoriuje reikia gerinti priemones, kurias taikant teismas uždraustų atsakovui atlikti tam tikrus veiksmus; ragina Komisiją nagrinėti, kaip būtų galima taikyti ieškinių dėl uždraudimo priemones šiam sektoriui;
13. mano, kad ieškinių dėl uždraudimo atveju pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas tiek individualių, tiek viešųjų interesų apsaugai, ir ragina imtis atsargumo priemonių, kai organizacijoms sudaroma daugiau galimybių kreiptis į teismą, nes joms neturėtų būti paprasčiau kreiptis į teismą negu individams;
14. todėl ragina Komisiją dar labiau sustiprinti ir padidinti esamų priemonių, pavyzdžiui, Direktyvos 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus ir Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo, veiksmingumą, siekiant užtikrinti tinkamą vartotojų teisių nuostatų viešąjį vykdymo užtikrinimą ES; vis dėlto pabrėžia, kad nei Direktyva 98/27/EB, nei Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 nesudaro sąlygų vartotojams gauti kompensaciją už patirtą žalą;

⁽¹⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

Teisiškai privaloma horizontalioji sistema ir apsaugos nuostatos

15. mano, kad teisė kreiptis į teismą pateikiant kolektyvinį ieškinį dėl žalos atlyginimo patenka į proceso teisės sritį, ir yra susirūpinęs, kad dėl nekoordinuojamų ES iniciatyvų kolektyvinių ieškinių srityje nacionaliniai proceso ir žalos atlyginimo teisės aktai bus fragmentiški – tai ne sustiprins, o susilpnins teisę kreiptis į teismą ES; ragina, jei išsamiai išnagrinėjus klausimą būtų nuspręsta, jog reikalinga ir pagedautina Sąjungos kolektyvinių ieškinių sistema, kad bet koks kolektyvinių ieškinių srities pasiūlymas būtų parengtas kaip horizontalioji sistema, į kurią įtrauktas principų rinkinys, kuri užtikrintų vienodą teisę kreiptis į teismą pateikiant kolektyvinį žalos atlyginimo ieškinį ES ir kuri būtų specialiai, bet ne išimtinai, taikoma vartotojų teisių pažeidimų atvejais;

16. pabrėžia, kad reikia tinkamai atsižvelgti į atskirų valstybių narių teisės tradicijas ir teisinę tvarką ir stiprinti valstybių narių gerosios praktikos koordinavimą, ir mano, kad dėl ES sistemos, padėsiančios veiksmingai įgyvendinti žalos atlyginimo nuostatas tiek vartotojams, tiek MVĮ, rengimo neturėtų būti atidedamas horizontaliosios sistemos patvirtinimas;

17. pabrėžia, kad bet kuri teisiškai privaloma horizontalioji sistema turi apimti esminius kolektyvinio žalos atlyginimo aspektus; taip pat pabrėžia, kad ypač proceso ir tarptautinės privatinės teisės klausimai turi būti taikomi visiems kolektyviniams ieškiniams apskritai, neatsižvelgiant į atitinkamą sektorių, o, pavyzdžiui, atskiruose pačios horizontaliosios priemonės straipsniuose ar skyriuose arba atskirose teisinėse priemonėse, priimamose kartu su horizontaliuoju dokumentu ar po jo, būtų galima nustatyti kelias su vartotojų apsauga ar konkurencijos teise susijusias taisykles, kurios padėtų spręsti tokius klausimus kaip galimas nacionalinių konkurencijos institucijų priimtų sprendimų privalomumas;

18. mano, kad individualiai patirta žala ar nuostoliai atlieka pagrindinį vaidmenį apsisprendžiant teikti ieškinį, kadangi jie neišvengiamai lyginami su išlaidomis, kurios gali susidaryti tuo atveju, jei bus imtasi tolesnių veiksmų; todėl primena Komisijai, kad reikia, jog kolektyvinių ieškinių horizontalioji sistema būtų veiksminga ir ekonomiškai priemonė visoms šalims, ir mano, kad rengiant valstybių narių nacionalines proceso taisykles būtų galima vadovautis Reglamentu (EB) Nr. 861/2007 dėl Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros kaip orientaciniu dokumentu kolektyvinių ieškinių srityje, jei ieškinio suma neviršija sumos, kuri patenka į reglamento taikymo sritį;

19. mano, kad kolektyvinis ieškinytis pagal horizontaliąją sistemą turėtų duoti daugiausia naudos tais atvejais, kai atsakovo ir atstovaujama nukentėjusiųjų gyvenamoji (buveinės) vieta nėra toje pačioje valstybėje narėje (tarptautinis aspektas) ir kai teisės, kurios yra, kaip įtariama, pažeistos, suteiktos pagal ES teisę (ES teisės pažeidimas); ragina toliau nagrinėti, kaip gerinti žalos atlyginimo procedūrą tais atvejais, kai pažeidžiama nacionalinė teisė ir kai tai gali turėti svarbių pasekmių tarpvalstybiniu lygmeniu;

20. dar kartą pakartoja, kad horizontaliojoje priemonėje turi būti įdiegtos apsaugos priemonės, siekiant išvengti nepagrįstų ieškinių ir piktnaudžiavimo žalos atlyginimo priemone ir užtikrinti sąžiningą teismo procesą; taip pat pabrėžia, kad tokios apsaugos priemonės turi apimti, *inter alia*, šiuos aspektus:

Asmenys, turintys locus standi

- kad atstovaujantieji veiksmai būtų priimtini, turi būti aiškiai identifiukuota grupė, o grupės narių tapatybę turi būti nustatyta prieš teikiant ieškinį;
- Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija turi būti pagrįsta aktyvaus dalyvavimo principu, pagal kurį, siekiant išvengti galimo piktnaudžiavimo, nukentėjusieji aiškiai nustatomi ir dalyvauja procedūroje tik tuo atveju, jei aiškiai nurodė, kad nori tai daryti; pabrėžia, kad reikia gerbti esamas nacionalines sistemas, vadovaujantis subsidiarumo principu; ragina Komisiją apsvarstyti sistemą, pagal kurią visiems galimai nukentėjusiems vartotojams būtų pateikta atitinkama informacija, būtų padidintas kolektyvinių veiksmų

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

reprezentatyvumas, sudaryta galimybė kuo daugiau nukentėjusių kreiptis dėl kompensacijos ir ES piliečiams užtikrinta paprasta, prieinama ir veiksminga teisė kreiptis į teismą, išvengiant didelio skaičiaus bylų ir nereikalingų individualių ar kolektyvinių veiksmų dėl to paties pažeidimo; ragina valstybes nares įgyvendinti veiksmingus mechanizmus, siekiant užtikrinti, kad kuo daugiau nukentėjusiųjų gautų informaciją ir sužinotų savo teises ir pareigas, ypač kai jie gyvena keliose valstybėse narėse, tačiau stengtis išvengti veiksmų, kurie neteisėtai pakenktų atitinkamos šalies reputacijai, kad būtų laikomasi nekaltumo prezumpcijos principo;

- tokia kolektyvinių ieškinių sistema, pagal kurią prieš priimant sprendimą nukentėjusieji nenustatomi, turi būti atmesta remiantis tuo, kad ji prieštarauja daugelio valstybių narių teisei tvarkai ir kad ją taikant pažeidžiamos bet kurio nukentėjusiojo, kuris gali dalyvauti procese šito nežinodamas ir kuriam teismo sprendimas vis tiek būtų privalomas, teisės;
- valstybės narės turėtų užtikrinti, kad teismas ar panašus organas ir toliau turėtų teisę savo nuožiūra atlikti preliminarų bet kokių galimų kolektyvinių veiksmų priimtumo patikrinimą, kad galėtų patvirtinti, jog veiksmai atitinka kriterijus ir kad galima pradėti procesą;
- valstybės narės turėtų paskirti organizacijas, kompetentingas imtis atstovaujamybės veiksmų, be to, būtų naudinga nustatyti Europos kriterijus šiems kompetentingiems subjektams aiškiai apibrėžti; šie kriterijai galėtų būti pagrįsti Direktyvos 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus 3 straipsniu, tačiau jie turėtų būti tiksliau apibrėžti, kad būtų išvengta piktnaudžiaujamojo bylinėjimosi ir užtikrinta teisė kreiptis į teismą; šie kriterijai turėtų būti susiję, *inter alia*, su kompetentingų organizacijų finansiniais ir žmogiškaisiais ištekliais;
- bet kuriuo atveju nukentėjusiesiems turi būti užtikrinta laisvė kreiptis į kompetentingą teismą ir jame siekti individualios kompensacijos alternatyvos;

Kompensacija už visą realiai patirtą žalą

- horizontalioji sistema turėtų aprėpti kompensaciją tik už realiai patirtą žalą, o baudinis žalos atlyginimas turi būti uždraustas; remiantis kompensavimo koncepcija, priteista žalos kompensacija turi būti paskirstyta individualiems nukentėjusiesiems proporcingai atsižvelgiant į jų individualiai patirtą žalą; sąlyginis atlyginimo susitarimas (angl. *contingency fees*) Europoje iš esmės nežinomas, todėl neturėtų būti įtrauktas į privalomą horizontaliąją sistemą;

Įrodymų gavimas

- nustatant galimybę gauti įrodymus iš atsakovo, kolektyvinių ieškovų padėtis neturi būti geresnė negu individualių ieškovų ir kiekvienas ieškovas, teikdamas ieškinį, turi pateikti savo įrodymų; pareiga leisti ieškovams susipažinti su dokumentais (įrodymų atskleidimas) yra mažai žinoma Europoje, todėl ji negali būti įtraukta į horizontaliąją sistemą;

Principas „pralaimėjęs moka“

- negali būti veiksmų be finansinės rizikos ir valstybės narės turi nustatyti savo teisingo išlaidų paskirstymo taisykles, pagal kurias pralaimėjusioji šalis privalėtų padengti kitos šalies išlaidas, siekiant išvengti nepagrįstų ieškinių plitimo pagal visai ES taikomą kolektyvinių ieškinių mechanizmą;

Neleidžiamas trečiųjų šalių finansavimas

- Komisija negali nustatyti jokių ieškinių dėl žalos atlyginimo finansavimo sąlygų ar gairių, nes valstybių narių teisės sistemose dažniausiai nėra numatyta prašyti trečiosios šalies finansavimo, mainais siūlant dalį priteistos nuostolių kompensacijos; tai nedraudžia valstybėms narėms nustatyti ieškinių dėl žalos atlyginimo finansavimo sąlygų ar gairių;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

21. siūlo, kad, jei Komisija pateiktų pasiūlymą dėl kolektyvinių ieškinių horizontaliosios sistemos, būtų patvirtintas tolesnių veiksmų, jei tikslinga, principas, pagal kurį privatus asmuo gali užtikrinti teisės aktų vykdymą pateikdamas ieškinį dėl kolektyvinio žalos atlyginimo, jei prieš tai Komisija ar nacionalinė konkurencijos institucija yra priėmusi sprendimą dėl pažeidimo; pažymi, kad nustačius tolesnių veiksmų principą apskritai nėra panaikinama galimybė nustatyti tiek savarankiškus, tiek tolesnius veiksmus;

22. ragina Komisiją nagrinėti, kaip didinti vartotojų informuotumą apie galimybes pasinaudoti kolektyvinių ieškinių mechanizmais ir palengvinti subjektų, kompetentingų imtis kolektyvinių veiksmų, bendradarbiavimą; pabrėžia, jog vartotojų organizacijos ir Europos vartotojų centrų tinklas (angl. ECC-NET) gali atlikti labai svarbų vaidmenį, kad informacija pasiektų kuo daugiau nukentėjusių nuo ES teisės pažeidimų;

23. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į daugelį Komisijos nustatytų Sąjungos teisės pažeidimų ES vartotojų apsaugos priemonių srityje, reikia labiau įtvirtinti ieškinius dėl uždraudimo⁽¹⁾, ir kartu pripažįsta, kad pagalbos priemonių, kurias taikant teismas uždraudžia atsakovui atlikti tam tikrus veiksmus, nepakanka tais atvejais, kai nukentėjusieji patyrė žalą ir turi teisę į kompensaciją; prašo Komisijos nustatyti, dėl kurių ES teisės nuostatų sunku gauti kolektyvinę kompensaciją;

24. mano, kad tokius teisės aktus reikėtų nustatyti, kad būtų apibrėžtos sritys, kuriose pagal horizontaliąją priemonę būtų užtikrintas kolektyvinis žalos atlyginimas už tokių teisės aktų pažeidimą ir už ES antimonopolinės teisės pažeidimą; ragina, kad horizontaliosios priemonės priede būtų išvardyti atitinkami ES teisės aktai;

Alternatyvus ginčų sprendimas (AGS)

25. pažymi, kad AGS priemonės dažnai priklauso nuo to, ar prekybininkas pasirengęs bendradarbiauti, o galimybė pasinaudoti veiksminga teismine žalos atlyginimo sistema būtų didelė paskata šalims pasiekti susitarimą be teismo – greičiausiai taip būtų išvengta nemažai bylinėjimosi; ragina Europos lygmeniu nustatyti AGS sistemą, pagal kurią būtų galima greičiau ir pigiau išspręsti ginčą ir kuri būtų patrauklesnė alternatyva teismo procesams; taip pat siūlo, kad teismai, atliekantys preliminarų kolektyvinio ieškinio priimtino patikrinimą, taip pat turėtų įgaliojimą pavesti ginčo šalims prieš pradėdamas kolektyvinio ieškinio teismo procesą iš pradžių siekti išspręsti ginčą kolektyviniu susitarimu; mano, kad nustatant tokį įgaliojimą reikėtų remtis Teismo parengtais kriterijais⁽²⁾; vis dėlto pabrėžia, kad šios priemonės turėtų likti teisių gynimo teisme alternatyva (kaip matyti iš pavadinimo), o ne būtina išankstine sąlyga;

Jurisdikcija ir taikytina teisė

26. pabrėžia, kad pačioje horizontaliojoje sistemoje turėtų būti nustatytos taisyklės, kurias taikant būtų išvengta skubėjimo į teismus (palankiausio teismo ieškojimo) ir sykiu nepanaikinta teisė kreiptis į teismą; mano, kad reglamentas „Briuselis I“ turėtų būti atskaitos taškas nustatant, kurio teismo jurisdikcijai klausimas priklauso;

27. ragina toliau nagrinėti, kaip būtų galima pakeisti kolizines teisės normas; mano, kad viena iš galimybių būtų taikyti tos valstybės teisę, kurioje yra daugumos nukentėjusiųjų gyvenamoji (buveinės) vieta, tačiau pavieniai nukentėjusieji turėtų turėti teisę nedalyvauti teikiant kolektyvinį ieškinį ir individualiai ginti savo teises pagal bendrąsias tarptautinės privatinės teisės taisykles, nustatytas reglamentuose „Briuselis I“, „Roma I“ ir „Roma II“;

⁽¹⁾ Problemų, su kuriomis susiduria vartotojai gindami savo teises, kai pažeidžiami vartotojų apsaugos teisės aktai, ir jų ekonominių pasekmių tyrimas. I dalis, pagrindinis pranešimas, 2008 8 26, I dalis. Pagrindinis pranešimas, p. 21 ir toliau.

⁽²⁾ 2010 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-317/08, C-318/08, C-319/08 ir C-320/08 (R. Alassini), dar nepaskelbtas Rinkinyje.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

28. pabrėžia, kad po Teismo sprendimo byloje C-360/09 *Pfleiderer* Komisija privalo užtikrinti, jog kolektyvinių ieškinių sistema nekenktų konkurencijos teisės atleidimo nuo baudų sistemai ir ginčų sprendimo procedūrai;

Iprasta teisėkūros procedūra

29. primygtinai tvirtina, kad, laikantis įprastos teisėkūros procedūros, Europos Parlamentas turi dalyvauti priimant bet kokią teisėkūros iniciatyvą kolektyvinių ieškinių srityje ir kad teikiant bet koki pasiūlymą turi būti remiamasi išsamiu poveikio vertinimu;

*

* *

30. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir ES lygmens socialiniams partneriams.

Teiginių apie maisto produktų maistingumą sąrašas

P7_TA(2012)0022

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 teiginių apie maisto produktų maistingumą sąrašas

(2013/C 239 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 teiginių apie maisto produktų maistingumą sąrašas, projektą,
- atsižvelgdamas į Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 25 straipsnyje nurodyto komiteto 2011 m. spalio 13 d. pateiktą nuomonę,
- atsižvelgdamas į Komisijos gaires dėl Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 įgyvendinimo, kurias 2007 m. gruodžio 14 d. patvirtino Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁴⁾, 5a straipsnio 3 dalies b punktą,

⁽¹⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/daims/guidance_claim_14-12-07.pdf

⁽³⁾ OL L 304, 2011 11 22, p. 18.

⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnio 2 dalį ir 4 dalies b punktą,
- A. kadangi, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 3 straipsnyje, teiginiai apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą negali būti naudojami neteisingai, neaiškiai ar klaidinamai;
- B. kadangi, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 5 straipsnio 2 dalyje, teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą galima leisti naudoti tik tada, kai galima tikėtis, kad teiginiuose nurodytą teigiamą poveikį supras vidutinis vartotojas;
- C. kadangi, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 9 straipsnio 2 dalyje, pateikiant lyginamuosius teiginius apie maistingumą tam tikras maisto produktas sudėties požiūriu turi būti lyginamas su įvairiais tos pačios kategorijos maisto produktais, įskaitant kitų prekių ženklų maisto produktus;
- D. kadangi, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 7 straipsnyje, informacija neturi klaidinti vartotojo apie maisto produktus – jų kilmę, požymius ir savybes;
- E. kadangi, atsižvelgiant į minėtus svarbiausius principus, kuriais vadovaujamosi atrenkant ant maisto produktų leidžiamus naudoti teiginius apie maistingumą, naujas Komisijos siūlomas teiginys apie maistingumą „sudėtyje yra X % mažiau [maistingosios medžiagos]“, kurį siūloma įtraukti į Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 priedą, prieštarauja pagrindinio teisės akto tikslui ir turiniui, nes vidutiniam vartotojui jis būtų neaiškus, klaidinantis ir painus;
- F. kadangi naujai pateikiamu teiginiu „sudėtyje yra X % mažiau [maistingosios medžiagos]“ pažeidžiamas lyginamųjų teiginių principas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 9 straipsnio 2 dalyje; kadangi šis teiginys suteikia galimybę palyginti to paties produkto maistinę vertę su ankstesnės sudėties to paties produkto maistine verte, nepaisant pradinio atitinkamos maistinės medžiagos kiekio, kuris galėtų būti labai didelis, palyginti su jos kiekiu kituose rinkoje esančiuose produktuose; kadangi produktams, kurių sudėtis nepakeista, tačiau jų sudėtyje tam tikros maistinės medžiagos yra mažiau, nei kito gamintojo pakeistos sudėties produkte, nebus galima naudoti teiginio apie maistingumą ir tai neišvengiamai klaidins vartotojus;
- G. kadangi naudojant teiginį „sudėtyje yra X % mažiau [maistingosios medžiagos]“ galėtų būti iškreipta konkurencija atsižvelgiant į produktus su dabar naudojamais teiginiais, pvz., „sumažintas [maistingos medžiagos] kiekis“ ir „dietinis“; kadangi, kalbant apie pastarąjį teiginį, produkte, palyginti su kitais panašiais produktais, turi būti sumažinama ne mažiau kaip 10 % mikromaistinių medžiagų, 25 % natrio arba 30 % cukraus arba riebalų; kadangi vartotojas galėtų pamanyti, jog kiekybę apibūdinantis teiginys „sudėtyje yra X % mažiau [maistingosios medžiagos]“ reiškia, kad maistingosios medžiagos produkte yra mažiau, negu pažymėtame teiginiais „sumažintas kiekis“ ir „dietinis“, nepaisant to, kad šiems teiginiams reikalavimai yra griežtesni, negu teiginiui „sudėtyje yra X % mažiau [maistingosios medžiagos]“, kurio atveju reikalaujamas minimalus maistingos medžiagos sumažinimas yra tik 15 %;
- H. kadangi teiginys „sudėtyje yra X % mažiau [maistingosios medžiagos]“ galėtų nebeskatinti gamintojų iš esmės keisti produktų sudėtį siekiant atitikti teiginių „sumažintas [maistingos medžiagos] kiekis“ ir „dietinis“ reikalavimus, nes maistingosios medžiagos kiekį lengviau sumažinti 15 %, negu 30 %;
- I. kadangi Komisija šio teisės akto projekto 4 konstatuojamoje dalyje aiškiai pripažįsta, kad tada, kai produkte cukraus kiekis mažesnis, vartotojai tikisi mažesnės energetinės vertės; kadangi atsižvelgiant į siūlomą teiginio „sumažintas riebalų (cukraus) kiekis“ pakeitimą, kaip nurodyta teisės akto projekto priedo 2 punkte, Komisija tokius teiginius taip pat leidžia naudoti net ir tada, kai produkto, kuriam taikomas šis teiginys, energetinė vertė lygi energetinei panašaus produkto vertei;
- 1. nepritaria tam, kad būtų patvirtintas Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 teiginių apie maisto produktų maistingumą sąrašas, projektas;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

2. mano, kad Komisijos reglamento projektas neatitinka pagrindinio teisės akto esmės ir tikslo;
3. ragina Komisiją pateikti komitetui iš dalies pakeistą teisės akto projektą;
4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Europos Vadovų Tarybos 2012 m. sausio 30 d. susitikimo išvados

P7_TA(2012)0023

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2012 m. sausio 30 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo

(2013/C 239 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 30 d. vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 9 ir 10 d. vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į euro zonos valstybių ir vyriausybių vadovų 2011 m. gruodžio 9 d. pareiškimą,
- atsižvelgdamas į Jungtinės Karalystės poziciją,
- atsižvelgdamas į šešių teisės aktų dėl ekonomikos valdysenos rinkinių ir į du Komisijos pasiūlymus dėl tolesnio fiskalinės drausmės griežtinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pareiškimą 2012 m. sausio 18 d. plenarinėje sesijoje,
- atsižvelgdamas į ad hoc Euro darbo grupės ir Euro grupės derybų rezultatus,
- atsižvelgdamas į būtinybę išsaugoti vienybę tarp euro zonos ir ne euro zonos susitariančiųjų šalių,
- atsižvelgdamas į Parlamento vardu jo atstovų *ad hoc* darbo grupėje pateiktą pasiūlymą,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. sausio 18 d. rezoliuciją dėl Europos Vadovų Tarybos susitikimo (2011 m. gruodžio 8–9 d.) išvadų dėl tarptautinio susitarimo dėl Fiskalinio stabilumo sąjungos projekto ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,

⁽¹⁾ Reglamentas dėl valstybių narių ekonominės ir biudžeto priežiūros griežtinimo (COM(2011)0819) ir Reglamentas dėl biudžeto planų projektų stebėsenos bei vertinimo bendrųjų nuostatų (COM(2011)0821).

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0002.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

1. dar kartą patvirtina savo 2012 m. sausio 18 d. rezoliuciją, pažymėdamas galutinį Sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos ekonominėje ir pinigų sąjungoje tekstą, ir pakartoja savo nuomonę, kad būtų buvę geriau pasiekti susitarimą pagal ES teisę; apgailestauja, kad susitarimas nebuvo įmanomas visoms valstybėms narėms dėl Jungtinės Karalystės Ministro pirmininko prieštaravimo;

2. vis dėlto pažymi, kad beveik visi elementai, numatyti naujojoje sutartyje, gali būti pasiekti ir didžiąja dalimi jau buvo pasiekti pagal esamą ES teisinę sistemą ir antrinės teisės aktais, išskyrus auksinę taisyklę, atvirkštinę kvalifikuotą daugumą ir ETT dalyvavimą;

3. mano, kad galutinis tekstas keletu punktų yra geresnis už pirminį teksto variantą ir kad tam tikras skaičius pasiūlymų, kuriuos pateikė Parlamentas, buvo ištrauktas, visų pirma:

— nuostata, kad bus visiškai laikomasi Bendrijos metodo;

— kad stabilumas, koordinavimas ir valdysena bus įgyvendinti antriniais teisės aktais, visiškai ištraukiant Parlamentą;

— didesnis, nors ir ne visiškai, šešių teisės aktų dėl ekonomikos valdysenos rinkinio ir naujosios Sutarties suderinamumas;

— susitariančiųjų šalių, kurių valiuta nėra euro, teisės dalyvauti tuose euro viršūnių susitikimuose, kurie susiję su konkurencingumu, bendrąja euro zonos struktūra ir pagrindinėmis taisyklėmis, kurios joms bus taikomos ateityje, pripažinimas;

— Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimas numatomas tarpusavio susitarimu ir pagal Sutartį;

— nuoroda į tvaraus augimo, užimtumo, konkurencingumo ir socialinės sanglaudos tikslus;

— įsipareigojimas susitarimo turinį įtraukti į ES teisinę sistemą per penkerius metus;

4. pripažįsta, kad fiskalinis stabilumas yra svarbus dabartinės krizės sprendimo komponentas; tačiau pabrėžia, kad siekiant ekonomikos atsigavimo reikia imtis priemonių, skirtų solidarumui stiprinti ir tvariam augimui bei užimtumui skatinti; palankiai vertina tą faktą, kad Europos Vadovų Taryba tai pripažįsta, tačiau primygtinai reikalauja, kad reikia imtis konkrečių ir toli siekiančių priemonių;

5. pakartoja savo raginimą skubiai įsteigti Skolų grąžinimo fondą, remiantis Vokietijos ekonomikos ekspertų tarybos pasiūlymu; ragina šį teisės aktą kaip būtina įtraukti siekiant sudaryti sąlygas skolų grąžinimo fondui, pageidautina, į dabartinį dviejų teisės aktų rengimo procesą; apgailestauja, kad tai dar nebuvo inicijuota; ragina Komisiją pateikti griežtas priemones, skirtas augimui ir užimtumui skatinti;

6. siekiant užtikrinti fiskalinį stabilumą siūlo pasitelkti ne tik numatytas priemones, bet ir sukurti obligacijų projektą, gaires stabilumo obligacijoms ir Europos lygmeniu įvesti finansinių sandorių mokestį, dėl kurio Komisija jau pateikė pasiūlymą;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

7. be to, atkreipia dėmesį, į tai, kad naujame susitarime trūksta dar keleto svarbių elementų:
 - siekio išvengti dvigubų standartų tarp susitarime ir Lisabonos sutartyje bei *acquis communautaire* numatytų normų;
 - visos susitariančiosios susitarimo šalys, dabartinės ir būsimosios euro zonos narės, turėtų turėti tokią pačią teisę visapusiškai dalyvauti visuose euro viršūnių susitikimuose;
8. apgailestauja, kad galutinis tekstas neatspindi Parlamento prašymo leisti jo pirmininkui visapusiškai dalyvauti neformaliuose aukščiausiojo lygio euro zonos susitikimuose; primygtinai reikalauja, kad išrinktasis euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimų pirmininkas atsiųstų nuolatinį kvietimą, kurio išplėstas formatas, leistų šiuose susitikimuose visapusiškai dalyvauti;
9. primygtinai reikalauja, kad susitariančiosios šalys visiškai gerbtų savo įsipareigojimą ne vėliau kaip per penkerius metus Sutartį dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos įtraukti į ES sutartis ir prašo pasinaudojant šia proga ištaisyti Lisabonos sutartyje likusius trūkumus;
10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją valstybės ir vyriausybės vadovams, Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Euro grupės pirmininkui, nacionaliniams parlamentams, Komisijai ir Europos Centriniam Bankui.

Iranas ir jo branduolinė programa

P7_TA(2012)0024

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Irano ir jo branduolinės programos

(2013/C 239 E/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Irano,
- atsižvelgdamas į ES vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton po Stambule 2011 m. sausio 21–22 d. vykusių derybų su Iranu 2011 m. sausio 22 d. E3+3 vardu padarytą pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 21 d. Vyriausiosios įgaliotinės C. Ashton laišką Irano Islamo Respublikos aukščiausios nacionalinio saugumo tarybos sekretoriui Saeedui,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATENA) generalinio direktoriaus 2011 m. lapkričio 8 d. pateiktą Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatinimo Susitarimo dėl apsaugos priemonių įgyvendinimo ir susijusių Saugumo Tarybos rezoliucijų nuostatų vykdymo Irano Islamo Respublikoje ataskaitą,
- atsižvelgdamas į TATENA valdytojų tarybos 2011 m. lapkričio 18 d. rezoliuciją,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 18 d. vyriausiosios įgaliotinės pareiškimą dėl TATENA valdytojų tarybos rezoliucijos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 29 d. vyriausiosios įgaliotinės pareiškimą dėl JK ambasados Teherane užpuolimo ir užėmimo,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 9 d. Europos Vadovų Tarybos išvadą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 14 d., 2011 m. gruodžio 1 d., 2012 m. sausio 23 d. Tarybos išvadą dėl Irano,

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Irano įsipareigojimą laikytis Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatrinimo (NPT), būtinybę, kad visos šios sutarties šalys visapusiškai vykdytų visus savo įsipareigojimus, ir atsižvelgdamas į šios sutarties I ir II straipsniuose nustatytą jos šalių teisę taikiais tikslais be diskriminacijos plėtoti mokslinius tyrimus, gaminti ir naudoti atominę energiją,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojančias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Iranas, ratifikuodamas Sutartį dėl branduolinio ginklo neplatrinimo, pasižadėjo nepirkti branduolinių ginklų ir yra teisiškai įsipareigojęs deklaruoti visus savo veiksmus branduolinės veiklos srityje, įskaitant branduolines medžiagas, ir vykdyti juos atsižvelgdamas į TATENA nustatytas apsaugos priemones;
- B. kadangi Iranas vis dar turi įvykdyti savo įsipareigojimus, priimtus pagal visas atitinkamas JTST rezoliucijas, taip pat pagal naujausią rezoliuciją Nr. 1929 (2010), ir visus TATENA valdytojų tarybos reikalavimus, kuriuose nurodoma suteikti Agentūrai visišką ir besąlygišką prieigą prie visų objektų, įrenginių, žmonių ir dokumentų, taip sudarant sąlygas tinkamai atlikti Irano branduolinės programos patikrinimą ir suteikiant galimybę TATENAI atlikti jai skirtą branduolinės veiklos kontrolierės vaidmenį;
- C. kadangi 2011 m. lapkričio mėn. Tarptautinės atominės energijos agentūros (TATENA) pranešime išreikšiami rimti nuogąstavimai dėl Irano branduolinės programos galimų karinių aspektų, nes kai kuri veikla, susijusi su branduolinio sprogstamojo įtaiso kūrimu, gali vis dar vykti;
- D. kadangi 2011 m. gruodžio 27 d. Irano viceprezidentas Reza Rahimi pagrasino panaudoti karinę jėgą uždarant Ormuzo sąsiaurį, jei bus taikomos sankcijos Irano naftos eksportui; kadangi buvo toliau dislokuojamos Europos ir JAV laivyno pajėgos siekiant neutralizuoti šį grasinimą, o karinė padėtis regione pasiekė aukščiausios parengties būseną;
- E. kadangi nesilaikydamas savo įsipareigojimų pagal branduolinio ginklo neplatrinimo sutartį Iranas Fordovo (angl. Fordow) vietovėje, esančioje netoli Komo (angl. Qom), nelegaliai pastatė sodrinimo įrenginį ir apie jo egzistavimą organizacijai TATENA pranešė tik praėjus daug laiko po statybų pradžios; kadangi toks slaptumas dar labiau sustiprino nepasitikėjimą Irano teiginiais, kad šalies branduolinė programa yra tik civilio pobūdžio;
- F. kadangi 2012 m. sausio 5 d. Turkijos užsienio reikalų ministras Ahmet Davutoğlu perdavė Iranui ES vyriausiosios įgaliotinės kvietimą atnaujinti branduolines derybas su E3+3; kadangi per Turkijos užsienio reikalų ministro vizitą Irano užsienio reikalų ministras Ali Akbar Salehi pareiškė, kad Iranas pasirengęs atnaujinti derybas;
- G. kadangi ES užsienio reikalų ministrai sutarė dėl papildomų ribojamųjų priemonių Iranui energetikos sektoriuje, įskaitant laipsnišką žaliavinės naftos importo iš Irano į ES embargo įvedimą, finansų sektoriuje, įskaitant priemones prieš Irano centrinį banką, ir transporto sektoriuje, taip pat dėl tolesnių eksporto apribojimų, būtent dėl aukso ir dvejopo naudojimo prekių ir technologijų, taip pat dėl papildomų asmenų ir subjektų, įskaitant kelis subjektus, kuriuos kontroliuoja Islamo revoliucijos gvardija, įtraukimo į sąrašus;
- H. kadangi Taryba dar kartą patvirtino savo įsipareigojimą siekti diplomatinio Irano branduolinės veiklos klausimo sprendimo laikantis dvejopo požiūrio;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

1. kadangi Taryba dar kartą patvirtino, kad ES tikslas tebėra pasiekti visapusišką ir ilgalaikį sprendimą, kuris sustiprintų tarptautinės bendruomenės pasitikėjimą išimtinai taikiu Irano branduolinės programos pobūdžiu, tuo pat metu užtikrinant pagarbą teisėtoms Irano teisėms taikiai naudotis branduoline energija pagal Sutartį dėl branduolinio ginklo neplatavimo;
1. pakartoja, kad platinimo rizika, susijusi su Irano branduoline programa, vis dar kelia didelį susirūpinimą ES, ir yra labai sunerimęs dėl TATENA ataskaitoje pateikto teiginio, kad yra patikimos informacijos, jog Iranas vykdė su branduolinio sprogstamojo įtaiso kūrimu susijusią veiklą;
2. labai apgailėstauja dėl Irano atliekamos sodrinimo veiklos paspartinimo, pažeidžiant šešias JTST rezoliucijas ir vienuolika TATENA tarybos rezoliucijų, tai atsispindi neseniai pradėtos urano sodrinimo iki 20 proc. operacijos po žeme esančiame įrenginyje Fordovo vietovėje prie Komo;
3. dar kartą ragina Iraną nedelsiant sustabdyti sodrinimo technologijų kūrimą, nes tai gerokai viršija būtinybę užtikrinti saugų kuro tiekimą civiliniais tikslais ir rodo, kad nepaisoma tarptautinio susirūpinimo dėl slaptų karinių ketinimų;
4. remia Tarybos patvirtintas papildomas ribojamąsias priemones prieš Iraną energijos ir finansų sektoriuose, taip pat papildomas asmenims ir subjektams taikomas sankcijas, įskaitant tuos, kurias kontroliuoja Islamo revoliucijos gvardija (IRG); pripažįsta, kad sankcijos ir diplomatinės priemonės galėtų padėti priversti Irano vyriausybę pripažinti JT rezoliucijas ir jų laikytis, kad būtų galima išvengti tolimesnio eskalavimo; pažymi, kad sankcijos nėra savitikslių ir kad iki šiol ES sankcijos Iranui nepadėjo pasiekti išsikeltų tikslų;
5. primena ilgalaikę ES poziciją, kad neišspręsti klausimai su Iranu dėl jo branduolinės programos turi būti išspręsti taikiai ir kad konflikto neįmanoma išspręsti karinėmis priemonėmis;
6. pažymi, kad žaliavinės naftos importo iš Irano į ES embargas bus įvedamas laipsniškai, o sudaryti susitarimai gali būti vykdomi iki 2012 m. liepos 1 d.; ragina Tarybą nuspręsti taikyti priemones, kurios būtinos siekiant atlyginti už pasekmes, kurias embargas turės įvairioms ES valstybėms narėms;
7. prašo, kad sankcijos ir ribojamosios priemonės būtų nukreiptos į siekiamą tikslą ir jį atitiktų, kad jomis būtų siekiama daugiausia paveikti represinių ar nusikalstamų režimų elitą ir atsakingus nevalstybinius žlugusių valstybių veikėjus, kad kiek įmanoma būtų sumažintas neigiamas poveikis civiliams gyventojams, ypač pažeidžiamiausioms grupėms;
8. remia Tarybos įsipareigojimą siekti diplomatinio Irano branduolinės veiklos klausimo sprendimo laikantis dvejopo požiūrio ir siekiant ES tikslo rasti visapusišką ir ilgalaikį sprendimą; ragina Irano valdžios institucijas teigiamai atsakyti į 2011 m. spalio 21 d. vyriausiosios įgaliotinės laiške išdėstytą pasiūlymą vesti esmines derybas, aiškiai demonstruojant pasirengimą taikyti pasitikėjimo stiprinimo priemones ir be išankstinių sąlygų pradėti prasmingas diskusijas siekiant iš esmės spręsti su branduoline programa susijusius susirūpinimą keliančius klausimus;
9. dar kartą ragina Irano valdžios institucijas vykdyti pagal BGNS prisiimtus įsipareigojimus; ragina Irano parlamentą ir vyriausybę ratifikuoti ir įgyvendinti papildomą protokolą ir visiškai įgyvendinti Susitarimo dėl visapusiškų saugos garantijų nuostatas;
10. palankiai vertina tai, kad Iranas sutiko 2012 m. sausio 29–31 d. priimti aukšto rango TATENA inspektavimo delegaciją, vadovaujamą generalinio direktoriaus pavaduotojo Hermano Nackaertso;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

11. primygtinai ragina Iraną visapusiškai bendradarbiauti su TATENA visais neišspręstais klausimais, ypač tais, kurie kelia susirūpinimą galimais karinių Irano branduolinės programos užmojais, be kita ko, nedelsiant suteikti visapusišką ir besąlygišką prieigą prie visų objektų, įrenginių, asmenų ir dokumentų, kurių prašo TATENA, ir neprieštarauti dėl inspektorių skyrimo; pabrėžia, kad svarbu, jog TATENA turėtų visus reikiamus išteklius ir įgaliojimus atlikti darbą Irane;
12. remia pastangas, kurias deda TATENA siekdama stebėti, kaip vystoma Irano branduolinė programa, kad tarptautinei bendruomenei būtų pateiktas tikslus padėties vertinimas;
13. pripažįsta, kad dialogas ir bendradarbiavimas su Turkija gali suvaidinti svarbų vaidmenį siekiant problemos sureguliuavimo;
14. griežtai smerkia Irano grasinimą uždaryti Ormūzo sąsiaurį; primygtinai ragina Irano valdžios institucijas neblokuoti Ormūzo sąsiaurio; mano, kad toks veiksmas sukeltų konfliktą regione ir taptų tarptautinės bendruomenės atsakomųjų veiksmų priežastimi;
15. apgailestauja dėl to, kad Kinija ir Rusija JT Saugumo Taryboje ir toliau atsisako remti Iranui taikomas sankcijas; ragina Rusiją nutraukti paramą Irano branduolinei plėtrai, kol Iranas visiškai įvykdys išpareigojimus pagal atitinkamas JT rezolucijas;
16. griežtai smerkia ataką prieš JK ambasadą Teherane 2011 m. lapkričio 29 d.; ragina Irano vyriausybę vykdyti tarptautinius išpareigojimus, įskaitant Vienos konvenciją, kurie ją įpareigoja saugoti diplomatus ir ambasadas;
17. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoluciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Turkijos vyriausybei ir parlamentui, Kinijos vyriausybei ir parlamentui, Rusijos Federacijos vyriausybei ir parlamentui, agentūros TATENA generaliniam direktoriui, JT Generaliniam Sekretoriui, Irano Islamo Respublikos Vyriausiojo vadovo biurui, vyriausybei ir parlamentui.

ES lygmens veiksmai sporto sektoriuje

P7_TA(2012)0025

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezolucija dėl ES lygmens veiksmų sporto sektoriuje (2011/2087(INI))

(2013/C 239 E/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 18 d. Komisijos komunikatą „ES lygmens veiksmų sporto sektoriuje svarbos didinimas“ (COM(2011)0012),
- atsižvelgdamas į Komisijos Baltąją knygą dėl sporto (COM(2007)0391),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Kova su korupcija Europos Sąjungoje“ (COM(2011)0308),
- atsižvelgdamas į dvi Europos Tarybos konvencijas: 1985 m. rugpjūčio 19 d. konvenciją dėl žiūrovų brutalaus elgesio per sporto varžybas ir 1990 m. rugpjūčio 19 d. antidopingo konvenciją,

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2003 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl moterų ir sporto ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2004 m. balandžio 22 d. rezoliuciją dėl pagrindinių darbo standartų laikymosi gaminant sporto prekes olimpinėms žaidynėms ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl kovos su dopingu sporte ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. kovo 14 d. pareiškimą dėl kovos su rasizmu futbole ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl prievartinės prostitucijos tarptautinių sporto renginių metu ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl profesionalaus futbolo ateities Europoje ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 13 d. rezoliuciją dėl sporto vaidmens švietime ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 8 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl sporto“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl socialinės ekonomikos ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl azartinių lošimų internete patikimumo ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl Komisijos penktosios sanglaudos ataskaitos ir sanglaudos politikos strategijos po 2013 m. ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. pareiškimą dėl didesnės paramos mėgėjų sportui ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimą 2010/37/EB dėl Europos savanoriškos veiklos, kuria skatinamas aktyvus pilietiškumas, metų (2011 m.),
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 18 d. Tarybos išvadas dėl sporto vaidmens kuriant ir plėtojant aktyvią socialinę įtrauktį ⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. Tarybos išvadas dėl naujos darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo strategijos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 1 d. Tarybos rezoliuciją dėl 2011–2014 m. Europos Sąjungos darbo plano sporto srityje ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OL C 68 E, 2004 3 18, p. 605.

⁽²⁾ OL C 104 E, 2004 4 30, p. 1067.

⁽³⁾ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 590.

⁽⁴⁾ OL C 291 E, 2006 11 30, p. 143.

⁽⁵⁾ OL C 291 E, 2006 11 30, p. 292.

⁽⁶⁾ OL C 27 E, 2008 1 31, p. 232.

⁽⁷⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 131.

⁽⁸⁾ OL C 271 E, 2009 11 12, p. 51.

⁽⁹⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 16.

⁽¹⁰⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 30.

⁽¹¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0316.

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0498.

⁽¹³⁾ OL C 326, 2010 12 3, p. 5.

⁽¹⁴⁾ OL C 162, 2011 6 1, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1999 m. gruodžio mėn. Punta del Estės deklaraciją ir UNESCO apskritojo stalo susitikimą dėl tradicinių sporto šakų ir žaidimų (TSG) ⁽¹⁾, kuriame spręstas klausimas dėl tradicinių sporto šakų ir žaidimų pripažinimo nematerialiuoju paveldu ir kultūrinės įvairovės simboliu,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo praktiką ir Komisijos sprendimus dėl sporto,
- atsižvelgdamas į Europos chartiją dėl moterų teisių sporte („Dalyvavimas olimpinėse žaidynėse. Sportas – stiprioms ir stipresnėms moterims“),
- atsižvelgdamas į Chartiją dėl veiksmų dėl lesbiečių, gėjų, biseksualų ir transseksualų diskriminacijos panaikinimo sporte;
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 6, 19 ir 165 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 11–12 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾ ir 2011 m. spalio 26–27 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „ES lygmens veiksmų sporto sektoriuje svarbos didinimas“ ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą bei Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, Teisės reikalų komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto, Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7–0385/2011),
 - A. kadangi sportas padeda siekti strateginių Sąjungos tikslų, atskleisti pagrindines pedagogines ir kultūrinės vertybes ir skatinti integraciją, nes jis skirtas visiems piliečiams, neatsižvelgiant į jų lytį, etninę kilmę, religiją, amžių, tautybę, socialinę padėtį ar seksualinę orientaciją;
 - B. kadangi priimant ETT sprendimus ir Komisijos sprendimus sporto klausimais pirmiausia turėtų būti atsižvelgiama į specifinį sporto pobūdį;
 - C. kadangi visi suinteresuotieji subjektai, įskaitant politikos formuotojus, turi atsižvelgti į specifinį sporto pobūdį, jo struktūrą, pagrįstą savanoriška veikla, ir jo visuomeninę bei ugdymo funkcijas;
 - D. kadangi sporto pobūdis yra specifinis – sportas pasižymi svarbiais išskirtiniais esminiais aspektais, dėl kurių jis išsiskiria iš visų kitų ekonominės veiklos sektorių; kadangi, kai tai tinkama ir būtina, vis dėlto jam turėtų būti taikomi Europos Sąjungos teisės aktai, atsižvelgiant į kiekvieną atvejį atskirai;
 - E. kadangi rengiant ES priemones sporto srityje visuomet turėtų būti atsižvelgiama į specifinį sporto pobūdį, taip pat į jo socialinius, ugdymo ir kultūrinius aspektus;
 - F. kadangi pagal Lisabonos sutartį ES suteikiama kompetencija sporto srityje ir siekiama skatinti sąžiningumą bei atvirumą sporto varžybose ir už sportą atsakingų organizacijų bendradarbiavimą, saugoti sportininkų fizinį ir moralinį integralumą, didinti sporto teikiamą naudą sveikatai ir jo socialinę, kultūrinę bei ekonominę naudą ir kadangi tam reikalinga atitinkama finansinė ir politinė parama;

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 5–6 d., Kazachstanas, Alma Ata.

⁽²⁾ CdR 66/2011 fin.

⁽³⁾ CESE 1594/2011 – SOC /413.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- G. kadangi sportas labai prisideda prie vertybių, pvz., garbingo žaidimo, pagarbos ir socialinės įtraukties, stiprinimo;
- H. kadangi milijardai žmonių visame pasaulyje užsiima įvairių šakų sportu, kurios sugalvotos, susistemintos ir išplitusios Europoje, be to, pažymi, kad šiuolaikinį olimpinį judėjimą sukūrė Prancūzijoje baronas Pierre De Coubertin;
- I. kadangi ES sporto politika turi būti formuojama siekiant spręsti ir profesionalų, ir mėgėjų sporto uždavinius ir siekti abiejų rūšių sporto tikslų;
- J. kadangi parama asmenų, turinčių protinę ar fizinę negalią, sportui ir jo skatinimas turėtų būti ES prioritetas, turint mintyje, kad sportas atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant socialinę įtrauktį, visuomenės sveikatą ir savanorystę peržengiant sienas;
- K. kadangi savanoriška veikla yra daugumos mėgėjų sporto rūšių Europoje pagrindas;
- L. kadangi 35 mln. savanorių ir ne pelno siekiantys sporto klubai bei organizacijos padeda plėtoti mėgėjų sportą ir skleisti sporto idealus;
- M. kadangi šiuolaikinėje visuomenėje sportas labai svarbus sveikatai, dėl savo atliekamo vaidmens formalus ir neformalus švietimo srityje yra pagrindinis kokybiško švietimo veiksnys ir padeda vyresnio amžiaus piliečiams pasiekti asmeninės pilnatvės;
- N. kadangi fizinės ir sportinės veiklos skatinimas labai prisideda prie viešųjų išlaidų sveikatai taupymo;
- O. kadangi pagrindinis motyvuojantis piliečių įsitraukimo į sporto ir fizinę veiklą veiksnys yra asmeninės sveikatos ir savijautos gerinimas;
- P. kadangi vartojant dopingą pažeidžiamos sporto vertybės ir sportininkams kyla didelis pavojus, dėl kurio gali atsirasti rimtų ir ilgalaikių neigiamų pasekmių sveikatai;
- Q. kadangi profesionalus sportas parodo kai kurias pagrindines sporto vertybes ir jas populiarina visuomenėje, taip skatindamas sportuoti;
- R. kadangi baigus sportinę karjerą daugelio aukšto lygio sportininkų padėtis tampa nesaugi;
- S. kadangi labai svarbu parengti tokius sportininkus profesiniams pokyčiams ir suteikti jiems galimybę naudotis bendrojo ar profesinio lavinimo programomis tuo pačiu metu kaip ir sporto treniruotėmis;
- T. kadangi reikia saugoti ir ginti pagrindines sportininkų teises;
- U. kadangi vykstant sporto varžyboms gali kilti smurto, žodinių ir fizinių protrūkių ir pasitaikyti diskriminacijos apraiškų;
- V. kadangi moterų dalyvavimas sporte nepakankamai vertinamas ir pernelyg mažai joms atstovaujama sprendimus priimančiuose sporto organizacijų organuose;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- W. kadangi sporto veiklai reikalingos specialios atitinkamos bazės, įrenginiai bei įranga ir kadangi mokyklose taip pat turėtų būti įrengtos tinkamos bazės, kad būtų skatinamas fizinis lavinimas;
- X. kadangi sportas svarbus Europos ekonomikai, nes šiame sektoriuje tiesiogiai ar netiesiogiai sukuriami apie 15 mln. darbo vietų, t. y. jame dirba 5,4 % aktyvių gyventojų, o iš jo gaunama metinė pridėtinė vertė yra apie 407 mlrd. EUR – tai sudaro 3,65 % Europos BVP, ir kadangi ekonominis pakilimas sporto srityje taip pat prisideda prie strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo;
- Y. kadangi sporto organizacijų intelektinės nuosavybės teisių pažeidimas ir klestintis piratavimas skaitmeninėje erdvėje, ypač tiesioginės sporto renginių transliacijos be leidimų, daro žalą viso sporto sektoriaus ekonomikai;
- Z. kadangi sportas nėra tipiškas ekonomikos sektorius, nes siekiant išsaugoti rezultatų neapibrėžtumą reikalinga varžovų tarpusavio priklausomybė ir konkurencinė pusiausvyra;
- AA. kadangi sportas nėra paprasta ekonominė veikla dėl savo išskirtinių bruožų ir organizacinės struktūros, kuri pagrįsta federacijomis, veikiančiomis ne taip, kaip komercinės įmonės, ir kadangi reikia atskirti sporto ir komercinius interesus;
- AB. kadangi Europos socialinis dialogas gali atlikti svarbų vaidmenį ir todėl jį reikia skatinti;
- AC. kadangi sportas atlieka svarbų vaidmenį ir teikia malonumą daugybei piliečių – ir dalyviams, ir sirgaliams ar žiūrovams;
- AD. kadangi dideli renginiai ir sporto varžybos suteikia išskirtinių galimybių Europoje plėtoti turizmą ir taip galima skleisti su sportu susijusias vertybes ir principus;
- AE. kadangi Europos sporto modelis grindžiamas sporto šakų federacijomis ir kadangi jam būdinga tai, kad dėl ilgalaikių demokratinių tradicijų sportinio ir finansinio solidarumo mechanizmai organizuojami savarankiškai, demokratiškai ir remiantis teritoriniu bei piramidės principais, pavyzdžiui, taikomas perkėlimo į aukštesnę arba žemesnę lygą principas, organizuojamos atviros varžybos, kuriose dalyvauja ir klubai, ir nacionalinės komandos;
- AF. kadangi sporto klubų veiklos skaidrumas ir demokratinė atskaitomybė gali būti pagerinti įtraukiant sirgalius į jų klubų nuosavybės ir valdymo struktūrą;
- AG. kadangi tradicinės ir mėgėjų sporto organizacijos atlieka svarbų vaidmenį remiant kultūrą, skatinant socialinę įtrauktį ir stiprinant bendruomenes;
- AH. kadangi nacionalinės komandos atlieka svarbiausią vaidmenį, kadangi tarptautinės varžybos ir toliau lieka svarbiausiu pavyzdžiu ir kadangi reikia kovoti su neteisėtu pilietybės suteikimu sportininkams;
- AI. kadangi pats varžybų, kuriose rungtis nacionalinės komandos, pobūdis padeda federacijoms ir sporto klubams stiprinti savo nacionalinių sportininkų ugdymą;
- AJ. kadangi profesionalus ir mėgėjų sportas pažeidžiamas ir jam didelę žalą daro finansinis nestabilumas ir kadangi atitinkamos federacijos yra atsakingos už tai, kad klubai būtų skatinami racionaliai planuoti ir investuoti;
- AK. kadangi perėjimai į klubus kitose šalyse gali būti pavojingi jauniems sportininkams, nes sportinės nesėkmės, šeimų iširimai ir socialinė atskirtis yra tik kelios iš pasekmių, kurios gali atsirasti jauniems sportininkams per anksti palikus namus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- AL. kadangi sporto federacijos neturi struktūrinių ir teisinių priemonių, kuriomis galėtų veiksmingai užkirsti kelią susitarimams dėl varžybų baigties;
- AM. kadangi azartiniai lošimai dėl savo specifikos neįeina į Paslaugų direktyvos (2006/123/EB) ir naujos Vartotojų teisių direktyvos (2011/83/ES) taikymo sritį;
- AN. kadangi mėgėjų sporto finansavimas užtikrinamas tik tuo atveju, kai reikiamų nacionalinių licencijų organizuoti lošimus turėtojai, valstybėse narėse mokantys mokesčius ir finansuojantys kitas priemones, kuriomis siekiama viešojo intereso tikslų, yra teisiškai įpareigoti mokėti viešajam interesui tenkinti skirtą rinkliavą ir yra veiksmingai saugomi nuo neteisėtos konkurencijos;
- AO. kadangi, norint reglamentuoti žaidėjų agentų veiklą, reikia, jog sporto valdymo organų ir valdžios institucijų veiksmai būtų koordinuoti, kad agentams ir (arba) tarpininkams, kurie pažeidžia taisykles, galėtų būti taikomos veiksmingos sankcijos;
- AP. kadangi sportas gali atlikti tam tikrą vaidmenį įvairiose Sąjungos išorės santykių srityse, be kita ko, vykdant diplomatinę veiklą;

Visuomeninis sporto vaidmuo

1. ragina Komisiją, atsižvelgiant į sporto naudą visuomenės sveikatai ir jo socialinę, kultūrinę ir ekonominę naudą, pagal būsimą DFP pasiūlyti specialų sporto politikai skirtą plataus užmojo biudžetą;
2. ragina valstybes nares užtikrinti, kad sporto pamokos būtų privalomai įtraukiamos į mokymo planą visų rūšių mokyklose, ir pabrėžia, kad sportinės veiklos ir judėjimo skatinimas labai svarbus visuose švietimo lygmenyse, pradedant ankstyvąja vaikyste, įskaitant mokyklas, universitetus ir vietos bendruomenes, kurie turėtų būti skatinami įsirengti sporto bazes ir įsigyti tinkamą įrangą;
3. ragina valstybes nares nustatyti aiškias gaires siekiant visose valstybėse narėse sportą ir fizinę veiklą integruoti į visus švietimo lygmenis;
4. pabrėžia ugdymo per sportą svarbą ir sporto teikiamas galimybes padėti sugrąžinti socialiai pažeidžiamą jaunimą į teisingą kelią ir prašo valstybių narių, nacionalinių asociacijų, lygų ir klubų plėtoti ir remti šios srities iniciatyvas;
5. ragina valstybes nares skatinti ir remti mokyklų ir sporto klubų bendradarbiavimą; Komisija turėtų pasinaudoti savo, kaip sporto koordinatorės, įgaliojimais ir surinkti geriausios patirties pavyzdžius iš valstybių narių ir juos paskelbti Europos mastu visiems tuo besidomintiems asmenims prieinamame centriniame duomenų banke;
6. rekomenduoja Komisijai skatinti vyresnio amžiaus piliečius užsiimti sportine veikla, nes tai padeda skatinti socialinius ryšius ir gerinti sveikatą;
7. pabrėžia, kad sportas bet kokio amžiaus asmenims yra svarbi sritis, teikianti dideles galimybes pagerinti bendrą europiečių sveikatos lygį, ir todėl ragina ES ir valstybes nares skatinti įsitraukti į sportą ir propaguoti sveiko gyvenimo būdus, visapusiškai išnaudojant sporto teikiamas galimybes, nes taip bus mažinamos išlaidos sveikatos priežiūrai;
8. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviau remti sveikatos priežiūros specialistų veiklą, skatinant dalyvavimą sporte, ir išnagrinėti, kokių būdu sveikatos draudimo teikėjai galėtų pateikti paskatų, kurios būtų priemonė skatinti gyventojus domėtis sportine veikla;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

9. pabrėžia, kad svarbu visiems piliečiams užtikrinti galimybes įvairiomis aplinkybėmis – ir mokykloje, ir darbe, kaip laisvalaikio veikla arba dalyvaujant klubuose ir asociacijose – užsiimti sportu;
10. pripažįsta organizacijų atliekamą darbą suteikiant visoje ES galimybes protinę ar fizinę negalią turintiems asmenims dalyvauti sporto veikloje; ragina Komisiją, valstybes nares ir sporto organizacijas skatinti neįgaliosios užsiimti sporto veikla ir, teikiant tinkamą finansavimą, plėtoti neįgalųjų sportą ir varžybas, visų pirma jiems suteikiant prieigą prie sporto ir lygias galimybes sportuoti ir naudotis nemokama sporto baze, pritaikyta neįgalių sportininkų poreikiams;
11. pabrėžia dideles socialinės integracijos per sportą galimybes daugelyje sričių, įskaitant pilietiškumą ir demokratijos suvokimą, taip pat sveikatos stiprinimo, miestų plėtros, socialinės integracijos, darbo rinkos, užimtumo, kvalifikavimosi ir švietimo srityse;
12. ragina valstybes nares ir Bendrijos institucijas didinti paramą organizacijoms, siekiančioms per sportą integruoti žmones, kuriems gresia socialinė atskirtis, ir toms, kurios remia žmonių, turinčių fizinę ar protinę negalią, sporto varžybas;
13. ragina valstybes nares nuolat įtraukti sporto veiklą į programas ir paslaugas, kuriomis siekiama realios visų grupių, kurioms kyla diskriminacijos grėsmė, integracijos, ir ragina sporto organizacijas rengti atitinkamas mokymo programas darbuotojams ir savanoriams, siekiant išvengti bet kokių formų diskriminacijos ar rasizmo ir su tuo kovoti;
14. pabrėžia sporto atliekamą funkciją teikiant sektiną pavyzdį visuomenei ir ragina sporto valdymo organus kovoje su institucine diskriminacija imtis lyderių vaidmens;
15. primena, kad sporto veikloje neturi būti diskriminacijos dėl lyties, ir reikalauja išplėsti Olimpinių vertybių chartijos taikymą visiems sporto renginiams, ypač Europoje;
16. ragina Tarybą, Komisiją, valstybes nares ir su sportu susijusias nacionalines valdžios institucijas kovoti su homofobija ir transfobija ir tinkamai įgyvendinti teisės aktus ir kovos su diskriminacija priemones, visų pirma dėl lesbiečių, gėjų, biseksualių ir transseksualių sportininkų;
17. ragina valstybes nares labiau pabrėžti abiejų lyčių fizinio lavinimo kokybės svarbą ir siūlo, kad jos parengtų reikiamas strategijas šiam klausimui spręsti;
18. pabrėžia, kad sporto organizacijų sprendimus priimančių organų sudėtis turi būti panaši į akcininkų susirinkimą, taip pat juose turi būti proporcingai vyrų ir moterų pagal jų licencijuotų žaidėjų sudėtį, kad ir vyrai, ir moterys turėtų lygias galimybes užimti administracinius postus taip pat ir tarptautiniu lygiu;
19. ragina Komisiją ir valstybes nares pripažinti, kad sportas svarbus kaip priemonė propaguoti taiką, plėtoti ekonomiką, tarpkultūrinį dialogą, visuomenės sveikatą, moterų integraciją ir emancipaciją;
20. ragina Komisiją ir valstybes nares paraginti Tarptautinį olimpinį komitetą nustatyti Olimpines chartijos taisyklę, draudžiančią sporto renginiuose bet kokias demonstracijas, politinę, religinę arba rasistinę propagandą, ir sykiu užtikrinti, kad moterims nebūtų daromas politinis spaudimas pažeisti šią taisyklę ir kad nebūtų vengiama laikytis šios taisyklės tokiu būdu, kai valstybė nesiunčia moterų į varžybas;
21. ragina sporto organizacijas labiau skatinti moterų dalyvavimą sporte ir sporto organizacijų valdymo organuose ir užtikrinti lygias galimybes užsiimti sportine veikla, ypač nepalankiomis sąlygomis augusioms mergaitėms ir moterims, skatinti moterų dalyvavimą sporte ir užtikrinti, kad informacija apie moterų ir vyrų

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

sportą ir rezultatus būtų laikoma vienodai svarbia ir būtų vienodai matomai pateikiama; ragina valstybes nares parengti priemones, kurios padėtų moterims sportininkėms suderinti šeimos gyvenimą ir profesionalų sportą, ir skatinti, kad lyčių lygybės aspektas būtų įtrauktas į vyriausybės vykdomą sporto politiką; ragina Komisiją skatinti keistis informacija ir geriausia patirtimi, susijusiomis su abiejų lyčių lygiomis galimybėmis sporte;

22. ragina Komisiją ir valstybes nares remti Europos organizacijas, siekiant propaguoti ir įgyvendinti Europos moterų teisių sporto srityje chartijos rekomendacijas;

23. ragina Komisiją ir valstybes nares įtraukti lyčių aspektą į visas savo su sportu susijusios veiklos sritis ir ypatingą dėmesį skirti tam, kad būtų užtikrintos galimybės sportuoti imigrantėms ir etninėms mažumoms priklausančioms moterims, taip pat kad būtų sudarytos geresnės galimybės moterims užimti sporto sektoriaus ir žiniasklaidos informacijos sprendimų priėmimo postus ir užtikrinta, kad sporto politikos kryptys ir teisės aktai būtų grindžiami lyčių lygybės principu;

24. ragina Komisiją ir valstybes nares remti ir skatinti Europos mokslinius tyrimus apie moterų sporto veiklos specifiką, moterų ir mergaičių pasitraukimo iš sporto veiklos priežastis ir išliekančią nelygybę moterų galimybių užsiimti sporto veikla srityje;

25. ragina kurti moterų tinklus sporto srityje, siekiant skatinti keitimąsi geriausia patirtimi ir informacija;

26. pabrėžia, kad mergaičių imigrantų tėvų draudimo lankyti sporto ir plaukimo pamokas mokykloje negalima toleruoti ir pateisinti kultūrinėmis ar religinėmis priežastimis;

27. pabrėžia, kad daug jaunesnio amžiaus mergaičių sportuoja, tačiau daug jų nustoja sportuoti paauglystės metais; šiuo atžvilgiu remiasi tyrimais, kurie rodo, kad mergaitės susiduria su atviru ar paslėptu bendraamžių ar šeimų spaudimu, kad jos „sumoteriškėtų“ ar imtųsi pareigų, dėl kurių toliau sportuoti nebeįmanoma; skatina valstybes nares ir nacionalines sporto institucijas parengti programų ir trenerių strategijas, siekiant ypač remti sportu besidominčias mergaites, kad jos galėtų priskirti save prie sportininkių;

28. pabrėžia, kad būtina remti kovą su dopingo vartojimu, nepažeidžiant sportininkų pagrindinių teisių, ypatingą dėmesį skiriant jauniausiems sportininkams, prevencijos ir informacinėmis kampanijomis; primygtinai ragina valstybes nares prekybą neteisėtomis pajėgumą didinančiomis medžiagomis traktuoti kaip prekybą neteisėtais narkotikais ir šią poziciją įtvirtinti nacionalinės teisės aktuose, siekiant pagerinti koordinavimą Europos lygiu šioje srityje; ragina Pasaulinę antidopingo agentūrą įdiegti aiškiai ir lengvai naudojamą duomenų apie buvimo vietą administravimo sistemą, kuri atitiktų ES teisės aktų nuostatas, ir pabrėžia, kad reikia dopingo vartojimo ir teigiamų testų statistikos, siekiant nustatyti tikslingą kovos su dopingu metodą;

29. mano, kad ES Europos Tarybos antidopingo konvencijos pasirašymas yra būtinas žingsnis siekiant koordinuoti vienesnę PAA kodekso įgyvendinimą valstybėse narėse;

30. pritaria glaudesniai teisės aktų derinimui, siekiant veiksmingo policijos ir teismų sistemos bendradarbiavimo Europoje, kovojant su dopingo vartojimu ir kitų formų manipuliavimu sporto renginiuose;

31. ragina valstybes nares išnagrinėti priklausomybės nuo azartinių lošimų ir nepilnamečių apsaugos nuo azartinių lošimų keliamo pavojaus klausimą;

32. pritaria tam, kad reikia nustatyti aiškias taisykles siekiant apsaugoti nepilnamečius sporto varžybose ir parengti tolesnes būtiniausias apsaugos priemones, konsultuojantis su federacijomis;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

33. pabrėžia labai didelę jaunų sportininkų dvilypio sporto ir profesinio mokymo svarbą; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares, kad jos, bendradarbiaudamos su visais atitinkamais subjektais, parengtų gaires, kuriomis būtų užtikrinama, kad jauni profesionalūs sportininkai be sportinio išsilavinimo taip pat galėtų įgyti gerą įprastinį išsilavinimą arba profesinį išsilavinimą, atsižvelgiant į esamą geriausią praktiką atskiroje valstybėje narėje; į tai atsižvelgdamas, skatina valstybes nares atsižvelgti į atitinkamą buvusių profesionalių sportininkų, norėjusių tapti profesionaliais treneriais, patirtį, parengti specialias programas aukšto lygio sportininkams, kurie nusprendžia įgyti aukštąjį išsilavinimą, ir pasinaudoti jų patirtimi, naudinga sportui apskritai;

34. ragina valstybes nares parengti švietimo programas, kurios padėtų profesionaliems sportininkams derinti mokymąsi ir treniruotes;

35. siūlo parengti ir į Europos kvalifikacijų sąrangą bei visą gyvenimą trunkančio mokymosi programas įtraukti trenerių rengimo ir kvalifikacijų bei trenerių mokymo sistemą, siekiant paspartinti žinių visuomenės sukūrimą ir tobulinti mėgėjų ir profesionalų trenerių kompetenciją;

36. pabrėžia trenerių vaidmenį tobulinant ir ugdant jaunų žmonių ne tik sportinius, bet ir gyvenimo įgūdžius; pažymi, kad treneriai gali nukreipti jaunimą, kad jie pasirinktų sveiką gyvenimo būdą;

37. ragina valstybes nares, kad jos, glaudžiai konsultuodamosi su atitinkamomis federacijomis, neleistų patekti į stadionus sirgaliams, pasižymėjusiems smurtiniu ar diskriminuojančiu elgesiu, ir parengtų koordinuotą metodą, kaip nustatyti jiems sankcijas ir jas vykdyti, glaudžiai bendradarbiauti, siekiant užtikrinti, kad draudimas patekti į stadioną galėtų ne tik tas sankcijas nustačiusiose, bet ir kitose valstybėse narėse, ir įdiegti, sykiu paisant asmens teisių ir laisvių, Europos duomenų bazę, kad būtų galima keistis informacija ir gerinti bendradarbiavimą pasinaudojant patobulinta įspėjimo apie didelės rizikos varžybas sistema;

38. palankiai vertina tai, kad valstybės narės, konsultuodamosi su Europos sporto federacijomis, rengia minimalius stadionų apsaugos standartus ir imasi visų atitinkamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad žaidėjai ir sirgaliai būtų kuo saugesni;

39. pažymi, kad, kai sportinė veikla vykdoma natūralioje gamtinėje aplinkoje, turi būti užtikrinta jos teikiamos visuomeninės naudos ir poveikio gamtinės aplinkos, kurioje ji vykdoma, būklei pusiausvyra;

40. pabrėžia sporto renginių svarbą vietos ir nacionalinio lygmens turizmui ir ragina valstybes nares skirti paramą šios ekonominės ir komercinės veiklos sektoriaus plėtrai;

Ekonominis sporto aspektas

41. pritaria tam, kad vidaus rinkos ir konkurencijos teisės klausimų srityje būtų atsižvelgiama į sporto ypatumus, ir todėl pakartoja savo raginimą Komisijai parengti ES teisės taikymo sportui gaires, kad būtų panaikinti daugelyje sričių kylantys teisiniai neaiškumai;

42. pažymi, kad rėmimas – nepaprastai svarbus finansavimo šaltinis, suteikiantis daug galimybių sporto srityje, jei laikomasi sąžiningos finansinės veiklos principų;

43. ragina Europos Komisiją ir valstybes nares pripažinti didelę savanoriškos veiklos sporto srityje vertę; dar kartą pakartoja savanorystės svarbą sportui ir pabrėžia būtinybę nustatyti socialinio pripažinimo sistemą ir užtikrinti savanoriams tinkamą mokymą; pritaria tam, kad valstybės narės keistųsi informacija ir geriausia patirtimi, siekiant skatinti savanorystę sporto srityje, ir būtų nagrinėjama galimybė nustatyti teisinę ir mokestinę sistemą, kuri tiktų sporto asociacijų veiklai;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

44. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti sistemą, pagal kurią būtų pripažįstama savanorių įgyta kvalifikacija, taip pat su sportu susijusioms reglamentuojamoms profesijoms reikalinga kvalifikacija;
45. pabrėžia, kad bendros Europos sporto profesionalų (teisėjų, trenerių) sistemos ugdymo kursų ir specialistų mokymo tarpusavio pripažinimas ypač svarbus, kadangi tai ilgą laiką padėtų didinti konkurencingumą, o tai leistų išvengti didelių pelno nuostolių;
46. ragina valstybes nares užtikrinti galimybes sportininkams įgyti aukštąjį išsilavinimą, taip pat užtikrinti suderintą su sportu susijusių ir mokslo kvalifikacijų pripažinimą, siekiant pagerinti profesinį judumą;
47. taip pat ragina valstybes nares pagerinti sistemą, pagal kurią buvusiems sportininkams būtų suteikta galimybė grįžti į darbo rinką ir jie būtų geriau integruojami į profesinį gyvenimą, kai pasitraukia iš profesionaliojo sporto;
48. ragina valstybes nares apsvaistyti būdus, kaip palengvinti mažiausiai uždirbantiems profesionaliems sportininkams, kurių karjera trumpa ir nepastovi, tenkančią finansinę naštą; pakartoja, kad pripažintiems profesionaliems sportininkams, kurie gauna pajamas daugiausia iš sporto, turėtų būti suteiktos teisės naudotis tokiomis pat socialinės apsaugos teisėmis kaip ir darbuotojams;
49. laiko socialinį dialogą sporto sektoriuje tinkama priemone, siekiant užtikrinti sportininkų pagrindinių ir užimtumo teisių balansą ir atsižvelgti į specifinį sporto pobūdį;
50. mano, kad, nuolat kintant sporto pramonės ekonominiam aspektui, reikia nedelsiant gerinti su sportu susijusius sprendimus tokiose esminėse srityse, kaip laisvas darbuotojų ir paslaugų judėjimas, įsisteigimo laisvė, profesinės kvalifikacijos pripažinimas, intelektinės nuosavybės teisės ir valstybės pagalbos taisyklės, siekiant užtikrinti, kad sporto pramonė galėtų visapusiškai pasinaudoti vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis;
51. pabrėžia, kad labai svarbu iš sporto varžybų garso ir vaizdo transliavimo teisių gauti komercinę naudą centralizuotu, išskirtiniu ir teritoriniu pagrindu, siekiant užtikrinti, kad pajamos būtų sąžiningai padalijamos profesionaliajam ir mėgėjų sportui;
52. mano, kad sporto renginiai, kurie laikomi itin reikšmingais visuomenei, turėtų būti prieinami nemokamais televizijos kanalais kuo platesniam žmonių ratui; ragina valstybes nares, kurios to nėra padariusios, imtis priemonių, siekiant užtikrinti, kad jų jurisdikcijos teritorijoje esantys transliuotojai netransliuotų tokių renginių išskirtinėmis teisėmis;
53. pripažįsta žurnalistų teisę patekti į visuomeninės svarbos sporto renginius ir apie juos pranešti, siekiant užtikrinti visuomenės teisę gauti nepriklausomas žinias ir informaciją apie sporto renginius;
54. prašo Komisijos ir valstybių narių ginti sporto duomenų intelektinės nuosavybės teises, tinkamai paisant visuomenės teisės į informaciją;
55. mano, kad sporto lažybos yra būdas gauti komercinę varžybų teikiamą naudą, ir ragina Komisiją bei valstybes nares imtis apsauginių priemonių, kad dėl be leidimo veikiančių organizatorių ir įtariamų susitarimų dėl varžybų baigties iš varžybų nebūtų gaunama neteisėta nauda: visų pirma ragina pripažinti rengėjų intelektinės nuosavybės teises į jų rengiamas varžybas, užtikrinti, kad sporto lažybų organizatorių indėlis į mėgėjų sporto finansavimą būtų didelis, ir apsaugoti varžybų moralumą, pabrėžiant sportininkų ugdymą; vis dėlto mano, kad tokios nuosavybės teisės neturėtų pažeisti teisės į trumpus pranešimus, kaip numatyta Direktyvoje 2007/65/EB (audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva);

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

56. pakartoja prašymą Komisijai, kad ji nustatytų valstybės pagalbos gaires, kuriose būtų nurodyta, kokios rūšies valstybės pagalba yra teisėta siekiant sporto visuomeninių, kultūrinių ir ugdymo tikslų;

57. prašo valstybių narių veiksmingai kovoti su korupcija ir skatinti, kad būtų laikomasi sporto etikos; todėl mano, kad būtina kiekvienoje šalyje nustatyti griežtas sporto klubų finansinės priežiūros taisykles;

58. ragina sporto asociacijas bendradarbiauti su teisėsaugos institucijomis, be kita ko, dalytis informacija, kad būtų parengtas tinkamas ir veiksmingas metodas problemoms, kylančioms dėl susitarimų dėl varžybų baigties ir kitų sukčiavimo sporto srityje apraiškų, spręsti;

59. ragina Komisiją pasiūlyti konkrečias priemones, kurios padėtų užtikrinti loterijų įnašus į sporto finansavimą;

60. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija labai laiku sporto sektoriui pradėjo taikyti palydovinių sąskaitų sistemą, kadangi tai sudaro galimybes su sportu susijusių veiklų nacionaliniu lygiu vertinti pagal bendrus standartus, taigi sudaro galimybę nustatyti neatitikimus ir duoda papildomą naudą Europos ekonomikai ir bendrai rinkai;

61. prašo Komisijos ir valstybių narių imtis konkrečių veiksmų, kuriais būtų skatinama keistis gerąja patirtimi ir glaudžiai bendradarbiauti techninių aspektų ir su sportu susijusių tyrimų klausimais;

62. mano, kad vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo plėtojant europinę pakraipą sporto srityje yra labai svarbus, kadangi jų veikla apima sporto paslaugų teikimą visuomenei ir lėšų skyrimą sportinei veiklai ir jai vykdyti reikalingai infrastruktūrai finansuoti;

63. yra tvirtai įsitikinęs, kad mėgėjų sportui turėtų būti skiriamos Europos regioninės plėtros fondo ir Europos socialinio fondo lėšos, taip sudarant sąlygas investuoti į sporto infrastruktūrą, ir primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti specialią Sąjungos biudžeto programą sporto srityje, nes dabar tai įmanoma pagal SESV 165 straipsnį;

Sporto organizavimas

64. atkreipia dėmesį į tai, kad sporto struktūros Europoje grindžiamos pilietybės ir teritoriniu principais;

65. dar kartą pakartoja, kad palankiai vertina Europos sporto modelį, pagal kurį svarbiausią vaidmenį atlieka federacijos ir kurio pagrindą sudaro įvairūs subjektai, įskaitant rėmėjus, žaidėjus, klubus, lygas, asociacijas ir savanorius, kuriems tenka pagrindinis vaidmuo remiant visą sporto struktūrą;

66. ragina visoje ES sumažinti kliūtis savanoriškai veiklai sporto sektoriuje;

67. pabrėžia svarbų vietos valdžios institucijų vaidmenį propaguojant visuomenėje sporto visiems principą ir ragina, kad šios institucijos aktyviai dalyvautų Europos diskusijų forumuose ir dialoguose, skirtuose sporto pasauliui;

68. primena, kad geras valdymas sporto srityje yra sporto organizacijų autonomijos ir savireguliacijos sąlyga ir atitinka skaidrumo, atskaitomybės ir demokratijos principus, ir pabrėžia visiško nepakantumo korupcijai sporte politikos svarbą; pabrėžia, kad sprendimų priėmimo procese turi būti tinkamai atstovaujama visiems suinteresuotiesiems subjektams;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

69. ragina valstybes nares ir sporto valdymo organus aktyviai skatinti socialinį ir demokratinį sporto sirgalių, palaikančių sąžiningų varžybų principus, vaidmenį, remti jų dalyvavimą sporto klubų valdymo struktūroje ir laikyti juos svarbiais suinteresuotaisiais subjektais sporto valdymo organuose;
70. mano, kad sporto klubai turėtų išleisti į nacionalines komandas kviečiamus žaidėjams, sykiu pripažįstant klubų indėlį į svarbiausių nacionalinių komandų varžybų sėkmę, kuris gali būti susijęs su draudimo mechanizmais, ir pabrėžia, kad tas pats modelis negali būti taikomas visoms sporto rūšims;
71. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti tvarų Europos sporto judėjimo vystymąsi ir sporto teigiamo poveikio asmenims ir visuomenei sklaidą būtina žaidėjus ugdyti vietos lygmeniu ir investuoti į sporto ugdymą; todėl mano, kad būtina užtikrinti, jog aukšto lygio sportas nepakenktų jaunųjų sportininkų rengimui, mėgėjų sportui ir labai svarbiam mėgėjų sporto organizacijų vaidmeniui; pabrėžia, kad reikia užtikrinti sporto diplomų ir kvalifikacijų lygiavertiškumą ir pripažinimą;
72. dar kartą patvirtina pritariąs ugdomų vietos žaidėjų (angl. *home-grown-players*) taisyklei ir mano, kad ją galima taikyti ir kitoms profesionalaus sporto lygoms Europoje; toliau remia sporto valdymo organų pastangas, kuriomis skatinama rengti jaunos vietos žaidėjus, nepažeidžiant ES teisės, taip stiprinant konkurencinę pusiausvyrą varžybų metu ir tinkamą Europos sporto modelio vystymąsi;
73. mano, kad naujų talentų ugdymas – viena iš pagrindinių sporto klubų veiklos sričių ir kad per didelė priklausomybė nuo žaidėjų perėjimo į kitą klubą gali pakenkti sporto vertybėms;
74. pabrėžia, kad labai svarbios treniruočių išmokos, nes jomis treniruočių centrams teikiama veiksminga apsauga ir užtikrinama sąžininga investicijų grąža;
75. mano, kad sporto agento profesija turėtų būti reglamentuojama profesinė veikla, jai turėtų būti taikomi atitinkami oficialios kvalifikacijos reikalavimai, o sporto agentų apmokestinimo vieta, siekiant skaidrumo, turėtų būti ES teritorijoje; ragina Komisiją, kad ji, bendradarbiaudama su sporto federacijomis, žaidėjų sąjungomis ir agentų asociacijomis, parengtų ir įgyvendintų Europos licencijavimo ir registracijos sistemą, kurią papildytų elgesio kodeksas ir sankcijų mechanizmas;
76. siūlo, kad sporto federacijos sudarytų Europos sporto agentų registrą, kuriame agentai pateiktų žaidėjų, kuriems jie atstovauja, pavardes, siekiant apsaugoti sportininkus, o ypač tuos, kurie jaunesni nei 18 m., kad būtų kuo mažesnė interesų konflikto grėsmė; mano, kad agentų mokesčio už perėjimą mokėjimai turėtų būti atliekami keliomis įmokomis dalimis, kol galioja sutartis, kurią sudarė perėjęs sportininkas, o visas mokėjimas priklausytų nuo to, ar sutartis vykdoma;
77. ragina valstybes nares papildyti esamas teisės aktų nuostatas, reglamentuojančias žaidėjų agentų ir (arba) tarpininkų veiklą, įvesti atgrasančias sankcijas ir šias sankcijas griežtai įgyvendinti;
78. ragina sporto valdymo organus padidinti žaidėjų agentų veiklos skaidrumą ir bendradarbiauti su valstybių narių valdžios institucijomis siekiant panaikinti korupciją;
79. palankiai vertina tai, kad atliktas Komisijos užsakytas tyrimas dėl žaidėjų perėjimo ekonominio ir teisinio poveikio; be to, mano, kad turėtų būti palaikoma sporto federacijų iniciatyva siekti skaidrumo perėjimo į kitose šalyse esančius klubus srityje;
80. mano, kad sporto valdymo organų įdiegtos sistemos, skirtos padidinti žaidėjų perėjimo į kitose šalyse esančius klubus skaidrumą, yra žingsnis teisinga kryptimi, nes jos padeda įgyvendinti gero valdymo principą ir užtikrinti sporto varžybų moralumą;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

81. tvirtai remia licencijų sistemas ir sąžiningą finansinę veiklą, nes tai skatina klubus konkuruoti pagal savo faktines finansines galimybes;
82. mano, kad šios priemonės padeda gerinti valdymą, atkurti ilgalaikį finansinį klubų stabilumą bei tvarumą ir prisideda prie sąžiningesnės finansinės veiklos, susijusios su Europos lygmens varžybomis, užtikrinimo, todėl prašo Europos Komisijos pripažinti tokių taisyklių suderinamumą su ES teisės aktais;
83. palankiai vertina sporto federacijų pastangas uždrausti tokią praktiką, kai tose pačiose varžybose dalyvauja daugiau nei vienas sporto klubas, priklausantis tam pačiam asmeniui; mano, kad reikia uždrausti visiems lažybų organizatoriams kontroliuoti varžybų rengėjus ar varžybų dalyvius, taip pat turi būti uždrausta varžybų rengėjams ar jų dalyviams kontroliuoti lažybų organizatorius, kai vyksta jų organizuojami renginiai ar renginiai, kuriuose jie dalyvauja;
84. ragina valstybes nares imtis visų būtinų veiksmų, siekiant užkirsti kelią neteisėtai veiklai, kenkiančiai sporto veiklos moralumui, už ją bausti ir prilyginti tokią veiklą nusikalstamai veikai; ypač tai turėtų būti taikoma tada, kai veikla susijusi su lažybomis, t. y., tyčinė ir apgavikiška varžybų arba vieno iš varžybų etapų rezultatų machinacija siekiant naudos, kurios negalima pagrįsti remiantis vien tik įprasta varžybų eiga ar rezultatų neapibrėžtumu;
85. primygtinai ragina sporto federacijas glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, siekiant apsaugoti sporto veiklos moralumą;
86. ragina Europos Komisiją, kaip paskelbta jos kovos su korupcija strategijoje, kovoti su neskaidriu žaidėjų perėjimu į kitą klubą, taip pat su susitarimais dėl varžybų baigties, ir nustatyti būtiniausias taisykles dėl nusikalstamų veikų šioje srityje apibrėžimo;
87. yra labai susirūpinęs dėl svarbios neteisėtos veiklos sporto srityje, pvz., pinigų plovimo, ir ragina valstybes nares sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą siekiant spręsti šias problemas ir užtikrinti didesnę finansinių sandorių, susijusių su žaidėjų perėjimu į kitą klubą ir agentų veikla, skaidrumą;
88. mano, kad turi būti parengtos priemonės, kuriomis būtų skatinamas valstybės institucijų, sporto institucijų ir lažybų organizatorių bendradarbiavimas, sprendžiant sukčiavimo sporto srityje problemą, ir kad būtų galima numatyti bendradarbiavimą su Europolu ir Eurojustu;
89. pripažįsta, kad sporto teismai turi teisėtą galią spręsti sporto ginčus, jei jie nepažeidžia asmens pagrindinės teisės į teisingą bylos nagrinėjimą; ragina, kad Tarptautinis sporto arbitražo teismas atsižvelgtų į ES teisės nuostatas, kai sprendžia ES iškilusius sporto ginčus;
90. prašo Komisijos 2012 m. pateikti pasiūlymą, kaip galima geriau įsisavinti specifinius sporto sektoriaus poreikius ir imtis konkrečių veiksmų jiems tenkinti, visapusiškai atsižvelgiant į SESV 165 straipsnio nuostatas;

Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis

91. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis sprendžiant tokias problemas, kaip žaidėjų perėjimas į kitoje šalyje esantį klubą, nepilnamečių žaidėjų išnaudojimas, susitarimai dėl varžybų baigties, piratavimas ir neteisėtos lažybos; taip pat pabrėžia, kad svarbu stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, siekiant skatinti sporto sektorių besivystančiose šalyse;
92. laukia sistemų, įdiegtų siekiant stebėti skaidrumą ir finansinės veiklos sąžiningumą, kovoti su korupcija ir prekyba žmonėmis, rezultatų; pabrėžia, kad sistema privalo atitikti ES teisę ir duomenų apsaugos taisykles; ragina SVO susieti žaidėjų perėjimo registravimo sistemos duomenis su kitų kovos su korupcija sistemų duomenimis, kad stebėjimas taptų veiksmingesnis ir būtų kovoje su susitarimais dėl varžybų baigties;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

93. pabrėžia, kad reikia spręsti leidimų neturinčių ES ir ne ES įsisteigusių lošimų organizatorių problemą, nes jie gali išvengti sukčiavimo sporto srityje stebėjimo sistemų;
94. ragina Komisiją ir valstybes nares, visapusiškai bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis, skatinti visuotinių olimpinių taisyklių ir nuostatų laikymąsi;
95. ragina klubus užtikrinti, kad būtų laikomasi su imigracija susijusių teisės aktų priimant jaunuolius iš trečiųjų šalių ir kad visos jų sutarties sąlygos atitiktų galiojančius teisės aktus; prašo, kad šie jauni sportininkai, jeigu nori, galėtų į savo kilmės šalį grįžti tinkamomis sąlygomis, ypač jeigu jų karjera nesivysto; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad būtina veiksmingai įgyvendinti atitinkamus teisės aktus;
96. ragina stiprinti nepilnamečių apsaugą, kai vyksta perėjimas į kitoje šalyje esantį klubą; mano, kad perėjimai į kitose šalyse esančius klubus gali būti pavojingi jauniems sportininkams, kurie yra ypač pažeidžiami, nes anksti paliko šeimą ir išvyko į kitą šalį, todėl sporto organizacijos turėtų jiems nuolat skirti dėmesio;
97. ragina Komisiją ir Europos išorės veiksnių tarnybą, nepaisant su kultūros, tradicijų, istoriniais ar religiniais visuomenės veiksniais susijusių moterims taikomų taisyklių ar prievolių, skatinti visišką ir moterų, ir vyrų laisvę užsiimti bet kokios rūšies sportu;

Europos tapatybė, įgyjama per sportą

98. ragina Komisiją išplėsti esamas programas, kuriomis skatinamas sportas kaip vystymosi politikos priemonė, ir imtis naujų iniciatyvų šioje srityje;
99. ragina Komisiją:
- kasmet rengti Europos sporto dieną, kuri padėtų propaguoti socialinį ir kultūrinį mėgėjų ir profesionalų sporto vaidmenį ir sporto naudą visuomenės sveikatai;
 - remti iniciatyvą kasmet rinkti Europos sporto sostinę, skatinti steigti Europos sporto sostinių asociaciją, teikti finansinę paramą ir vykdyti būtiną kontrolę;
 - remti vietos, tradicines, vietos gyventojų sporto šakas, kurios yra turtingos kultūrinės bei istorinės ES įvairovės dalis (tai simbolizuoja šūkis „Susivieniję įvairovėje“), didinant informuotumą apie šias sporto šakas, be kita ko, skatinant parengti šių sporto šakų Europos žemėlapi ir rengti Europos festivalius;
 - palengvinti jaunųjų mėgėjų sportininkų ir trenerių judumo programą ir atitinkamas priemones, kad jie galėtų susipažinti su naujais treniruočių būdais, įsisavinti geriausią praktiką ir puoselėti Europos sporto vertybes, pvz., sąžiningų varžybų, pagarbos ir socialinės įtraukties principus, ir skatinti kultūrų dialogą;
 - palengvinti sporto trenerių judumo programas, skirtas trenerių mainams, įgyvendinimą;
 - bendradarbiauti su valstybėmis narėmis ir sporto organizacijomis, siekiant apsaugoti ypatingai svarbų mėgėjų sporto moralumą;
 - remti valstybių narių duomenų rinkimo ir mokslinių tyrimų veiklą, siekiant keistis geriausia patirtimi;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

100. siūlo per Sąjungoje organizuojamus didžiuosius sporto renginius kelti ES vėliavą ir rekomenduoja Europos sporto federacijoms svarstyti idėją, kad ant valstybių narių sportininkų marškinėlių šalia nacionalinių vėliavų būtų šios vėliavos atvaizdas; pabrėžia, kad visa tai turėtų būti daroma remiantis visiško neprivalomumo principu, kad dėl to turėtų spręsti valstybės narės ir kad sporto organizacijos turėtų spręsti, ar jos pritaikys minėtą rekomendaciją;

*

* *

101. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Europos, tarptautinėms ir nacionalinėms sporto federacijoms.

Atliekų tvarkymo direktyvos taikymas

P7_TA(2012)0026

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl klausimų, kuriuos peticijų pateikėjai iškėlė dėl Atliekų tvarkymo direktyvos ir su ja susijusių direktyvų taikymo Europos Sąjungos valstybėse narėse (2011/2038(INI))

(2013/C 239 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į SESV 227 straipsnyje įtvirtintą teisę pateikti peticiją,
- atsižvelgdamas į gautas ir Peticijų komiteto pranešimo priede nurodytas peticijas (A7-0335/2011),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinančią kai kurias direktyvas ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvą 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/76/EB dėl atliekų deginimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo ⁽⁵⁾ (Strateginio poveikio aplinkai vertinimo direktyva (SPAV)),
- atsižvelgdamas į 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančią Tarybos direktyvą 90/313/EEB ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.

⁽²⁾ OL L 328, 2008 12 6, p. 28.

⁽³⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

⁽⁵⁾ OL L 197, 2001 7 21, p. 30.

⁽⁶⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/35/EB, nustatančią visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvas 85/337/EEB ir 96/61/EB (PAV) dėl visuomenės dalyvavimo ir teisės kreiptis į teismus ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkos klausimais (Orhusas, Danija, 1998 m. birželio 25 d.),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. liepos mėn. ekspertų tyrimą „Atliekų valdymas Europoje: pagrindinės problemos ir geriausia patirtis“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Peticijų komiteto pranešimą (A7–0335/2011),
- A. kadangi 2004–2010 m. Peticijų komitetas gavo ir priimtinomis paskelbė 114 peticijų dėl tariamų minėtos reguliavimo sistemos pažeidimų toliau nurodytose valstybėse narėse: Italijoje, Graikijoje, Prancūzijoje, Ispanijoje, Airijoje (iš kiekvienos gauta daugiau nei po 10 peticijų), Bulgarijoje, Jungtinėje Karalystėje, Lenkijoje, Rumunijoje, Vokietijoje (iš kiekvienos gauta po 3–10 peticijų), Austrijoje, Vengrijoje, Lietuvoje, Maltoje, Portugalijoje ir Slovakijoje (iš kiekvienos gauta po vieną peticiją);
- B. kadangi Peticijų komitetas parengė penkių pranešimų apie faktų nustatymo vizitus, susijusius su peticijomis dėl atliekų, Airijoje ⁽²⁾, Pajūrio Fose (Prancūzija) ⁽³⁾, Path Head sąvartyne (Jungtinė Karalystė) ⁽⁴⁾, Kampanijoje (Italija) ⁽⁵⁾ ir Huelvoje (Ispanija) ⁽⁶⁾ projektus;
- C. kadangi dėl su aplinka susijusių klausimų teikiamos peticijos nuolat sudaro pagrindinę gautų peticijų grupę, o dėl atliekų pateiktos peticijos sudaro svarbų peticijų pogrupį, ir kadangi susirūpinimą dėl atliekų, ypač dėl leidimų išdavimo naujiems atliekų tvarkymo įrenginiams arba esamų įrenginių eksploatavimui procedūros, bei susirūpinimą dėl atliekų tvarkymo apskritai tiesiogiai jaučia visos ES piliečiai;
- D. kadangi dauguma pateiktų peticijų dėl atliekų susijusios su atliekų tvarkymo įrenginiais (apie 40 proc. peticijų susijusios su leidimų išdavimo planuojamiems statyti naujiems įrenginiams procedūra, kitos 40 proc. peticijų susijusios su esamų įrenginių eksploatavimu), iš jų 75 proc. peticijų pateikta dėl sąvartynų, 25 proc. – dėl deginimo įrenginių, o likusios peticijos pateiktos dėl problemų, kurių kyla apskritai dėl atliekų tvarkymo;
- E. kadangi naujausi Eurostato duomenys (2009 m.) rodo, jog ES piliečiai per metus pagamina vidutiniškai 513 kg atliekų, daugelio naujų valstybių narių rodikliai daug mažesni nei vidurkis, o valstybių, kurių pramonė labiausiai išvystyta, minėti rodikliai didžiausi;
- F. kadangi daugiausia atliekų gaminančių valstybių taip pat daugiausiai jų perdirba, kompostuoja ir jas degina gamindamos energiją, o sąvartynuose užkasamų atliekų dalis yra labai maža arba toks atliekų tvarkymo būdas nebetaikomas, tačiau valstybės narės, kuriose pagaminamų atliekų kiekis siekia vidurkį, pirmąją pagal sąvartynuose užkasamų atliekų kiekį, o atliekų perdirbimo ir deginimo rodikliai yra daug mažesni;
- G. kadangi kai kuriuose deginimo įrenginiuose nėra įrengtos tinkamos atliekų atskyrimo ir tvarkymo infrastruktūros; kadangi neatrodo, kad būtų taikomi aiškūs apribojimai dėl deginamų atliekų rūšies, ir išlieka susirūpinimas dėl toksinių pelenų, susidarantių deginimo procese, pasklidimo;

⁽¹⁾ OL L 156, 2003 6 25, p. 17.

⁽²⁾ DT 682330.

⁽³⁾ DT 745784.

⁽⁴⁾ DT 778722.

⁽⁵⁾ DT 833560 + B7-0073/2011.

⁽⁶⁾ DT 820406.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- H. kadangi Direktyvoje 2008/98/EB dėl atliekų (Pagrindų direktyva dėl atliekų (PDA)) nustatytos taisyklės, kuriomis siekiama apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą užkertant kelią atliekų susidarymo ir tvarkymo keliamam neigiamam poveikiui arba tokį poveikį sumažinant ir sumažinant bendrą išteklių naudojimo poveikį bei didinant tokio naudojimo veiksmingumą, taip užtikrinant ES piliečių geresnę sveikatą ir gerovę bei formuojant ekologiškai tvarų atliekų šalinimo būdą;
- I. kadangi Direktyvoje 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę nustatytas mažiausias sunkių nusikaltimų, susijusių su aplinka, skaičius, ir reikalaujama, kad valstybės narės taikytų labiau atgrasančias baudžiamąsias nuobaudas už šio pobūdžio nusikaltimus, kai jie padaryti tyčia arba dėl didelio aplaidumo;
- J. kadangi Pagrindų direktyvos dėl atliekų (PDA) nuostatas atitinkančia atliekų tvarkymo strategija turi būti užtikrinama, kad visos atliekos būtų surenkamos ir siunčiamos į atitinkamų atliekų tvarkymo įrenginių tinklą perdirbti ir visiškai pašalinti, ir jis turi apimti atliekų gamybos prie šaltinio mažinimo priemones;
- K. kadangi kai kuriuose regionuose, pavyzdžiui, Pajūrio Fose (Prancūzija, 2008 m.), Path Head (Jungtinė Karalystė, 2009 m.), Huelvoje (Ispanija, 2009 m.) ir Kampanijoje (Italija, 2011 m.), padaryta labai nedidelė pažanga mažinant atliekų kiekį ir kadangi perdirbant buitines atliekas, buitines ir kitos atliekos ir toliau vežamos į sąvartynus nerūšiuotos, o kai kuriais atvejais, manoma, ir kartu su įvairių rūšių pramonės atliekomis;
- L. kadangi PDA perkėlimo terminas buvo 2010 m. gruodžio mėn., tačiau tai padarė tik šešios valstybės narės, Komisija imasi aktyvių priemonių siekdama užtikrinti, kad likusios valstybės narės baigtų direktyvos nuostatų perkėlimą ir nedelsdamos pradėtų jas įgyvendinti;
- M. kadangi buitines atliekas turėtų būti tvarkomos laikantis atliekų hierarchijos, kurią pagal PDA 4 straipsnį sudaro prevencija, mažinimas, pakartotinis naudojimas, perdirbimas, kitoks naudojimas (pvz., naudojimas energijai gauti) ir šalinimas;
- N. kadangi vienas pagrindinių strategijos „Europa 2020“ tikslų yra sukurti tausiai išteklius naudojančią Europą, o PDA nustatytas tikslas užtikrinti, kad iki 2020 m. visose valstybėse narėse būtų perdirbama 50 proc. komunalinių atliekų, pripažįstant, kad ES siekis sukurti ekologišką ekonomiką, kurioje atliekos yra perdirbamos ir naudojamos kaip išteklius, yra svarbi veiksmingo išteklių naudojimo tikslo įgyvendinimo dalis;
- O. kadangi yra kelios priežastys, dėl kurių nevykdomi atliekų tvarkymo planai pagal PDA: trūksta įgyvendinimo ir vykdymo, tinkamai apmokyto personalo vietos ir regionų lygmeniu ir koordinavimo nacionaliniu lygmeniu; nepakanka kontrolės ES lygmeniu, neskiriama pakankamai išteklių ir nėra nuobaudų sistemos, ir taip veikiant neatsižvelgiama į gero atliekų tvarkymo galimybes siekiant sumažinti išmetamą ŠESD kiekį ir kitokį aplinkai daromą poveikį, taip pat mažinti Europos priklausomybę nuo įvežamų žaliavų;
- P. kadangi labai svarbus, tačiau dažnai ignoruojamas dalykas yra tas, kad perdirbimo pramonė pajėgi pasiūlyti iki pusės milijono darbo vietų, nes kai kurios atliekų rūšys yra gamybos ištekliai, kurie gali padėti didinti ekologinį tvarumą ir kurti ekologišką ekonomiką,
- Q. kadangi biologinių atliekų tvarkymas ES yra palyginti vis dar ankstyvoje stadijoje ir būtina gerinti esamas teisėkūros priemones ir didinti taikomų metodų veiksmingumą;
- R. kadangi ir toliau turėtų būti teikiamas prioritetas atliekų rinkimo, perdirbimo ir sąvartynų atsisakymo srityse nustatytų ES tikslų įgyvendinimui;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- S. kadangi valstybėms narėms nacionaliniu, regionų ir vietos lygmenimis tenka pagrindinė atsakomybė už ES teisės aktų įgyvendinimą ir kadangi piliečiai mano, jog ES atsakinga už atliekų politikos įgyvendinimo užtikrinimą, tačiau ji neturi tinkamų priemonių teisės aktams įgyvendinti;
- T. kadangi, remiantis Orhuso konvencija, piliečiai turi teisę būti informuoti apie padėtį jų teritorijoje, o valdžios institucijos įpareigtos teikti informaciją ir skatinti piliečius vadovautis atsakingu požiūriu ir atsakingai elgtis; kadangi pagal Direktyvą 2003/35/EB valstybės narės privalo užtikrinti, kad visuomenei būtų iš anksto sudarytos veiksmingos galimybės dalyvauti rengiant ir keičiant ar persvarstant planus arba programas, kurias reikia parengti;
- U. kadangi teikdami peticijas piliečiai parodo, kad, jų nuomone, valdžios institucijos nekontroliuoja padėties ir kai kuriais atvejais nėra pasirengusios dėti pastangų, kurių reikia norint rasti sprendimus, taip pat susvyravo pasitikėjimas, atsiranda atvira konfrontacija bei veiksmų sąstingis, o tai užkerta kelią veiklai;
- V. kadangi iš Komisijos užsakymu neseniai atlikto galimybės įsteigti ES atliekų tvarkymo agentūrą tyrimo ⁽¹⁾ matyti, jog daugelis valstybių narių nėra pakankamai pajėgios parengti atliekų tvarkymo planų ir atlikti patikrinimų, vykdyti kontrolės ir kitų veiksmų, kad atliekų teisės aktai būtų tinkamai vykdomi;
- W. kadangi iš tyrimo rezultatų taip pat matoma, jog dažnai nesilaikoma teisės aktų, atliekos neteisėtai išmetamos ir vežamos, Europos Teisingumo Teismui pateikiama daug piliečių skundų ir jame nagrinėjamos bylos dėl pažeidimų, taigi, matoma, kad visuomenės sveikatos ir aplinkos apsauga – svarbiausias ES atliekų teisės aktų tikslas – yra nepakankama;
- X. kadangi neteisėtas atliekų šalinimas tapo organizuoto nusikalstamumo dalimi, o tai kelia abejonių dėl atsakingų valdžios institucijų vaidmens ir įtarimų dėl pramonės sąmokslų tvarkant pramonines atliekas;
- Y. kadangi taikomos stebėjimo ir kontrolės procedūros, kuriomis užtikrinama, kad buitinės atliekos nebūtų užteršiamos toksiškomis atliekomis, kai kuriais atvejais yra nepakankamos arba jos visai netaikomos, todėl teršiami sąvartynai ir deginimo įrenginiai; kadangi būtina pabrėžti, jog griežtai draudžiama toksiškas atliekas šalinti jas deginant buitiniams atliekoms deginti skirtuose įrenginiuose;
- Z. kadangi išsami peticijų analizė patvirtina, kad priimta dauguma teisės aktų, kurie būtini norint užtikrinti veikiančią ir ekologišką atliekų tvarkymo sistemą, ir kad pagrindinės problemos susijusios su įgyvendinimu ir vykdymu, nes 95 proc. peticijų susijusios su vietos arba regiono valdžios lygmens nesėkmėmis,
- AA. kadangi vienas nustatytų esminių tokios padėties veiksnių yra informacijos ir sąmoningumo, administracinių gebėjimų ir finansinių bei kitokių išteklių trūkumas vietos lygiu;
- AB. kadangi Komisija padidino paramą, įskaitant 2005–2006 m. skirtus 4,1 mlrd. euro, siekdama gerinti ES atliekų teisės aktų įgyvendinimą ir vykdymą nacionaliniu lygmeniu; kadangi, nepaisant to, 2009 m. pabaigoje su atliekomis susijusių pažeidimų atvejai sudarė 20 proc. visų su aplinka susijusių pažeidimų;
- AC. kadangi netinkamas atliekų tvarkymas labai nuostolingas ir būtų galima nemažai sutaupyti, jei būtų taikoma regioninė sistema, kurioje galima vykdyti visą atliekų tvarkymo ciklą;

(1) Galimybių įsteigti Atliekų politikos įgyvendinimo agentūrą studija, peržiūrėta galutinė ataskaita, 2009 m. gruodžio 7 d.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- AD. kadangi, nors už atliekų teisės aktų įgyvendinimą ES atsakingas viešasis sektorius, privačios ir tarptautinės bendrovės tvarko 60 proc. buitinių atliekų ir 75 proc. įmonių atliekų, o jų metinė apyvarta sudaro 75 mlrd. euro ⁽¹⁾,
- AE. kadangi naujų sąvartynų ir deginimo įrenginių įrengimas patenka į Poveikio aplinkai vertinimo (PAV) direktyvos ⁽²⁾ I priedo 9 dalies taikymo sritį ir jam taikomas reikalavimas atlikti poveikio aplinkai vertinimą pagal 4 straipsnio 1 dalį arba bent jau vertinimą pagal 4 straipsnio 2 dalį, jei sąvartynas priklauso II priedo 11 dalies b punkto taikymo sričiai;
- AF. kadangi sąvartynams išduodami leidimai patenka į PAV direktyvos II priedo taikymo sritį, jei jie „gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai“ ir jiems taikomi valstybių narių nustatyti ribiniai kriterijai;
- AG. kadangi PAV direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje nustatyta, jog „suinteresuotai visuomenei sudaromos išankstinės ir veiksmingos palankios galimybės dalyvauti 2 straipsnio 2 dalyje nurodytose sprendimo aplinkos klausimais priėmimo procedūrose ir tuo tikslu ji turi teisę reikšti pastabas ir nuomones, kol kompetentingai institucijai ar institucijoms visos pasirinkimo galimybės yra atviros prieš priimant sprendimą dėl leidimo suteikimo vykdyti planuojamą veiklą“;
- AH. kadangi ES direktyvose ir Orhuso konvencijoje pateikiama konkreti nuostata dėl teisės gauti informaciją ir visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus aplinkos klausimais;
- AI. kadangi daugelyje peticijų tvirtinama, jog leidimų išdavimo atliekų tvarkymo įrenginiams procedūra nevisiškai atitinka ES teisės aktus, visų pirma poveikio aplinkai vertinimo ir konsultavimosi su visuomene srityse;
- AJ. kadangi, jei leidimai atitinka direktyvoje išdėstytus kriterijus ir buvo atliktas poveikio aplinkai vertinimas, Komisija neturi įgaliojimų kištis dėl nacionalinių institucijų priimtų sprendimų; vis dėlto, kadangi kai kurios valstybės narės neatliko išsamių poveikio aplinkai vertinimų prieš išduodamos leidimus sąvartynams atidaryti ar plėsti arba deginimo įrenginiams statyti;
- AK. kadangi teisinės procedūras galima pradėti tik tada, kai projektą patvirtina valstybės narės; kadangi piliečiams sunku suprasti, jog ES negali veiksmingai kištis, kol nebaigta visa procedūra ir projekto nepatvirtino valstybės narės;
- AL. kadangi dažnai piliečių susirūpinimas, išreiškiamas per konsultavimosi su visuomene procesą ir atliekant poveikio aplinkai vertinimą dėl teritorijų, kuriose numatyta įrengti naujus sąvartynus, yra susijęs su galimais pažeidimais saugomose teritorijose, kaip Vezuvijaus nacionaliniame parke įrengto sąvartyno atveju, arba su nuogąstavimais dėl neigiamo poveikio sveikatai ir gerovei;
- AM. kadangi naujiems sąvartynams parinktos vietos dažnai ginčijamos, nes peticijos pateikėjai mano, jog įsibraunama į ekologijos arba kultūros požiūriu saugomas zonas, kaip matyti iš peticijų, pateiktų dėl plano atidaryti naują sąvartyną Vezuvijaus nacionaliniame parke, ir kadangi Europos Parlamentas laikosi nuomonės, kad sąvartynų steigimas „Natura 2000“ tinklui priklausančiose teritorijose nesuderinamas su ES aplinkos teise;
- AN. kadangi Sąvartynų direktyvoje nustatyti kriterijai, pagal kuriuos suteikiami eksploatacijos leidimai, atliekamos bendros stebėjimo procedūros eksploataavimo ir tolesnės priežiūros etapais, ir kadangi direktyvos nuostatos netaikomos sąvartynams, uždarytiems iki direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę; kadangi direktyvoje išvardyti kriterijai apima vietovę, vandens kontrolę ir filtratų tvarkymą, dirvožemio ir vandens apsaugą, dujų kontrolę, taršą ir pavojus, stabilumą ir kliūtis;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 15 d. Europos atliekų tvarkymo ir aplinkos tarnybų federacijos (FEAD) Briuselio deklaracija.

⁽²⁾ 85/337/EEB.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- AO. kadangi Peticijų komitetas gavo keletą peticijų, susijusių su sąvartynais, kurie yra netoli gyventojų namų ir gyventojai turi pakęsti iš jų sklindantį bjaurų kvapą, didesnę oro taršą ir netoli jų namų plintančius kenkėjus, o remiantis viena iš jų buvo surengta faktų nustatymo misija į Pathedą (Path Head, Jungtinė Karalystė); tačiau, kadangi ES teisės aktuose nėra nustatyti tikslesni kriterijai dėl sąvartynų atstumo iki gyvenamųjų namų, mokyklų ir ligoninių, tikslūs reikalavimai užtikrinti žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą turi būti apibrėžiami vadovaujantis sutartyse įtvirtintu subsidiarumo principu;
- AP. kadangi peticijose dėl sąvartynų dažnai reiškiamas susirūpinimas dėl galimos gruntinio vandens taršos, nes senesniuose sąvartynuose esą gali nebūti dugno paklotų, neleidžiančių medžiagoms sunktis į vandeninguosius sluoksnius, arba šie paklotai esą gali atrodyti skylėti ir kelti įtarimų dėl medžiagų nutekėjimo arba jie gali būti įrengti ant geologiškai nestabilaus pagrindo ir per arti gruntinio arba geriamojo vandens atsargų;
- AQ. kadangi Komisija pranešė, kad nuo 2001 m. buvo iškeltos 177 bylos dėl Sąvartynų direktyvos pažeidimo ir kad rengiant naujausią aprašą nustatyta, jog ES veikia mažiausiai 619 neteisėtų sąvartynų;
- AR. kadangi Komisijai pateiktos peticijos ir skundai patvirtina, jog veikia labai daug neteisėtų sąvartynų, kurie eksploatuojami neturint leidimų, tačiau trūkstant tinkamo stebėjimo tikslus jų skaičius nežinomas;
- AS. kadangi primenama, jog atliekų užkasimas sąvartynuose turėtų būti naudojamas tik kraštutiniu atveju; kadangi kai kurių valstybių narių, kurios atliekų prevencijos, perdirbimo ir pakartotinio naudojimo srityje atsilieka, valdžios institucijoms gali būti daromas spaudimas plėsti esamus, net ir reikalavimų neatitinkančius, sąvartynus arba skubiai atidaryti naujus norint atsikratyti šiukšlių;
- AT. kadangi žemą vietą atliekų hierarchijoje užimantis deginimo įrenginių, kuriuos naudojant atgaunama energija, naudojimas yra paplitęs ir gyventojams priimtinas kai kuriose valstybėse, kurios laikomos gerai besilaikančiomis Pagrindų direktyvos dėl atliekų, ir kadangi valstybės, kuriose iki šiol nesinaudojama deginimo įrenginiais, gali nuspręsti tai daryti, kad įveiktų atsilikimą;
- AU. kadangi tai padaryti galima tik vykdant griežtą kontrolę ir laikantis atitinkamų ES teisės aktų, ir nepamirštant, jog tokioms priemonėms gali pasipriešinti netoliese gyvenantys tiesioginį poveikį patiriantys ir dėl jo padarinių sveikatai susirūpinę gyventojai, ir tai yra visiškai suprantama;
- AV. kadangi reikėtų pripažinti, jog pradėjus taikyti naujesnę technologiją deginimo įrenginiai išmeta daug mažiau teršalų; kadangi kai kuriose valstybėse narėse, visų pirma tose, kuriose sudeginama daug atliekų, vietos gyventojai rodo daugiau palankumo, galbūt pripažindami, jog deginimo įrenginiuose gaminama šiluma arba elektros energija, taip pat patenkinti skaidrumu ir galimybe gauti informacijos apie jų veikimą;
- AW. kadangi dėl leidimų įrengti deginimo įrenginius kyla panašus pasipriešinimas, kaip ir išduodant leidimus sąvartynams, ir abiem atvejais šis pasipriešinimas kyla dėl panašių priežasčių, labiausiai nuogaštaujama dėl oro taršos ir neigiamo poveikio visuomenės sveikatai ir (arba) dėl ekologiniais sumetimais saugomų zonų;
- AX. kadangi valdžios institucijos deginimo įrenginiams įrengti dažnai renkasi vietas, kuriose oras jau gerokai užterštas, reikėtų atsižvelgti į bendrą vietovės gyventojų sveikatai daromą poveikį, kadangi dažnai netiriami alternatyvūs atliekų šalinimo ir energijos gaminimo išgaunant metaną būdai;
- AY. kadangi deginimas energijai gaminti vis dėlto yra brangiau kainuojantis atliekų tvarkymo būdas negu prevencija, perdirbimas ir pakartotinis naudojimas, pastariesiems būdams turėtų būti teikiama pirmenybė vadovaujantis atliekų hierarchija pagal Pagrindų direktyvą dėl atliekų;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- AZ. kadangi norint įgyvendinti teisės aktuose nustatytus perdirbimo ir prevencijos tikslus reikia, kad aktyviai dalyvautų pilietinė visuomenė, aktyviau dalyvautų suinteresuotieji subjektai ir visuomenė būtų geriau informuota, ir visa tai turi būti įgyvendinama žiniasklaidoje vykdant visuomenės informavimo kampanijas;
- BA. kadangi visuose Peticijų komiteto faktų nustatymo misijų pranešimuose dėl atliekų minima, jog piliečiai ir valdžios institucijos beveik arba visai nebendruoja, o tai kai kuriais atvejais gali sukelti įtampą ir paskatinti piliečių demonstracijas, apie kurias dažnai pranešama spaudoje;
- BB. kadangi pasaulio gyventojų skaičius auga ir gali žymiai padidėti bendras vartojimo lygis, ir atliekų tvarkymas tampa dar svarbesnis; kadangi sprendžiant šią problemą reikėtų, be kita ko, didinti informuotumą ir įgyvendinti atliekų hierarchijos principą;
- BC. kadangi Peticijų komitetas neturi prevencinių arba teisminių įgaliojimų, tačiau gali apginti piliečių interesus, visų pirma iškilus problemoms dėl ES teisės taikymo, ir bendradarbiauja su atsakingomis valdžios institucijomis norėdamas rasti sprendimus arba gauti paaiškinimus dėl peticijose nurodytų problemų;
1. prašo valstybes nares ilgiau nedelsiant perkelti Pagrindų direktyvą dėl atliekų ir užtikrinti, kad būtų laikomasi visų joje nustatytų reikalavimų, visų pirma reikalavimo parengti ir vykdyti išsamius atliekų tvarkymo planus, taip pat laiku pakeisti visus nustatytus tikslus pagal ES teisės aktus;
 2. ragina Komisiją atidžiai stebėti ES Direktyvos dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę perkėlimą į nacionalinę teisę valstybėse narėse siekiant užtikrinti, kad tai būtų atliekama sparčiai ir veiksmingai; ragina Komisiją atkreipti savo dėmesį į visų rūšių organizuoto nusikalstamumo vaidmenį nusikaltimų aplinkai atvejais;
 3. atsižvelgdamas į tai, kad atliekos ir tarša kelia rimtą pavojų žmogaus sveikatai ir aplinkos integralumui, ragina valstybes nares greičiau pradėti įgyvendinti pažangią atliekų tvarkymo strategiją pagal Pagrindų direktyvą dėl atliekų;
 4. prašo valdžios institucijas pripažinti, kad norint nustatyti teisingas atliekų tvarkymo strategijas, įrengti infrastruktūrą ir įrenginius daugumoje valstybių narių būtinos didelės investicijos, ir mano, kad jos turėtų apsvaistyti galimybę šiam tikslui skirti tinkamą Sanglaudos fondo lėšų dalį arba ieškoti tiesioginio Europos investicijų banko finansavimo;
 5. mano, kad būtina gerinti valstybių narių ir ES patikrinimo vietoje ir vykdymo pajėgumus siekiant užtikrinti geresnę atitiktį atliekų teisės aktams, todėl ragina valstybes nares stiprinti savo pajėgumus atlikti patikrinimus, stebėti ir imtis kitų veiksmų visais atliekų tvarkymo grandinės etapais siekiant geriau įgyvendinti atliekų teisės aktus, taip pat ragina Komisiją nustatyti konkrečias procedūras, kad būtų visapusiškai įgyvendinamas subsidarumo principas tuo atveju, kai valstybės narės padaro šiurkštų pažeidimą;
 6. prašo Komisijos kompetentingoms valdžios institucijoms teikti konkretesnes gaires siekiant padėti joms teisingai įgyvendinti atliekų *acquis*, tačiau pažymi, kad Europos lygmeniu turimų išteklių šiuo metu nepakanka; todėl mano, kad turėtų būti imamasi papildomų finansinių ir administracinių priemonių siekiant atliekų sektoriuje dirbantiems pareigūnams sudaryti geresnes vadovavimo ir mokymo sąlygas;
 7. prašo Komisiją nustatyti dažniau pasitaikančius valstybių narių atliekamo atliekų srities direktyvų įgyvendinimo trūkumus ir jiems skirti daugiau dėmesio, pavyzdžiui, nustatyti netinkamus atliekų tvarkymo įrenginių tinklus, pernelyg dažno atliekų užkasimo sąvartynuose atvejus, didėjančių atliekų kiekį vienam gyventojui arba mažą perdirbamų atliekų santykį;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

8. mano, kad nebūtina steigti naują ES atliekų tvarkymo agentūrą ir kad dabartinė institucinė ES lygmens struktūra, kurios pagrindą sudaro Komisijos Aplinkos generalinis direktoratas ir Europos aplinkos agentūra kaip žinių ir kompetencijos centras, veikia patiriant mažiau išlaidų, nors, siekiant užtikrinti aktyvesnį vadovavimą ir vykdymą, reikėtų ją toliau stiprinti;
9. mano, kad veikianti Europos aplinkos agentūra galėtų padėti tai padaryti ir atlikti konstruktyvesnį vaidmenį rengiant ataskaitas dėl valstybių narių atliekų tvarkymo strategijų ir nustatant trūkumus, kurie matyti įvertinus valstybių narių parengtų atliekų tvarkymo planų atitiktį ES teisės aktams;
10. mano, kad glaudesnis valdžios institucijų bendradarbiavimas vietos, regiono ir nacionaliniu lygmeniu gali duoti gerų rezultatų nustatant geriausios patirties modelius; pažymi, kad Regionų komitetas, Europolas, Europos Sąjungos aplinkos teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo tinklas, asociacija „Europos komunalinės atliekos“ (angl. *Municipal Waste Europe*) ir Europos atliekų tvarkymo ir aplinkos tarnybų federacija (FEAD), atliekų tvarkymo pramonės sektoriui atstovaujanti Europos federacija, galėtų būti dar naudingesnės organizuojant tokius mainus ir padėti stiprinti gyventojų, kurie patyrė pagrindinės atliekų politikos įgyvendinimo poveikį, pasitikėjimą;
11. prašo valstybes nares, kurios susidūrė su akivaizdžiomis atliekų krizėmis, apsvarstyti tai, kad taikant veiksmingesnes atliekų tvarkymo strategijas sudaromos galimybės kurti darbo vietas ir didinti pajamas ir kartu užtikrinti ekologinį tvarumą skatinant pakartotinai panaudoti atliekas, jas perdirbti ir naudoti jas energijai gauti;
12. primena, kad atliekų tvarkymo ciklo hierarchija yra pagrindinis Direktyvos 2008/98/EB aspektas ir pagal šią direktyvą turėtų tapti viso atliekų tvarkymo proceso pagrindas; be to pažymi, kad atliekų hierarchijos laikymasis ir pirmiausia prevencija, o vėliau pakartotinis naudojimas ir perdirbimas prieš deginimą energijai gauti, grindžiamas ir ekonominiais argumentais, ir kad reikėtų kuo labiau vengti brangiai kainuojančių ir netvarių sąvartynų įrengimo;
13. ragina Komisiją ir valstybes nares, atsižvelgiant į tai, didinti gyventojų informuotumą aplinkos srityje – supažindinti juos su veiksmingo atliekų tvarkymo pranašumais, ypač informuoti apie atliekų rūšiavimo naudą, apie tikrą buitinių atliekų surinkimo kainą, taip pat apie finansinę buitinių atliekų perdirbimo naudą;
14. mano, kad glaudesnis valstybių narių valdžios institucijų ir Peticijų komiteto bendradarbiavimas šiam nagrinėjant vietos piliečiams tiesiogiai rūpimus klausimus suteiktų puikią galimybę palengvinti atsakingų valdžios institucijų ir vietos bendruomenių dialogą apie atliekų strategijų įgyvendinimo prioritetus ir kai kuriais atvejais gali tapti veiksminga priemone, kurios gali prireikti sprendžiant vietos ginčus;
15. siūlo susitarti dėl bendrų ES atliekų ženklinimo spalvomis pagal kategorijas standartų, kurie būtų naudojami jas rūšiuojant ir perdirbant, siekiant palengvinti ir pagerinti piliečių dalyvavimą su atliekomis susijusiuose procesuose ir jų supratimą, ir mano, kad taip būtų galima prisidėti prie valstybių narių pastangų labai padidinti perdirbamų atliekų kiekį ir tai padaryti sparčiau;
16. skatina pradėti veiksmingą atsakingų vietos ir regiono valdžios institucijų ir vietos gyventojų dialogą per pradinius planavimo etapus, kol nepriimti sprendimai dėl atliekų tvarkymo įrenginių statybos, kartu supranta, kad gyventojų pasipriešinimas – didelė problema šiuo atžvilgiu;
17. pabrėžia, kad ypač svarbu teisingai ir visapusiškai įgyvendinti Poveikio aplinkai vertinimo direktyvą ir tinkamai koordinuoti leidimų išdavimo procedūras, kurias būtina taikyti vadovaujantis aplinkos teisės aktais;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

18. prašo valstybes nares užtikrinti, kad prieš priimant bet kokią sprendimą dėl naujo atliekų tvarkymo, ypač deginimo arba metano gamybos, įrenginio arba blogiausiu atveju – naujo sąvartyno įrengimo ar statybos, būtų atliktas išsamus poveikio aplinkai vertinimas; mano, kad tokie vertinimai turėtų būti privalomi;

19. supranta, kad kai kuriais atvejais būtina priimti skubius sprendimus norint suvaldyti staiga dėl atliekų kilusias krizes arba užkirsti kelią tokioms krizėms kilti, tačiau pabrėžia, kad net ir tokiais atvejais būtina užtikrinti visapusišką galiojančių ES teisės aktų laikymąsi, ypač kai kyla pavojus vietos bendruomenių ilgalaikiai sveikatai ir gerovei;

20. įsitikinęs, kad būtina gerinti valdžios institucijų, privačiojo sektoriaus subjektų ir poveikį patyrusių gyventojų dialogą, o piliečiams turi būti suteiktos geresnės galimybės susipažinti su objektyvia informacija, prireikus užtikrinant veiksmingesnes administracinės ir teisminės peržiūros procedūras;

21. ragina Komisiją remti ir stiprinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės tinklą įgyvendinant projektus dėl informuotumo didinimo kampanijų; ragina remti kampaniją „Išvalykime pasaulį“, dėl kurios daugiau nei 400 Europos Parlamento narių pasirašė rašytinį pareiškimą siekdami paremti renginį, kuriame kitais metais tikimasi sulaukti milijonų savanorių paramos;

22. mano, kad peticijų pateikėjai galėtų būti skatinami visapusiškai naudotis minėtomis priemonėmis, jei jos prieinamos, nes jos gali būti daug veiksmingesnės ir naudingesnės nei ES lygmens priemonės, ypač kai sprendžiami su konkrečiais atliekų tvarkymo įrenginiais susiję klausimai;

23. ragina Komisiją pasiūlyti aiškesnius ir konkretesnius sąvartynų vietos kriterijus atsižvelgiant į atstumą iki vietos gyvenamųjų namų, mokyklų ar sveikatos įstaigų tam, kad būtų užtikrintos didesnės garantijos saugant žmonių sveikatą ir aplinką nuo galimo pavojaus, nepamirštant, kad yra daug kintančių ir konkrečiai vietai būdingų aplinkybių, į kurias būtina atsižvelgti siekiant visapusiškai paisyti subsidiarumo principo;

24. rekomenduoja valstybių narių valdžios institucijoms dirbti kartu, ypač planuojant pasienio zonose įrengti atliekų tvarkymo įrenginius, ir užtikrinti, kad būtų atliekami tarpvalstybiniai poveikio aplinkai vertinimai atsižvelgiant į visiems piliečiams ir suinteresuotiesiems subjektams svarbią informaciją;

25. skatina Komisiją visapusiškai pripažinti veiksmingų aplinkos teisės aktų nuostatų dėl istorinio paveldo vietovių ir biologinės įvairovės apsaugos ir skatinimo, išdėstytų Vandens pagrindų direktyvoje, Buveinių direktyvoje ir Laukinių paukščių direktyvoje, sąsają su Poveikio aplinkai vertinimo direktyva ir Strateginio poveikio aplinkai vertinimo direktyva bei su teisės aktais, susijusiais su atliekų tvarkymu;

26. skatina Komisiją pagal savo kompetenciją užtikrinti, kad būtų laikomasi ES teisėje nustatytų procedūros reikalavimų (poveikio aplinkai vertinimas, konsultavimasis su visuomene), įskaitant direktyvose, kuriomis reglamentuojama gamtos ir istorinio paveldo vietovių apsauga, nustatytus reikalavimus;

27. mano, kad turėtų būti naudojamos tik oficialiai akredituotais, ES sąvartyno direktyvos nuostatas atitinkančiais ir tinkamai pripažintais leidimais turinčiais sąvartynais, jų vieta turėtų būti aiškiai nurodoma ir registruojama, o visi kiti sąvartynai ir atliekų išmetimo vietos turi būti paskelbti neteisėtais, tinkamai uždaryti, aptverti, jų aplinka atkurta, o netoli jų esanti ir juos supanti zona turi būti veiksmingai stebima siekiant pastebėti bet kokius galimus neigiamus padarinius;

28. mano, kad būtina nustatyti viešą ir aiškią atliekų priėmimo kriterijų apibrėžtį bei įdiegti veiksmingą atliekų, ypač pavojingų, atsekimo sistemą siekiant užtikrinti, kad į sąvartynus arba deginimo įrenginius būtų vežamos ir juose šalinamos tik atitinkamos atliekos; mano, kad visose valstybėse narėse turėtų būti nuolat ir neįspėjus taikomos reguliarios mėginių ėmimo ir patikros procedūros;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

29. mano, kad daugiau dėmesio reikia skirti organinių atliekų panaudojimui, visų pirma tuose regionuose, kuriuose plačiai vykdoma žemės ūkio veikla, nes tam iki šiol skirta itin mažai dėmesio;
30. ragina nustatyti bendrus iš deginimo įrenginių išmetamų pagrindinių teršalų verčių matavimo kriterijus ir internete realiuoju laiku konsultavimosi su visuomene tikslais skelbti matavimo duomenis siekiant įgyti vietos bendruomenių pasitikėjimą ir sukurti veiksmingą išpėjimo sistemą, kuri būtina matavimų rezultatų nukrypimo nuo normų atveju;
31. valstybėms narėms primena, kad, net iškilus problemoms vietos ar regionų valdžios institucijų lygmeniu, jos atsakingos už tinkamą stebėjimą ir atitiktis visiems ES standartams ir leidimams priežiūrą ir skatina jas užtikrinti, kad šią funkciją, įskaitant dažnus patikrinimus vietoje, atliktų tinkami ir kompetentingi darbuotojai;
32. pažymi, kad nedelsiant reikia spręsti mišrių ir nenustatytų atliekų atviro ir neteisėto išmetimo problemą, ir ragina vykdyti griežtą tokių atliekų tvarkymo kontrolę; primena kompetentingoms valdžios institucijoms, kad, visiškai laikydamosis Direktyvos dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (TIPK direktyva) (2008/1/EB, persvarstyta Direktyva 2010/75/ES) nuostatų, jos turi taikyti griežtas konkrečių rūšių pramoninių atliekų, neatsižvelgiant į jų kilmę, tvarkymo kontrolės priemones, ir ragina Komisiją dėti visas pastangas pagal savo kompetenciją ir stebėti, kad kompetentingos institucijos veiksmingai užtikrintų tinkamą atliekų surinkimą, atskyrimą ir tvarkymą, pvz., atliekant nuolatinius patikrinimus, o regioninės valdžios institucijos pateiktų įgyvendinamus planus;
33. ragina visas valstybes nares imtis priemonių, kuriomis būtų skatinamas netoli esamų ar planuojamų statyti atliekų tvarkymo įrenginių gyvenančių žmonių palankumas jiems parodant, kad leidimus išduodančios ir eksploataciją vykdančios institucijos tinkamai ir visiškai skaidriai vadovaujasi taisyklėmis;
34. rekomenduoja nustatyti atitinkamas ir atgrasančias baudas ir nuobaudas už neteisėtą atliekų, ypač toksiškų ir pavojingų atliekų, šalinimą, kuriomis, vadovaujantis principu „teršėjas moka“, būtų iš dalies kompensuojama aplinkai padaryta žala; mano, kad už neteisėtą ir savavališką labai užterštų cheminėmis ar radioaktyviomis medžiagomis atliekų išmetimą į gamtą turėtų būti baudžiama kaip už labai sunkius nusikaltimus, nes tai kelia pavojų žmonėms ir aplinkai;
35. ragina taikyti veiksmingas priemones kovojant su bet koku organizuotu nusikalstamumu atliekų tvarkymo srityje ir organizuoto nusikalstamumo ir teisėtų pramonės ar viešųjų institucijų atstovų ryšiais;
36. rekomenduoja, kad, jei privačioms įmonėms skiriamos valstybinės lėšos atliekų tvarkymo procesams vykdyti, vietos ir (arba) nacionalinės valdžios institucijos turėtų užtikrinti veiksmingą finansinę šių lėšų priežiūrą siekdamas, kad būtų laikomasi ES teisės aktuose nustatytų taisyklių;
37. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Programa „Daphne“

P7_TA(2012)0027

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl programos „Daphne“: pasiekimai ir ateities perspektyvos (2011/2273(INI))

(2013/C 239 E/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 8 d. Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos (angl. EPSCO) išvadas dėl smurto,

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 21 d. Komisijos pateiktą 2010–2015 m. moterų ir vyrų lygybės strategiją (COM(2010)0491),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 20 d. pateiktą veiksmų planą, kuriuo vadovaujantis įgyvendinami politiniai prioritetai laisvės, saugumo ir teisingumo srityse, išdėstyti Stokholmo programoje 2010–2014 m. laikotarpiui (COM(2010)0171),
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 779/2007/EB, 2007–2013 m. laikotarpiui nustatantį smurto prieš vaikus, jaunimą ir moteris prevencijos ir kovos su juo bei aukų ir rizikos grupių apsaugos specialiąją programą („Daphne III“ programa) – Bendrosios programos „Pagrindinės teisės ir teisingumas“ dalį ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 803/2004/EB, patvirtinantį Bendrijos veiksmų programą (2004–2008 m.) dėl prevencinių priemonių ir kovos su smurtu prieš vaikus, jaunimą ir moteris ir aukų bei rizikos grupių apsaugos („Daphne II“ programa) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. sausio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 293/2000/EB, kuriuo remiantis priimama Bendrijos veiksmų programa (programa „Daphne“) (2000–2003 m.), susijusi su prevencinėmis priemonėmis, skirtomis kovoti su smurtu prieš vaikus, jaunimą ir moteris ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 11 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Tarpinio „Daphne III“ programos 2007–2013 m. vertinimo ataskaita“ (COM(2011)0254),
 - atsižvelgdamas į Komisijos sprendimus dėl programos „Daphne III“ metinių darbo programų priėmimo,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Teisių ir pilietybės programa (COM(2011)0758),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą (A7–0006/2012),
- A. kadangi nuo savo įgyvendinimo pradžios 1997 m. programa „Daphne“ buvo išties sėkminga: pirma, ji buvo populiari tarp suinteresuotųjų šalių (paramos gavėjų, valstybės ir akademinė institucijų, nevyriausybinė organizacijų (NVO)), antra, buvo veiksmingai įgyvendinami pagal programą finansuojami projektai;
- B. kadangi programa „Daphne“ yra vienintelė tokio pobūdžio programa, kurios tikslas – kovoti su smurtu prieš moteris, vaikus ir jaunimą visoje Europos Sąjungoje; kadangi dėl šios priežasties gyvybiškai svarbu užtikrinti tolesnį programos „Daphne“ finansavimą, siekiant toliau įgyvendinti šiuo metu taikomas priemones ir taikyti naujas priemones, kurios būtų veiksmingos kovojant su visų formų smurtu prieš vaikus, jaunimą ir moteris;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0127.

⁽²⁾ OL L 173, 2007 7 3, p. 19.

⁽³⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 34, 2000 2 9, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- C. kadangi šiandien smurto prieš moteris, vaikus ir jaunimą prevencijos ir kovos su juo klausimas svarbus ne mažiau negu 1997 m., t. y. metais, kai buvo patvirtinta iniciatyva „Daphne“; kadangi nuo tada, kai buvo sukurta programa, išryškėjo naujos smurto formos, įskaitant smurtą vaikų darželiuose, netinkamą elgesį su vyresnio amžiaus asmenimis ir lytinę agresiją tarp paauglių;
- D. kadangi Parlamentas daugybėje rezoliucijų yra pažymėjęs, kad iki šiol programa „Daphne“ buvo nepakankamai finansuojama, ir paskelbęs apie savo ketinimą užtikrinti pakankamą jos finansavimą, kad būtų galima patenkinti aktualias faktines kovos su visų formų smurtu prieš moteris, vaikus ir jaunimą reikmes;
- E. kadangi programa „Daphne“ yra nepaprastai svarbi priemonė didesniajam smurto prieš moteris klausimo viešumui skatinti ir užtikrinti moterų organizacijoms ir kitoms susijusioms suinteresuotosioms šalims galimybę plėtoti savo veiklą ir konkrečius veiksmus šioje srityje;
- F. kadangi neseniai išryškėjo naujų formų smurtas, susijęs su vis dažnesniu naudojimu internetu socialiniais tinklais;
- G. kadangi dabartinėmis ekonominės krizės ir griežto biudžeto lėšų taupymo sąlygomis moterys turi dar mažiau išteklių, reikalingų apsiginti ir apsaugoti savo vaikus nuo smurto, ir kadangi netgi dar svarbiau išvengti tiesioginio finansinio poveikio, kurį smurtas prieš moteris ir vaikus daro teismams ir gerai sveikatos priežiūros ir socialinių tarnybų būklei; be to, kadangi tikėtina, kad bus sumažintas nacionalinių programų ir NVO, kurios rūpinasi smurto aukų reikmėmis, finansavimas;
- H. kadangi Komisija savo 2010–2015 m. lyčių lygybės strategijoje pabrėžia, kad smurtas lyties pagrindu yra viena svarbiausių problemų, kurias būtina spręsti siekiant užtikrinti tikrą lyčių lygybę;
- I. kadangi stengiantis užtikrinti, kad moterų teisės šalyse kandidatėse būtų priartintos prie ES standartų, svarbu šias teises įtraukti į programos „Daphne III“ taikymo sritį;
- J. kadangi nuolatinė lyčių nelygybė yra smurto prieš moteris šaltinis ir tai struktūrinis reiškinys, susijęs su netolygiu galių paskirstymu moterims ir vyrams mūsų visuomenėje; vis dėlto kadangi yra galimybių gerokai sumažinti smurto atvejų skaičių derinant tikslinius veiksmus, nukreiptus prieš lyčių stereotipus švietimo ir lyčių lygybės, taip pat žiniasklaidos srityse, ir kovoti prieš šį smurtą skatinant informavimą sveikatos apsaugos srityje, taip pat policijoje ir teismų sistemose;
- K. kadangi smurtas prieš moteris, vaikus ir jaunimą apima visų formų žmogaus teisių pažeidimus, pvz., lytinį užgauliojimą, prievartą, smurtą namuose, lytinę agresiją ir priekabiavimą, prostituciją, prekybą žmonėmis, lytinių ir reprodukcinę teisių pažeidimą, smurtą prieš moteris ir jaunimą darbe, smurtą prieš moteris, vaikus ir jaunimą konfliktinėse situacijose, smurtą prieš moteris, vaikus ir jaunimą kalėjimuose ar globos institucijose ir įvairią žalingą tradicinę praktiką, pvz., lyties organų žalojimą; kadangi bet kokio pobūdžio užgauliojimas gali palikti gilius psichologinius randus, pažeisti moters, vaiko ir jaunuolio fizinę ir psichinę pilnatvę, o kai kuriais atvejais net nuvesti į mirtį;
- L. kadangi kova su smurtu prieš moteris neįtraukta į Komisijos pasiūlymo dėl naujosios Teisių ir pilietybės programos 2014–2020 m. finansiniu laikotarpiu tikslus (remiantis šia programa sujungiamą programą „Daphne III“, programos „Progress“ skirsniai dėl lyčių lygybės ir nediskriminavimo ir Pagrindinių teisių ir pilietybės programa); kadangi dėl to gali sumažėti programos „Daphne“ matomumas ir nuoseklumas ir kadangi dėl to gali iškilti grėsmė jos sėkmei; kadangi siūlomas naujosios programos biudžetas mažesnis už kitų šiuo metu vykdomų programų biudžetus; kadangi pagal pasiūlymą neužtikrinama galimybė prognozuoti finansavimo, kuris būtinas jame numatytiems tikslams siekti;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- M. kadangi lygintini duomenys apie įvairių formų smurtą prieš moteris Europos Sąjungoje nėra renkami nuolat, todėl sunku įvertinti tikrąją šios problemos mastą ir rasti tinkamus sprendimus; kadangi labai sunku surinkti patikimus duomenis, nes dėl baimės ar gėdos moterys ir vyrai nenoromis praneša apie savo patirtį;
- N. kadangi dėl smurto namuose visuomenė susiduria su nepaprastai didelėmis išlaidomis – tai parodo vien projektas „Daphne“, kurio skaičiavimais vien smurtas tarp sutuoktinių Europos Sąjungai atsieina 16 mlrd. eurų per metus (į šią sumą įskaičiuotos visos tiesioginės medicininės išlaidos (t. y. už pagalbą nukentėjusiesiems, hospitalizaciją, ambulatorinį gydymą, vaistus), teismo ir policijos išlaidos, gerovės išlaidos (apgyvendinimas ir įvairi pagalba) ir ekonominės išlaidos (prarasti gamybiniai pajėgumai))⁽¹⁾;
- O. kadangi įvairiuose smurto lyties pagrindu tyrimuose reiškiamą nuomonę, kad ketvirtadalis visų moterų Europoje per savo suaugusių gyvenimą yra bent kartą patyrusios fizinį smurtą ir kad daugiau negu viena dešimtoji dalis moterų yra patyrusios lytinį smurtą panaudojant jėgą; kadangi tyrimuose taip pat pažymima, kad 26 proc. vaikų ir jaunuolių yra prisipažinę apie vaikystėje patirtą fizinį smurtą;
- P. kadangi dėl socialinės atskirties ir marginalizacijos romų moterims ir vaikams yra iškilusi ypač didelė smurto grėsmė; kadangi pastaraisiais metais pagal programą „Daphne“ sėkmingai paremta daug iniciatyvų, kuriomis buvo siekiama atskleisti socialinės atskirties, skurdo ir smurto sąsają;
- Q. kadangi smurtas lyties pagrindu yra struktūrinė, visoje Europoje ir pasaulyje plačiai paplitusi problema ir tai reikšmingas, aprėpiantis įvairaus amžiaus, išsilavinimo, įvairių pajamų ir socialinės padėties aukas ir nusikaltėlius, taip pat kadangi jis susijęs su netolygiu galių paskirstymu moterims ir vyrams mūsų visuomenėje;
- R. kadangi moterys Europos Sąjungoje nevienodai saugomos nuo vyrų smurto – tai lemia skirtinga valstybių narių įgyvendinama politika ir jų taikomi teisės aktai;
- S. kadangi programos „Daphne“ teisinis pagrindas – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 168 straipsnis dėl visuomenės sveikatos, tačiau remiantis Lisabonos sutartimi Europos Sąjungai suteikti didesni įgaliojimai;
1. su dideliu susidomėjimu atkreipė dėmesį į programos sėkmę ir jos populiarumą, taip pat į tam tikras problemas, su kuriomis susidurta ją įgyvendinant, kaip pažymėta tarpinio programos „Daphne III“ 2007–2013 m. vertinimo ataskaitoje ir parengiamosiose studijose, kuriomis remtasi rengiant minėtąją ataskaitą⁽²⁾, taip pat kaip informavo programos „Daphne“ dotacijų gavėjai;
 2. pažymėdamas, kad programa „Daphne“ nuo 2014 m. bus įtraukta į Teisių ir pilietybės programą, mano, jog itin svarbu užtikrinti, kad programos tikslai, ypač tikslas kovoti su smurtu prieš moteris, 2014–2020 m. laikotarpiu išliktų tarp naujosios Teisių ir pilietybės programos tikslų, ir laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į programos „Daphne“ sėkmę, jos veiksmingumą ir populiarumą, pagal naujos kartos programą turi būti toliau užtikrintas didelis jos finansavimas;
 3. apgailestauja, kad kova su smurtu prieš vaikus, paauglius ir moteris nėra aiškiai paminėta teksto, pateikto Komisijos komunikate dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. Teisių ir pilietybės programa (COM(2011)0758), 4 straipsnyje „Konkretūs tikslai“;
 4. palankiai vertina tai, kad visi finansiniai asignavimai, skirti visai Teisių ir pilietybės programai, išsaugoti beveik nepakeisti; mano, kad kasmet teisingai paskirstant finansavimą būtų užtikrintas siektinų tikslų ir veiksmų tęstinumas;

⁽¹⁾ Pagal programą „Daphne“ 2006 m. įvykdytas projektas Nr. JLS/DAP/06-1/073/WY „Išlaidos, susijusios su partnerių savitarpio smurtu ES“ (angl. "IPV EU Cost") – „Ekonominių išlaidų, susijusių su sutuoktinių smurtu Europoje, apskaičiavimas“, Maitė Albagly, Sandrine Baffert, Claude Mugnier, Marc Nectoux, Bertrand Thellot.

⁽²⁾ Komisijos komunikatas „Tarpinio „Daphne III“ programos 2007–2013 m. vertinimo ataskaita“ (COM(2011)0254).

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

5. taip pat ragina valstybes nares ir suinteresuotuosius partnerius, bendradarbiaujančius su Komisija, padėti platinti informaciją apie Europos Sąjungos programas ir pagal jas siūlomas finansavimo galimybes, ypač kai tai susiję su vietos lygmens ir valstybių narių NVO, jei dalyvavimas programoje silpnas;
6. ragina Komisiją rasti kelių problemų, į kurias atkreiptas dėmesys minėtojo tarpinio vertinimo ataskaitoje, sprendimus, ypač atsižvelgiant į būtinybę:
- vengti tų pačių klausimų kartojimosi kitose Bendrijos programose, kad būtų išvengta programos „Daphne“ klausimų deprioritetizacijos rizikos,
 - gerinti programų skaidrumą ir jų rezultatų sklaidą,
 - tolygiau paskirstyti programas visose valstybėse narėse,
 - palengvinti administracinę naštą, supaprastinti paraiškų dotacijoms gauti teikimo procedūras ir sutrumpinti laiką tarp kvietimų teikti pasiūlymus projektams paskelbimo ir sutarčių sudarymo, nes dėl to daugybei smulkių NVO buvo užkirstas kelias pateikti pasiūlymus, susijusius su programos „Daphne“ projektais,
 - skatinti veiklos dotacijų, skiriamų ES organizacijoms, kurios gali sustiprinti subsidijavimo tikslais kuriamas daugiadisciplinines Europos masto partnerystes, veiksmingumą, – stiprinti NVO pajėgumus, reikalingus apibrėžti nacionalinei ir Europos politikai ir daryti jai įtaką, ypač kai tai susiję su mažesnėmis Vidurio ir Rytų Europos NVO;
7. siekdamas, kad būtų stiprinamas programos poveikis, ragina Komisiją toliau skirti ypatingą dėmesį moterims, vaikams ir jaunimui, kuriems dėl socialinės atskirties ir marginalizacijos gresia itin didelis pavojus patirti smurtą;
8. ragina Komisiją suteikti šalims kandidatėms teisę naudotis lėšomis, kurios skiriamos pagal programą „Daphne III“;
9. taip pat ragina valstybes nares ir suinteresuotuosius partnerius padėti siekti tikslo gerinti programų sklaidą valstybėse narėse;
10. ragina Komisiją skirti didesnę finansavimą projektams, kurių tikslas – informuoti jaunimą pirmiausia apie naujų formų smurtą, susijusį su vis dažnesniu lankymusi interneto socialinėse tinklavietėse (apie grasinimus, psichologinį spaudimą, patyčias, vaikų pornografiją internetu), kuris labiau užmaskuotas negu kitų formų smurtas, bet gali lygiai taip pat traumuoti fiziškai ir psichologiškai;
11. ragina valstybes nares nuolat rinkti duomenis apie smurtą prieš moteris siekiant išsiaiškinti problemos mastą;
12. atkreipia dėmesį į papildomą programos „Daphne“ vertę ES: pagal šią programą įvairios valstybių narių organizacijos gali bendradarbiauti siekdamos užkirsti kelią smurtui ir jį riboti ir pasinaudoti galimybėmis, kurias užtikrina žinių ir geriausios praktikos mainai; be to, pabrėžia, kad įgyvendinant pagal programą „Daphne III“ finansuotus projektus buvo sukurtos asociacijos ir stabiliai dirbančios įstaigos, kurios toliau teiks paramą tikslinėms grupėms ilgesniuoju laikotarpiu ir kurios paskatino politikos pokyčius nacionaliniu ir ES lygmenimis;
13. pabrėžia, kad būtina ypatingą dėmesį skirti projektams, skirtiems užkirsti kelią vadinamiesiems garbės nusikaltimams ir moterų lytinių organų žalojimui;
14. ragina Komisiją suteikti galimybę finansuoti nacionalinius projektus, kuriuose dalyvauja mažos ne pelno organizacijos, taip pat ragina užtikrinti, kad mažoms NVO ir ateityje būtų sudarytos galimybės visapusiškai dalyvauti asociacijų partnerystėse ir gauti paramą, nes jos atlieka svarbiausią vaidmenį nustatant mažai žinomas, su tabu susijusias ar naujas problemas ir randant naujoviškus jų sprendimo ir aukų apsaugos ir rėmimo būdus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

15. pripažįsta pagal programą „Daphne III“ vykdomų veiksmų, kuriais siekiama užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, svarbą, tačiau pakartoja, kad norint užkirsti kelią smurtui lyties pagrindu būtina taikyti Europos lygmens teisės aktus;
16. ragina Komisiją į visas ES kalbas išversti programos „Daphne“ interneto išteklių tinklalapį (angl. *Daphne Toolkit*), kuriame informuojama apie šios programos priemones, ir jį atnaujinti ypatingą dėmesį skiriant įgyvendintų programos „Daphne“ projektų rezultatams ir rekomendacijoms, kad šį tinklalapį kaip duomenų bazę galėtų naudoti visos suinteresuotosios šalys; ragina Komisiją į savo tinklavietę įtraukti specialius vartotojui patogius naudoti puslapius, skirtus tik programai „Daphne“, o nuo 2014 m. – Teisių ir pilietybės programos projektams, kurie bus vykdomi siekiant kovoti su smurtu prieš moteris, vaikus ir paauglius;
17. primena Komisijos išsipareigojimą, išdėstytą jos veiksmų plane, pagal kurį įgyvendinama Stokholmo programa, 2011–2012 m. pateikti komunikatą „dėl kovos su smurtu prieš moteris, šeiminiu smurtu ir moterų lytinių organų žalojimu strategijos, po kurio turėtų būti pateiktas ES veiksmų planas“⁽¹⁾;
18. ragina Komisiją skatinant Teisių ir pilietybės programą ir toliau sudaryti galimybes rengti projektus, susijusius su programos „Daphne“, kurią daug kas žino, tikslais, kad būtų užtikrintas kuo geresnis programos matomumas;
19. siūlo Komisijai išplėsti Teisingumo GD grupės, atsakingos už programos „Daphne“ klausimus, vaidmenį, kad be administracinės ir finansinės kontrolės jis aprėptų ir labiau specifinį komunikacijos vaidmenį;
20. siūlo Komisijai pasinaudoti projektų rezultatais siekiant daryti įtaką Europos ir nacionalinei politikai, kurios tikslas – smurto prieš moteris, vaikus ir jaunimą prevencija ir kova su juo;
21. ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti paraiškoms, susijusioms su projektais, kuriais siekiama skatinti lyčių lygybę nuo ankstyvos vaikystės, ypač daug dėmesio skiriant prevencijos ir švietimo klausimams, kad pasikeistų požiūris ir būtų atsikratyta stereotipų;
22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ Komunikatas „Sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos piliečiams. Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planas“ (COM(2010)0171), p. 13.

Moterų padėtis karo sąlygomis

P7_TA(2012)0028

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų padėties karo sąlygomis (2011/2198(INI))

(2013/C 239 E/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. JT Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir Vienos deklaraciją bei veiksmų programą, priimtą 1993 m. birželio 25 d. Pasaulio žmogaus teisių konferencijoje, ypač į jos I dalies 28–29 punktus ir II dalies 38 punktus dėl nuolatinio žaginimo, seksualinės vergijos ir priverstinio apvaisinimo vykstant ginkluotiems konfliktams,
- atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. Jungtinių Tautų Konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo (CEDAW) ir į 1993 m. gruodžio 20 d. Jungtinių Tautų deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo⁽¹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/48/104.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas 1325 (2000) ir 1820 (2008) dėl moterų, taikos ir saugumo, į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1888 (2009) dėl seksualinio smurto prieš moteris ir vaikus vykstant ginkluotam konfliktui, į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1889 (2009), kuria siekiama, kad būtų aktyviau taikoma JT Saugumo Tarybos rezoliucija 1325 ir stebima, kaip ji taikoma, ir į JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1960 (2010), kuria sukuriama duomenų apie seksualinio smurto vykstant ginkluotam konfliktui vykdytojų rinkimo ir jų sąrašo sudarymo sistema,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2010 m. kovo mėn. paskirtas Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus specialusis atstovas seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams,
- atsižvelgdamas į Pekino deklaraciją ir veiksmų programą, priimtas per 1995 m. rugsėjo 15 d. Pasaulinę moterų konferenciją ir į kitus susijusius dokumentus, priimtus specialiuose Jungtinių Tautų posėdžiuose „Pekinas + 5“ (2000), „Pekinas + 10“ (2005) ir „Pekinas + 15“ (2010),
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos 2000 m. vasario 7 d. rezoliuciją 54/134, pagal kurią lapkričio 25 d. paskelbiama Tarptautine smurto prieš moteris panaikinimo diena,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos priimtą Europos lyčių lygybės paktą (2011–2020) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2010–2015 m. moterų ir vyrų lygybės strategija“ (COM(2010)0491),
- atsižvelgdamas į ES Tarybos veiksmų lyčių lygybės skatinimo vystomojo bendradarbiavimo srityje planą (SEC(2010)0265), pagal kurį turėtų būti užtikrinama, kad ES vykdant darbą su šalimis partnerėmis būtų atsižvelgiama į lyčių lygybės aspektą visais lygmenimis,
- atsižvelgdamas į 2011 m. ataskaitą dėl rodiklių, susijusių su visapusišku ES požiūriu į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. rodiklius, susijusius su visapusišku ES požiūriu į JT ST rezoliucijų 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio mėn. priimtus dokumentą „Visapusiškas ES požiūris į JT ST rezoliucijų 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimą“ ⁽³⁾ ir darbinį dokumentą „JT ST rezoliucijos 1325, kurios nuostatos sustiprintos JT ST rezoliucija 1820, įgyvendinimas atsižvelgiant į ESGP“,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir jų diskriminacijos,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 13 d. Tarybos išvadas dėl lyčių lygybės skatinimo ir lyčių aspekto integravimo valdant krizes,
- atsižvelgdamas į 2005 m. Tarybos nustatytas bendras ESGP operacijoms taikomas elgesio normas ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 17 d. priimtą Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą, ypač į jo 7 ir 8 straipsnius, kuriuose žaginimas, seksualinė vergija, vertimas užsiimti prostitucija, priverstinis apvaisinimas, priverstinė sterilizacija ar bet kurios kitos formos seksualinis smurtas apibrėžiami kaip nusikaltimai žmoniškumui ir karo nusikaltimai,

⁽¹⁾ 2011 m. kovo 7 d. Tarybos išvadų priedas.

⁽²⁾ 2011 m. gegužės 11 d. Tarybos dokumentas 09990/2011.

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 1 d. Tarybos dokumentas Nr. 15671/1/2008.

⁽⁴⁾ 2005 m. gegužės 18 d. Tarybos dokumentas Nr. 08373/3/2005.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl 10-ųjų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo metinių ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl lyčių lygybės aspekto integravimo į ES išorinius santykius ir taikos (tautos) kūrimo procesą ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl moterų padėties vykstant ginkluotiems konfliktams ir jų vaidmens atstatant šalį po konflikto ir demokratizacijos proceso metu ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto nuomonę (A7-0429/2011),
- A. kadangi per pastaruosius dešimt metų po JT ST rezoliucijos 1325 priėmimo padaryta pažanga nedidelė; kadangi kai kuriais atvejais buvo nustatytos moterų dalyvavimo vyriausybės veikloje kvotos ir moterų skaičius atstovaujamosiose institucijose padidėjo; kadangi nuo tada imta kreipti daugiau dėmesio į lyčių skirtumus vykstant konfliktams; kadangi, nepaisant įdėtų pastangų, moterų, dalyvaujančių taikos derybose, dalis su kai kuriomis išimtimis ir toliau sudaro mažiau kaip 10 proc. viso oficialiai procesuose dalyvaujančiųjų skaičiaus ⁽⁴⁾;
- B. kadangi buvo įsteigta JT specialiojo įgaliojimo, atsakingo už seksualinio smurto vykstant konfliktams klausimus, pareigybė ir šias pareigas šiuo metu eina Margot Wallström;
- C. kadangi pasaulyje vykstančių konfliktų regionuose kaip karo taktika vis dar nepriimtinais naudojamas seksualinis smurtas – masiniai išžaginimai, prekyba žmonėmis ir kitų formų seksualinė prievarta prieš moteris ir vaikus; kadangi pokonfliktinėse teritorijose nesant valdžios gali pablogėti moterų ir mergaičių teisių padėtis, kaip buvo Libijoje ir Egipte;
- D. kadangi seksualinis smurtas vykstant konfliktams turi siaubingų padarinių aukoms, įskaitant fizines (pavojus likti nevaisingoms, turėti nelaiikymo problemų, užsikrėsti lytiniu būdu plintančiomis ligomis) ir psichologines pasekmes, nes šios aukos dažnai pasmerkiamos, atstumiamos, su jomis blogai elgiamasi, jos laikomos užsitraukusiomis gėdą ir dažnai išstumiamos iš bendruomenės, o kartais netgi nužudomos;
- E. kadangi aukų šeimos taip pat labai nukenčia, nes seksualinis smurtas laikomas pažeminimu; kadangi po seksualinio smurto gimę vaikai gali būti atstumti; kadangi šis atstūmimas gali būti radikalus, pavyzdžiui, kūdikiai gali būti paliekami tik gimę arba nužudomi;
- F. kadangi 1993 m. birželio 25 d. JT Pasaulinėje žmogaus teisių konferencijoje priimtoje Vienos deklaracijoje teigiama, kad „moterų ir mergaičių žmogaus teisės yra neatimama, neatskirama ir nedaloma visuotinių žmogaus teisių dalis“;
- G. kadangi susirūpinimą kelia tai, kad daugeliu atvejų seksualinio smurto vykdytojai lieka nenubausti, kaip rodo ginkluoto konflikto Kolumbijos pavyzdys, kai seksualinė prievarta prieš moteris vykdoma sistemingai ir slapta, o kaltininkai praktiškai išvengia bet kokios bausmės; kadangi ši smurto forma turėtų būti laikoma karo nusikaltimu;
- H. kadangi pripažįsta, kad taikos palaikymo operacijose dalyvaujančios moterys kariuomenėje ir (arba) civilinėse organizacijose atlieka svarbų vaidmenį, nes rodo pavyzdį, tarpininkauja tarp kultūrų ir skatina suteikti daugiau galių vietos moterims, o vietos vyrams jos yra stereotipų laužytojos; kadangi jos taip pat geriau bendrauja su vietos moterimis;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0439.

⁽²⁾ OL C 212 E, 2010 8 5, p. 32.

⁽³⁾ OL C 298 E, 2006 12 8, p. 287.

⁽⁴⁾ Dešimties metų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimo laikotarpio poveikio tyrimas. Galutinė ataskaita Jungtinių Tautų Taikos palaikymo departamento paramos padaliniiui, 2010.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- I. kadangi dauguma šalių su lytimi susijusių veikslių nelaiko prioritetiniais, lyčių aspektą laiko mažesnės svarbos klausimu, be to, kultūrine, religine ir socialine bei ekonomine praktika pateisina klaidumą pažangai lyčių lygybės ir moterų teisių srityje;
- J. kadangi į lyčių aspektą reikia atkreipti dėmesį nuo pat civilinių ir saugumo misijų planavimo pradžios; kadangi taikos palaikymo misijos pasirodė itin svarbios siekiant integruoti lyčių aspektą vykdant prevencinius veiksmus, demobilizaciją ir atstatymą po konflikto;
- K. kadangi istorija parodė, jog kariavimas yra veikla, kurioje labai dominuoja vyrai, ir todėl galima tikėtis, kad ypatingi moterų gebėjimai palaikyti dialogą ir imtis nesmurtinės veiklos gali labai prisidėti užtikrinant taikią konfliktų prevenciją ir jų valdymą;
- L. kadangi moterų dalyvavimo ir lyčių aspekto svarba matyti iš fakto, kad ten, kur konfliktų sprendimo, taikos kūrimo ir taikos derybų procesuose dalyvauja daugiau moterų, apimama daugiau su atstatymu ir taikos kūrimu susijusių sričių: rinkos infrastruktūra, kaimo keliai, sveikatos klinikos, prieinamos mokyklos, vaikų darželiai ir kt.;
- M. kadangi 2010 m. buvo patvirtinta 17 rodiklių, susijusių su visapusišku požiūriu ⁽¹⁾, ir pastangos 2011 m. pateikti šių rodiklių pagrindu parengtą pirmąją stebėsenos ataskaitą buvo sėkmingos ⁽²⁾; kadangi reikia išsamų ES stebėsenos ataskaitų, parengtų taikant aiškią metodiką ir atitinkamus rodiklius;
- N. kadangi nacionaliniai veikslių planai, susiję su moterimis, taika ir saugumu, yra labai svarbūs ir turėtų būti rengiami laikantis vienodų būtiniausių europinių standartų, susijusių su jų tikslais, įgyvendinimu ir stebėseną visoje ES;
- O. kadangi 2011 m. rugpjūčio 31 d. Komisija nusprendė skirti dar 300 mln. EUR taikai ir saugumui Afrikoje; kadangi 2011 m. mažiausiai 12 Afrikos valstybių, kurių bendras gyventojų skaičius apie 386,6 mln., laikomos vykstančių konfliktų regionais;
- P. kadangi pasibaigus konfliktui ir vykstant atstatymo ir reintegracijos procesams, institucinės priemonės ir išpareigojimai siekti lyčių lygybės yra veiksmingi pirmieji žingsniai siekiant apsaugoti ir ginti moterų teises; kadangi visų reikiamų veikėjų, pvz., vyriausybių ir politinių atstovų, pilietinės visuomenės ir akademinės bendruomenės dalyvavimas ir tiesioginis moterų organizacijų, grupių ir tinklų, kurie turėtų gauti politinę, finansinę ir teisinę pagalbą, kad galėtų vykdyti programas, pvz., skirtas pažeidžiamiausioms visuomenės narėms, įskaitant migrantas, šalies viduje perkeltas moteris, pabėgėles ir į šalį grįžtančias moteris, dalyvavimas yra būtina sąlyga norint kurti taiką, pasiekti tvarų vystymąsi ir padėti susiformuoti demokratinei visuomenei, gerbiančiai moterų teises ir lyčių lygybę;
- Q. kadangi esminės moterų pažeidžiamumo konfliktų sąlygomis priežastys dažnai yra ribotos jų prieigos galimybės, pvz., prie švietimo sistemos ir darbo rinkos, taigi lygiateisis moterų dalyvavimas ekonominėje veikloje yra būtina sąlyga norint kovoti su smurtu dėl lyties per ginkluotus konfliktus, kadangi moterų dalyvavimas valdymo srityje tiek vykstant deryboms, tiek atliekant aktyvų vaidmenį taikaus pereinamojo proceso metu tebėra ribotas, tačiau lieka didžiausias prioritetas ir būtinas aspektas norint pasiekti lyčių lygybę;

Moterų dalyvavimas vadovaujant taikos ir saugumo procesams

1. ragina, kad ES parama taikos procesams priklausytų nuo moterų dalyvavimo tarptautinėse grupėse, kurios vadovauja taikos deryboms; ragina daryti pažangą siekiant, kad vykstant taikos procesui prie derybų stalų nuolat būtų moterų vadovės, vietos moterų teisių organizacijos ir (arba) pilietinės visuomenės grupės;

⁽¹⁾ 2010 m. liepos 14 d. Tarybos dokumentas 11948/2010.

⁽²⁾ 2011 m. gegužės 11 d. Tarybos dokumentas 09990/2011.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

2. pabrėžia politinio dialogo svarbą siekiant suteikti daugiau galių moterims ir ragina ES delegacijas į politinį ir žmogaus teisių dialogą su priimančiąja vyriausybe įtraukti moterų, taikos ir saugumo klausimus; ragina Komisiją, Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) ir valstybes nares aktyviai skatinti ir remti tai, kad moterys turėtų daugiau įtakos palaikant dvišalius ir daugiašalius santykius su valstybėmis ir organizacijomis už ES ribų;
3. palankiai vertina ES veikslių planą dėl lyčių lygybės ir galių moterims vystymosi srityje suteikimo ir ragina ES vyriausiąją įgaliotinę imtis visų reikalingų priemonių, kad būtų galima ES delegacijų darbuotojams surengti tinkamus ir veiksmingus mokymus apie lyčių aspekto integravimą į taikos palaikymo, konfliktų prevencijos ir taikos kūrimo veiksmus; prašo Komisijos ir valstybių narių užtikrinti tinkamą techninę ir finansinę paramą programoms, pagal kurias moterims suteikiama galimybė visapusiškai dalyvauti taikos derybų procese, taip pat moterims suteikiama daugiau galių pilietinėje visuomenėje;
4. ragina ES ir valstybes nares aktyviai siekti, kad karinėse ir civilinėse taikos palaikymo operacijose dalyvaujančių moterų, ypač einančių vadovaujamas pareigas, skaičius didėtų, ir šiuo tikslu ragina:
 - rengti nacionalines karo tarnybos ir policijos pajėgų, kaip moterims ir vyrams tinkamo darbo, populiarinimo kampanijas, kad būtų panaikinti galimi stereotipai; šios kampanijos turėtų apimti, pavyzdžiui, informacinius renginius ir atvirų durų dienas, per kurias būtų dalykiškai informuojama apie mokymo ir veiklos galimybes kariuomenėje;
 - peržiūrėti paaukštinimo karo tarnyboje politiką, siekiant iširti, ar skiriant į aukštesnes pareigas moterys nėra diskriminuojamos nepaisant to, kad, išskyrus lytį, prilygsta savo kolegoms vyrams;
 - įtraukti į karo tarnybą priemones, palankias moterims, pvz., galimybę išeiti motinystės atostogų;
 - propaguoti pavyzdinius moterų, kurios buvo drąsios ir ėmėsi veikslių siekdamos pakeisti padėtį, vaidmenis;
 - skirti daugiau moterų į aukštas pareigas, ypač vykdant civilines operacijas, ir įtraukti į veiksmus, susijusius su vietos bendruomene;
 - rengti išsamius vyrų ir moterų, kurie dalyvauja civilinėse operacijose, mokymus su lytimi susijusiais, moterų ir vaikų apsaugos, specialiųjų poreikių ir jų žmogaus teisių vykstant konfliktams klausimais, taip pat priimančiųjų šalių kultūros ir tradicijų klausimais, siekiant pagerinti dalyvių apsaugą ir užtikrinti, kad moterims ir vyrams nebūtų rengiamas skirtingas mokymas;
5. ragina skirti atitinkamą ES finansavimą, taip pat pagal Stabilumo priemonę, siekiant remti veiksmingą moterų dalyvavimą nacionalinio ir vietos lygmens atstovaujamosios institucijų veikloje ir jų indėlį į šią veiklą, taip pat visais lygmenimis priimant sprendimus konfliktų sprendimo, taikos derybų, taikos kūrimo ir laikotarpio po konflikto planavimo procesuose;
6. pažymi, kad ES darbuotojams, dalyvaujantiems karinėse ir civilinėse misijose, reikia parengti elgesio kodeksą, kuriame būtų aiškiai išdėstyta, kad seksualinis išnaudojimas yra nepateisinamas ir nusikalstamas elgesys, ir reikalauja, kad dėl šio išnaudojimo kaltiems humanitariniams darbuotojams, tarptautinių institucijų, taikdaryų atstovams ir diplomatams būtų taikomos griežtos administracinės ir baudžiamosios sankcijos; ragina netoleruoti jokio seksualinio vaikų ir moterų išnaudojimo per ginkluotus konfliktus ir pabėgėlių stovyklose; tuo požiūriu teigiamai vertina pastaruosius JT tyrimus siekiant iširti šios organizacijos taikdaryų, kaltinimų seksualiniu išnaudojimu vykdant JT operacijas Dramblio Kaulo Krante, veiksmus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

Ginkluotų konfliktų poveikis moterims

7. griežtai smerkia tebesitęsiantį seksualinio smurto prieš moteris naudojimą kaip karo taktiką, kadangi tai prilygsta karo nusikaltimams; pripažįsta, kad šis smurtas palieka aukoms galias fizines ir psichologines žaizdas ir dramatiškus padarinius jų šeimoms, pabrėžia, kad šį reiškinį reikia šalinti vykdant paramos nukentėjusiosioms programas, ir primygtinai ragina sutelkti politinių lyderių pastangas, kad būtų pateiktas suderintas priemonių rinkinys seksualinio smurto prevencijai įtvirtinti ir jo naudojimui mažinti; pažymi, kad šiuo požiūriu padėtis Kongo tebėra dramatiška; primena, kad 2010 m. liepos 30–rugsėjo 4 d. rytinės Kongo dalies kasybos regione gaujos vykdė masinius išžaginimus, 2009 m. rytinėje Kongo dalyje buvo užfiksuoti mažiausiai 8 300 moterų išžaginimai, o per pirmąjį 2010 m. ketvirtį buvo išžagintos 1 244 moterys – tai atitinka vidutiniškai 14 išžaginimų per dieną; pažymi, kad 2011 m. ši padėtis tebėra nepakitusi; primygtinai ragina ir ES misijas Kongo Demokratinėje Respublikoje – Kongo EUPOL ir Kongo EUSEC – kovą su seksualiniu smurtu ir moterų dalyvavimą padaryti pagrindiniais prioritetais stengiantis reformuoti Kongo saugumo sektorius;

8. pabrėžia, jog atsižvelgiant į tai, kad seksualinis smurtas, kurio aukomis dažniausiai tampa moterys ir vaikai, turi ypač neigiamą poveikio, *inter alia*, kalbant apie lyčių atskirtį, smurto plitimą apskritai ir visuomenės militarizavimą bei visuomenės struktūros irimą, ypatingą dėmesį ir išteklių reikėtų skirti šio karo nusikaltimo prevencijai;

9. ragina valstybes nares skatinti priimti šeimai naudingas priemones, kuriomis būtų siekiama sumažinti neigiamą karinių konfliktų padarinius šeimos gyvenimui;

10. ragina glaudžiau bendradarbiauti su vietos moterų organizacijomis siekiant sukurti išankstinio perspėjimo sistemą ir galbūt suteikti joms galimybių išvengti prievartos ar sumažinti jos atvejus;

11. ragina Komisiją remti vietos pilietinės visuomenės grupes, ypač moterų grupes bei grupes, į kurių darbotvarkes įtrauktas lyčių aspektas, t. y. teikti prieinamą finansavimą ir stiprinti gebėjimus, siekiant, kad jos galėtų atlikti stebėtojo vaidmenį, ypač žlungančiose valstybėse;

12. yra priblokštas, kad seksualinio smurto vykdytojai tebėra nebaudžiami; ryžtingai reikalauja padaryti galą seksualinio smurto vykdytojų nebaudžiamumui; primygtinai ragina nacionalines valdžios institucijas užtikrinti, kad būtų laikomasi įstatymų, kuriais siekiama užkirsti kelią nebaudžiamumui, ir ragina stiprinti teisingumo sistemą mokant teisėjus ir prokurorus tirti seksualinio smurto atvejus ir bausti už jį; atsižvelgdamas į tai, ragina gerai informuoti apie baudžiamąsias bylas ir didinti jų žinomumą, nes tai – priemonė skleisti informaciją, kad tokia praktika netoleruotina;

13. ragina, kad nebaudžiamumo klausimas būtų pagrindinis veiksnys vykstant taikos deryboms, nes neturėtų būti taikos be teisingumo, o nusikaltėliai turi būti teisiami ir baudžiami už savo veiksmus; pabrėžia, kad dėl nebaudžiamumo neturi būti deramasi; primena, kad teismo procesai, kuriuose teisiami smurtautojai prieš moteris, kurios nukentėjo karo metu, dažnai yra pernelyg lėti ir nukentėjusios moterys patiria dar daugiau nepatogumų, todėl prašo vykdyti tikrą ir visiems lygų teisingumą, laikantis priimtinių terminų ir išsaugant moterų, kurios nukentėjo per karą, orumą;

14. pabrėžia, kad švietimas atlieka pagrindinį vaidmenį siekiant suteikti daugiau galių moterims ir mergaitėms, taip pat kovojant su stereotipais ir siekiant pakeisti žmonių mąstymą; prašo įgyvendinti ir (arba) remti visuomenės informavimo programas švietimo srityje, programose itin daug dėmesio skiriant moterų orumo klausimams;

15. ragina ginkluotąsias pajėgas įsteigti moterų klinikas, kuriose būtų padedama atsigauti nuo karo zonose patirto seksualinio ir psichologinio smurto;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

16. reikalauja, kad nuo blogo elgesio ir smurto per konfliktus nukentėjusios moterys, išlaikydamos savo orumą, galėtų paduoti skundus tarptautiniams teismams ir kad šie teismai joms suteiktų apsaugą nuo fizinio pasikėsimo ir traumų, galinčių kilti dėl apklausų, vykdomų neatsižvelgiant į traumas; reikalauja, kad tokiais atvejais atitinkamos moterys galėtų savo teises ginti ir civiline, ir baudžiamąja tvarka ir kad būtų įgyvendintos paramos programos, kuriomis joms būtų padedama reintegruotiis ekonominiu, socialiniu ir psichologiniu atžvilgiais;

17. ragina ES ir valstybes nares veiksmingai remti ES gairių dėl smurto prieš moteris ir mergaites įgyvendinimą taikant šias konkrečias priemones:

- sukurti veiksmingą visų teisminių procesų ir atitinkamų tolesnių veiksmų, susijusių tokio smurto atvejais, stebėsenos sistemą;
- patvirtinti priemones, strateginius planus ir programas, kuriose dėmesio būtų skiriama ne tik apsaugos ir baudžiamojo persekiojimo aspektams, bet visų pirma prevencijai;
- kurti programas, pagal kurias smurto aukos būtų gimtąja kalba nemokamai, laikantis jų kultūros bei papročių, konsultuojamos sveikatos ir psichologiniais klausimais ir, jei įmanoma, tai turėtų daryti gydytojos moterys;
- kurti programas, pagal kurias būtų rengiami moterims ir vyrams skirti sveikatos kursai ir lengvai prieinama literatūra, ypač apie reprodukcinę ir lytinę sveikatą, taip pat vykdyti visuomenės informavimo programas, kurios būtų pritaikytos numatytų šalių kultūroms;
- parengti konkrečias priemones, skirtas užtikrinti moterims tinkamas galimybes konfliktų sąlygomis naudotis visuomenės sveikatos apsaugos sistemos paslaugomis ⁽¹⁾, ypač pirminės sveikatos priežiūros paslaugomis, įskaitant motinų ir vaikų sveikatos priežiūrą, kaip nurodyta Pasaulio sveikatos organizacijos ⁽²⁾, ypač ginekologijos ir reprodukcinės sveikatos srityse;
- parengti liudytojų apsaugos programas siekiant apsaugoti aukas ir, suteikus apsaugos garantijas, paskatinti juos liudyti prieš smurtautojus;

18. pabrėžia, kad itin svarbu užtikrinti lygiateisį moterų dalyvavimą teisingumo ar tarpvalstybinio teisingumo sistemos reformos procesuose tam, kad jos galėtų veiksmingai reikalauti, jog nacionalinėse teismų sistemose būtų taikomos lygios teisės;

19. ragina Komisiją, EIVT ir Parlamento delegacijas rasti būdų paskatinti, kad besivystančios šalys, kurios to dar nepadarė, pasirašytų, ratifikuoję ir įgyvendintų 1998 m. Romos statutą (susijusį su Tarptautiniu baudžiamuoju teismu), nes tai yra būtinas žingsnis siekiant apsaugoti moterų seksualines teises karo sąlygomis ir išvengti nusikaltėlių nebaudžiamumo;

20. smerkia įkaitų ėmimą ir ragina griežčiau bausti už žmonių kaip gyvos priedangos naudojimą per konfliktus;

21. ragina, kad vyrai ir moterys būtų kalinami atskirai, visų pirma siekiant išvengti seksualinės prievartos;

22. pabrėžia teisės žinoti dingusių artimųjų likimą svarbą ir ragina ginkluotų konfliktų dalyvius imtis visų įmanomų priemonių, kad būtų teikiama informacija apie asmenis, kurie laikomi dingusiais;

23. ragina numatyti konkrečias nuostatas, pagal kurias moterys būtų labiau saugomos nuo išprievartavimo, priverstinės prostitucijos ir kitų formų lytinių nusikaltimų, taip pat ypač pasirūpinti besilaukiančiomis motinomis ir mažamečių vaikų motinomis, kad joms būtų užtikrintas maisto ir drabužių teikimas, jų evakuacija ir transportas bei medicininės pagalbos teikimas, siekiant užkirsti kelią nepageidaujamiems nėštumams ir lytiniu keliu plintančioms ligoms, nes šios sritys yra prioritetinės pagal 2014–2020 m. vystymosi finansavimo priemonę;

⁽¹⁾ Kaip nustatyta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 25 straipsnyje ir Europos Tarybos Europos socialinės chartijos (peržiūrėta redakcija) I dalies 11 punkte.

⁽²⁾ 56-oji Pasaulio sveikatos asamblėja A56/27, posėdžio darbotvarkės projekto 14.18 punktą, 2003 m. balandžio 24 d., 25-osios Pirminės sveikatos priežiūros konferencijos Almatoje sekretoriato ataskaita.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

24. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sukurti greito reagavimo padalinius, kuriuos sudarytų apmokytas personalas (kaip antai gydytojai, psichologai, sociologai ir teisiniai patarėjai), kurių tikslas – lytinių nusikaltimų aukoms teikti neatidėliotiną pagalbą vietoje;

25. dėjuosi, kad buvo priimta Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija 1960, kurioje reikalaujama pateikti išsamią informaciją apie seksualinio smurto vykdytojus vykstant ginkluotiems konfliktams; ragina valstybes nares labiau pasistengti vykdant rezoliuciją 1960;

26. ragina išnagrinėti galimybę skirti aukoms atitinkamą kompensaciją pagal taikomą tarptautinę ir nacionalinę teisę, atsižvelgiant į psichologinį poveikį šių aukų šeimoms ir vaikams;

27. ragina Komisiją ir valstybes nares konfliktus patyrusiose šalyse suteikti moterims galimybių naudotis savo teisėmis, išgyti žemės, paveldėti, gauti kreditų ir turėti santaupų, ypač tose šalyse, kur moterų teisių į turtą neįmanoma teisiškai įgyvendinti ir jos socialiai nepripažįstamos;

28. pabrėžia, kad reikia moterų, kaip pažeidžiamų aukų, įvaizdį papildyti kitokiu įvaizdžiu – moterų, kaip skirtingos socialinių veikėjų, turinčių vertingų išteklių ir gebėjimų, taip pat turinčių savo planų, grupės įvaizdžiu; laikosi nuomonės, kad moterys daro įtaką įvykiams, jos turi formuoti ir vystymosi procesą; mano, kad nuo karo nukentėjusios moterys nebeturėtų būti laikomos vien karo aukomis, veikiau jau – stabilizavimo ir konfliktų sprendimo proceso veikėjomis; pabrėžia, kad moterys apskritai ši vaidmenį gali atlikti tik tada, kai joms vienodai atstovaujama priimant politinius ir ekonominius sprendimus;

29. pažymi, kad žmonės moterų vaidmenį pokarinėje visuomenėje ir jos atkūrimo turi suvokti plačiau nei vien kaip visuotinį „moterų patirties per karą“ siužetą ir kad reikia pripažinti, jog moterų patirtis labai konkreti ir įvairi;

Rekomendacijos

30. ragina Europos išorės veiksnių tarnyboje sukurti specialiojo ES įgaliojimo moterų, taikos ir saugumo klausimais pareigybę, kad būtų galima integruoti lyčių perspektyvą ir efektyviau palaikyti ryšį su atitinkamais JT pareigūnais; ragina, kad visa atitinkama ES politika, specialios paskirties grupės ir padaliniai (centrai), kurie sprendžia lyčių ir saugumo klausimus, būtų koordinuojami šio specialiojo ES įgaliojimo ir siejami su juo, siekiant užtikrinti nuoseklumą ir veiksmingumą, taip pat sistemingą, nuoseklų ir visapusišką strateginių planų ir veiksnių, kurių reikia imtis, įgyvendinimą;

31. ragina remti ir pripažinti neoficialią darbo grupę moterų, taikos ir saugumo klausimais;

32. ragina ypatingą dėmesį skirti lyčių perspektyvos integravimui į taikos tyrimo, konfliktų prevencijos ir sprendimo procesus, taikos palaikymo operacijas, šalių atstatymą ir atkūrimą po konfliktų ir lyčių aspekto įtraukimui į šalių strateginius dokumentus;

33. primygtinai ragina EIVT, Komisiją ir valstybes nares į savo veiksmus, darančius poveikį moterims konfliktų vietovėse, įtraukti vystymosi klausimus, ypač teisės į motinystės apsaugą ir paramą jai pripažinimo klausimą, rūpinimosi vaikais ir jų auginimo, taip pat moterų sveikatos apsaugos ir ekonominio saugumo klausimą, ypatingą dėmesį skiriant nuosavybės teisių, ypač žemės nuosavybės ir jos dirbimo klausimams;

34. palankiai vertina ES sprendimą patvirtinti 17 įgyvendinimo rodiklių sąrašą, kad būtų galima vertinti pačios ES veiklą lyčių klausimais nestabiliuose šalyse, šalyse, kuriose vyksta konfliktai, ir šalyse po konfliktų; pabrėžia, kad rodikliai, kurie taip pat turėtų apimti kokybinius vertinimus, dar turi būti tobulinami; ragina Komisiją ir EIVT atsižvelgti į šio vertinimo proceso išvadas planavimo ir įgyvendinimo etapuose;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

35. ragina EIVT pagal 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/427/ES 9 straipsnį užtikrinti, kad šalių iniciatyvų, susijusių su lyčių aspektu prieš konfliktus, konfliktų metu ir po konfliktų, planavimas, įgyvendinimas ir stebėjimas būtų valdomi delegacijų lygmeniu siekiant geriau prisitaikyti prie konkrečių sąlygų ir galimos regioninės dimensijos;

36. ragina valstybes nares patvirtinti nacionalinius planus moterų, taikos ir saugumo klausimais, juos vykdyti ir stebėti, kaip jie vykdomi; dar kartą ragina ES ir valstybes nares savo planuose ir strategijose parengti rinkinį būtinausių standartų, kurie apimtų tikroviškus tikslus ir konkrečius rodiklius, gaires, terminus, skiriamą biudžetą ir efektyvią stebėsenos sistemą; pabrėžia, kad rengiant veiksmų planus, juos vykdam ir stebint, kaip jie vykdomi, svarbu įtraukti NVO;

37. ragina ES užtikrinti, kad į misijas ir operacijas siunčiamo personalo atranka būtų subalansuota ir kad daugiau moterų būtų skiriama į vadovaujančias pareigas, pvz., ES delegacijų į trečiąsias šalis ir ES misijų vadovų;

38. pabrėžia Komisijos raginimą ES remti trečiųjų šalių pastangas įgyvendinti tarptautinius išsipareigojimus, pvz., Konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo, Kairo veiksmų programą, Pekino veiksmų programą ir JT Tūkstantmečio deklaraciją;

39. ryžtingai pritaria tam, kad į bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijas ir ES delegacijas būtų įtraukti patarėjai lyčių klausimais arba kad būtų sukurti lyčių reikalų centrai, ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę siekti, kad būtų išvengta funkcijų dubliavimo ir suteikti jiems pakankamai lėšų bei įgaliojimų;

40. pabrėžia informuotumo didinimo kampanijų svarbą kovojant su stereotipais, diskriminacija (dėl lyties, kultūros, religijos) ir buitiniu smurtu ir apskritai siekiant lyčių lygybės; pažymi, kad šias kampanijas reikėtų papildyti skatinant teigiamą moterų įvaizdį – pasitelkiant pavyzdinius moterų vaidmenis žiniasklaidoje ir reklamoje, švietimo medžiagoje ir internete;

41. ragina parengti BSGP misijoms skirtas deramas viešųjų skundų procedūras, kurios pirmiausia padėtų pranešti apie seksualinį smurtą ir smurtą dėl lyties; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę į kas šešis mėnesius teikiamą BSGP misijų vertinimą įtraukti išsamią ataskaitą moterų, taikos ir saugumo klausimais; primena, kad BSGP misijos yra viena iš svarbiausių ES priemonių, rodančių jos išsipareigojimą siekti JT Saugumo Tarybos rezoliucijų 1820 ir 1325 tikslų nuo krizių nukentėjusiose šalyse ir regionuose;

42. ragina numatyti konkretų biudžetą, skirtą duomenims, surinktiems remiantis ES parengtais rodikliais, vertinti ir stebėti; ragina numatyti atskirą biudžeto išlaidų kategoriją, skirtą patirties lyčių klausimais kaupimui ir projektams bei veiksams, susijusiems su moterimis, taika ir saugumu, kai vykdomos BSGP misijos, finansuoti;

43. ragina ES biudžeto valdymo instituciją padidinti finansavimą, skirtą lyčių lygybės ir moterų teisių skatinimui, rengiant būsimas 2014–2020 m. vystymosi finansavimo priemones;

44. ragina ES vyriausiąją įgaliotinę ir Komisiją imtis visų reikalingų priemonių siekiant, kad visos ES išorės veiksmų finansinės priemonės, t. y. Europos plėtros fondas, Vystomojo bendradarbiavimo finansinė priemonė, Europos kaimynystės ir partnerystės priemonė, Pasirengimo narystei pagalbos priemonė, Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė ir Stabilumo priemonė, labiau papildytų viena kitą ir būtų laiku sutelkiamos norint išvengti ES veiksmų, susijusių su moterų padėtimi karo sąlygomis, nenuoseklumo;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

45. ragina, kad Europos lyčių lygybės institutas (ELLI) teiktų konkrečią paramą, t. y. rinktų, tvarkytų ir skleistų efektyvius lyčių aspekto integravimo būdus, kad būtų praktiškai pritaikyti Pekino rodikliai, susiję su moterimis ir ginkluotais konfliktais;
46. pabrėžia, kokį svarbų vaidmenį atlieka EB ir JT partnerystė dėl lyčių lygybės vystomojo bendradarbiavimo ir taikos, kuria siekiama nustatyti būdus, kaip integruoti lyčių lygybę ir moterų žmogaus teises teikiant naujų formų pagalbą, paremti nacionalinių partnerių pastangas siekiant įgyvendinti tarptautinius įsipareigojimus lyčių lygybės klausimais ir pasiekti, kad jų įsipareigojimus lyčių lygybės srityje atitiktų pakankami asignavimai nacionalinėse plėtros programose ir biudžetuose; pabrėžia, kad šis projektas pirmiausia skirtas moterų vaidmeniui per konfliktus ir po jų, ypač tinkamam JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 įgyvendinimui;
47. prašo Europos Sąjungos teikiant paramą, skirtą atkūrimui po karinių konfliktų, remti mokyklų steigimą siekiant suteikti berniukams ir mergaitėms geresnį išsilavinimą;
48. palankiai vertina įvairias iniciatyvas, kuriomis kuriami su lytimi susiję ankstyvo išpėjimo ir konfliktų stebėjimo rodikliai, pavyzdžiui, JT Moterų, Europos Tarybos, Šveicarijos taikos fondo, organizacijos „International Alert“ ir Ankstyvo išpėjimo ir ankstyvo reagavimo forumo iniciatyvas;
49. pabrėžia, kaip svarbu, kad konfliktų ir pokonfliktinėse teritorijose vykdomose vandens tiekimo, sanitarijos ir higienos politikos priemonėse pirmiausia būtų atsižvelgiama į moteris, todėl pabrėžia, kad svarbu didinti saugaus geriamojo vandens, pakankamų sanitarinių sąlygų ir gamybiniam poreikiams skirtą vandens prieinamumą;

*

* *

50. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms.

ES vystomasis bendradarbiavimas remiant siekį iki 2030 m. visiems sudaryti galimybes naudotis energijos ištekliais

P7_TA(2012)0029

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES vystomojo bendradarbiavimo remiant siekį iki 2030 m. visiems sudaryti galimybes naudotis energijos ištekliais (2011/2112(INI))

(2013/C 239 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į tai, kad pripažindama galimybių naudotis energijos ištekliais svarbą darniam ekonomikos vystymuisi ir Tūkstantmečio vystymosi tikslams (TVT) Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja 2012 m. paskelbė Tarptautiniais tvarios energijos visiems metais ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į JT Generalinio Sekretoriaus Ban Ki-Moono paskelbtą iniciatyvą „Tvari energija visiems“ ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos šešiasdešimt penktoji sesija, Generalinės Asamblėjos priimta rezoliucija Nr. 65/151 „Tarptautiniai tvarios energijos visiems metai“, Niujorkas, 2011 m. sausio 21 d.

⁽²⁾ JT Generalinis Sekretorius Ban Ki-Moon, „Mano prioritetai einant Generalinio Sekretoriaus pareigas“.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į tai, kad JT Generalinis Sekretorius Ban Ki-Moon įsteigė patariamąją grupę energetikos ir klimato kaitos klausimams (AGECC) ir į šios grupės 2010 m. balandžio 28 d. rekomendacijas, kuriose prioritetu įvardytas tarptautinis tikslas iki 2030 m. visiems sudaryti galimybes naudotis šiuolaikiškais energetikos paslaugomis ir iki 2030 m. 40 proc. sumažinti pasaulio energetinį intensyvumą ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės energetikos agentūros (TEA) 2011 m. pasaulio energetikos apžvalgą, kurioje pabrėžiama, kad apie 1,3 mlrd. žmonių neturi galimybių naudotis elektra ir dar apie 2,7 mlrd. žmonių neturi galimybių švariai gaminti maistą,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 10–11 d. Osle surengtą aukšto lygio tarptautinę konferenciją „Energija visiems – galimybių naudotis energijos ištekliais finansavimas neturtingiesiems“ ir į tai, kad pradėta iniciatyva „Tarptautinė partnerystė energetikos ir klimato klausimais – energija +“,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 19 d. Europos Sąjungos Tarybos išvadas dėl galimybių naudotis tvariais energijos ištekliais vietos lygiu besivystančiose šalyse, kuriose primenama, kad „galimybės naudotis tvariais energijos ištekliais ir modernios energetikos paslaugos yra būtinos ekonomikos augimo ir socialinio vystymosi sąlygos, o taip pat Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) pasiekimo sąlyga“ ir kad „didelis dėmesys tvariai energijai taps tvirtu pamatu pažangai siekiant TVT ir padės spręsti visuotinę krizę bei sušvelnins klimato kaitos padarinius“,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. liepos 17 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl energetinio bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis (COM(2002)0408),
 - atsižvelgdamas į 2004 m. spalio 26 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl būsimos ES energetikos iniciatyvos plėtros ir AKR šalių energetikos fondo įkūrimo (COM(2004)0711),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą (A7–0442/2011),
- A. kadangi visame pasaulyje apie 1,3 mlrd. žmonių (84 proc. iš jų gyvena kaimo vietovėse) neturi galimybių naudotis elektra; kadangi 2,7 mlrd. žmonių neturi galimybių švariai gaminti maistą ⁽⁴⁾, patalpose susidaro dūmų, sukeliančių daugiau kaip 1,4 mln. ankstyvų mirčių per metus, tai po ŽIV ir AIDS yra antra pagal dažnumą ankstyvos mirties priežastis visame pasaulyje ⁽⁵⁾; kadangi šiuo metu daugelyje neturtingų valstybių nėra galimybių naudotis šiuolaikinės energetikos paslaugomis, todėl atsiranda lyčių nelygė ir ypač nepalankioje padėtyje atsiduria moterys ir vaikai;
- B. kadangi galimybė naudotis energija labai svarbi įgyvendinant keletą teisių, įtvirtintų 1966 m. Tarptautiniame ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakte bei kituose tarptautiniuose teisiniuose žmogaus teisių ir aplinkos apsaugos dokumentuose;

⁽³⁾ JT Generalinis Sekretorius Ban Ki-Moon, „Mano prioritetai einant Generalinio Sekretoriaus pareigas“.

⁽⁴⁾ Energija visiems, galimybių naudotis energijos ištekliais finansavimas neturtingiesiems, specialioji pirminė ištrauka iš 2011 m. pasaulio energetikos apžvalgos, pristatyta konferencijoje „Energija visiems“, surengtoje 2011 m. spalio mėn. Osle (Norvegija); OBPO/TEA, 2011 m. spalio mėn. (http://www.iea.org/papers/2011/weo2011_energy_for_all.pdf), p. 3.

⁽⁵⁾ Ten pat, p. 28.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- C. kadangi TVT bus galima įgyvendinti tik tuo atveju, jei iš esmės bus pasiekta pažanga gerinant galimybes naudotis energijos ištekliais, o tam iki 2030 m. per metus reikia apie 48 mlrd. USD, kurie prilygsta apie 3 proc. pasaulio investicijų į energetikos infrastruktūrą, suplanuotų laikotarpiui iki 2030 m., ir iki 2030 m. tai lemtų nedidelį 0,7 proc. išmetamo CO₂ kiekio padidėjimą⁽⁶⁾;
- D. kadangi atsinaujinantieji energijos ištekliai ir ypač nedidelio masto decentralizuotų sprendimų įgyvendinimas suteikia didelių galimybių teikti patikimas, tvarias ir prieinamas energijos paslaugas neturintiems asmenims, visų pirma besivystančių šalių kaimo vietovėse; kadangi besivystančios šalys išikūrusios vietovėse, kuriose gausu atsinaujinančiųjų energijos išteklių, ypač vėjo ir saulės energijos; kadangi lieka dar daug problemų, kurias reikia išspręsti siekiant užtikrinti jų plėtrą besivystančiose šalyse, įskaitant finansavimą, gebėjimų stiprinimą, technologijų perdavimą ir valdysenos reformą;
- E. kadangi atsinaujinančiosios energijos technologijų naudojimas labai svarbus besivystančioms šalims siekiant sumažinti jų priklausomybę nuo iškastinio kuro importo ir susijusio kainų nepastovumo; kadangi didelio masto atsinaujinančiosios energijos projektai (pvz., vandens energijos ar energetinių augalų) taip pat gali sukelti rimtus socialinius ir aplinkos padarinius vietos gyventojams, t. y. dėl vandens ar apsirūpinimo maistu saugumo; kadangi tokiu atveju nuodugnus atsinaujinančiųjų energijos technologijų poveikio aplinkai vertinimas yra svarbi išankstinė sąlyga siekiant paramos teikėjų finansavimo;
- F. kadangi galimybės visiems naudotis šiuolaikinėmis, tvariomis energetikos paslaugomis reiškia reikalingas ir pageidaujamas galimybes naudotis įvairiausiomis energetikos paslaugomis (ne tik elektra), pvz., apšvietimu, maisto gaminiu ir vandens šildymu, patalpų šildymu, vėsinimu, galimybe gauti informacijos ir naudotis ryšiais, taip pat energija gamybos tikslams ir pajamoms kurti;
- G. kadangi tik 8 proc. iš 409 mlrd. USD, kurie 2010 m. buvo skirti teikiant iškastinio kuro subsidijas besivystančioms šalims, teko 20 proc. mažiausias pajamas turinčių gyventojų⁽⁷⁾;
- H. kadangi energetinio išsivystymo rodiklis yra glaudžiai susijęs su žmogaus socialinės raidos rodikliu pagal numatomą gyvenimo trukmę, išsilavinimą, BVP vienam gyventojui ir kitus standartinius gyvenimo kokybės rodiklius;
- I. kadangi Afrikoje į pietus nuo Sacharos beveik 70 proc. visų gyventojų neturi galimybių naudotis elektra; kadangi gyventojų skaičius didėja sparčiau, nei vyksta elektrifikacija ir didėja žmonių, neturinčių galimybių naudotis elektra, skaičius;
- J. kadangi mažiausiai išsivysčiusiose šalyse tik ypač maža gyventojų dalis turi galimybes naudotis elektros tinklu; kadangi artimiausiu metu elektros tinklai netaps pasiekiami visiems gyventojams, vienintelis būdas ateinančiais metais suteikti galimybes visiems naudotis energija yra įgyvendinti nedidelio masto, atskirus nuo elektros tinklo ir mažo tinklo energetinius sprendimus;
- K. kadangi pagarba teisinės valstybės principui ir tvirta valdysena – pagrindiniai veiksniai, kurie turėtų būti skatinami siekiant pritraukti privačias investicijas, kad būtų suteiktos galimybės visiems naudotis energija;
- L. kadangi paskutiniai Komisijos komunikatai dėl vystomojo bendradarbiavimo energetikos atžvilgiu buvo paskelbti 2002 ir 2004 m.,
1. pabrėžia, kad nors nėra apibrėžto Tūkstantmečio vystymosi tikslo, kuris būtų konkrečiai susijęs su energetika, būtina užtikrinti, kad visi galėtų naudotis šiuolaikinėmis, tvarios energetikos paslaugomis (toliau – galimybės visiems naudotis energijos ištekliais), norint įgyvendinti TVT; todėl mano, kad energetikai turėtų būti skiriamas didelis dėmesys diskusijose dėl skurdo panaikinimo, kartu užtikrinant, kad geresnės galimybės naudotis šiuolaikinėmis energetikos paslaugomis atitiktų darnaus vystymosi principus; primygtinai ragina Komisiją 2012 m. paskelbti komunikatą dėl vystomojo bendradarbiavimo remiant galimybes visiems naudotis energijos ištekliais, nes šiuos metus šiam klausimui paskyrė JT;

⁽⁶⁾ Ten pat, p. 27.

⁽⁷⁾ Ten pat, p. 40.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

2. ragina Komisiją ir valstybes nares palaikyti ir išsipareigoti remti (JT sukurta) tarptautinį siekį iki 2030 m. sudaryti galimybes visiems naudotis energijos ištekliais ir suderinti savo politiką ir vystomąjį bendradarbiavimą su šiuo siekiu;
3. pabrėžia, kad atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo didinimas – tinkamiausias būdas tarptautinei bendruomenei imtis veiksmų, siekiant užtikrinti, kad visi galėtų naudotis šiuolaikinėmis energetikos paslaugomis, kartu kovojant su klimato kaita; ragina Komisiją parengti veiksmų planą, kad galimybių visiems naudotis energijos ištekliais siekis būtų įtrauktas į susijusias ES politikos sritis, taip pat į visus vystymosi politikos sektorius, pvz., žemės ūkio, pramonės, prekybos, sveikatos ir vandens, taip pat užtikrinti, kad siekiant visuotinės galimybės naudotis energijos ištekliais būtų suderintos visos politikos sritys ir sektoriai;
4. palankiai vertina tai, kad energetika minima kaip viena iš pagrindinių sričių „Pokyčių darbotvarkėje“, ir tikisi, kad Komisija imsis atitinkamų veiksmų šiuo atžvilgiu; ragina Komisiją nesumenkinti energetikos ir nepainioti jos su taip pat minimomis kitomis pagrindinėmis energetinio saugumo ir klimato kaitos sritimis;
5. skatina sukurti specialią energetikos ir vystymosi programą, ypač daug dėmesio skiriant visuotinei galimybei naudotis energijos ištekliais, plėtojant ES vystomąjį bendradarbiavimą;
6. pažymi, kad patirtis rodo, jog siekiant centralizuoto elektros energijos tiekimo pajėgumų ir elektros tinklų plėtimo tikslų dažnai nepavyko pagerinti energetikos paslaugų prieinamumo neturtingiems asmenims; taigi pabrėžia, kad būtina remti atsinaujinančiųjų išteklių sprendimus, pvz., nedidelio masto, neprijungtus prie elektros tinklo ir mažų tinklų energetikos sprendimus, kad būtų galima pasiekti visus besivystančių šalių gyventojus, ypač neturtingose ir kaimo vietovėse; ragina ES kreipti savo finansines ir technines pastangas į šiuos nedidelio masto sprendimus energijos trūkumą patiriančiose atokiose vietovėse;
7. atkreipia dėmesį į didžiules atsinaujinančiosios energijos galimybes daugelyje besivystančių šalių, siekiant užtikrinti tvarų energijos tiekimą ir sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro, taip mažinant pažeidžiamumą dėl energijos kainų svyravimo;
8. pabrėžia, kad tarptautiniu mastu Energetikos fondas yra vienas iš vos kelių finansinių mechanizmų, kuriuo finansuojami nedidelio masto atsinaujinančiųjų energijos išteklių sprendimai, ir ragina Komisiją tęsti ir didinti tokio pobūdžio projektų finansavimą būsimoju finansiniu laikotarpiu po 2014 m.;
9. ragina Komisiją įvertinti Energetikos fondo remiamų investicijų poveikį gerinant neturtingųjų galimybes naudotis energijos ištekliais ir atitinkamai gerinti Energetikos fondą pakeisiančio mechanizmo veiksmingumą ir našumą naujuoju finansiniu laikotarpiu po 2013 m.;
10. pabrėžia, kad tinkamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimas teikiant energetikos paslaugas gali būti ekonomiškai sprendimas, kuriuo teikiama nauda sveikatai, aplinkai ir vietos plėtrai besivystančiose šalyse; tačiau pabrėžia, kad būtina atsižvelgti į poveikį aplinkai naudojant atsinaujinančiąją energiją siekiant pagerinti galimybes visiems naudotis energija, visų pirma vandens energijos, biomasės ar agrodegalų atvejais;
11. ragina ES parengti aiškias gaires dėl aplinkos tvarumo kriterijų siekiant atsinaujinančiosios energijos projektų finansavimo; ragina Komisiją remiant naujus energetikos projektus prioritetine sąlyga nustatyti decentralizuotą atsinaujinančiųjų energijos išteklių arba tvarių mažo anglies dioksido kiekio ir didelio energijos vartojimo efektyvumo technologijų naudojimą;
12. pabrėžia privačių įmonių vaidmenį, kurį jos turėtų atlikti, kad besivystančios šalys galėtų pasiekti TVT, visų pirma atsižvelgiant į galimybės visiems naudotis energija užtikrinimą; be to, pažymi, kad svarbu remti atitinkamų finansinių išteklių ir technologijų kompetencijos vystymą mažų pajamų rinkose, ypač aktyviau įtraukiant privacias įmones į nacionalinių ir tarptautinių institucijų partnerystę;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

13. skatina Komisiją ir valstybes nares plėtojant vystomąjį bendradarbiavimą ir Energetikos fondą remti technologijų, įskaitant technines žinias, informaciją ir gerą patirtį, kurios tiktų teikti šiuolaikines energetikos paslaugas neturintiems žmonėms, perdavimą valstybėms partnerėms Pietuose ir dalytis jomis Europoje ir Pietuose, didelį dėmesį skiriant gebėjimų stiprinimui, įskaitant porinius projektus, darbuotojų mainus ir praktinį mokymą, siekiant įvertinti ir įsisavinti technologines galimybes; taip pat skatina plėtoti su tuo susijusių energijos vartojimo efektyvumo technologijų perdavimą, kad būtų galima našiausiai naudoti energiją, siekiant kuo labiau pagerinti energetikos paslaugas, išnaudojant tam tikro energijos kiekio teikiamą naudą;

14. ragina ypatingą dėmesį skirti našiam energijos naudojimui kuriant projektus ir (arba) programas, taip pat skiriant finansavimą, kaip pagrindiniam socialinės ir ekonominės plėtros skatinimo ir pajamų kūrimo mechanizmui;

15. pabrėžia, kad siekiant išplėsti galimybes naudotis tvariomis energetikos paslaugomis reikės užmegzti veiksmingą viešojo sektoriaus, privačiojo sektoriaus, bendruomenių ir vietos valdžios partnerystę; ragina Komisiją, kai tik įmanoma, taikyti komercinį požiūrį į naujus ar naujoviškus energetikos sprendimus, pvz., skatinant vietos gamybą, palengvinant jų įdiegimą į rinką ar teikiant rinkos informaciją, kad būtų užtikrinta vietos nuosavybė ir tvarumas; ypač ragina Komisiją skatinti valdymo gebėjimų stiprinimą siekiant gausinti nedidelio masto energetikos paslaugų projektus remiant MVĮ;

16. mano, kad privačios investicijos ir jų buvimas labai svarbūs siekiant užtikrinti galimybes visiems naudotis energija; taigi ragina Komisiją visuose savo pagalbos teikimo veiksmuose skatinti pagarbą teisei valstybei, visų pirma mažiausiai išsivysčiusiose šalyse;

17. ragina ES delegacijas teikti informaciją apie besivystančiose šalyse taikomus mokesčius, lengvatas ir reguliavimo reikalavimus toms ES įmonėms, kurios nori investuoti į energetikos sektorių;

18. ragina Europos Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas dalijimuisi geriausia patirtimi veiksmingiausių paskatų srityje siekiant palengvinti energetikos infrastruktūros plėtrą besivystančiose šalyse;

19. skatina remti geros politikos ir teisinės sistemos plėtrą ir skatinimą, taip pat plėtoti ir skatinti techninius standartus, kad būtų stiprinami vietos gebėjimai ir didinamas privačiojo sektoriaus investuotojų pasitikėjimas, įskaitant vietos investicinių išteklių sutelkimą;

20. pabrėžia lemiamą partnerių vyriausybių, tarptautinių finansų institucijų ir OPV viešojo finansavimo vaidmenį skatinant reikalingas privačias investicijas; taip pat pabrėžia, kad teikiant ES pagalbą, kuria siekiama didinti galimybes naudotis energija, turėtų būti remiama vietos ekonomika, ekologiškų darbo vietų kūrimas ir skurdo mažinimas, ir ji neturi būti susieta su ES įmonių išitraukimu ar jų subsidijavimu;

21. pripažįsta, kad vien tik viešasis sektorius negalės patenkinti visų finansavimo poreikių, kurie reikalingi plečiant galimybes naudotis elektra; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia privačių investuotojų ir į rinką orientuotų reformų svarbą energetikos sektoriui; tačiau pažymi, kad didesnis dėmesys viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystei ir lėšų pritraukimui iš privačių finansuotojų gali neigiamai sumažinti finansinį vietos atsinaujinančiosios energijos projektų patrauklumą, nes tokie projektai duoda mažiau pelno negu pagrindiniai prie elektros tinklo prijungtų sistemų projektai, kurie dažnai naudingi stambioms pramonės šakoms; taigi pabrėžia, kad galiausiai valstybė yra atsakinga už tai, kad būtų užtikrinta galimybė naudotis visuotinėmis paslaugomis, ypač už prieinamą energiją neturintiems ir atokiose vietovėse gyvenantiems žmonėms;

22. pabrėžia, kad partnerių vyriausybės turi daug būdų gerinti visuotines galimybes naudotis energijos ištekliais, pasitelkdamos teisėkūros, reglamentavimo, sutarčių ar licencijavimo metodus, nustatydamos atsižvelgiant į šalies poreikius ir galimybes apibrėžtas visuotinių paslaugų pareigas, pvz.:

— aprėpties tikslai koncesijos ar licencijavimo susitarimuose;

— diferencijuotas elgesys su vartotojais pagal jų finansines galimybes;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- subsidijos arba finansavimas, skirtas konkrečioms vartotojų kategorijoms ir atokioms kaimo vietovėms;
- priešingų rezultatų duodančių subsidijų, mokesčių ir muitų peržiūrėjimas, pvz., perėjimas nuo iškastinio kurio prie decentralizuotų atsinaujinančiųjų išteklių skatinimo, kad būtų gerinama galimybė naudotis energijos ištekliais ir didinimas energijos vartojimo efektyvumas;
- operatorių atėjimo į neaptarnaujamas teritorijas sąlygų liberalizavimas;
- mokesčių paskatos, skirtos infrastruktūros plėtrai palengvinti;
- priemonės, kuriomis užtikrinama, kad turima energija būtų naudojama kuo veiksmingiau;

23. ragina besivystančias šalis rimtai išsipareigoti siekti galimybių visiems naudotis energijos ištekliais ir rekomenduoja besivystančių šalių energetikos ministerijoms teikti daugiau pagalbos, kad jos galėtų pagrįsti paramą visuotinei galimybei naudotis energijos ištekliais per naują finansinį laikotarpį, įskaitant ilgalaikių tvirų energijos strategijų kūrimą ir glaudesnę regionų bendradarbiavimą energetikos klausimais;

24. pažymi, kad svarbus skaidrus, demokratinis pilietinės visuomenės, vietos valdžios institucijų ir reguliavimo institucijų dalyvavimas energetikos sektoriuje, kad jos galėtų prižiūrėti visuotinio energijos prieinamumo įgyvendinimą, būtų užtikrintas geras valdymas ir sąžininga konkurencija bei pažabota korupcija;

25. ragina besivystančių šalių nacionalinius parlamentus ir NVO atlikti tinkamą vaidmenį užtikrinant ir stebint skaidrumą, demokratinius procesus ir stabilų teisinę aplinką;

26. susirūpinęs pažymi, kad ES ir Afrikos energetikos partnerystėje ir jos atsinaujinančiosios energijos paprogramėje pirmiausia susitelkiama į didelio masto projektus ir jungiamąsias elektros linijas, mažiau dėmesio skiriamas vietos energetikos sprendimams; ragina ES susilaikyti nuo požiūrio „iš viršaus į apačią“ plėtojimo vystant energetikos infrastruktūrą, atsižvelgiant į tai, kad didelės apimties infrastruktūra gali neatitikti šalies ekonominės ir socialinės struktūros ir nesuteikti galimybių naudotis energija neturintiems asmenims, kuriems mažesnio masto vietos energijos ištekliai dažnai yra tinkamesni;

27. skatina ES kalbėtis su partnerių vyriausybėmis ir besivystančių šalių pilietine visuomene, kad būtų užtikrinta, jog nacionalinėje energetikos politikoje ir skurdo mažinimo strategijose būtų atsižvelgta į galimybes visiems naudotis energijos ištekliais;

28. prašo kalbėtis su valstybėmis partnerėmis ir regioninėmis institucijomis, kad būtų konkrečiai apsvaistyta nauda, kuri būtų gauta įtraukus maistui gaminti reikalingų energetikos paslaugų plėtrą į nacionalinius ir regioninius vystymosi planus, ir kad valstybės partnerės ir regioninės institucijos būtų skatinamos kalbėtis su vietos valdžios institucijomis ir nevalstybiniais veikėjais, dirbančiais namų ūkiams (maisto gamybai) skirtos energijos srityje, siekiant nustatyti, kaip iš esmės pagerinti padėtį ir sumažinti mirčių nuo kvėpavimo takų ligų skaičių; skatina veiksmingiau naudoti maisto ruošimo prietaisus, nes tradicinis didelių kiekių biomasės deginimas naudojant atvirą ugnį turi žalingą poveikį sveikatai, visų pirma moterims ir vaikams, taip pat sukelia miškų nykimą;

29. prašo Komisiją kasmet rengti ataskaitas apie pažangą siekiant užtikrinti galimybes visiems naudotis energijos ištekliais, nustačius patikimus rodiklius, ir apie ES vystomojo bendradarbiavimo indėlį šiuo požiūriu;

30. ragina Komisijos ir valstybių narių paramą energetikos paslaugų plėtrai pagrįsti santykinį finansinių išlaidų ir visų galimybių įgyvendinimo vertinimu, atsižvelgiant į tai, kiek prisidedama prie TVT ir nacionalinių vystymosi tikslų, taip pat į decentralizuotų ir centralizuotų energetikos sistemų santykinę išlaidą ir naudą;

31. pabrėžia, jog svarbu integruoti TVT – ypač susijusius su skurdu, nes užtikrinti galimybes naudotis energetikos paslaugomis už prieinamą kainą galima tik iki 2015 m. sumažinant žmonių, kurie pragyvena už 1 USD per dieną, skaičių – į besivystančių šalių nacionalines energetikos strategijas;

32. prašo Komisiją peržiūrėti ir atitinkamai naudoti galimus finansavimo šaltinius iš su klimato kaita bei anglies junginiais ir rinka susijusių šaltinių investicijoms į galimybes skurstantiems žmonėms visuotinai naudotis tvariais mažo anglies dioksido kiekio energijos ištekliais;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

33. ragina Komisiją remti naujus rezultatais pagrįstus metodus energetikos sektoriuje, pvz., rezultatais grindžiamu finansavimu, pinigų už rezultatus ar rezultatais grindžiamos pagalbos, kuriuos šiuo metu bando ir kiti paramos teikėjai, taip pabrėžiant poreikiu grindžiamos pagalbos svarbą („partnerio prašomą“), o ne pagalbą pasiūlos pagrindu („paramos teikėjas turi ekspertą“);
34. ragina Komisiją ir valstybes nares pripažinti, kad besivystančiose šalyse skurstančių žmonių suvartojama energija smarkiai neprisideda ir artimiausiu metu smarkiai neprisidės prie pasaulyje išmetamo šiltnamio efekta sukeliančių dujų kiekio (TEA duomenimis, 1,3 proc. iš viso pasaulyje išmetamo dujų kiekio iki 2030 m.) ir kad norint pasiekti minimalų priimtina gyvenimo lygį šiuolaikinių energetikos paslaugų suvartojimas vienam žmogui turėtų padidėti nevaržant jo per griežtomis klimato kaitos švelninimo priemonėmis;
35. susirūpinęs pažymi, kad Pasaulio bankas ir EIB toliau skiria dėmesį didelių hidroelektrinių infrastruktūrai; primena, kad iš patirties matyti, jog įgyvendinant tokius projektus nebūtinai padidinamos neturtingų asmenų galimybės naudotis elektra, o šį tikslą lengviau pasiekti statant labai mažas arba mažas hidroelektrines vietinei paklausai patenkinti, tokiu būdu išvengiant didesniais projektais sukeltamų socialinių padarinių ir poveikio aplinkai;
36. apgailestauja, kad Europos investicijų bankui (EIB), Europos vystymosi finansų institucijoms ir tarptautinėms finansų institucijoms trūksta jautrumo ir bankininkystės pajėgumų nedidelio masto energetikos projektams, ir reikalauja, kad dirbdamos su energetikos sektoriumi šios institucijos daugiausia dėmesio skirtų galimybėms visiems naudotis energijos ištekliais, taip pat remtų nedidelio masto ir atskirus nuo elektros tinklo projektus, ypač kaimo vietovėse, ir kad į savo energetikos projektus ir dotacijas įtrauktų įsipareigojimus teikti visuotines paslaugas, kad būtų sudarytos galimybės visiems naudotis energijos ištekliais;
37. ragina Komisiją ir valstybes nares dėl rimtų saugumo ir tvarumo problemų besivystančiose šalyse nefinansuoti ir kitaip neskatinti naudoti branduolinės energijos;
38. teigiamai vertina Europos Sąjungos energetikos iniciatyvos (ESEI), ESEI partnerystės dialogo fondo (ESEI PDF) ir Afrikos ir ES energetinės partnerystės darbą, palankiai vertina iniciatyvą „Energija+“ ir ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviau dalyvauti šiose iniciatyvose remiant tarptautinę pagalbos koordinavimą energetikos srityje;
39. laikosi nuomonės, kad aukščiausiojo lygio susitikimas „Rio+20“, vyksiantis 2012 m. birželio mėn., yra galimybė pasiūlyti konkrečius energetinio skurdo panaikinimo tikslus ir apibrėžti jų įgyvendinimo gaires kaip pasaulinę ekologiškesnės ekonomikos strategiją; ragina Komisiją ir valstybes nares įtraukti visuotinę galimybę naudotis energijos ištekliais į „Rio+20“ procesą;
40. ragina įtraukti visuotinę galimybę naudotis energijos ištekliais į TVT po 2015 m. (kuriuos dar reikia suformuluoti);
41. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, EIVT bei AKR ir ES Ministrų Tarybai.

Metinis pranešimas apie mokesčius

P7_TA(2012)0030

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie mokesčius (2011/2271(INI))

(2013/C 239 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Komisijos komunikatą „Dvigubas apmokestinimas bendrojoje rinkoje“ (COM(2011)0712 ir į pasiūlymą (naują redakciją) dėl Tarybos direktyvos dėl palūkanų ir autorinių atlyginimų mokesčių (COM(2011)0714),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES piliečiams kylančių tarpvalstybinių mokesčių kliūčių šalinimas“ (COM(2010)0769),

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą, pridėtą prie Komisijos komunikato „ES piliečiams kylančių tarpvalstybinių mokestinių kliūčių šalinimas“ (SEC(2010)1576),
- atsižvelgdamas į Komisijos dokumentą dėl atsakymų, gautų vykdant viešas Komisijos konsultacijas dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarimų ir vidaus rinkos: Faktiniai dvigubo apmokestinimo atvejų pavyzdžiai ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pirmojo Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro užbaigimas: 2011–2012 m. nacionalinės politikos gairės“ (COM(2011)0400),
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugpjūčio 17 d. bendrą Prancūzijos Respublikos prezidento Nikolias Sarkozy ir Vokietijos kanclerės Angelos Merkel laišką Europos Vadovų Tarybos pirmininkui Hermanui Van Rompuy,
- atsižvelgdamas į EBPO leidinį „Corporate Loss Utilisation through Aggressive Tax Planning“ (Įmonių nuostolių persikirstymas pasitelkiant agresyvių mokesčių planavimą, 2011) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į darbo dokumentą „How effective and legitimate is the European Semester? Increasing the role of the European Parliament“(Europos semestro veiksmingumas ir teisėtumas. Europos Parlamento vaidmens didinimas) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Komisijos leidinį „Europos Sąjungos mokesčių tendencijos“ (2011 m. leidimas) ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į EBPO leidinį „Vartojimo mokesčio tendencijos 2010 m.“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. Mario Monti ataskaitą „Nauja bendrosios rinkos strategija“,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl Komisijos rekomendacijos dėl išskaičiuojamojo mokesčio lengvatų taikymo tvarkos ir FISCO pasiūlymų ekonominio poveikio (SEC(2009)1371),
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją 2009/784/EB dėl išskaičiuojamojo mokesčio lengvatų taikymo tvarkos,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 8 d. Alaino Lamassoure'o ataskaitą „Piliečiai ir Europos Sąjungos teisės taikymas“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 2 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl suderintos kovos su mokesčiniu sukčiavimu gerinimo strategijos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 10 d. Komisijos komunikatą „Kovos su piktnaudžiavimu priemonių ES ir trečiųjų šalių atžvilgiu taikymas tiesioginio apmokestinimo srityje“ (COM(2007)0785),
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 31 d. Komisijos komunikatą dėl būtinybės kurti suderintą kovos su mokesčiniu sukčiavimu gerinimo strategiją (COM(2006)0254),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/summary_report_consultation_double_tax_conventions_en.pdf

⁽²⁾ http://www.oecd.org/document/61/0,3746,en_2649_33767_48570813_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ <http://www.bruegel.org/publications/publication-detail/publication/599-how-effective-and-legitimate-is-the-european-semester-increasing-the-role-of-the-european-parliament/>

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/index_en.htm

⁽⁵⁾ http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/consumption-tax-trends-2010_ctt-2010-en

⁽⁶⁾ <http://www.alainlamassoure.eu/liens/817.pdf>

⁽⁷⁾ OL C 295 E, 2009 12 4, p. 13.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos komunikatą dėl persikėlimo apmokestinimo ir būtinybės koordinuoti valstybių narių mokesčių politiką (COM(2006)0825),
 - atsižvelgdamas į tinklo *Eures Channel* patarėjų ataskaitą dėl keleto kliūčių pasienio regionuose gyvenančių ES piliečių judumui, 2002 ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2001 m. gegužės 23 d. Komisijos komunikatą „Mokesčių politika Europos Sąjungoje – keleto ateinančių metų prioritetai“ (COM(2001)0260),
 - atsižvelgdamas į Pasiūlymą dėl rezoliucijos Nr. B7–0531/2011, kuri pagal Darbo tvarkos taisyklių 120 straipsnį pateikė Cristina Muscardini ir kiti Parlamento nariai,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A7–0014/2012),
- A. kadangi ES vidaus rinka su asmenų, paslaugų, prekių ir kapitalo judumu nėra visiškai veikianti, ir vis dar yra sričių, kurias reikia gerinti;
- B. kadangi ES piliečiams ir įmonėms, kurios veikia tarpvalstybiniu lygmeniu, kyla didelių mokesčių kliūčių, labai trukdančių ES vidaus rinkos augimui ir užimtumui, ir kadangi šios kliūtys turi būti pašalintos siekiant užtikrinti konkurencingą Europą, skatinančią augimą ir kuriančią užimtumą;
- C. kadangi dėl mokesčių sistemų vidutinės įmonės patiria administracines išlaidas, kurios jas be reikalo apsunkina, ir kai kuriose valstybėse narėse šios išlaidos yra labai didelės;
- D. kadangi dabartinė ekonomikos ir finansų krizė privertė gerokai padidinti valstybės skolą Europoje; kadangi pernelyg didelės valstybinio ir privačiojo sektoriaus skolos valstybėse narėse lėmė dabartinę finansų krizę; kadangi šiomis aplinkybėmis, dabar labiau negu bet kada anksčiau, siekiant užtikrinti augimą ir socialinę sanglaudą, svarbūs socialinės apsaugos sistemos automatiniai stabilizatoriai;
- E. kadangi veiksmingas apmokestinimas yra labai svarbus valdžios institucijoms, pirmiausia Europos Sąjungos valdžios institucijoms, kad šios galėtų įgyvendinti savo uždavinius ir vykdyti savo įsipareigojimus, taip pat pateisinti piliečių lūkesčius; kadangi didelį biudžeto deficitą turinčioms valstybėms šiuo metu reikia taikyti mokesčių didinimo priemones, tačiau šios priemonės neturėtų kenkti augimui;
- F. kadangi patikimas fiskalinis konsolidavimas ir teisingesnis ir tikslingesnis mokesčių naštos paskirstymas yra būtini norint užtikrinti fiskalinį patikumumą, skolos mažinimas reikalauja tiek išlaidų mažinimo, tiek mokesčių didinimo, o į augimą orientuotiems mokesčių pokyčiams turi būti teikiama pirmenybė; kadangi šie pokyčiai sukurs ilgalaikio augimo pagrindą;

Bendrosios pastabos

Dvigubo neapmokestinimo, mokesčio sukčiavimo bei mokesčių rojaus prevencija ir mokesčių skaidrumo didinimas

1. pažymi, kad pagrindinė mokesčių sistemų funkcija – finansuoti viešąsias paslaugas, pvz., švietimą, sveikatos priežiūrą, viešąjį transportą ir infrastruktūrą, apsaugoti viešąsias gėrybes, skatinant, pvz., aplinkai nekenkiančių produktų gamybą ir vartojimą, ir sumažinti socialinius skirtumus užtikrinant vienodesnį pajamų ir turto paskirstymą;
2. pažymi, kad apmokestinimas vis dar yra nacionalinio ir kai kuriais atvejais vietinio suvereniteto klausimas ir kad todėl turi būti laikomasi skirtingų valstybių narių mokesčių sistemų; pažymi, kad norint, jog sprendimų priėmimas mokesčių politikos srityje būtų perkeltas iš nacionalinio į ES lygmenį, reikėtų keisti Sutartį; todėl pažymi, kad kruopštesnį Komisijos biudžeto procedūrų tikrinimą turėtų atspindėti didesnė Europos Parlamento demokratinė kontrolė;

⁽¹⁾ http://www.eureschannel.org/en/dossiers/WEBrapport_obst_E.pdf

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

3. atkreipia dėmesį į tai, kad bendrosios rinkos gerinimas ir galbūt kai kurių mokesčių suderinimas galėtų būti pagrindiniai veiksniai, skatinantys augimą ir darbo vietų kūrimą; atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčių politika turi būti siekiama skatinti Europos Sąjungos konkurencingumą ir mažinti Europos Sąjungos įmonių, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, išlaidas;
4. pažymi, kad dėl mokesčių politikos koordinavimo stokos ES gali būti didelių išlaidų ir susidaryti didelė administracinė našta piliečiams ir įmonėms, dirbančioms ES valstybių pasienio teritorijose;
5. ragina valstybes nares savo mokesčių sistemas padaryti palankesnes augimui gerinant mokesčių sistemos modelius ir įgyvendinant pokyčius, kuriais siekiama įvesti mažiau iškraipančius mokesčius ir apsaugoti socialinės rinkos tikslą;
6. pabrėžia, kad visos valstybės gali produktyviai pasimokyti iš tų valstybių narių, kuriose apmokestinimas ir mokesčių surinkimas davė įtikinamų rezultatų, pavyzdžių;
7. pabrėžia poreikį supaprastinti PVM mokėjimo tvarką siekiant panaikinti dvigubą darbdavių apmokestinimą ir biurokratiją;
8. pabrėžia, kad maži mokesčiai yra būtini ne tik siekiant socialinės šeimų ir namų ūkių gerovės, bet ir naujų darbo vietų konkurencingumui; pabrėžia poreikį kontroliuoti ir veiksmingai naudoti viešąsias išlaidas ir siekti stabilų viešųjų finansų;
9. pabrėžia, kad Europos Komisijos pasiūlymai dėl apmokestinimo turi padėti siekti Europos Sąjungos konkurencingumo, nes jais būtų pašalinami konkurencijos iškraipymai, kurie atsiranda dėl įvairių esamų mokesčių sistemų; taip pat pabrėžia, kad Komisijos pasiūlymais neturėtų būti didinama mokesčių našta;
10. pažymi, kad didelį deficitą turinčios valstybės narės arba tos valstybės narės, kurių BVP augimas sumažėjo daugiausiai, turės atidžiai ištirti savo deficito priežastis ir padidinti mokestines pajamas taikydamos veiksmingus ir teisingus mokesčius, toliau vykdyti išlaidų mažinimą, kovoti su mokestiniu sukčiavimu ir didinti taupymą viešajame sektoriuje; pabrėžia, kad mokesčių reformomis pirmiausia turėtų būti siekiama užpildyti spragas ir išplėtoti mokesčių bazę nekeliant pavojaus valstybių narių galimybėms rinkti biudžeto įplaukas;
11. mano, kad fiskalinis federalizmas galėtų būti naudinga priemonė norint pasiekti mokesčių tvarkymo asmeninę atsakomybę regionų lygmeniu, taigi jis užtikrina didesnę ekonomikos veiksmingumą;
12. atkreipia dėmesį į neseniai Europos Komisijos paskelbtas mokesčių srities iniciatyvas, pvz., iniciatyvas dėl Bendrosios konsoliduotosios pelno mokesčio bazės, dėl finansinių sandorių mokesčio (FSM), dėl būsimos ES PVM sistemos ir dėl energetikos politikos;
13. palankiai vertina Europos semestro sukūrimą, kuris valstybėms narėms gali suteikti pajamų keičiantis geriausios praktikos pavyzdžiais ir padėti pasiekti geriau koordinuojamą ir tvaresnę fiskalinę būklę;
14. prašo Komisijos ir valstybių narių toliau bendradarbiauti kuriant savo atitinkamą mokesčių politiką, nukreiptą prieš dvigubą apmokestinimą, mokestinį sukčiavimą ir mokesčių slėpimą, siekiant didinti skaidrumą ir mažinti spragas ir neaiškumus verslui ir piliečiams, susijusius su mokesčių rinkimu, pirmiausia jų atitinkamų administracinių procedūrų, pagal kurias teikiamos mokesčių deklaracijos, atžvilgiu; taigi mano, kad Komisija kartu su Taryba turi imtis ryžtingos bendros iniciatyvos dėl slaptumo jurisdikcijų, kuri būtų geresnė už tiesiog dvišalius atskirų valstybių narių ir slaptumo jurisdikcijų susitarimus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

15. tvirtina, kad valstybės narės turėtų siekti sumažinti MVĮ išlaidas, susijusias su mokesčių reikalavimų laikymusi, kai įmanoma, supaprastinant procedūras ir sumažinant biurokratinės išlaidas; pažymi, kad valstybės narės turi skirtingas įmonių mokesčių bazes, o tai praktiškai gali virsti tarpvalstybinėmis prekybos kliūtimis, trukdančiomis augimui ir užimtumui; remia Europos Komisijos pasiūlymą nustatyti ES bendrą konsoliduotąją pelno mokesčių bazę (BKPMB);
16. pabrėžia, kad BKPMB padidintų augimą ir padėtų sukurti daugiau darbo vietų Europos Sąjungoje, sumažinant administracines išlaidas ir biurokratiją įmonėms, pirmiausia mažosioms įmonėms, veikiančioms keliose ES šalyse;
17. ragina valstybes nares skubiai priimti esamus pasiūlymus ir Komisiją pateikti pasiūlymų, kurie atitiktų Europos Parlamento pasiūlymus dėl taupymo pajamų apmokestinimo, ekologijos ir vartojimo mokesčių, mokestinio sukčiavimo vengimo, gero valdymo ir dvigubo apmokestinimo;
18. pažymi, kad dabartinė ekonomikos ir finansų krizė privertė gerokai padidinti valstybės skolą Europoje ir kad siekiant sumažinti šią milžinišką valstybės skolą reikia ir mažinti išlaidas, ir didinti mokesčius;
19. atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės, kurios patyrė didžiausią BVP augimo mažėjimą, buvo valstybės, turėjusios daugiausia didinti savo mokesčius, o apskritai, sumažinti mokesčius galėjo valstybės narės, kurios sugebėjo išvengti mažesnio negu 4 proc. neigiamo BVP augimo ⁽¹⁾;
20. ragina valstybes nares savo mokesčių sistemomis labiau skatinti augimą gerinant mokesčių sandarą ir įgyvendinant pokyčius, kuriais siekiama taikyti mažiau iškraipiančius mokesčius, kartu apsaugant socialinio teisingumo tikslą;
21. baigdamas teigia, kad mokesčių politikos koordinavimas galėtų būti svarbi fiskalinio konsolidavimo strategijos sudedamoji dalis ES lygmeniu ir galėtų pagerinti valstybių narių naujos mokesčių politikos veiksmingumą;

ES piliečiams kylančių tarpvalstybinių mokesčių kliūčių šalinimas

22. pažymi, kad mokesčių kliūčių pašalinimas gali atlikti svarbų vaidmenį stiprinant piliečių gebėjimą dirbti, išeiti į pensiją, pirkti ir kartu su įmonėmis investuoti į ES ir jų pasitikėjimą šiose srityse;
23. palankiai vertina tai, kad komunikate dėl ES piliečiams kylančių tarpvalstybinių mokesčių kliūčių pašalinimo įvardijami svarbiausi ES piliečių skundai tarpvalstybinių mokesčių kliūčių srityje, ir laukia Komisijos pasiūlymų šioje srityje;
24. palankiai vertina tai, kad Komisija nori dėti daugiau pastangų, siekdama užtikrinti tai, kad visi ES piliečiai galėtų naudotis informacija ir gautų reikiamus patarimus dėl ES mokesčių taisyklių;
25. pažymi, kad valstybės narės susitarė, kad piliečiai turėtų galėti lengviau naudotis informacija apie mokesčius;
26. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti, kad piliečiai nesusidurtų su mokesčių kliūtimis naudodamiesi savo laisvėmis vidaus rinkoje;
27. ragina Komisiją keistis informacija apie geriausią praktiką ES valstybėse narėse ir kitose EBPO valstybėse, susijusią su informacija apie mokesčius, teikiama piliečiams ir verslo įmonėms, ir prašo Komisijos kurti veiksmingas priemones, kuriomis būtų skatinamas keitimasis šia informacija ir geriausias su mokesčiais susijusios praktikos pavyzdžiais, įskaitant bandomųjų projektų rengimą, siekiant ilgainiui sustiprinti Europos konkurencingumą; taip pat pabrėžia, kad Komisija turėtų užtikrinti, kad Eurostatas rinktų ir tikrintų statistinius duomenis apie mokesčių vengimą ir slėpimą visoje ES;

⁽¹⁾ Komisijos leidinys „ES mokesčių tendencijos“ (2011 m. leidimas).

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

28. pripažįsta, kad tam tikros valstybės narės nustatė supaprastintas procedūras, skirtas mokesčių grąžinimui pagal savo dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarimus reikalauti, ir kad kai kurios valstybės narės sukūrė interneto svetaines nerezidentams arba užsienio mokesčių mokėtojams, kuriose informacija ir formuliarai pateikiami įvairiomis kalbomis;

29. prašo, kad valstybės narės paremtų Komisijos planus pagerinti koordinavimą ir bendradarbiavimą su valstybių narių mokesčių administracijomis ir tarp jų, ieškant tinkamų sprendimų, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo ir kitų tarpvalstybinių mokesčių kliūčių;

30. pažymi, kad dvigubas apmokestinimas trukdo vykdyti tarpvalstybinę veiklą ir investuoti ir kad reikia ieškoti koordinuotų sprendimų, kaip įveikti šią problemą;

31. ragina Komisiją siūlyti būdus, kaip supaprastinti mokesčių prievolių vykdymą tarpvalstybiniais atvejais;

32. palankiai vertina Komisijos viešąsias konsultacijas dėl tarpvalstybinio dividendų mokėjimo investuotojams už portfelines investicijas ir pavieniams investuotojams ES, sprendžiant tarpvalstybinio paveldėjimo mokesčių kliūčių naikinimo ES viduje klausimus, ir laukia būsimų Komisijos pasiūlymų šioje srityje;

33. ragina Komisiją ir valstybes nares rasti būdų, kaip pašalinti mokesčines tarpvalstybinio darbo ir tarptautinio judumo kliūtis, ir tai padaryti kuo skubiau, kad kuo greičiau būtų galima pasiekti strategijos „Europa 2020“ tikslus – būtent, siekti didesnio ekonomikos augimo ir užimtumo;

34. ragina Komisiją aktyviau nagrinėti skundus ir užtikrinti didesnę skaidrumą ir piliečių informavimą apie skundų dėl valstybių narių mokesčių įstatymų bei pažeidimų tyrimo procedūrų mokesčių srityje rezultatus, ir apie tai, kokių priemonių imtasi šioms problemoms spręsti;

35. ragina Komisiją tęsti savo darbą Komisijos „Europe Direct“ ir „Jūsų Europa“ piliečių konsultavimo paslaugų srityje ir toliau plėtoti interneto portalą „Europe Direct“, kad ES piliečiai jame galėtų rasti informacijos iš 27 ES valstybių narių mokesčių institucijų; pabrėžia poreikį, kad ši informacija būtų pateikiama vartotojui patogia forma;

36. ragina Komisiją stiprinti administracinį valstybių narių bendradarbiavimą dvigubo apmokestinimo srityje, taip pat vykdant programos „Fiscalis“ projektus ir naudojant jiems skirtus išteklius daugiau dėmesio sutelkti į konkrečių mokesčių mokėtojų problemų sprendimą;

Diskriminacijos ir dvigubo apmokestinimo ES piliečiams ir įmonėms šalinimas

37. pabrėžia, kad svarbu spręsti problemas, tokias kaip dvigubas įmonių ir asmenų apmokestinimas, nesutapimai tarp skirtingų mokesčių sistemų ir galimybių gauti informacijos apie nacionalines mokesčių taisykles stoka;

38. pabrėžia, kad verslui ir piliečiams naudinga, kad būtų sukurta aiški, skaidri ir stabili mokesčių aplinka bendrojoje rinkoje, nes mokesčių taisyklių skaidrumo stoka kliudo tarpvalstybinei veiklai ir investicijoms ES;

39. pabrėžia, kad dvigubas apmokestinimas mažina susijusių įmonių konkurencingumą ir trukdo veikti visai bendrajai rinkai;

40. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Dvigubas apmokestinimas bendrojoje rinkoje“ dėl ES strategijos ir problemų, susijusių su tarpvalstybiniu dvigubu apmokestinimu, sprendimo;

41. mano, kad Europos Sąjungos sutartis įpareigoja valstybes nares išspręsti dvigubo apmokestinimo problemą, jos tai turi padaryti pagal SESV 4 straipsnio 3 dalį ir 26 straipsnį dėl vidaus rinkos;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

42. daro išvadą, kad dvišaliai mokestiniai valstybių narių susitarimai neišsprendžia visų problemų, kylančių piliečiams ir įmonėms dėl diskriminacijos ir dvigubo apmokestinimo;

43. pritaria Komisijos idėjai sudaryti darbo grupę, skirtą dvigubo apmokestinimo problemoms spręsti, kurioje dalyvautų valstybių narių mokesčių institucijos ir, kai tinkama, vartotojų asociacijos; ragina Komisiją stiprinti ES darbo grupę dėl verslo apmokestinimo – Jungtinių sandorių kainodaros forumą (JSKF) – ir bendradarbiauti su verslo bendruomene ir vartotojų teisių gynėjais;

44. prašo Komisijos pradėti naują PVM forumą, panašų į Jungtinių sandorių kainodaros forumą (JSKF), kurį pasitelkusios bendrovės galėtų iškelti įmonėms taikomo PVM klausimus ir ginčus, kylančius tarp valstybių narių;

45. ragina valstybes nares gerinti procedūras, pagal kurias sudaromos sąlygos mažosioms ir vidutinėms įmonėms reikalauti greičiau sugrąžinti jų sumokėtą PVM, ir taip sutrumpinti grąžinimo laikotarpį;

46. ragina Komisiją pasiūlyti privalomą ginčų sprendimo mechanizmą, kaip siūloma M. Monti ataskaitoje, apimančioje dvigubo asmenų ir įmonių apmokestinimo vengimą;

47. pažymi, kad administracinės kliūtys ir teisinis neapibrėžtumas apsunkina ES piliečių galimybes laisvai judėti su savo automobiliais bendroje rinkoje; todėl ragina valstybes nares panaikinti dvigubą automobilių registracijos apmokestinimą;

48. ragina valstybes nares modernizuoti ir atnaujinti taisykles dėl tarpvalstybinių nuostolių užskaitos įmonėms ir supaprastinti elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles, siekiant pagaliau sukurti bendrą Europos elektroninės sąskaitos šabloną;

Dvigubo neapmokestinimo ir mokesčio sukčiavimo prevencija ir mokesčių skaidrumo didinimas

49. pažymi, kad mokesčių slėpimas ir mokesčių skaidrumo stoka kelia grėsmę vyriausybės pajamoms ir kainuoja milijardus eurų;

50. pažymi, kad reikia surasti tinkamą pusiausvyrą tarp viešojo intereso kovojant su piktnaudžiavimu bei vengiant neproporcingų tarpvalstybinės veiklos apribojimų ES viduje ir kovos su piktnaudžiavimu priemonių taikymo trečiųjų šalių atžvilgiu geresnio koordinavimo; apgailestauja, kad kai kurios valstybės nares sudarė susitarimus su trečiosiomis šalimis, pagal kuriuos leidžiama toliau vengti mokesčių ir juos slėpti;

51. ragina valstybes nares:

— sukurti ir įgyvendinti veiksmingas mokesčių sistemas, kurios užkirstų kelią nepagrįstam mokesstinės bazės ardymui dėl netyčinio neapmokestinimo ir piktnaudžiavimo;

— taikyti kovos su piktnaudžiavimu priemones taip, kad jos būtų nukreiptos prieš dirbtinius susitarimus, skirtus nacionaliniams teisės aktams arba į nacionalinius teisės aktus perkeltoms Bendrijos taisyklėms apeiti;

— toliau dalytis informacija apie agresyvaus mokesčių planavimo schemas įmonių nuostolių srityje, jų aptikimo ir reagavimo strategijas, ir įvertinti bei paskelbti informaciją apie naudojamų strategijų veiksmingumą;

— apsvarstyti galimybes pradėti naudoti bendradarbiavimo atitikties programas ir pradėti taikyti ar persvarstyti atskleidimo iniciatyvas, skirtas agresyvaus mokesčių planavimo schemoms;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- pagaliau užbaigti taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos reformą, kuri buvo kuriam laikui užblokuota Taryboje ir kuria būtų sustiprintas automatinis keitimasis informacija, siekiant užtikrinti sąžiningą ir tinkamą taupymo pajamų apmokestinimą ES; pabrėžia, kad visos paveiktos jurisdikcijos turėtų vykdyti administracinį bendradarbiavimą, kuris nepažeistų mokesčių mokėtojo procesinių teisių ir teisės į privatų gyvenimą, užtikrinant automatinį keitimąsi informacija, taikomą ne tik atskiriems asmenims, bet ir įmonėms bei patikos fondams;
- informuoti apie nacionalinių valdžios institucijų sprendimus dėl užsienio valstybėse veikiančių įmonių mokesčių ir juos paskelbti viešai;
- teikti mokesčių paskatas MVĮ, pvz., atleidimą nuo mokesčių ir mokesčių mažinimą, skatinti verslumą, naujoves ir darbo vietų kūrimą;
- skatinti reformas, siekiant apriboti galimybes vengti mokesčių, nustatant veiksmingus įplaukų rinkimo mechanizmus, mažinančius mokesčių mokėtojų ir mokesčių institucijų santykius, ir didinant šiuolaikinių technologijų naudojimą bei dėmesį telkiant į e. valdyseną registruojant ir kontroliuojant ekonominę veiklą;

52. ragina Komisiją:

- nustatyti sritis, kuriose siekiant sumažinti mokesčių sukčiavimą gali būti atlikti ES teisės aktų ir administracinio bendradarbiavimo tarp valstybių narių patobulinimai;
- skirti daugiau biudžeto ir personalo išteklių Mokesčių ir muitų sąjungos GD, kad būtų plėtojama ES politika ir pasiūlymai dėl dvigubo neapmokestinimo, mokesčių slėpimo ir sukčiavimo;
- kovoti su žalinga mokesčių konkurencija ir dvigubu didelių įmonių neapmokestinimu, kurios dirbtinai pakeičia pelną taip, kad sumažintų faktinius mokesčių tarifus; informuoti apie nacionalinių valdžios institucijų sprendimus dėl užsienio valstybėse veikiančių įmonių mokesčių ir juos paskelbti viešai;
- griežčiau kovoti su mokesčių sukčiavimu atliekant persekiojimą pagal baudžiamąją teisę;

53. ragina valstybes nares svarbiausiu dalyku laikyti kovą su mokesčių rojus naudojimu neteisėtais tikslais ir ragina Komisiją, bendradarbiaujant su Europos Parlamentu ir visų pirma atsižvelgiant į EBPO mokesčių rojus ar slaptumo jurisdikcijų apibrėžtį ir mokesčių rojų ir slaptumo jurisdikcijų sąrašą, parengti ES apibrėžtį ir sąrašą; ragina laukiant, kol dėl apibrėžties bus susitarta pasaulio lygmeniu, priimti Europoje sutartą bendrą apibrėžtį;

54. pripažįsta, kad EBPO pasaulinis forumas skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių klausimais yra pirmaujantis tarptautinis forumas kovos su mokesčių vengimu srityje, ir todėl tvirtai remia jo darbą; atkreipia dėmesį į šio forumo trūkumus, nes jo bendras vardiklis mažas; taip pat pripažįsta pagrįstas iniciatyvas nacionaliniu, ES ir pasaulio lygmenimis, kuriomis siekiama rasti įgyvendinamą sprendimą šiam nuolat kylančiam klausimui išspręsti;

55. prašo Komisijos skubiau imtis veiksmų mokesčių vengimo ir mokesčių sukčiavimo srityse;

56. ragina valstybes nares sudaryti kovos su sukčiavimu ir mokesčių informacijos mainų susitarimus su Andora, Monaku ir San Marinu ir naują susitarimą su Šveicarija ir vėliau šiuos susitarimus reguliariai atnaujinti;

57. baigdamas teigia, kad valstybių narių mokesčių sistemų bendradarbiavimo ir koordinavimo stoka gali lemti netyčinį neapmokestinimą ir mokesčių vengimą, piktnaudžiavimą mokesčiais ir mokesčių sukčiavimą;

58. ragina Komisiją išanalizuoti, kokį poveikį biudžetui turėjo Europos semestro įgyvendinimas, ir per 2012 m. paskelbti ataskaitą;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

59. ragina numatyti tinkamus biudžeto išteklius, ir Europos Audito Rūmus ir OLAF aprūpinti darbuotojais, siekiant sukurti veiksmingus kontrolės mechanizmus ir prižiūrėti biudžeto procedūras ES lygmeniu;

60. ragina Komisiją nustatyti politikos priemones, kuriomis daromas poveikis valstybių narių stabilumo ir konvergencijos programų ir nacionalinių reformų programų biudžetui, ir teikti joms pirmenybę;

*

* *

61. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

ES konkurencijos politika

P7_TA(2012)0031

2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitą (COM(2011)0328) ir kartu su ja pateiktą Komisijos tarnybų darbo dokumentą (SEC(2011)0690),
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gaires ⁽³⁾ (Baudų taikymo gairės),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. spalio 13 d. komunikatą „Valstybės pagalbos taisyklių taikymas finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės“ ⁽⁴⁾ (Bankų komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Finansų įstaigų kapitalo atkūrimas esant dabartinei finansų krizei: pagalbos apribojimas iki mažiausios būtinos sumos ir apsaugos priemonės nuo netinkamo konkurencijos iškraipymo“ ⁽⁵⁾ (Kapitalo atkūrimo komunikatas),

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽³⁾ OL C 210, 2006 9 1, p. 2.

⁽⁴⁾ OL C 270, 2008 10 25, p. 8.

⁽⁵⁾ OL C 10, 2009 1 15, p. 2.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. vasario 25 d. komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje ⁽¹⁾ (Sumažėjusios vertės turto komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2009 m. liepos 23 d. komunikatą dėl finansų sektoriaus gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisykles dabartinės krizės sąlygomis, ⁽²⁾ (Restruktūrizavimo komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. gruodžio 17 d. komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ ⁽³⁾ (Laikinosios sistemos komunikatas),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. gruodžio 1 d. komunikatą „Sąjungos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis pakeitimas“ ⁽⁴⁾ (nauja laikinoji sistema, kuria pakeičiama sistema, kurios galiojimas pasibaigė 2010 m. gruodžio 31 d.),
- atsižvelgdamas į Parlamento užsakymu 2011 m. birželio mėnesį atliktą tyrimą, pavadintą „Valstybės pagalba. Finansų sektoriui dėl krizės taikomos taisyklės ir realioji ekonomika“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 5 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą dėl laikinųjų valstybės pagalbos taisyklių, parengtų reaguojant į finansų ir ekonomikos krizę, padarinių (SEC(2011)1126),
- atsižvelgdamas į Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, projektą siekiant supaprastinti valstybių narių įpareigojimus dėl ataskaitų,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Viešos konsultacijos. Vieninga Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija“ (SEC(2011)0173),
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato dokumentą, pavadintą „Procedūrų pagal SESV 101 straipsnį ir 102 straipsnį vykdymo pažangioji patirtis“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato dokumentą, pavadintą „Procedūrinės gairės pareigūnams, nagrinėjantiems bylas, susijusias su SESV 101 straipsniu ir 102 straipsniu“ ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato dokumentą, pavadintą „Ekonominių įrodymų teikimo ir duomenų rinkimo byloje, susijusiose su SESV 101 straipsnio ir 102 straipsnio taikymu, ir susijungimo byloje pažangioji patirtis“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių ⁽⁹⁾ (toliau – pagrindų susitarimas) ir ypač į jo 12 ⁽¹⁰⁾ ir 16 ⁽¹¹⁾ dalis,

⁽¹⁾ OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

⁽²⁾ OL C 195, 2009 8 19, p. 9.

⁽³⁾ OL C 16, 2009 1 22, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 6, 2011 1 11, p. 5.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

⁽⁹⁾ OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

⁽¹⁰⁾ Kiekvienas Komisijos narys užtikrina, kad Komisijos narys ir atitinkamo Parlamento komiteto pirmininkas reguliariai ir tiesiogiai keistųsi informacija.

⁽¹¹⁾ Per tris mėnesius nuo Parlamento rezoliucijos priėmimo dienos Komisija raštu teikia Parlamentui informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi reaguojant į konkrečius Parlamento rezoliucijose pateikiamus prašymus, taip pat informuoja Parlamentą apie tuos atvejus, kai ji negalėjo laikytis Parlamento požiūrio. [...]

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2007 m. balandžio 25 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos apie ieškinius dėl žalos, patirtos pažeidus EB antimonopolines taisykles ⁽¹⁾ ir į 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl EB antimonopolinių taisyklių pažeidimo ⁽²⁾, taip pat į 2011 m. spalio 20 d. Ekonomikos ir pinigų reikalų komiteto nuomonę dėl vieningos Europos kolektyvinių ieškinių koncepcijos,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl ES valstybės pagalbos taisyklių, susijusių su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, pertvarkos ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. vasario 22 d. rezoliuciją dėl 2003 m. Komisijos XXXIII ataskaitos apie konkurencijos politiką ⁽⁴⁾, į savo 2006 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl Komisijos 2004 metų konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁵⁾, į savo 2007 m. birželio 19 d. rezoliuciją dėl 2005 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁶⁾, į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl 2006 ir 2007 m. konkurencijos politikos ataskaitų ⁽⁷⁾ ir į savo 2010 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl 2008 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁸⁾, ir į savo 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos ⁽⁹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitos (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą bei į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0424/2011),
- A. kadangi dar neįveikta finansų ir ekonominė krizė, prasidėjusi 2008 m. rudenį, kadangi pastaraisiais mėnesiais vėl paastrėjo finansinė suirutė ir padidėjo ekonomikos nuosmukio baimė;
- B. kadangi Komisija prasidėjus krizei nedelsdama ir pagrįstai sureagavo, patvirtindama specialias valstybės pagalbos taisykles ir konkurencijos politiką panaudodama kaip krizės valdymo priemonę; kadangi ši tvarka buvo numatyta kaip laikina, ir yra laikina, nors ji taikoma kur kas ilgiau, nei iš buvo tikėtasi iš pradžių;
- C. kadangi nuo 2008 m. spalio 1 d. iki 2010 m. spalio 1 d. Komisija priėmė daugiau kaip 200 sprendimų dėl valstybės pagalbos finansų sektoriui; kadangi 2009 m. nominali valstybių narių pagalbos finansų sektoriui suma buvo 1 107 mlrd. EUR (9,3% ES BVP); kadangi didžiausia suma Komisijos patvirtintoms priemonėms nuo krizės pradžios iki 2010 m. spalio 1 d. (įskaitant abi schemas ir *ad hoc* pagalbos priemones) yra 4 588,90 mlrd. EUR;
- D. kadangi Komisija nustatė nuo 2011 m. sausio 1 d. taikomą reikalavimą pateikti restruktūrizavimo planą kiekvienam rekapitalizavimo ar nuvertėjusio turto priemonės paramos gavėjui, nepaisant to, ar bankas laikomas patikimu, ar susiduriančiu su finansiniais sunkumais;
- E. kadangi didelės apimties per krizę teikiama valstybės pagalba, pvz., garantijų schemų, rekapitalizavimo schemų ir papildomomis bankų suteiktos likvidumo paramos formomis, prisidėjo prie didelio viešųjų finansų disbalanso; kadangi iki šiol nežinoma, kokio dydžio poveikį ši valstybės pagalba, ypač bankams suteiktos garantijos, gali turėti ateityje, jeigu kai kuriomis iš šių garantijų bus iš tiesų pasinaudota;

⁽¹⁾ OL C 74 E, 2008 3 20, p. 653.

⁽²⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 161.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ OL C 304 E, 2005 12 1, p. 114.

⁽⁵⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 143.

⁽⁶⁾ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 105.

⁽⁷⁾ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 43.

⁽⁸⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 16.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0023.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

- F. kadangi protekcionizmas ir konkurencijos taisyklių nesilaikymas tik pagilintų ir užtęstų krizę; kadangi konkurencijos politika yra esminė priemonė, sudaranti sąlygas ES kurti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką ir būti konkurencingai pasaulinėje arenoje;
- G. kadangi neatsižvelgiant į visas pastangas, skirtas kovai su ekonomine krize, karteliai išlieka pagrindine grėsme konkurencijai, vartotojų gerovei ir tinkamai rinkų veiklai, taigi jų negalima toleruoti net ekonominės krizės laikotarpiu;

Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaita

- 1. pritaria Komisijos 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitai; 40-ųjų šios ataskaitos metinių proga pabrėžia, kad ES konkurencijos politika davė daug naudos vartotojų gerovei ir išlieka pagrindine priemone siekiant panaikinti kliūtis, trukdančias laisvam prekių, paslaugų, asmenų ir kapitalo judėjimui; atkreipia dėmesį į tai, kad konkurencijos politika išlieka pagrindine priemone siekiant išsaugoti bendrąją rinką ir apsaugoti vartotojų interesus; pabrėžia, kad kovojant su naujais iššūkiais reikia atnaujinti kai kurias taisykles;
- 2. pažymi, kad derinant tvirtus principus ir lanksčias procedūras užtikrinama, kad konkurencijos politika būtų konstruktyvus ir stabilizuojantis veiksnys ES finansų sistemoje ir apskritai realiojoje ekonomikoje;

Konkurencijos politikos rekomendacijos

- 3. mano, kad didesnis kainų skaidrumas yra labai svarbus skatinant konkurenciją bendrojoje rinkoje ir suteikiant vartotojams tikras galimybes rinktis;
- 4. palankiai vertina esamus Komisijos ir vartotojų asociacijų mainus Europos konkurencijos teisės srityje ir ragina Komisiją toliau juos skatinti, prireikus įtraukiant kitus suinteresuotuosius subjektus;

Valstybės pagalbos kontrolė

- 5. palankiai vertina Komisijos tarnybų darbo dokumentą, parengtą siekiant įvertinti laikinųjų valstybės pagalbos taisyklių, priimtų reaguojant į finansų ir ekonomikos krizę, padarinius; atsižvelgia į Komisijos vertinimą, kad apskritai valstybės pagalba buvo veiksminga mažinant finansinį nestabilumą, gerinant finansų rinkų veiklą ir švelninant krizės poveikį realiajai ekonomikai; vis dėlto abejoja, ar galima tokiai optimistiškai analizei pritarti;
- 6. pabrėžia, kad valstybės pagalbai taikoma laikinoji tvarka buvo tinkama reaguojant į krizę jos pradžioje, tačiau šios tvarkos taikymo negalima pernelyg ilgai tęsti; pabrėžia, kad reikia kuo greičiau, kai tik bus tinkama ekonominė padėtis, panaikinti laikinąsias priemones ir išimtis;
- 7. pažymi, kad, siekiant ištaisyti iki krizės galiojusios teisinės sistemos trūkumus, ypač susijusius su finansiniu sektoriumi, taip pat pašalinti iškraipymus, susidariusius finansų ir ekonomikos krizės metu, reikalinga nauja, nuolatinė valstybės pagalbos taisyklių taikymo sistema;
- 8. pažymi, kad buvo paskelbtos konkrečios bankininkystės sektoriaus gelbėjimo ir restruktūrizavimo gairės; siūlo Komisijai atsižvelgti į gelbėjimo etapu centrinių bankų suteiktos likvidumo paramos poveikį iškraipant konkurenciją ir prieš teikiant viešojo kapitalo injekcijas numatyti organizuotą bankų restruktūrizavimą, kuriam vykstant dalyvautų akcininkai ir obligacijų turėtojai;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

9. ragina Komisiją laikinosios valstybės pagalbos bankų sektoriui pratęsimą po 2011 m. susieti su tvirtesnėmis ir griežtesnėmis sąlygomis, susijusiomis su balanso sudėties ir dydžio sumažinimu, taip pat su reikiamu dėmesiu mažmeniniam skolinimui bei griežtesniais premijų ir dividendų paskirstymo apribojimais bei su kitais svarbiais faktoriais; mano, kad šios sąlygos turi būti aiškios ir būtinos, o jų *ex post* vertinimą ir apibendrinimą turėtų atlikti Komisija;
10. atsižvelgia į Komisijos iki šiol patvirtintas priemones, kuriomis siekiama sumažinti tam tikrų „per didelių, arba pernelyg tarpusavyje susijusių, kad bankrutuotų“ įstaigų, kurios krizės metu gavo valstybės pagalbą, balanso dydį; mano, kad šiuo tikslu reikia daugiau priemonių;
11. vis dėlto pabrėžia, kad vykstanti konsolidacija bankų sektoriuje faktiškai padidino keleto pagrindinių finansų įstaigų rinkos dalį, ir todėl ragina Komisiją toliau atidžiai stebėti šį sektorių, siekiant sustiprinti konkurenciją Europos bankininkystės rinkose, taip pat ir įdiegiant restruktūrizavimo planus, kurie numatytų bankininkystės veiklos atskyrimą, jei mažmeniniai indėliai suteiktų galimybę šioms įstaigoms finansuoti rizikingesnę investicinę bankininkystės veiklą;
12. pažymi, kad ECB per krizę atliko kelias nestandartines likvidumo injekcijas; atsižvelgia į Komisijos tyrime pateikiamą vertinimą, kad, kalbant iš esmės, šio tipo priemonės nėra valstybės pagalba; vis dėlto pabrėžia, kad reikia koordinuoti politinius veiksmus ES lygmeniu ir kad Komisija, vertindama valstybės pagalbą, teikiamą bankams, kurie taip pat gauna ECB ar kitų centrinių bankų paramą, turėtų atsižvelgti į ECB ar kitų centrinių bankų teikiamos paramos bei kitų valstybės veiksmų padarinius;
13. pažymi, kad į Komisijos suderinamumo vertinimą neįtraukti per krizę suteiktos ECB paramos ar kitų valstybės veiksmų bankų labai padariniai; prašo Komisijos atlikti tokių operacijų *ex post* vertinimą;
14. ragina Komisiją skubiai pateikti numatytą pasiūlymą dėl įstatymo galią turinčio akto siekiant sukurti tikrą Europos sunkumų turinčių bankų problemų sprendimo sistemą, kuriame būtų numatytos bendros taisyklės ir bendros intervencinės priemonės bei paskatos, taip pat kuo labiau apribotas mokesčių mokėtojų dalyvavimas sukuriant darnius pačių bankų finansuojamus (remiantis rizika pagrįstu metodu) pramonės problemų sprendimo fondus;
15. pabrėžia, kad valstybės pagalba turi būti skiriama taip, kad nebūtų iškraipoma konkurencija arba sudarytos palankesnės sąlygos įsteigtoms įmonėms besikuriančių įmonių sąskaita;
16. laikosi nuomonės, kad valstybės pagalba turėtų būti teikiama inovacijų ir mokslinių tyrimų grupėms ir tokiu būdu skatinti verslumą;
17. ragina Komisiją užtikrinti, kad atliekant būsimą valstybės pagalbos, susijusios su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, taisyklių supaprastinimą nebūtų sumažinta kompensacijų permokos kontrolė;
18. atkreipia dėmesį į Komisijos ketinimą nustatyti *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai, susijusiai su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis; pabrėžia, kad reikia parengti aiškius ir nedviprasmiškus kriterijus, kuriais remiantis būtų nustatyta, kokioms paslaugoms ji taikoma;
19. tvirtina, kad bet koks pasiūlymas atleisti nuo pareigos pranešti kitų visuotinės ekonominės svarbos paslaugų kategorijų atveju turi būti pagrįstas įrodymais, kad tokia išimtis yra pateisinama, būtina ir nesukelia nepageidautinų konkurencijos iškreipimų;
20. pabrėžia konkurencijos skatinimo visuose sektoriuose ir ypač paslaugų sektoriuje, kuris sudaro 70 proc. Europos ekonomikos, svarbą; taip pat pabrėžia teisę steigti naujas įmones ir teikti naujas paslaugas;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis*Antimonopolinės nuostatos*

21. tuo atveju, jei Komisija pateiks pasiūlymą dėl horizontalios sistemos, pagal kurią būtų reglamentuojami kolektyviniai ieškiniai, siūlo, kai tinkama, patvirtinti tolesnių ieškinių principą, pagal kurį privatus teisės aktų vykdymas atsižvelgiant į kolektyvinius ieškinius galėtų būti įgyvendinamas tuo atveju, jei prieš tai buvo priimtas Komisijos arba kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimas dėl pažeidimo; pažymi, kad numatytas tolesnių ieškinių principas apskritai neužkirstų kelio galimybei imtis atskirų veiksmų ir teikti tolesnius ieškinius;

22. pažymi, kad alternatyvaus ginčų sprendimo mechanizmai dažnai priklauso nuo prekiautojo noro bendradarbiauti, ir yra įsitikinęs, kad teisių gynimo teisme veiksminga sistema būtų labai tvirta paskata šalims susitarti dėl neteisminių sprendimų, kuri tikriausiai padėtų sumažinti didelio skaičiaus bylų poreikį ir sumažintų bylinėjimosi mastą; ragina sukurti alternatyvaus ginčų sprendimo sistemas Europos lygmeniu kaip, palyginti su teismo procesu, patrauklesnę galimybę ginčus išspręsti greitai ir nebrangiai; vis dėlto pabrėžia, kad šios priemonės turėtų likti teisių gynimo teisme alternatyva (kaip matyti iš pavadinimo), o ne būtina išankstinė sąlyga;

23. pabrėžia, kad Teismui priėmus sprendimus Byloje Nr. 360/09 Pflaenderer ir Byloje Nr. 437/08 CDC Hydrogene Peroxide Komisija turi užtikrinti, kad kolektyvinis žalos atlyginimas netrukdytų atleidimo nuo baudų sistemos pagal konkurencijos teisės aktus ir susitarimo procedūros veiksmingumui;

24. yra įsitikinęs, kad turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į specifinius klausimus, su kuriais susiduriama konkurencijos srityje, ir kad priimant bet kokias priemones, taikomas kolektyviniams ieškiniams, turi būti visapusiškai ir deramai atsižvelgiama į antimonopolinio sektoriaus specifinį pobūdį;

25. dar kartą pakartoja, kad, kalbant apie kolektyvinius ieškinius konkurencijos politikos srityje, pasakytina, jog turi būti nustatytos apsaugos priemonės siekiant išvengti grupės ieškinių sistemos, kuriai būdingas nepagrįstų ieškinių teikimas ir pernelyg gausus bylinėjimasis, ir užtikrinti vienodas šalių galimybes teismo procesuose; pabrėžia, kad tokios apsaugos priemonės, *inter alia*, turi apimti šiuos aspektus:

- ieškovų grupės tapatybė turi būti aiškiai nustatyta prieš teikiant ieškinį (dalyvavimo procedūra);
- viešosios institucijos, pavyzdžiui, ombudsmenai ar prokurorai, taip pat atstovaujančios institucijos, gali teikti ieškinį aiškiai identifiukuotos ieškovų grupės vardu;
- turi būti nustatyti ES lygmens kriterijai, pagal kuriuos būtų apibrėžtos atstovaujančios organizacijos, kompetentingos teikti atstovaujamuosius ieškinius;
- grupės ieškinių sistemos turi būti atsisakyta, nes tai skatintų pernelyg gausų bylinėjimąsi, gali prieštarauti kai kurių valstybių narių konstitucijoms ir daryti poveikį bet kurio nukentėjusiojo, kuris nežinodamas gali dalyvauti procese ir kuriam teismo sprendimas vis tiek būtų privalomas, teisėms;

a) leidžiami individualūs ieškiniai:

- ieškovai bet kuriuo atveju turi galėti laisvai pasirinkti alternatyvą individualiai siekti žalos atlyginimo kompetentingame teisme;
- kolektyvinių ieškovų padėtis neturi būti geresnė nei individualių ieškovų;

b) kompensacija už nedidelę ir išsklaidytą žalą:

- ieškovai, siekiantys nedidelės ir išsklaidytos žalos, turėtų turėti tinkamų priemonių siekti teisingumo teikdami kolektyvinius ieškinius ir jiems turėtų būti užtikrinta sąžininga kompensacija;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

c) kompensacija tik už realiai patirtą žalą:

- gali būti kompensuojama tik realiai patirta žala; baudinis žalos atlyginimas ir nesąžiningas praturtėjimas turi būti uždrausti;
- kiekvienas ieškovas privalo pagrįsti savo ieškinį;
- priteista žalos kompensacija turi būti padalinama individualiems ieškovams proporcingai jų individualiai patirtai žalai;
- iš esmės, advokatų sėkmės mokestis (angl. contingency fees) Europoje netaikomas, todėl jis turi būti atmestas;

d) principas „pralaimėjęs moka“:

- ieškiniai negali būti teikiami, jei dėl finansinių išteklių trūkumo neužtikrinamos ieškovo gynybos priemonės; be to, proceso išlaidas turi apmokėti bylą pralaimėjusi šalis, kuri taip pat prisiima teisinių veiksmų riziką; valstybės narės atsakingos už tai, kad būtų nustatytos su tuo susijusių išlaidų paskirstymo taisyklės;

e) neleidžiamas trečiųjų šalių finansavimas:

- trečiosios šalys neturėtų iš anksto finansuoti proceso siekdamos, kad ieškovai už tai, pavyzdžiui, sutiktų mainais perleisti trečiosioms šalims galimas tolesnes teises į kompensaciją;

26. pabrėžia, kad nustatant bet kokias horizontaliąsias priemones būtina tenkinti dvi pagrindines sąlygas:

- valstybės narės netaikys griežtesnių sąlygų kolektyviniais ieškiniais grindžiamoms byloms, keliamoms ES teisės pažeidimo atvejais, nei sąlygos, taikomos byloms, kurios keliamos nacionalinės teisės pažeidimo atvejais;
- nei vienas iš principų, nustatytų pagal horizontaliąsias priemones, netrukdytų priimti tolesnių priemonių, kuriomis siekiama visapusiško ES teisės veiksmingumo;

27. palankiai vertina teisėkūros priemonę, kurią Komisija paskelbė savo 2012 m. darbo programoje, taikomą ieškiniams, kuriais siekiama kompensacijos už žalą, padarytą pažeidus antimonopolinę teisę; pabrėžia, kad ją rengiant reikia atsižvelgti į ankstesnes Parlamento rezoliucijas šia tema ir kad ji turėtų būti priimta pagal įprastą teisėkūros procedūrą;

28. mano, kad baudų skyrimo politika yra svarbi viešojo teisės vykdymo ir atgrasymo priemonė;

29. pažymi, kad elgesį galima paveikti ne tik baudomis, bet ir skatinant laikytis taisyklių; pritaria strategijai, kuri veikia kaip efektyvi atgrasomoji priemonė, bet pagal kurią kartu skatinama laikytis taisyklių;

30. pabrėžia, kad didelių baudų politika nėra ir toliau neturėtų būti naudojama kaip alternatyviu ES biudžeto finansavimo mechanizmu;

31. pažymi, kad baudų nustatymo metodas pateikiamas su teisėkūra nesusijusiame dokumente – 2006 m. baudų nustatymo gairėse – ir dar kartą ragina Komisiją į Reglamentą (EB) Nr. 1/2003 įtraukti išsamų baudų apskaičiavimo pagrindą ir naujus baudų skyrimo principus;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

32. ragina Komisiją persvarstyti savo baudų skyrimo gaires ir įvertinti, be kitų, šiuos principus:
- atsižvelgti į tai, kad išsamių atitikties programų įgyvendinimas neturėtų daryti neigiamo poveikio pažeidėjui, viršijančio proporcingą reikalavimą atlyginti padarytą žalą;
 - apgalvotai ir aplaidžiai veikusioms įmonėms nustatyti skirtingo lygio baudas;
 - atsižvelgti į viešųjų ir privačiųjų įsipareigojimų pagal ES antimonopolinę teisę sąveiką; Komisija turėtų užtikrinti, kad skiriant baudas būtų atsižvelgiama į visas kompensacijas, kurios jau sumokėtos trečiojioms šalims; šis principas taip pat turėtų būti taikomas nuo baudų atleistoms įmonėms; be to, prieš priimant galutinį sprendimą dėl baudos būtų galima paskatinti pažeidėją atlyginti žalą sudarius susitarimą ne teisme;
 - nurodyti aplinkybes, kuriomis patrunuojančiosios bendrovės, kurios daro lemiamą įtaką patrunuojamajai bendrovei, bet nėra tiesiogiai susijusios su pažeidimu, turėtų būti laikomos solidarčiai atsakingomis už jų patrunuojamųjų bendrovių antimonopolinių taisyklių pažeidimus;
 - pažeidimų pasikartojimo atvejais reikalauti nustatyti aiškų nagrinėjamo pažeidimo ir ankstesnių pažeidimų ryšį su atitinkama įmone; turėtų būti atsižvelgiama į ilgiausią terminą;
33. pažymi, kad išaugo prašymų sumažinti baudas dėl nemokumo skaičius, ypač iš vieno produkto įmonių ir MVĮ; mano, kad, siekiant išvengti, kad įmonės nežlugtų, kaip alternatyva baudų sumažinimui galėtų būti apsvarstyta atidėtų mokėjimų ir (arba) mokėjimų dalimis sistema;
34. laukia, kada bus parengtos baudų skyrimo vieno produkto įmonėms ir MVĮ gairės, kaip paskelbė Komisijos pirmininko pavaduotojas J. Almunia;
35. palankiai vertina kartelių bylose taikomą susitarimo procedūrą, kuria siekiama procesą padaryti veiksmingesnį;
36. ragina Komisiją analizuojant galimo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi atvejus atidžiau išigilinti į tai, kaip veikia vadinamasis nubyrijimo ekonominis modelis (angl. *trickle-down economics*), kai nustatoma, kad dominuojančia padėtimi nepiktnaudžiaujama;

Susijungimų kontrolė

37. mano, kad ekonomikos krizė nepateisina ES susijungimų kontrolės politikos sušvelninimo; ragina Komisiją užtikrinti, kad dėl susijungimų, ypač susijungimų, skirtų gelbėti ar restruktūrizuoti finansiškai silpnus bankus, neatsirastų daugiau „per didelių, kad bankrutuotų“ ir apskritai sisteminių institucijų;
38. pabrėžia, kad konkurencijos taisyklių taikymas susijungimams turi būti įvertintas visos vidaus rinkos požiūriu;

Tarptautinis bendradarbiavimas

39. pabrėžia, kad svarbu skatinti visuotinį konkurencijos reguliavimo vienodinimą; ragina Komisiją aktyviai dalyvauti Tarptautiniame konkurencijos tinkle;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

40. ragina Komisiją sudaryti dvišalius bendradarbiavimo susitarimus dėl konkurencijos politikos vykdymo; palankiai vertina tai, kad buvo paskelbtos derybos dėl tokio susitarimo su Šveicarija, ir ragina labiau koordinuoti politiką ir jos vykdymo užtikrinimo veiksmus;

Konkretūs sektoriai

41. atkreipia dėmesį į Komisijos iniciatyvą „Energetika 2020“; ragina Komisiją siekti visapusiškai įgyvendinti energijos vidaus rinkos paketą; ragina Komisiją tose srityse, kuriose nebuvo visiškai pasiekta atvira ir konkurencinga energijos bendroji rinka, aktyviai stebėti energijos rinkų konkurenciją, ypač kai privatizuojant komunalinių paslaugų įmones atsiranda monopolijos arba susiformuoja oligopolinės rinkos;

42. primena savo raginimą Komisijai ankstyvaisiais trečiojo energetikos paketo įgyvendinimo etapais atidžiai stebėti konkurencijos lygį, nes, nepaisant laipsniško rinkų atvėrimo 10-ojo dešimtmečio viduryje, trys didžiausi rinkos dalyviai tebeužima apie 75 proc. elektros energijos ir virš 60 proc. dujų rinkos; ragina Komisiją parengti gaires, siekiant pagerinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimą į elektros energijos tinklus;

43. primena raginimą Komisijai kitoje savo metinėje ataskaitoje išnagrinėti, koku mastu svarbių žaliavų tiekėjų koncentracija gali būti kenksminga sektorių, kuriuos jie aptarnauja, veiklai ir ekologiniu požiūriu veiksmingai ekonomikai, nes kai kurie iš šių sektorių yra ypač svarbūs diegiant ekologiškai veiksmingas technologijas, pvz., fotovoltines plokštes ir ličio jonų baterijas;

44. ragina Komisiją sustiprinti pastangas, kurias jis deda siekiant atverti konkurenciją kredito reitingų agentūrų sektoriuje, daugiausia dėmesio skiriant patekimo į rinką kliūčių, įtarimų dėl slaptos veiklos vykdymo ir piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi problemoms; ragina Komisiją užtikrinti, kad visos reitingų agentūros laikytųsi aukščiausių principingumo, informacijos atskleidimo, skaidrumo ir interesų konfliktų valdymo standartų, kaip apibrėžta 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų ⁽¹⁾ reikalavimuose, kad būtų užtikrinta reitingų kokybė;

45. ragina Komisiją aktyviai stebėti su pagrindinėmis prekėmis susijusias rinkas pagal Europos Vadovų Tarybos 2008 m. birželio mėn. išvadas (40 dalis) ir atliekant FPRD ir MAD sistemos persvarstymą pateikti plataus užmojo pasiūlymus dėl įstatymo galią turinčių aktų, skirtus kovoti su spekuliacija, kuri neigiamai veikia Europos pramonės veiklą ir iškraipo bendrąją rinką;

46. pabrėžia, kad pastarojo meto tyrimai, kuriuos atliko JAV, Jungtinės Karalystės ir Japonijos reguliavimo institucijos, parodė, kad krizės metu gauta įrodymų, iš kurių paaiškėjo, jog JAV ir Europos bankai manipuliavo LIBOR normomis; todėl nerimauja dėl galimų rinkos iškreipimų, kuriuos gali sukelti tokia veikla;

47. ragina Komisiją tirti konkurencijos padėtį mažmeninės prekybos sektoriuje, visų pirma susijusią su dominuojančių mažmeninės prekybos tinklų įtariamu piktnaudžiavimu rinkos galia, dėl kurio nukenčia smulkūs mažmenininkai ir gamintojai, veikiantys žemės ūkio ir maisto produktų rinkoje;

48. primena savo reikalavimus Komisijai atlikti konkurencijos tyrimą žemės ūkio ir maisto pramonėje, siekiant iširti pagrindinių tiekėjų ir mažmenininkų rinkos galios poveikį tos rinkos veikimui;

49. pažymi, kad maisto tiekimo grandinė yra sudėtinga ir kad nustatant maisto kainas trūksta skaidrumo; mano, kad geresnė sąnaudų, kokybės, procesų, pridėtinės vertės, kiekių, kainų ir maržų visuose maisto tiekimo grandinės sektoriuose, įskaitant didesnę kokybės skaidrumą, analizę, vykdoma laikantis konkurencijos teisės nuostatų ir komercinio konfidencialumo principų, padės pagerinti vartotojams teikiamą informaciją ir maisto tiekimo grandinės kainų nustatymo sistemų skaidrumą, taip pat padės pagerinti vartotojų galimybes rinktis, kartu išvengiant nesąžiningo vartotojų diskriminavimo; palankiai vertina veiksmingesnės Europos maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumo įsteigimą ir teigiamą jo poveikį gerinant prekybos praktiką;

⁽¹⁾ OL L 302, 2009 11 17, p. 1.

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

50. pakartoja savo raginimą Komisijai atlikti sektoriaus tyrimą dėl reklamos internete ir interneto naršyklių;
51. pakartoja savo raginimą atlikti viešųjų pirkimų taisyklių taikymo tyrimą, siekiant nustatyti, ar konkurencijos iškreipimą lemia nacionalinių sąlygų skirtumai;
52. pabrėžia, kad pagrindinis Europos transporto politikos tikslas turėtų būti ir išlikti visų transporto rūšių vidaus rinkos sukūrimas;
53. pritaria Komisijos nuomonei, kad ES vis dar nėra pakankamai sujungto, sąveikaus ir efektyvaus tarpvalstybinio transporto infrastruktūros tinklo, kuris siekiant sukurti vidaus rinką būtinas norint užtikrinti sąžiningą konkurenciją;
54. mano, kad konkurencijos politika turėtų prisidėti prie atvirų standartų skatinimo bei taikymo ir veiklos sąveikos užtikrinimo, siekiant išvengti, kad rinkos dalyvių mažuma neužkirstų kelio vartotojams ir klientams dalyvauti vystant technologijas;
55. atkreipia dėmesį į nepakankamą konkurenciją tarptinklinio ryšio rinkoje ir pabrėžia poreikį didinti kainų skaidrumą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina naujas pagrindines ES telekomunikacijų srities taisykles ir Komisijos pasiūlymą dėl III tarptinklinio ryšio reglamento (COM(2011)0402), kuriame siūlomos struktūrinės priemonės konkurencijai didmeninėje prekyboje didinti, tikintis, kad tai bus naudinga konkurencijos mažmeninėje rinkoje ir kainų požiūriu, taip pat suteiks vartotojams daugiau galimybių rinktis; ypač ragina Komisiją siekti Europos skaitmeninėje darbotvarkėje (COM(2010)0245/2) nustatyto tikslo iki 2015 m. panaikinti tarptinklinio ryšio ir nacionalinius tarifų skirtumus;
56. pabrėžia, kad didesnė konkurencija plačiajuosčio ryšio sektoriuje yra labai svarbi siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslo aprėpti visus Europos piliečius ir teikti naudos vartotojams bei įmonėms; prašo Komisijos išnagrinėti atvejus, kai nacionaliniu lygmeniu galbūt ribojama galimybė naudotis plačiajuosčio ryšio paslaugomis;
57. ragina Komisiją išnagrinėti, koku mastu pernelyg dosniai skirstomi nemokami ES apyvartiniai taršos leidimai tam tikruose sektoriuose gali iškraipyti konkurenciją, atsižvelgiant į tai, kad šie leidimai, kurių veiksmingumas sumažėjo sulėtėjus veiklai, netikėtai tapo tam tikrų bendrovių didelio pelno šaltiniu ir tuo pačiu sumažino jų, kaip perėjimo prie ekologiniu požiūriu veiksmingos ekonomikos paskatos, poveikį;
58. primena, kad Komisija pradėjo nemažai pažeidimo procedūrų prieš valstybes nares dėl netinkamo Pirmojo geležinkelių transporto teisės aktų rinkinio įgyvendinimo,
59. ragina Komisiją užtikrinti, kad šalių dvišaliuose susitarimuose oro transporto sektoriuje vykdam skrydžius iš vienos šalies į kitą oficialiai nebūtų teikiama pirmenybė konkrečiam oro uostui;
60. ragina Komisiją išnagrinėti aviacijos sektorių, ypač oro linijų bendrovių susitarimus dėl bendrųjų kodų, nes jie daugeliu atvejų neteikia privalumų vartotojui, o tik prisideda prie rinkos uždarojo didinimo, taip sudarant sąlygas dominuojančių bendrovių piktnaudžiavimui ir karteliniams susitarimams tarp bendrovių, kurios šiaip turėtų veikti pagal konkurencijos principus;
61. nekantriai laukia viešųjų konsultacijų dėl 2005 m. aviacijos gairių taikymo rezultatų; ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti nuostatas, susijusias su socialinės ir restruktūrizavimo pagalbos oro linijoms vertinimu, siekiant išsiaiškinti, ar pagal jas dabartinėmis rinkos sąlygomis dar įmanoma sudaryti vienodas sąlygas oro vežėjams, ar jas reikia persvarstyti;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

62. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis veiksmų, kad būtų panaikintos diskriminacinės politikos priemonės, kurios gali būti taikomos pagal ES ir trečiųjų šalių susitarimus, siekiant išvengti tarptautinių oro linijų konkurencijos iškraipymo ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją;

63. pabrėžia, kad reikia baigti kurti Bendrą Europos dangų, pagal kurį, siekiant užtikrinti paslaugų įkainių skaidrumą, bus nustatyta veiklos rezultatų gerinimo sistema;

64. dar kartą pakartoja, kad būtina griežtai vykdyti taisyklės dėl išsipareigojimo rodyti tikrą, skaidrią ir visą lėktuvo bilietų kainą, siekiant sąžiningesnės skirtingų transporto rūšių vidaus ir tarpusavio konkurencijos;

65. nekantriai laukia Komisijos ir Parlamento tyrimų dėl jūrų uostų struktūrų finansavimo rezultatų, kurie turėtų sudaryti galimybes abiem institucijoms įvertinti, ar galiojančios taisyklės taikomos nuosekliai, ar jas reikėtų apibrėžti iš naujo;

Europos Parlamento ir Komisijos dialogas konkurencijos klausimais

Dialogas konkurencijos klausimais

66. palankiai vertina tai, kad Komisijos pirmininko pavaduotojas Joaquín Almunia dalyvavo keičiantis nuomonėmis su Parlamentu, taip pat palankiai vertina tikrą bendradarbiavimą, vykusį šiais metais per Konkurencijos generalinio direktorato rengiamus pasitarimus; laikosi nuomonės, kad Parlamento narių ir Konkurencijos generalinio direktorato generalinio direktoriaus metinis susitikimas yra veikianti priemonė ir reikėtų tokius susitikimus rengti toliau;

67. ragina Komisijos konkurencijos politikos ataskaitos 40-ųjų metinių proga sudaryti Parlamento ir Komisijos susitarimą, kuriuo remiantis būtų pradėtas išsamus dialogas dėl konkurencijos politikos, kuris sustiprintų Parlamento, kaip tiesiogiai renkamos Europos piliečiams atstovaujančios institucijos, vaidmenį; pažymi, kad šiuo praktiniu susitarimu turėtų būti sustiprintas esamas dialogas ir, nepažeidžiant Sutartyje nustatytų išimtinių Komisijos galių, nustatant procedūras ir išsipareigojimus, susijusius su vadovaujantis Europos Parlamento rekomendacijomis vykdomais tolesniais veiksmais, galbūt įtvirtintas nuolatinis Komisijos ir Europos Parlamento dialogas;

Metinė konkurencijos politikos ataskaita

68. ragina Komisiją į savo metinę ataskaitą įtraukti:

- įstatymo galią turinčių ir neturinčių, privalomų ir neprivalomų priemonių, priimtų per nagrinėjamus metus, aprašymą ir pateikti padarytų pakeitimų pagrindimą;
- Parlamento ir kitų suinteresuotųjų subjektų pasiūlymų, pateiktų vykdant viešąsias konsultacijas, santaurką ir pagrindimą, kodėl į vienas nuomones ji atsižvelgė, o kitas – ne;
- priemonių, kurių per nagrinėjamus metus ėmėsi Komisija, siekdama padidinti savo sprendimų priėmimo skaidrumą ir užtikrinti daugiau dėmesio tinkamoms procedūroms, aprašymą; šis skirsnis turėtų apimti Parlamento ir Komisijos dialogą konkurencijos klausimais;

Metinė konkurencijos politikos darbo programa

69. ragina Komisiją kiekvienų metų pradžioje pateikti konkurencijos politikos darbo programą, į kurią būtų įtrauktas išsamus privalomų ir neprivalomų konkurencijos politikos priemonių, kurias tikimasi patvirtinti ateinančiais metais, ir numatytų viešųjų konsultacijų sąrašas;

2012 m. vasario 2 d., ketvirtadienis

70. pabrėžia, kad ir ataskaitą, ir darbo programą Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui turėtų pristatyti Komisijos narys, atsakingas už konkurenciją;

*

* *

71. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Simbolių paaiškinimai

- * Bendradarbiavimo procedūra
- **I Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
- **II Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu █.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT